

TREŠDIENA, 2007. GADA 12. DECEMBRIS

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēde tika atklāta plkst. 09.00)

2. Eiropadomes sanāksmes sagatavošana (Brisele, 2007. gada 13. un 14. decembris). (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais aplūkojamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par Eiropadomes sanāksmes sagatavošanu Briselē 2007. gada 13. un 14. decembrī.

Manuel Lobo Antunes, *pašreizējais Padomes priekšsēdētājs.* – (PT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pirmkārt, nākamā Eiropadome ar gandarījumu paziņos par Lisabonas līguma parakstīšanu, kas notiks Portugāles galvaspilsētā rītdien, un par Pamattiesību hartas proklamēšanu, kas notiks šodien pēc neilga brīža. Tā arī aicinās ātri pabeigt Lisabonas līguma ratificēšanas procesu, lai šis līgums stātos spēkā 2009. gada 1. janvārī.

Kā jau es teicu, Lisabonas līgums nodrošinās Eiropas Savienību ar stabilu un ilglaicīgu iestāžu sistēmu, kas pilnībā ļaus pievērst uzmanību turpmākiem politiskiem uzdevumiem, tostarp globalizācijas un klimata pārmaiņu risināšanai, kā to skaidri noteica valstu vai valdību vadītāju neoficiālajā sapulcē, kas notika 19. aprīlī. Šajā kontekstā Eiropadome pieņems Deklarāciju par globalizāciju. Deklarācijā būs skaidri noteikts, ka ņemot vērā globalizācijas problēmu, ar ko mēs saskaramies, Eiropas Savienībai ir gan iespējas, gan pienākums rīkoties. Šim nolūkam ir jāizmanto Savienības iekšpolitika un ārpolitika. Es domāju par Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības stratēģijas mērķu noteikšanu, mērķtiecīgo apņemšanos risināt klimata pārmaiņu un enerģētikas problēmu, par ko 2007. gada pavasarī vienojās Eiropadome, globālu atbildi nesējamiem finanšu tirgus satricinājumiem, brīvas tirdzniecības un atklātības veicināšanu, darbu ar mūsu partneriem, lai izstrādātu spēcīgu un saskaņotu attīstības stratēģiju, attīstītu saskaņotu Eiropas migrācijas politiku, efektīvi izmantotu instrumentus, attīstītu Kopējās ārpolitikas un drošības politikas un Eiropas drošības un aizsardzības politikas iespējas, tādējādi ļaujot Eiropas Savienībai ieņemt arvien lielāku lomu drošākas pasaules veidošanā.

Visbeidzot, Eiropas Savienība palīdzēs nodrošināt, ka globalizācija ir drīzāk iespēju avots, nekā drauds, un ka tā sekmē iedzīvotāju labklājību. Nākamajā Eiropadomē mēs arī ceram izveidot darba grupu, kas palīdzēs Savienībai paredzēt un efektīvāk risināt problēmas nākamajos divdesmit līdz trīsdesmit gados. Eiropadome atkārtoti izskatīs progresu, kas panākts brīvības, drošības un tiesību jomā. Pirmkārt, mums vajadzētu pieminēt kontroles atcelšanu uz jauno dalībvalstu iekšējām robežām, kas ir ļoti nozīmīgs un svarīgs pasākums mūsu pilsoņu dzīvē. Jāpārbauda arī politikas migrācijas jomā piemērošana, it īpaši progress, kāds ir panākts Globālās pieejas migrācijai piemērošanā Āfrikā un Eiropas Savienības Vidusjūras robežu reģionos un austrumu un dienvidaustrumu reģionos, kas robežojas ar Eiropas Savienību. Šajā kontekstā būs ziņojums par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ministru sanāksmes par migrāciju organizēšanu, kuru ņems vērā, gatavojot vienotu stratēģiju un rīcības plānu otrajai Āfrikas un Eiropas Savienības augstākā līmeņa sanāksmei, kā ziņoja vakar.

Citi aspekti, kas jāpēta brīvības, drošības un tiesību jomā, ir darbs terorisma apkarošanā, īpaši attiecībā uz radikālismu un nodarbinātību, kā arī tiesu iestāžu sadarbības progress. Attiecībā uz ekonomikas, sociālajiem un vides jautājumiem Eiropadome atkārtoti izskatīs darbu, kas ir paveikts šajās jomās, ņemot vērā, ka ir jāgatavo Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības atjaunotās stratēģijas nākamais cikls, kas Eiropadomei jāpieņem 2008. gada pavasarī. Valstu vai valdību vadītāju neoficiālajā sapulcē oktobrī notikušās diskusijas stiprināja Lisabonas stratēģijas ārējo dimensiju un apstiprināja, ka Lisabonas atjaunotā stratēģija ir pareizais veids, kā risināt galvenās problēmas, ar kurām mēs saskaramies, jo īpaši globalizācijas problēmu. Tā arī apstiprināja, ka Eiropā vērojams progress un ka noteiktie mērķi joprojām ir atbilstoši, un ka tādēļ jaunais cikls galveno uzmanību pievērsīs nepieciešamās stabilitātes saglabāšanai, lai apvienotu centienus un turpinātu reformu īstenošanu.

Eiropadome uzsvērs nepieciešamību stiprināt Eiropas konkurētspēju, izmantojot vienotā tirgus priekšrocības kopā ar ilgtspējīgu rūpniecības politiku un jauninājumu un prasmju veicināšanu. Eiropadome uzsvērs arī ārējo dimensiju attīstību un to apstākļu uzlabošanu, kādos patērētāji un uzņēmumi, īpaši mazie un vidējie

uzņēmumi, darbojas. Nodarbinātības un sociālās politikas jomā Eiropadome apstiprinās nolīgumu par kopējiem elastīguma principiem, uzsverot sociālo partneru lomu attiecīgās politikas izstrādē, piemērošanā un kontrolē. Eiropadome arī ziņos par Eiropas gada par iespēju vienlīdzību visiem rezultātiem un aicinās dalībvalstis stiprināt to centienus diskriminācijas novēršanā un apkarošanā. Man ir arī jāuzsver, ka nepieciešams turpināt darbu pie Enerģētikas politikas Eiropai, ko Eiropadome pieņēma pavasarī. Atzīmēsim arī progresu, kas panākts diskusijās par trešo iekšējā tirgus paketi gāzei un elektrībai un debatēs par Eiropas energotehnoloģiju stratēģijas plānu.

Pēc tam Eiropadome atkārtoti izskatīs Ilgtspējīgas attīstības stratēģijas piemērošanu, un ir paredzams vienoties, ka šajā stratēģijā minēto septiņu galveno problēmu mērķi un prioritātes pilnībā paliek spēkā. Eiropadome arī atzinīgi vērtēs Komisijas paziņojumu par kopējo jūras politiku un aicinās Komisiju iedzīvināt iniciatīvas un priekšlikumus, kas ir noteikti rīcības plānā. Saistībā ar ārējām attiecībām ir sagaidāms, ka Eiropadome, pamatojoties uz ministru diskusijām pēdējā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes sanāksmē, kas notika pagājušajā pirmdienā, koncentrēsies uz Kosovas statusa noteikšanu nākotnē, jo īpaši izvērtējot sarunu gaitu. Tā kā Beļgrada un Priština nepanāca vienošanos, kā jūs jau to zināt, tad tiek cerēts, ka Eiropadome arī apspriedīs lomu, kāda Eiropas Savienībai var būt šajā procesā nākotnē, un īstenojamo rīcību šajā kontekstā, ar nolūku atrisināt šo problēmu, stiprinot stabilitāti reģionā un palīdzot to tuvināt Eiropas Savienībai. Eiropadome uzsvērs to dažādo augstākā līmeņa sanāksmju svarīgumu, kas notikušas pēdējos sešos mēnešos, jo īpaši ar Brazīliju un Āfriku. Kā jau jūs zināt, augstākā līmeņa sanāksme ar Brazīliju bija lieliska bezprecedenta iniciatīva, un Eiropas Savienības un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmē tika panākti ļoti iedvesmojoši rezultāti, kurus man bija iespēja pieminēt vakardienas Asamblejā. Visbeidzot uzmanību pievērsīs progresam, kas panākts attiecībās ar citiem reģioniem, īpaši Vidusjūras reģiona valstīm, un sadarbībai attīstības jomā.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Eiropadomes secinājumi atspoguļo saspringta darba rezultātus, kas tika gūti pēdējos sešos mēnešos, un liecina, ka Portugāles prezidentūras galvenie mērķi ir sasniegti. Eiropas Savienībai joprojām ir plaša darba kārtība nākotnē. Mēs ticam, ka nākamo prezidentūru laikā tā turpinās strādāt, lai Eiropā būtu vērojama liela izaugsme, sociālā labklājība un ilgtspējīga attīstība un lai Eiropa stiprinātu tās globālo lomu un attiecības ar partneriem divpusējā un daudzpusējā līmenī. Liels paldies, priekšsēdētāja kungs!

(Aplausi)

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pēdējā Eiropadomes sanāksmē, kas notika oktobrī Lisabonā, mēs ne tikai spējam panākt politisko vienošanos par jaunu Līgumu, bet arī uzsākt debātes valstu vai valdību vadītāju līmenī par Eiropas interesēm un labāko veidu, kā sekmēt šo interešu īstenošanu globalizācijas laikmetā.

Lisabonas līgums tiks parakstīts rītdien. Piektdien Eiropadome sāks izpildīt savu uzdevumu - panākt noteiktus rezultātus Eiropas iedzīvotāju labā globalizācijas laikmetā. Es uzskatu, ka ir svarīgi uzsvērt saistību starp šiem diviem faktiem. Eiropa risina savas iestāžu problēmas, bet tā to dara galvenokārt tāpēc, ka tā ņem vērā savu iedzīvotāju intereses un arī tāpēc, ka tā cenšas izvīzīt savas intereses un vērtības globālā līmenī. Galu galā abi veidi ir domāti vienādu mērķu sasniegšanai.

Lisabonas līguma parakstīšana nav vienkārši formalitāte. Tā norāda uz 27 valstu vienošanos par Līgumu un tā nozīmē kopīgu apņemšanos strādāt Eiropas labā. Bez šaubām, tas ir ļoti spēcīgs simbols, kas apzīmē garo ceļu, ko esam veikuši kopš 2005. gada, kad bijām nonākuši strupceļā.

Tāpat arī Pamattiesību hartas proklamēšana, kuru īstenoš Padomes priekšsēdētājs, Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs un Komisijas priekšsēdētājs šajā Parlamentā pēc dažām stundām, ir pozitīvs pierādījums tam, ka Eiropas Savienība ir apņēmusies paturēt prātā tās pilsoņu tiesības.

Piektdien Eiropadome dos mums vēl vienu iespēju parādīt tādu Eiropas Savienību, kas tiecas definēt tās pozīciju globalizācijas gadsimtā. Šai pozīcijai ir daļēja saistība ar Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju. Patiesībā tas, ko mēs šodien nostiprinām, ir vienkārši Lisabonas stratēģijas ārējā dimensija. Būtībā tā ir ideja, ka Eiropas atbildei uz globalizāciju ir jābūt proaktīvai un pašpārlicinātai, nevis negatīvai un pasīvai. Vēl vakar Komisija pieņēma svarīgu paziņojumu un lēmumu paketi, kas gatavo jaunu stratēģijas ciklu 2008.-2010. gadam.

Komisijas priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, Lisabonas stratēģija darbojas – tā veicina izaugsmi un nodarbinātību. Tagad mums ir vislabākie rādītāji kopš pagājušā gadsimta astoņdesmitajiem gadiem attiecībā uz darba vietu radīšanu. Lisabonas stratēģija palīdz noteikt Eiropas un Eiropas valstu iedzīvotāju pozīciju,

lai tie veiksmīgi darbotos globalizācijas gadsimtā. Lisabonas stratēģija ir devusi Eiropai kopēju, pragmatisku darba kārtību ekonomikas jomā, kas pilnībā ievēro nacionālās atšķirības.

Tomēr pašpmierinātība būtu nāvējoša Eiropas plāniem kontrolēt globalizāciju. Jāpadara vēl daudz – progress nav vienāds visās politikas jomās, un dažas dalībvalstis virzās uz priekšu daudz ātrāk nekā citas.

Vakar pieņemtā pakete atbilst Eiropas nepieciešamībai rīkoties, risināt pieaugošās neskaidrības globālajā ekonomikā un nepieciešamību noteikt vēl lielāku prioritāti sociālajai sfērai, izglītībai un apmācībai, kā arī informātikai un komunikāciju tehnoloģijām, elastīgumam, nepieciešamībai pieņemt vienotu enerģētikas politiku un cīnīties pret klimata pārmaiņām.

Deklarācija par globalizāciju, kuru Eiropadome tūlīt pieņems, pilnībā atzīst Lisabonas stratēģijas lomu. Deklarācijai vajadzētu paust mūsu pārliecību, ka Eiropas Savienībai ir iemesls justies pārliecinātai par tās nākotni. Šodien Eiropas Savienība rāda, ka Eiropas politisko, ekonomisko un sociālo vērtību saglabāšana un Eiropas interešu aizstāvība ir pilnā mērā savienojama ar proaktīvu pieeju globalizācijai.

Šodien mums ir labs pamats turpināt iekšējo reformu, stiprināt mūsu spēju konkurēt globālā līmenī, vienlaicīgi saglabājot mūsu ekonomikas, sociālās saskaņotības un solidaritātes vērtības. Šodien mums ir labs pamats sniegt globālu skatījumu, kāds pasaulei ir nepieciešams, lai panāktu daudzpusēju kārtību, kopēju drošības sistēmu, atklātu un godīgu tirdzniecību un ilgtspējīgu attīstību, kas ievēro mūsu planētas vides līdzsvaru. Šodien mums ir labs pamats aizstāvēt Eiropas intereses partnerattiecībās un attiecībās ar mūsu sabiedrotajiem un citām pasaules lielvarām.

Pirms divām nedēļām es kopā ar Eiropadomes priekšsēdētāju apmeklēju Ķīnu un Indiju, kur notika augstākā līmeņa sanāksme starp Eiropas Savienību un šīm divām valstīm. Bija aizraujoši pārliecināties par ekonomiskās attīstības tempu šajā pasaules daļā. Mums ir jāpievērš uzmanība tam, kas notiek Āzijā. Tiesa, ekonomiskā attīstība ir palīdzējusi miljoniem cilvēku izkļūt no nabadzības. Man nav šaubu, ka viņu progress tieši ietekmēs Eiropas valstu nākamās paaudzes.

Būtiskais jautājums ir: ko mēs darīsim, ņemot vērā šādu strukturālu pārveidošanos? Mums nevar būt ilūziju – globalizācija nozīmē arī lielas izmaiņas pasaules varas līdzsvarā. Patiesība ir tāda, ka pirms vairākiem gadiem, kad cilvēki Eiropā runāja par globalizāciju, viņi domāja galvenokārt par Rietumu valstu pārsvaru vai – dažreiz – par amerikanizāciju. Šodien, kad mēs Eiropā runājam par globalizāciju, daudzi ļaudis domā galvenokārt par jauno, augošo ekonomikas lielvaru – Āziju.

Tā pasaule mainās, un es uzskatu, ka tādēļ arī mūsu nepieciešamība piemērot kopējo Eiropas projektu jaunajiem izaicinājumiem kļūst acīmredzamāka. Tādēļ šodien ir apstākļi, lai pieņemtu deklarāciju par globalizāciju, kuru Eiropas Savienības līderi parakstīs šonedēļ. Šobrīd ir daudz acīmredzamāk, nekā agrāk, ka pat lielākās Eiropas lielvaras nevar risināt globalizācijas problēmas vienatnē. Vēl acīmredzamāka, nekā iepriekš, ir nepieciešamība pēc stipras Eiropas Savienības.

Es uzskatu, ka Āzijas varas pastiprināšanās, no vienas puses, un klimata pārmaiņu apzināšanās, no otras puses, faktiski ir divi Eiropas Savienībai ļoti svarīgi dzinuļi, jo tie mums parāda, ka pastāv problēma, ko sauc par globalizāciju, un ka pastāv iespēja, kas jāizmanto.

Tādēļ es uzskatu, ka šonedēļ Eiropadomei būs ļoti svarīga nozīme. Pirms dažiem gadiem būtu neiespējami, ka Eiropas valstu vadītāji vienojas par deklarāciju par globalizāciju, ko viņi šobrīd atbalsta. Tagad ir gluži skaidrs, ka Eiropas Savienības mērķi nav vienīgi iekšēji – Eiropas Savienības mērķi ir arī globāli. Mums ir nepieciešams veicināt mūsu intereses un vērtības jaunajā globālajā kārtībā, kas ir radusies. Tādēļ es uzskatu, ka mēs varam šonedēļ pieņemt ļoti svarīgus lēmumus. Mums to vajadzētu darīt, pilnībā apzinoties mūsu spējas, pāri visam ticot Eiropas valstu sabiedrības spējai piekļauties jaunajiem apstākļiem.

It īpaši mums nevajadzētu aizmirst, ka Eiropā cilvēkiem ir iespaidīgas prasmes un iemaņas, lieliskas tradīcijas izglītības un pamata zināšanu jomā, spējas pielāgoties. Mums ir mūsdienīgas zināšanas zinātnes un tehnoloģiju nozarē. Vēl svarīgāk, mums ir brīva sabiedrība, ko nosaka tiesību akti, un tā ir liela priekšrocība pasaulē, kas mainās – un mainās ātri.

Tas ir Eiropas dzīves veids. Labākais ieguldījums ir to saglabāt un uzlabot. Ar pareizo darba kārtību politikas jomā mēs varam uztvert globalizāciju pašpārliecināti. Globalizācija nozīmē īpašus izaicinājumus. Viens no tiem ir masu migrācija, kas zināmā mērā ir jauna parādība Eiropā, vismaz tādos apmēros, kādos tā parādās pēdējā laikā.

Pagājušajā nedēļā Komisija pieņēma paziņojumu par migrāciju, kuru apspriedīs Eiropadome. Tajā ir uzsvērtā nepieciešamība aplūkot šo jautājumu kopējā perspektīvā. Tas, protams, ir galvenais jautājums mūsu robežsardzei un drošības sistēmai, un tam ir arī liela ekonomiska un sociāla nozīme. Tam ir jābūt centrālajam jautājumam mūsu attiecībās ar partneriem visā pasaulē. Migrācija ir jautājums, kas raisa iedzīvotāju bažas un interesi. To nevar risināt katra dalībvalsts atsevišķi. Kā jau es esmu vairākas reizes teicis, arī šajā Parlamentā, 27 dalībvalstu Eiropas Savienībā, kurai raksturīga cilvēku pārvietošanās brīvība, ir pilnīgi absurdi pieņemt 27 politiskas nostādnes imigrācijas jomā. Mums ir nepieciešama kopēja pieeja imigrācijai, un mums ir jāatzīst, ka problēmas, ar kurām saskaras dažas mūsu dalībvalstis, ir jāaplūko arī kā Eiropas problēmas.

(Aplausi)

Mums ir nepieciešama vienota politika imigrācijas un starptautisko partneru jomā, tāda politika, kas Eiropas valstu iedzīvotājiem šķiet piemērota. Šajā Padomē iesniegtā mūsu dokumenta mērķis ir izraisīt debates - vispirms Eiropadomē, pēc tam Eiropas valstu sabiedrībā, tostarp, protams, šajā Parlamentā, un uzsākt procesu, kas noved pie visaptverošas politikas pieņemšanas. Risinot jautājumu, kas ir Eiropas valstu pilsoņu galveno bažu pamatā tikai dienu pēc Lisabonas līguma parakstīšanas, Eiropas Savienība turpina piemērot tās pieeju, kas balstās uz konkrētu rezultātu sasniegšanu Eiropā un konkrētu rezultātu panākšanu mūsu pilsoņu labā. Tas ir pareizais veids, kā virzīties uz priekšu, un es uzskatu, ka šonedēļ notikusī Eiropas augstākā līmeņa sanāksme mūs virzīs soli uz priekšu, atbalstot mūsu vēlmi un gribu veidot globalizāciju mūsu vērtību formā.

(Aplausi)

Joseph Daul, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāj, pašreizējais Padomes priekšsēdētāj, dāmas un kungi. Lisabonas Eiropas Padome iezīmē atgriešanos pie Eiropas sasniegumiem un pievienotās vērtības. Eiropas cilvēkiem šī Padome apzīmogo lielāku pārvietošanās brīvību un ciešāku integrāciju. Daudzas iestāžu problēmas ir atrisinātas, un divi izvairīšanās un neskaidrību gadi tuvojas noslēgumam.

Rīt dienā Lisabonā 27 paraksti uz Reformas līguma apstiprinās mūsu kopīgo likteni 21. gadsimta Eiropā, kas balstās uz mūsu kopējām vērtībām, labklājību, drošību un vienotību. No 2009. gada janvāra mēs plānojam piemērot mūsu jauno darbības metodi. Tas ir svarīgi, jo Lisabonas līguma noteikumiem būs ietekme uz nākamajām Eiropas vēlēšanām un tādējādi arī uz Komisijas priekšsēdētāja nozīmēšanu.

Dāmas un kungi, Pamattiesību harta ir galvenais Lisabonas līguma jauninājums, jo tā sniedz skaidru atbildi uz diviem galvenajiem jautājumiem: kas mēs esam un kāds ir mūsu kopīgo centienu raksturs. Harta simbolizē mūsu kopējās vērtības un tajā pašā laikā arī atspoguļo mūsu vienprātību par vienotību dažādībā. Ja mēs neņemsim vērā kādu no šiem elementiem, tad saskarsimies ar pretestību un negribīgumu no mūsu iedzīvotāju puses. Es ceru, ka gan Eiropas Pamattiesību hartas gars, gan vēstījums tiks piemērots pēc iespējas plašākā Eiropas Savienības teritorijā, jo šī harta patiešām glabā kā dārgumu mūsu individuālo identifikāciju ar Eiropas Savienību un mūsu saistību ar Eiropas Kopienas kopējām vērtībām.

Reformas līgums arī palielina demokrātijas apjomu, palielinot Eiropas Parlamenta varu, nosakot taisnīgāku vēlēšanu sistēmu Padomē, piešķirot valstu parlamentiem lielāku lomu kā subsidiaritātes nodrošinātājiem un padarot Eiropas Savienību tuvāku vienkāršajiem ļaudīm, kam tagad būs ļauts ierosināt tiesību aktus.

Eiropas Parlamentam būs vairāk pienākumu un atbildības Eiropas valstu iedzīvotāju priekšā. Tādēļ mūsu asamblejai ir jābūt stingrākai, un tai ir nepieciešamas augstākas prasības. Mana grupa ir gatava piedalīties gan tiesību aktu izstrādes procesā, gan jaunu ideju ierosināšanā. Es arī atbalstu priekšlikumu izveidot darba grupu. Tai būs īpaši svarīga loma mūsu sasniegumu virzībā nākamajos divdesmit līdz trīsdesmit gados. Ja mēs vēlamies veidot Eiropu, kurā valda labklājība un drošība, kā arī tās vērtības un kopēja solidaritātes izjūta, tad mums ir nepieciešama prasme atspoguļot Eiropas sociālā modeļa nākotni.

Tiklīdz Līgums būs ratificēts, mēs varēsim pievērst uzmanību tām politikas jomām, kurās cilvēki vēlas, lai Eiropas Savienība darītu ko vairāk. Eiropas līmenī ir jārisina tādi jautājumi kā klimata pārmaiņas, enerģētika, imigrācija un drošība.

Dāmas un kungi, otrajam lēmumam, ko paredzēts pieņemt Lisabonā, ir vairāk nekā tikai simboliska nozīme. Tas attiecas uz Šengenas zonas paplašināšanu, iekļaujot šajā zonā tās dalībvalstis, kas pievienojās Eiropas Savienībai 2004. gadā. Pārvietošanās brīvība ir jūtīgs jautājums, it īpaši cilvēkiem, kas dzimuši okupācijas jūgā un kuriem bijusi liegta brīvība. Dzīve Kopienā, kurā valda kopējas vērtības, nav savienojama ar cilvēku šķirošanu attiecībā uz viņu pārvietošanos Eiropas Savienības teritorijā. Ar to es domāju, ka vienlīdzīga attieksme arī nozīmē vienlīdzību likuma priekšā. Ja šie principi netiks ievēroti, tad mēs nekad nerasnēsim sociālo saskaņotību un ļaudis, kurus mēs pārstāvam, pagriezīs Eiropai muguru.

Es arī atzinīgi vērtēju policijas un tiesu iestāžu sadarbības palielināšanos starp dalībvalstīm. Atvērtā Eiropā tas ir efektīvs veids, kā apkarot cilvēku tirdzniecības postu un nelegālo imigrāciju. Dāmas un kungi, ceturtdien Eiropadome mūs pietuvinās soli tuvāk atklātākai, demokrātiskākai Eiropai, kas spēj rīkoties. Un atcerieties arī to, ka tāda Eiropa, kas nodrošina vienotību dažādībā, ne tikai palielina stabilitāti tās teritorijā, bet arī veicina mieru visā pasaulē.

Martin Schulz, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Komisijas priekšsēdētājs pareizi runāja par vienu no pašreizējiem galvenajiem izaicinājumiem, proti, jautājumu par to, kā mums vajadzētu veidot iekšpolitiku Eiropā, pamatojoties uz Līgumu, ko rītdien parakstīs, un jaunajām tiesību struktūrām Eiropā. Viņš minēja masu imigrācijas problēmu Eiropā kā piemēru, kā var organizēt iekšējo Eiropas teritoriju, ar ko es domāju tiesisko teritoriju, kam ir ārējas robežas, bet vairs nav iekšēju robežu. Mēs to darām starpvalstu līmenī.

Nevienam nevajadzētu dzīvot ilūzijās – konvencija, ar ko piemēro Šengenas līgumu, nav Eiropas Savienības tiesību akts, tas nav Kopienas tiesību akts, bet gan starpvalstu instruments. Tas mums pierāda, ka mums joprojām ir strukturāls defekts, jo starpvalstu instrumenti galvenokārt ir tiesību akta veids, kas koncentrējas drīzāk uz valstu suverenitāti, nekā efektīvas Eiropas līmeņa programmas izveidi. Tā ir liela atšķirība. Fakts ir tāds, ka tiesību akts, kas balstās uz valsts suverenitāti, pieļauj jebkāda valsts partikulārisma izpausmi un katru atsevišķu tiesību saglabāšanu, kas kavē Eiropas Savienības progresu. Ņemot vērā problēmas, ar kādām mēs saskaramies migrācijas politikas jomā, to mēs nevaram atļauties.

Tik tālu prezidentam J.-M. Barroso ir pilnīga taisnība, jo nav pareizi, ka kādām valstīm, piemēram, Eiropas dienvidu daļā, vajadzētu ciest no spēcīgas imigrācijas, kamēr citām valstīm citos ģeogrāfiskajos Eiropas reģionos nav jārisina šī problēma. Tā tas noteikti nedrīkst turpināties. Tādēļ pasākums, ko mēs tagad uzņemamies, lai atsāktu integrācijas procesu, pamatojoties uz jauno Līgumu, ir pirmais pasākums, kam sekos vēl citi pasākumi, ar ko es domāju ciešāku integrāciju citās jomās, tostarp kopējās iekšpolitikas jomā, kopējā drošības politikas jomā un kopējā tiesību politikas jomā.

Tas noved pie otrā jautājuma, kas ir īpaši svarīgs šobrīd. Šodien mēs oficiāli parakstīsim Pamattiesību hartu. Lieliski! Izcils galds, brīnišķīgi krēsli, svinīga atmosfēra - kā vienmēr!

(Daniel Cohn-Bendit iestarpinājums: un brīnišķīgi Parlamenta deputāti!)

Jā, arī brīnišķīgi Parlamenta deputāti. Tomēr daži deputāti ir jaukāki par citiem, D. Cohn-Bendit kungs.

(Smieklī)

Atmosfēra būs brīnišķīga - kā vienmēr. Tomēr tas viss man atgādina par man tuvu draugu, kas ir vairākas reizes precējies un šķīries. Un katru reizi, kad es ierados uz viņa kāzām un gatavojos doties mājās pēc lieliskajām svinībām un brīnišķīgo saistību uzņemšanās, es viņam teicu: „Tu mums sagādāji lielisku dienu - kā vienmēr.” Šodien es jūtos mazliet līdzīgi. Es biju Romā kopā ar jums, H.-G. Pöttering kungs, un daudziem citiem kolēģiem, kas šodien ir šeit. Mēs to piedzīvojām Romā. Tās bija kā kāzas – svinīgums, lielisks ēdiens, brīnišķīga ceremonija, skaista mūzika,

(Daniel Cohn-Bendit iestarpinājums: skaista pilsēta!)

skaista pilsēta, lieliska atmosfēra, D. Cohn-Bendit nebija tur, tāpēc vienkārši lieliski!

(Smieklī)

Pēc tam mēs devāmies mājās un piedzīvojām šķiršanos. Un šodien mēs dodamies uz nākamo kāzu ceremoniju, šoreiz Lisabonā – lieliska atmosfēra, brīnišķīga pilsēta, nav D. Cohn-Bendit, viss ir tā, kā tam jābūt! Es vienīgi ceru, ka Īrijā nesekos vēl viens šķiršanās pieteikums. Īsumā, dāmas un kungi, mums nav iemesla svinībām, līdz Līgums nav ratificēts visās 27 valstīs.

Līguma ratificēšanai ir jēga. Tie anti-eiropieši, kas vēlējas nogremdēt konstitūciju, jo viņi ticēja, ka spēj šādi kavēt integrācijas procesu, noteikti ir guvuši mācību no šī Līguma. Taisnība, Lisabonas līgums neapmierina visas mūsu vēlnes, taču labāk tā, nekā iznīcināt Eiropu ar pastāvīgu oponentu integrācijai.

(Aplausi)

Un tie, kas noraidīja Konstitucionālā līguma projektu, jo viņi uzskatīja, ka tas nepietiekami aplūko sociālo politiku un ka ir nepieciešams spēcīgāks uzsvars uz sociālo jomu, šajā jaunajā Līgumā neatradīs šo īpašo

uzsvaru. Taču Pamattiesību hartas proklamēšana un tās integrācija Līgumā dod iespēju realizēt vairākas pamata tiesības sociālajā jomā.

Nebija šaubu, ka šis konstitūcijas projektu noraidīs abu pušu ekstrēmisti. Es drīzāk jūtu līdztiem, kas to noraidīja, pamatojoties uz sociāliem iemesliem, nekā anti-eiropiešiem, kas Līgumu noraidīja, pamatojoties uz principiem, jo viņi nevēlas šo Savienību.

Tomēr viena lieta ir pavisam skaidra – šis Līgums var būt tikai pirmais solis. Tas ir solis uz priekšu, taču tas nav pietiekami plats. Neskatoties uz to, jebkurā gadījumā šis solis ir jāspēr tagad. Es ceru, ka šīs laulības ir uz mūžu un ka laulību šķīrēji paliks mājās, jo nevienu no nākotnē risināmām problēmām nevarēs atrisināt, ja mēs nebalstīsim Eiropu uz stingriem institucionāliem pamatiem, un mans godājamais kolēģis *H. Swoboda* drīz runās par Kosovu.

(Aplausi)

Andrew Duff, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, *M. Schulz* ir pilnīga taisnība par to, ka šī ir svinību nedēļa, kurā svinīgi proklamē hartu, kas aizsargā mūsu pilsoņus pret Eiropas Savienībā mītošās lielās varas ļaunprātīgu izmantošanu un ka Lisabonas līguma parakstīšana stiprina mūsu spēju rīkoties un ļoti uzlabo mūsu demokrātijas kvalitāti. Es esmu iepriecināts, ka premjerministrs *G. Brown* beidzot ir nolēmis parādīties, lai gan diemžēl vēl. Es baidos, ka tas ir tikai paragrafs Lielbritānijas līdzdalībai Eiropas Savienībā. Lūdzu, uzmaniet, lai *G. Brown* paraksta ar pildspalvu, nevis zīmuli!

(Smiekli)

Eiropadome ir mūsu pirmā iespēja spert izlēmīgu soli uz priekšu, lai izkļūtu no šī introspektīvā pārdomu perioda un sāktu nodarboties ar nopietnu politiku. Pirmais jautājums ir par Kosovu, un Savienība gatavojas kontrolēt valsts neatkarību bez ANO Drošības padomes apstiprinājuma. Tas ir būtiski Kosovas nākotnei un mums visiem, un tie, kas baidās, ka šāds redzams solis radīs precedentu, izvēlas gudru ceļu konstruktīvi atturēties un necenšas bloķēt Kosovas pilsoņu pašnoteikšanos.

Eiropadomei arī vajadzētu pieņemt stingru lēmumu par EDAP misijas Kosovā apmēru un veidu kā signālu par tās nodomiem. Turklāt mums arī vajadzētu vairākkārt atkārtot mūsu atteikumu parakstīt vienošanos ar Serbiju par stabilizāciju un apvienošanos, pirms tās kara noziedznieki nav izdoti Starptautiskajai krimināltiesai (ICC). Šajā kontekstā būtu jāliek pie darba *N. Sarkozy* iedvesmotās *groupe des sages*, lai izstrādātu kādu alternatīvu scenāriju Balkānu nākotnei, neizjaucot mūsu pašreizējo apņemšanos.

(Aplausi)

Brian Crowley, *UEN grupas vārdā*. – (GA) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienības līderi pulcējas Briselē uz Eiropadomes sapulci dienu pēc jaunā Reformas līguma parakstīšanas. Īrija ir viena no valstīm, kurā par Līguma parakstīšanu lems referendumā. Ja Līguma atbalsta kampaņu organizēs profesionāli, tad es uzskatu, ka referendumā rezultāts būs ļoti labvēlīgs.

Un pēc tā, ko *M. Schulz* teica par negatīvajām pusēm, es, būdams Īrijas pārstāvis, uzskatu par nepieciešamu šajās debatēs par Lisabonas līguma nākotni uzsvērt vairākas rūgtas patiesības.

Pirmkārt, gribu apsveikt visus tos, kas ir panākuši galējo vienošanos par Lisabonas līgumu. Taču tas ir vienīgi rakstisks dokuments, un mēs sev jautājam un bieži jautājam šajā Parlamentā: ko Eiropa vēlas redzēt? Ko vēlas uzzināt Eiropas valstu iedzīvotāji un pilsoņi?

Jā, Eiropas valstu pilsoņi vēlas vairāk Eiropas. Taču vairāk Eiropas viņiem nenozīmē to, ko daudzi no mums šajā telpā varētu padomāt. Tas nenozīmē jaunus noteikumus un jaunus tiesību aktus – jaunus ierobežojumus, kā viņi to uztvertu. Tas nozīmē gudrāku Eiropu, tādu Eiropu, kas apmierina viņu ikdienas vajadzības. Tādēļ Lisabonas stratēģija, tās turpinājums un uzlabojums ir tik svarīgs attiecībā uz to, kas notiktu Lisabonas Padomes sapulcē.

Otrkārt, viss migrācijas jautājums, par kuru jau runāja vairāki deputāti, rada milzīgu slodzi uz valstu izdevumu resursiem ne tikai finansiālā ziņā – īpaši Vidusjūras dienvidu daļas valstīm, kuras ir spiestas atvēlēt lielus līdzekļus šīs problēmas risināšanai – bet arī šo valstu sociālās kohēzijas ziņā. Tas rada milzu problēmas un piesaista labas gribas izpausmes un centienus.

Treškārt un vissvarīgāk, jautājums kopumā par Eiropas vīzijas attīstību, kādu mēs to vēlamies redzēt pasaulē visapkārt, kā to šobrīd prezentē Klimata pārmaiņu konferencē Bali un prezentēs nākotnē dažās citās

konferencēs Ņujorkā turpmākajos mēnešos un, vissvarīgākais, par kādu mums ir jāstāsta saviem pilsoņiem un pienācīgi jāinformē viņi par to, kas gaidāms.

Visbeidzot - vai es drīkstētu teikt priekšsēdētājam *J.-M. Barroso* un priekšsēdētāja vietniecei *M. Wallström* - tā kā mums Īrijā būs referendums - bez nodokļiem, bez nodokļiem, bez nodokļiem. Līgumi jums nedod tiesības ierosināt nodokļus. Komisijai ir jāatturas no tā.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE grupas vārdā*. - (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mums šeit ir lieliska sapulce. Pašreizējais priekšsēdētājs un Padome ir bijuši čakli, un viņu radītais kopsavilkums bija lielisks. Es nesapratu, tieši par ko bija kopsavilkums, bet virsraksti bija gluži pareizi.

Komisijas priekšsēdētājs uzsvēra, ka Komisija risina globalizācijas radītās problēmas. Viņš izrunāja vārdu „globalizācija” 87 reizes un vārdu „problēmas” 82 reizes, tātad tai ir jābūt patiesībai.

Un attiecībā uz kāzām, kuras *M. Schultz* aprakstīja. Tā patiešām ir interesanta situācija, jo līgavainis prec to pašu līgavu otro reizi. Tas ir neparasti pat bieži notiekošām kāzām, *M. Schultz*. Vienīgā atšķirība, ka līgava tagad ir mazliet vecāka, mazliet vecmodīgāka un mazāk seksīga, nekā viņa bija Romā. Taču šīs kāzas ir nepieciešamas. Šodien mēs visi esam ielūgti. Tā kā es esmu ieradies šodien un nebiju pagājušo reizi, tad viss noritēs labi. Tā ir vienīgā atšķirība.

Pirms es saku kaut ko par divām svarīgām problēmām, ļaujiet man atsaukties uz Lielbritānijas premjerministra sirreālo uzstāšanos Lisabonā. Viņš bija atklājis, ka apakškomisijas komitejas apakškomiteja pulcējās apakšnamā, un tādēļ viņš nevarēja piedalīties pie dokumenta parakstīšanas, kuru viņš negribēja parakstīt, bet vienalga bija nodomājis parakstīt un vēlāk, maltītes laikā, viņš to galu galā parakstīja. Tas bija sirreāli, bet tāda ir mūsdienu Lielbritānija. Tā ir jūsu problēma, ne mana!

Tomēr tagad es vēlētos runāt par diviem svarīgiem jautājumiem. Pirmais ir par Kosovu. Vecs ebreju joks vēsta, ka, ja jums ir divas izvēles iespējas, tad vienmēr izvēlieties trešo. Ja mēs neatzīsim Kosovas neatkarību, tad radīsies konflikts. Ja mēs to atzīsim, tad radīsies konflikts. Abi varianti noved pie konflikta rašanās vai nu ar Kosovu, vai Serbiju. Mums Eiropas Savienībā tagad ir jābūt apņēmības pilniem parādīt, kā mēs varam rīkoties, ne tikai, kā mēs varam runāt. Mums ir jāizveido darba kārtība 2020. gadam attiecībā uz likuma varas atbalstīšanu šajā reģionā, un šī darba kārtība ir jāizveido kopā ar Kosovu, Serbiju, Bosniju un Hercegovinu.

Mums ir jāattaisno likuma vara visā šajā reģionā. Mums ir jāizstrādā vides un klimata pakts. Mums ir jāizveido reģionālais attīstības plāns ar tādām sastāvdaļām kā Transbalkānu ceļu tīkls, nodrošinot reģionam paātrinātas konverģences iespējas Eiropas Savienībā ar mērķi vienlaicīgi integrēt visas šīs valstis Eiropas Savienībā. Vienīgais veids, kā novērst konfliktu, ir nodrošināt, ka šīm valstīm ne tikai piedāvā attiecības ar Eiropu, bet arī palīdz tās attīstīt. Tad mēs redzēsim, vai 27 dalībvalstis spēs ne tikai laulāt savas līgavas, bet arī audzināt rūpu bērnus savās ģimenēs, lai reģionā beidzot iestātos miers. Es patiesībā tagad runāju par kāzu nakti.

Otrs jautājums ir tikpat svarīgs, proti, jautājums par Irānu. Padomei būs jāpieņem lēmums arī par to. Šajā gadījumā mēs varam teikt, ka Irānas kodolbumbas draudi ir acīmredzot novērsti, ja var ticēt ASV izlūkdienestam. Mēs visi esam kā mazi bērni, kas vienmēr tic tam, kam grib ticēt. Ja cilvēki saka mums kaut ko, kas mums nepatīk, tad mēs sakām, ka viņi melo. Ja viņi saka kaut ko, kas mums patīk, tad mēs sakām, ka viņiem ir taisnība. Es nezinu, kam ir taisnība, bet man patīktu, ja viņiem šoreiz būtu taisnība.

Taču Irānā atombumbas iespējamie draudi nav vienīgā problēma. Ir arī brīvības problēma vai, precīzāk, brīvības apspiešana. Pēdējos dažos gados ir vērojama neticams cilvēku apspiešanas uzplaukums Irānā. Es uzskatu, ka arī Eiropai šajā jautājumā ir kas darāms. Runa nav tikai par atombumbas draudu novēršanu. Runa ir arī par cilvēku brīvību Irānā un par to, kā mēs palīdzam civiliedzīvotājiem izcīnīt šo brīvību.

Ir valstu vadītāji, kas uzskata, ka viņi ir gudri, jo dod viedus padomus un dara lielas un gudras lietas Eiropas labā. Taču tie, kas tic, ka viņi var pārdot atomreaktorus visās pasaules malās, - vai nu Lībijai - teroristu diktatūrai vai Tunisijai, Alžīrijai vai Marokai, lai vēlāk atklātu, ka visas šīs valstis vēlas atombumbu, - ir liekuļi. Vakar laikrakstā *New York Times* bija rakstīts kaut kas, ko mēs visi sakām pēdējos 30 gadus, proti, ka ikviens, kas ražo atomenerģiju civiliem mērķiem, galu galā var izmantot to arī militāriem mērķiem, ja nav citas izvēles. Un mēs pārdodam atomreaktorus visām Āfrikas, Amerikas un citām valstīm un domājam, ka esam gudri. Mēs esam muļķi, ka to darām. Tas ir jāpasaka.

(Aplausi)

Francis Wurtz, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāj, nākamā Eiropadome runās par jauna līguma parakstīšanu tūlīt pēc īpaši svarīgās ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmes un arī, neaizmirsīsim, Anapolisa procesa īstenošanas pirmajā posmā.

Attiecībā uz līgumu es uzskatu, ka Eiropas Savienība gluži nepareizi tulkotu situāciju, ja tā domātu, ka šīs augstākā līmeņa sanāksmes rezultātā panāktā vienošanās nozīmētu uzticēšanās krīzes beigas, krīzes, kas ir norobežojusi veselās mūsu sabiedrības daļas no pašreizējā Eiropas Savienības ekonomiskās un sociālās politikas uzplaukuma. Šī problēma paliek neatrisināta. Mums vajadzētu to atzīt un sagatavot risinājumu.

Līdzīga realitātes pārbaude šķiet nepieciešama mūsu attiecībās ar Āfriku. Āfrikas Savienības komisijas priekšsēdētājs *Alpha Konaré* ir aicinājis Eiropu izbeigt paternālismu. Viņš uzsvēra, ka Āfrika „nevar palikt medību lauks vai kļūt par jaunu teritoriju, kas jāiekaro”. Viņš nosodīja, un es atkal citēju, „ekonomisko partnerattiecību nolīgumu loģiku, kas izmaksā tik dārgi Āfrikas ļaudīm”.

Zīmīgi, ka septiņas Latīņamerikas valstis izveidoja Dienvidu banku gandrīz tajā pašā dienā, kad notika augstākā līmeņa sanāksme, kā veidu, lai norobežotos no SVF un mazinātu nevienlīdzību reģionā. Eiropas Savienībai no tā ir jāgūst mācība un jāīsteno pasākumi, lai apmierinātu šo vispārējo un pieaugošo prasību pēc taisnīgākām un cieņas pilnākām partnerattiecībām, tostarp attieksmē pret migrantiem.

Visbeidzot, jautājums par Tuvajiem Austrumiem, kas šobrīd nav iekļauts Padomes darba kārtībā – kā Savienība varēja Anapolisā vienoties par pilnīgu atdalīšanos no struktūras, kas ir atbildīga par vadlīniju piemērošanu? Vai tā ir paredzējusi neiesaistīties un pasīvi vērot, kā vienošanās tiek pārkāpta, kā tas notika pagājušajā nedēļā saistībā ar Jeruzalemes austrumu daļu? Vispārīgi runājot, uz kādu Eiropu mēs patiesībā tiecamies un kādus līdzekļus esam gatavi ieguldīt šī mērķa sasniegšanai? Tas ir prioritārs jautājums nākamajai Eiropadomei.

Jens-Peter Bonde, *IND/DEM grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, rītdien 11.30 no rīta premjerministri parakstīs galējo Līguma variantu, ko neviens no viņiem nav lasījis. Viņi parakstīs grozījumu kopumu, ko viņi pat nesaprot. Vakar Dānijas parlaments atteicās rīkot referendumu par Līgumu, ko parlamenta deputāti nav lasījuši. Viņi pārkāpa Dānijas konstitūciju, un viņus par to var iesūdzēt tiesā, tā kā mēs varam rīkot referendumu.

Daži no viņiem varbūt ir izlasījuši visu projektu, es par to šaubos. Galējo redakciju joprojām nav iespējams lasīt viena vienkārša iemesla dēļ: tā nav konsolidēta. IGC nolēma, ka lasāmu variantu izdrukās vienīgi tad, kad Līgumu būs ratificējušas visas 27 dalībvalstis. Nelasiet, parakstiet – tas ir ciniski. Visas sarunas IGC un juristu-lingvistu grupā ir paturētas pilnīgā slepenībā, kas attiecas uz daudzajiem šī Parlamenta deputātiem. Numerācijas sistēma ir mainīta trīs reizes, lai padarītu jebkādu salīdzināšanu pirms parakstīšanas tehniski neiespējamu. Oktobrī publicētajā variantā pat nav salīdzinājumu tabulas.

Vispirms viņi atsauc divus referendumus pretrunā ar Konstitūciju. Pēc tam viņi patur sarunas noslēpumā un saglabā saturu zem cita nosaukuma. Es joprojām piedāvāju laba vīna pudeli par vienu tiesību akta piemēru, kuru var apstiprināt saskaņā ar Konstitūciju un nevis Lisabonas līgumu. Pat vispieredzējušākais tiesību eksperts Dānijas ārlietu ministrijā tādu neatrada.

Ekspertu uzklaušanās Dānijas Parlamentā es trīs reizes lūdzu sniegt kādus piemērus par nacionālajām tiesību jomām, uz kurām Lisabonas līgumu ar tā horizontālajiem pantiem un pamata principiem var neattiecināt. Es nesaņēmu nevienu atbilstošu piemēru. Lisabonas līgums izjauks pašreizējo Eiropas Savienību, nodibinās jaunu valsti ar vienotu pilsonību, tiesisko identitāti un visiem vienas nācijas valsts instrumentiem. Vairumu tiesību aktu pieņems civilie ierēdņi slepenībā. Demokrātijas trūkums palielināsies. Mana grupa ierosina atcelt Līguma parakstīšanu līdz galējā varianta izlasīšanai.

(Aplausi)

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētāja kungs, šodien atkal daudzi cildina Eiropas demokrātiskās vērtības. Šodien mēs pretenciozi apstiprināsim ticību cilvēktiesībām, tomēr tajā pašā laikā ES elite gatavojas svinēt savu lielāko augstprātības manifestu, kāds līdz šim ir piedzīvots, jo tā ir sagatavojusi parakstīšanai pārveidotu Konstitūciju, neatskatoties uz cilvēkiem un neuzklausot, ko viņi vēlas vai ko viņi domā.

2005. gada referendumu parādīja, ka Eiropa ir zaudējusi saskarsmi, taču gūtā mācība nebija vis atteikties no tā, ko cilvēki negribēja, bet gan apiet viņu pretestību, šoreiz nejaudājot viņu viedokli. Tādēļ, ka bez šī skandāla visā kontinentā valstu varas tiks izjauktas, supervalsts struktūra tiks izveidota, jauna ES pilsonība tiks radīta, ES tiks dāvināta tiesiskā identitāte, un vienīgi saujiņai pilsoņu pajautās viņu viedokli.

Kādēļ? Jo vairumā valstu, tostarp manā valstī, vadītāji baidās par pilsoņu spriedumu, pievienojot augstprātībai glēvulību. Tādēļ dienā, kad ir tik daudz runu par cilvēktiesībām, es saku: „dodiet Eiropas valstu iedzīvotājiem pamata politiskās un cilvēktiesības pateikt „jā” vai „nē” šai Konstitūcijai, tiesības pateikt „jā” vai „nē” referendumā.”

(Aplausi)

Carlos Coelho (PPE-DE). - (PT) Pašreizējais Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāj, dāmas un kungi, Portugāles prezidentūra tuvojas beigām un tā ir bijusi ļoti veiksmīga. Es neesmu starp tiem, kas liek pārāk lielu uzsvāru uz diplomātiskām iniciatīvām saistībā ar Brazīlijas un Āfrikas augstākā līmeņa sanākumi; starp citu, vienīgi laiks rādīs, vai to rezultātā taps noteikti pasākumi vai arī tās bija vienīgi lieliski notikumi, ko plaši atspoguļoja plašsaziņas līdzekļi.

Taču es vēlētos uzsvērt strukturālos pasākumus, kas ir uzsākti Eiropas labā šajos sešos mēnešos. Trīs no tiem iešaujas prātā: iestāžu krīzes beigas līdz ar Lisabonas līguma pieņemšanu, ko parakstīs rītdien, Eiropas Pamattiesību hartas proklamēšana, kas būs saistoša, Šengenas zonas vēsturiskā paplašināšana, tai pievienojot deviņas jaunas dalībvalstis un gandrīz 4 miljonus kvadrātkilometru, stratēģiskās dzīvotspējas sasniegums un svarīgā programma GALILEO, kuru daudziem cilvēkiem drīzāk negribētos ieviest, atstājot visu Amerikas Savienoto Valstu, Krievijas un Ķīnas ziņā.

Es arī vēlos uzsvērt lietderīgo darbu tiesību jomā sadarbībā ar Eiropas Parlamentu un lielisko saprašanos ar Komisiju un tās priekšsēdētāju *Durão Barroso*. Iestāžu sadarbība bija lieliska un deva labus rezultātus. Pašreizējais Padomes priekšsēdētāj, es vēlu jums veiksmi Padomes sēdē, kas notiks 14. decembrī. Mēs ceram sagaidīt turpmākus svarīgus lēmumus gan ārpolitikas jomā, īpaši attiecībā uz Kosovu, gan attiecībā uz Eiropas atbildi uz globalizācijas radītajiem izaicinājumiem.

Es īpaši vēlos sveikt Portugāles prezidentūru par Eiropas imigrācijas politikas jautājuma iekļaušanu Padomes darba kārtībā, kur priekšsēdētājs *J.-M. Barroso* varēs uzsvērt Eiropas Komisijas savlaicīgās iniciatīvas saistībā ar to. Katrai dalībvalstij atsevišķi patiešām nav atrisināmas vairākas problēmas un izaicinājumi, kam ir nepieciešama kopēja pieeja, kas ir īpaši acīmredzams, kā jau es teicu, zonā bez iekšējām robežām.

Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man pabeigt runu ar atsauci no manas valsts. Portugāle ir vienmēr darījusi to labāko, lai atbalstītu kopējās intereses, kad bija tās prezidentūras laiks. Tā tas bija 1992. gadā, kad premjerministrs bija *Cavaco Silva* un ārlietu ministrs bija *João de Deus Pinheiro*, kas tagad ir Eiropas Parlamenta deputāts. Tā tas bija 2000. gadā, kad premjerministrs bija *António Guterres*, un tā tas ir šodien, trešajā Portugāles prezidentūrā Eiropas Savienībā.

Valsts sekretār, ļaujiet man vērst jūsu uzmanību uz jūsu personīgo ieguldījumu, ministra *Luís Amado* un premjerministra *Sócrates* ieguldījumu, kā arī visu to ļaužu ieguldījumu, kas šeit Briselē un Lisabonā ir aktīvi iesaistījušies, lai nodrošinātu prezidentūras veiksmīgu darbu. Es vēlos vērst uzmanību uz REPER darbu, pieminēt vēstnieka *Mendonça e Moura* prasmīgo darbu un pateikties par *Alexandre Leitão* efektīvo sadarbību ar Eiropas Parlamentu.

Hannes Swoboda (PSE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, pašreizējais Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāj, Portugāles prezidentūras nobeigumu vainagojošais sasniegums ir tas, ka Lisabonas līgums ir gatavs parakstīšanai un daudzi Parlamenta deputāti arī ir nodrošinājuši noteiktu ieguldījumu.

Viena no Lisabonas līguma funkcijām ir stiprināt kopējo ES ārpolitiku un drošības politiku un radīt tai iestāžu bāzi. Taču līgums var vienīgi radīt pareizos apstākļus; griba un spēks arī ir būtiski kopējas ārpolitikas un drošības politikas īstenošanā.

Kā jau daži runātāji teica, ir pareizi, ka šajos īpašajos apstākļos, kad līgums tiek parakstīts, Kosova būs pārbaudījums dalībvalstu spējai īstenot kopējo ārpolitiku un drošības politiku. Lai ko mēs arī nolemtu attiecībā uz Kosovu, šajā reģionā būs problēmas.

Nav jaunas trešās iespējas, kā *D. Cohn-Bendit* ierosināja, jo trešā iespēja, proti, lielu līdzekļu un iniciatīvas ieguldīšana šajā reģionā jau ir notikusi kādu laiku. Vienīgā iespēja ir Kosovas neatkarība, kas tad izraisīs vairākas problēmas šajā reģionā, vai arī mēs varētu nolemt par labu Kosovas neatkarības neatzišanai, kas arī izraisītu vairākas problēmas šajā reģionā.

Pēc manām domām, ir gluži skaidrs - mums ir jāievēro princips, ka ikviens pasākums, kas tiek īstenots nākamajās nedēļās un mēnešos, ir jāierosina reģionam un jāīsteno kopā ar Eiropas Savienību. Tomēr tas nevar notikt, ja vien Eiropas Savienībai nav kopējas nostājas šajā jautājumā.

Pamatojoties uz savu personīgo pieredzi, un es šajā reģionā esmu strādājis desmit gadus Eiropas Parlamenta vārdā, es redzu tikai vienu atbilstošu iespēju - nekavējoties virzīties uz ierobežotu un kontrolētu neatkarību. Taču es patiešām uzskatu, ka būtu pilnīgi neiespējami un nepieņemami, ja Kosova vienpusēji atzītu tās neatkarību un mēs mazāk vai vairāk samierinātos ar to. Vairāki Kosovas politiķi arī saka, ka šo procesu var īstenot kopīgi. Es to pieredzēju no pirmavotiem pēdējās vēlēšanās. Process var piepildīties, ja Eiropas Savienība izvēlas kopēju pieeju.

Vai es drīkstu šīs prezidentūras beidzamajās dienās lūgt Padomi nodrošināt, ka ir kopēja Eiropas nostāja par to, ka visas puses uzņemas kopēju atbildību par šo reģionu un ka visu nākamo nedēļu un mēnešu pasākumi Kosovā tiks īstenoti ES klātbūtnē? Tā ir galvenā prasība. Izšķirošais faktors nebūs Kosovas neatkarības atzīšana, bet gan enerģiska ES drošības politikas pārstāvēšana Kosovā, un Portugāles Padomes priekšsēdētājam ir jāpiedalās šī plāna īstenošanā.

(Aplausi)

Sophia in 't Veld (ALDE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, pēc vairāku gadu strupceļa beidzot tiks parakstīts jaunais Līgums, taču tā parakstītājiem arī beidzot ir jārikojas kā Eiropas īpašniekiem un patiesajiem līderiem. Beidzot ir pienācis laiks pārtraukt vienkāršu kliegāšanu valsts līmenī par to, kas ir sasniegts, un sākt aktīvu Līguma atbalstīšanu un ratificēšanas veicināšanu, lai tas stātos spēkā 2009. gada 1. janvārī.

Lielākās izmaiņas ir saistībā ar policijas un tiesu iestāžu sadarbību. Mums ir jāizsakās skaidri, un tas jā dara ātri, par to, kā mēs risināsim attiecīgos jautājumus pārejas periodā 2008. gadā. Kāda ir Padomes nostāja attiecībā uz komisāra F. Frattini priekšlikumu par jauno noteikumu piemērošanu tagad, kamēr gaidām jaunos tiesību aktus?

Šodien oficiāli proklamē arī Pamattiesību hartu. Kauns, ka dalībvalstis ir vājinājušas hartu, izņemot to laukā no Līguma un īpaši apstiprinot divus izņēmumus. Tagad tām ir jāpierāda praksē, ka tās patiešām domā pamattiesības, nevis tikai mutisku vienošanos par tām.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienība ir padarīta mazliet demokrātiskāka un nedaudz efektīvāka. Taču nobriedušai demokrātijai ir jābūt ne tikai spēcīgai, bet arī rūpīgi jāīsteno vara, un tai ir jāuzņemas atbildība. Ir demokrātijas laiks, laiks izrādīt atbildību arī cīņā pret terorismu, tāpēc, vai mēs varētu saņemt paskaidrojumu no Padomes par lomu, kādu Eiropa ir spēlējusi CIP pretlikumīgajās darbībās?

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, šķiet, ka vēsture atkārtojas. Pirms trim gadiem parakstīja Līgumu par Eiropas Konstitūciju. ES dalībvalstu vadītāji bija ļoti apmierināti un pārliecināti, ka šis dokuments stāsies spēkā. Tomēr divas valstis pauda noteiktu pretestību referendumos.

Valstu vadītāji tagad parakstīs gandrīz identisku tekstu un paļausies uz spēju šoreiz izvairīties no referendumiem. Skaidrs, ka viņi nepietiekami novērtē šo demokrātijas pamatinstrumentu. Laiks, kas paredzēts kā pārdomu periods, tika izniekots. Konsultāciju, sociālā dialoga un diskusiju vietā to atvēlēja manipulāciju sistēmas izveidei.

Jāuzsver, ka tā saucamais Reformas līgums ir ļoti nopietns dokuments, jo faktiski tas noved pie dalībvalstu suverenitātes ierobežošanas. Tas novirza vairākas līdz šim dalībvalstīm atvēlētās priekšrocības uz ES iestādēm, kas nav pakļautas patiesai demokrātiskai kontrolei. Es esmu pārliecināts, ka, ja Eiropas valstīm būtu dotas izvēles iespējas, tad rītdien parakstāmais līgums piedzīvotu tā priekšgājēja likteni.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, pirms dažiem mēnešiem es zvanīju savas valsts Tiesībsargam, un, kamēr es gaidīju savienojumu, fonā skanēja dziesma „Let it be”, kas raisīja maz optimisma attiecībā uz sūdzību, ko šis birojs izskatīja, un izrādījās, ka man bija taisnība.

Tā ir bieža sajūta tiem no mums, kas joprojām nevar ieraudzīt, ka Eiropas Savienība dara kaut ko, lai iekļautu reģionālo jautājumu vai bezvalstiskas nācijas tās iestāžu struktūrā un politikā. Diemžēl ar katru reizi arvien vairāk cilvēku uzskata, ka tā diena nekad nepienāks, un patiesība ir tāda, ka mums nav daudz izvēles iespēju.

Attiecībā uz Kosovu mēs dzirdam par problēmām šeit, bet es neesmu dzirdējis, ka kāds uzdotu jautājumu, kas man šķiet visbūtiskākais – ko vēlas Kosovas iedzīvotāji?

Attiecībā uz Lisabonas stratēģiju mēs domājam, ka ir pārāk daudz pašapmierinātības un ka šī pašapmierinātība ir radusies, lielā mērā pateicoties faktam, ka indikatori stratēģijas novērtēšanai pamatā balstās uz IKP izaugsmi. Kad mums būs kādi indikatori par progresu sociālajā un vides jomā, lai mēs varētu jēgpilni novērtēt Lisabonas līguma rezultātus?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Mēs apmeklējam vēl vienu tās neoliberālās politikas pamata doktrīnu mēģinājumu, kas tika īstenota Portugāles prezidentūras laikā. Lisabonas līguma, kurā ir saucamās „Eiropas konstitūcijas” pamati, parakstīšana rītdien neapšaubāmi ir svarīgāks jautājums, kas liecina par kvalitatīvu virzību uz priekšu neoliberālajā integrācijā, kas arvien vairāk saasina sociālās problēmas un nevienlīdzību.

Tā vietā, lai apstiprinātu nosacījumus darba apstākļu uzlabošanai, tie balstās uz elastīgumu, lai padarītu darbu vēl nedrošāku. Tā vietā, lai apstiprinātu nosacījumus dzīves apstākļu uzlabošanai un risinātu nabadzības problēmu, kas ietekmē vairāk nekā 80 miljonus cilvēku, tie iepazīstina ar vēl neoliberālāku Lisabonas stratēģijas variantu, kas paredz sabiedrisko pakalpojumu liberalizāciju un privatizāciju. Tādēļ, kā to apliecina 18. oktobra notikumi un demonstrācija Lisabonā, strādājošie un citi ļaudis turpinās cīņu pret Līgumu un šo politiku, un akciju par saistošiem referendumiem attiecībā uz Līgumu pēc atbilstoši veiktām plurālistu debatēm.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, kad nesen Venecuēla balsoja referendumā, noraidot H. Chavez plānus par radikālām izmaiņām konstitūcijā ar ļoti nelielu vairākumu, tad iespējams Venecuēlas diktators paklanījās cilvēku gribas priekšā, kā vadītājam arī pienāktos darīt vairāk vai mazāk brīvā valstī. Es uzskatu, ka mēs Eiropā varētu daudz ko mācīties no šī piemēra.

Mēs redzam, ka „Eiropas konstitūciju” demokrātiski noraida vairākums vēlētajū divās dalībvalstīs kā faktiski nemainīgu, izņemot dažas kosmētiskas izmaiņas. Nav nepieciešams vairāk debašu, un noteikti nav nepieciešami referendumi valstīs, kas visdrīzāk kritizē šo konstitūciju vai balso pret to. Eiropas konstitūciju, atvainojiet, Reformas līgumu parakstīs Lisabonā ar lielu greznumu un ceremonijām un tad steigā izlaidīs cauri parlamentiem un atbalstīs nepieklājīgā steigā. Eiropā ir neīsta demokrātija.

Un veids, kādā eirokrāti attiecas pret cilvēku balsstiesībām, atkal bija nesen acīmredzams, kad komisārs O. Rehn stāstīja mums par iespējamo Turcijas pievienošanu. Viņš oficiāli sacīja, ka valstu vienošanās un īpaši vēlēšanu solījumi nedrīkst stāties ceļā Turcijas pievienošanai. Eiropas konservatīvie vadītāji nospļaujas par solījumiem, ko saņēmuši vēlētaji par Turcijas pievienošanu. Venecuēlā joprojām pagaidām ir demokrātija, bet bēdīgi, ka Eiropā ir ievērojami mazāk demokrātijas.

Giles Chichester (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, nākamās Eiropadomes dienas kārtībā ir daži svarīgi jautājumi. Es ar nepacietību gaidu, kad dzirdēšu par Eiropas konkurences uzlabošanu, progresu klimata pārmaiņu risināšanā, sasniedzot Eiropas augstos mērķus, Eiropas apņemšanos sadarboties ar mazattīstības valstīm nabadzības mazināšanai. Tomēr uzmanība šonedēļ būs neizbēgami vērsta uz Reformas līguma parakstīšanu Lisabonā.

Kā jau mēs, Lielbritānijas konservatīvā partija, neatlaidīgi apgalvojam, nebija pietiekamas nepieciešamības šādam tālejošam līgumam, un tieši šonedēļ viena no Eiropas vadošajām akadēmiskajām ekspertēm publicēja ziņojumu par ES paplašināšanās ietekmi. Viņa skaidri pateica to, ko mēs jau kādu laiku sakām, proti, ka ES lieliski darbojās arī bez šī Reformas līguma. Viņa saka, un es citēju: „Liecības par praksi kopš 2004. gada maija norāda, ka ES iestāžu procesi un prakse ir diezgan spēcīgi pretojusies paplašināšanās ietekmei.”

Tas ir svarīgi, ja mēs paturam prātā visu to, ko mums teica – ka ES nevarētu risināt paplašināšanos bez iestāžu virzības. Tas viss stiprina mūsu uzskatu, ka šis Līgums ir drīzāk politisks simbols, nekā objektīvs novērtējums par to, kas Eiropai nepieciešams.

Papildus šī Līguma loģiskuma apšaubīšanai mēs arī esam bijuši ļoti kritiski attiecībā pret procesu, kas mūs noveda pie šī posma. Tas iznīcina ticību, ka šis Līgums būtībā nav tā pati Eiropas konstitūcija, ko tik neapšaubāmi noraidīja, kad par to balsoja Francijā un Nīderlandē. Viens pats starp saviem kolēģiem vadītājiem, Lielbritānijas premjerministrs turpina iemūžināt šo mītu, ka Līgums un konstitūcija ir kaut kas atšķirīgs. Lielbritānijas iedzīvotāji netic viņam, un lielais vairākums atkārtoti pauda savus uzskatus par to, ka jāriko referendums. G. Brown ignorēja viņu vēlmes, un tas ļoti grauj viņa valdību un Eiropas Savienību kopumā.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, pašreizējais Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāj, 1981. gadā vienam procentam Eiropas iedzīvotāju piederēja 8 % kopējo tās bagātību. Pēc divdesmit pieciem gadiem šim procentam pieder 17 % kopējo Eiropas Savienības ienākumu. Tajā pašā laikā viens no sešiem cilvēkiem (no kopējā Eiropas iedzīvotāju skaita, kas ir 74 miljoni) dzīvo zem dalībvalstu noteiktā nabadzības līmeņa.

Ja nebūtu sociālo pabalstu, aptuveni 185 miljoni eiropiešu vai gandrīz 4 % iedzīvotāju nonāktu nabadzībā. Tādēļ ir nepieciešama aktīva sociālā politika – politika labklājības izplatīšanai. Taču Eiropas Savienības

centieni sociālajā jomā ir īpaši vārgi. Komisijas nupat izstrādātā vīzija par sociālāk orientētu Eiropu 21. gadsimtā ir konceptuāli nevainojama, bet nenosaka jebkādu faktisku tiesisku iniciatīvu.

Komisijas priekšsēdētājs *J.-M. Barroso* tikko mums teica, ka Lisabonas stratēģija nes augļus. Viņam ir taisnība. Tomēr tajā pašā laikā pārmaiņas Eiropas ekonomikā apdraud ļoti nedrošā globalizācijas versija, kas paredz finanšu tirgu bez robežām. Tā saucamās aizdevumu krīzes iemesli ir meklējami patēriņieciskuma aģitācijā Amerikas Savienotajās Valstīs. Globālā finanšu nozare „uzķērās uz” īpašajiem transportlīdzekļiem, ko finansēja, pamatojoties uz nesaprātīgām ķīlām. Banku, apdrošināšanas un pensiju fondu sektora elite mums vēlreiz pierādīja alkatības triumfu pār saprātu.

Protams, ka finanšu sektors ne ar ko neriskē – tas ir pārāk liels, lai piedzīvotu neveiksmi. Nacionālās centrālās bankas un nodokļu maksātāji nodrošinās drošu piezemēšanos zelta izpletņlēcējiem, un tas nemaksās lēti. Ekonomiskā aktivitāte Eiropā jau ir mazinājusies. Amerikas Savienotajām Valstīm draud recesija. Dolāra vērtība krītas, un izejmateriālu, tostarp pārtikas preču, cena ceļas. Kredītu slogs jau ietekmē mazos un vidēja izmēra uzņēmumus, kā arī iespējamās nekustamā īpašuma pircējus.

Izlasot Lisabonas Padomes secinājumu projektu, es neredzu plānu, kā Eiropai atgūties, un man tas šķiet ļoti nožēlojami.

Marco Cappato (ALDE). - *(IT)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos sākt ar nelielu, bet acīmredzamu uzvaru, kādu Francijas prezidents *N. Sarkozy* izcīnīja, atbrīvojoties no līdzdalības sarunās ar Turciju.

Tas, protams, neko nemaina - sarunas turpināsies. Tomēr *N. Sarkozy*, kas šobrīd ir visspēcīgākais un politiskākais no Eiropas valstu vadītājiem, savā runā šajā Parlamentā stāsta mums par Eiropas robežām un Vidusjūras reģiona valstu savienību, un cilvēki saka diezgan noraidoši: „Viņš nezina, par ko runā, kas ir Vidusjūras valstu savienība, viņš nezina, kādu spēli viņš spēlē”.

Pēc manām domām, spēle, ko viņš spēlē, ir ļoti skaidra un attiecas uz Eiropas robežām – Vidusjūras reģiona valstu savienība ir Eiropas nāciju stratēģija. Praktiski, ja šī pieeja būtu vienīgi pieeja, kā veidot starpvalstu attiecības, tad Vidusjūras reģiona valstu savienība varētu būt saprātīgs veids, kā risināt ekonomiskās, tirdzniecības un vides problēmas. Tomēr nav saprātīgi, ka mēs gribam to izmantot citiem nolūkiem – ir jāmeklē citas iespējas, ja mēs gribam tiesisku Eiropu, īpaši attiecībā uz cilvēktiesībām un Eiropu pilsoņiem, nevis Eiropu valstīm.

Valstu vadītājiem, Komisijai un Eiropas Savienībai ir jāizsaka priekšlikumi, lai oponentu *N. Sarkozy* franču stratēģijai par Eiropas nācijām. Mums ir jāizlemj, vai mēs vēlamies, lai kādu dienu Pamattiesību harta kļūtu par Turcijas pilsoņu pamattiesību hartu, Marokas pilsoņu pamattiesību hartu, Izraēlas un Palestīnas pilsoņu pamattiesību hartu. Mums ir jāizlemj, vai mēs vēlamies vai nevēlamies šādu nākotni Eiropai, jo pretējā gadījumā nāciju un valstu Eiropa gūs virsroku.

Un nobeidzot - daži nēsā kreklīņus ar uzrakstu „Referendumu Eiropā”, atbalstot referendumu Eiropā un neatbalstot referendumus valsts līmenī, jo referendumi saasina populismu, ekstrēmismu, nacionālismu un komunismu mūsu Eiropā.

Mario Borghezio (UEN). - *(IT)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, par laimi, Eiropā joprojām ir patrioti, un acīmredzot mēs aicināsim organizēt referendumu valsts līmenī. Mēs turpināsim aicināt rīkot referendumus, jo mēs ticam Eiropai, kurā mīt daudz tautu, nevis Eiropai, kurai ir daudz līdzekļu tehnokrātiskas politikas un tā trako nama, ko sauc par Eiropas iestādēm, atbalstam un finansējumam.

Tieši tāda aina pavīd jūsu Līguma pārveidošanas gadījumā – iestādes apstiprināšana, ko nosaka tehnobirokrātija, kas atbild vienīgi pati savā priekšā un baro vienīgi sevi. Kur šajā jaunajā variantā ir kaut kas, piemēram, kas atspoguļo spēcīgo aicinājumu aizsargāt Eiropas sociālo modeli, kas radās populāro referendumu rezultātā? Kādu atbildi jūs esat snieguši?

Saistībā ar robežām nav atbildes, un turpinās vispārējās blēņas par paplašināšanos, nepievēršot uzmanību Eiropas robežu ģeopolitiskajai problēmai, kas mums ir galvenais jautājums. Konstrukcija, tāda kā Eiropa, kuras vēsturiskās saknes sniedzas Sv. Romas impērijas publiskajās tiesībās, nav veidota, salīdzinot eiro un dolāra vērtību kā garīgo pamatu. Ir vēl citas atsauces, mūsaprāt, īpaši Eiropas saknes kristietībā.

Jūs neatrisināsiet galvenās problēmas, ar ko Eiropa saskaras, izmantojot tiesisko aizbildināšanos vai Tiesas spriedumus. Valstis, tāpat kā Eiropas nākotni un vēsturi, nevar pārvaldīt tādā veidā. Lai dzīvo tautu Eiropa un Eiropa, kuras pirmsākumi rodami kristietībā!

Miguel Portas (GUE/NGL). - (PT) Rītdien premjerministri un valstu vadītāji Lisabonā parakstīs Lisabonas līgumu. Pēc tam viņi aicinās to ratificēt. Atšķirība nav tekstā, kas ir atbilde uz Francijas un Nīderlandes noraidīto konstitūciju. Atšķirība ir metodē. Tagad viņi aicina piemērot ātru ratifikāciju bez referendumiem. Pirms dažām dienām J. L. R. Zapatero šajā Parlamentā puda savu vēlmi redzēt, kā dažādu dalībvalstu pilsoņi svinīgi pasludina šo Līguma parakstīšanas dienu, kas noteiks mūsu kopējo nākotni.

Augstākā līmeņa sanāksmē piektdien valstīm būs iespēja izkļaidēt aizdomas, kas radušās ikvienam par to, ka mēs vēlamies apstiprināt jauno Līgumu bez tautu piekrišanas. Ļaujiet viņām pilnībā izmantot J. L. R. Zapatero priekšlikumu! Ļaujiet viņām noteikt dienu! Šodien Lisabonas līgums patiesībā nav jūsu līgums. Tas nekad nebūs Eiropas valstu iedzīvotāju līgums, kamēr tā dzīvotspēja būs atkarīga no tā, vai referendums tiek rīkots. Kaut tās būtu pietiekami drosmīgas, lai pieprasītu demokrātiju, jo Eiropas nākotne ir atkarīga no demokrātijas!

Jana Bobošíková (NI). - (CS) Dāmas un kungi, mēs bieži apspriežam, kā Eiropas Savienību pietuvināt pilsoņiem un veidot to demokrātiskāku. Rītdien valstu vai valdību vadītāji parakstīs Reformas līgumu, un viņi jau iepriekš paziņoja, ka nevēlas rīkot referendumu. Bēdīgi, ka Parlaments to atbalsta. Tā ir vislielākā augstprātības un pilsoņu balsstiesību neievērošanas izpausme. Man ir radies iespaids, ka politiķi ir vai nu pārāk slinki, lai izskaidrotu jauno Līgumu, vai vēl ļaunāk – baidās no pilsoņiem. Politiķi nevēlas paskaidrot, kā jaunais Līgums mainīs dalībvalstu lomu lēmumu pieņemšanā Eiropas Savienībā. Politiķi nevēlas paskaidrot pilsoņiem, ka viņiem nebūs „viņu” komisāra Komisijā. Viņi nevēlas aizstāvēt faktu, ka tādas jautājumus kā migrācija, enerģētika un transports nelems dalībvalstu līmenī, bet gan Briselē. Dāmas un kungi, ja mēs nepārliciecināsim pilsoņus par jaunajiem ES tiesību aktiem, ja mēs nepaskaidrosim viņiem, no vienas puses, integrācijas priekšrocības un, no otras puses, jautājumu par valsts suverenitātes zaudēšanu, kādu Līgums skaidri nosaka dažās jomās, tad plaša starp politisko eliti un pilsoņiem joprojām palielināsies. Tādēļ es uzskatu, ka referendums ir galvenais posms, kas jānodrošina Līguma ratifikācijas procesā.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, Lisabonas līgumam būs nozīmīga ietekme uz Eiropas Savienības ārpolitiku tuvā nākotnē.

Mūsu diskusijas šī Parlamenta Ārpolitikas komitejā ļauj man paust ļoti pozitīvu attieksmi pret jauno Līgumu vairāku iemeslu dēļ. Vienotā programma ļoti sekmē ES ārējās rīcības saskaņotību – jaunais Līgums nozīmē lielu soli uz priekšu salīdzinājumā ar esošo kārtību. Tas nodrošina plašu tiesisko pamatu kaimiņattiecību politikai, nosaka Eiropas Savienības vienotu tiesisko pamatu kopumā un paredz, ka dalībvalstis konsultēsies viena ar otru un izrādīs savstarpēju solidaritāti.

Attiecībā uz iestādēm ir panākti lieli uzlabojumi, palielinot Eiropas Savienības Augstā pārstāvja kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā (kurš vienlaicīgi ir arī Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieks) varu un nodibinot Eiropas Savienības ārlietu dienestu.

Vissvarīgākais ir fakts, ka jaunais Līgums palielina Parlamenta tiesības noteikt budžetu ES ārpolitikas izdevumu jomā, piešķirot Eiropas Parlamentam tādas pašas tiesības kā Padomei.

Turklāt tiek noteikts jauns tiesiskais pamats instrumentiem vai politikai attiecībā uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku (KĀDP), piemēram, sankcijas pret nevalstiskiem uzņēmumiem, kosmosa politiku un enerģijas drošību, klimata pārmaiņu apkarošanu, starptautiskā terorisma novēršanu un personas datu aizsardzību.

Faktiski lielākie uzlabojumi skar Eiropas drošības un aizsardzības politiku (EDAP), jo Lisabonas līgums īpaši nosaka pastāvīgu strukturālu sadarbību aizsardzības jomā starp tām dalībvalstīm, kam ir militāras iespējas.

Tomēr, mūsaprāt, jaunajam Līgumam piemīt arī daži trūkumi – Eiropas Parlamentu vajadzētu konsultēt par jauna Augstā pārstāvja un Komisijas priekšsēdētāja nozīmēšanu ne tikai tad, kad pirmais pārstāvis sāks pildīt pienākumus 2009. gada 1. janvārī, bet arī gadījumā, ja nepieciešama pagaidu nozīmēšana pēc tam, un acīmredzot tad, kad tiks nozīmēta visa Komisija, tostarp tās priekšsēdētāja vietnieks ārlietās.

Es arī vēlos uzsvērt nepieciešamību pēc jauna, no jauna ievēlētā Augstā pārstāvja un priekšsēdētāja vietnieka, kas efektīvi konsultētu Parlamentu *ex ante* par galvenajām pamata izvēlēm kopējās ārpolitikas un drošības politikas un Eiropas drošības un aizsardzības politikas jomā.

Īsumā sakot, Lisabonas līgums ir pagrieziena punkts Eiropas Savienības iestāžu attīstībā ārlietu jomā un, būdams Ārlietu komitejas priekšsēdētājs, es ļoti atzinīgi vērtēju tā drīzo parakstīšanu.

Genowefa Grabowska (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, trīs gadus pēc Otrā pasaules kara beigām Apvienoto Nāciju Organizācija proklamēja Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, kas joprojām ir standarts šajā jomā.

Gandrīz sešdesmit gadus vēlāk Eiropas Savienība noteica cilvēktiesības Pamattiesību hartā – dokumentā, kas apmierina Eiropas iedzīvotāju vajadzības un cerības uz 21. gadsimta sliekšņa.

Kādēļ tad divas valstis, Polija un Lielbritānija, kas tā vēlējās noteikt cilvēktiesības starptautiskā līmenī, iebilda pret šo hartu? Kādēļ tās nevēlas to piemērot saviem pilsoņiem? Mana kā Polijas pilsones vilšanās ir jo lielāka tādēļ, ka gan Polija, gan Lielbritānija iepriekš atbalstīja šo hartu. Šo valstu premjerministri un ārlietu ministrija parakstīja to kā Konstitucionālā līguma otro daļu 2004. gada 2. oktobrī Romā. Viņu paraksti ne tikai nosaka viņu pienākumu pret Eiropas partneriem, bet arī bija signāls savu valstu pilsoņiem un solījums, ka viņi apņemas ievērot šo hartu.

Hartas saturs nav mainījies kopš 2004. gada. Toties Polijas un Lielbritānijas attieksme ir mainījusies. Mans jautājums ir, kāpēc *Tony Blair* un *Marek Belka* sekotāji iebilst pret hartu un atņem saviem līdzpilsoņiem tajā noteiktās tiesības? Es arī vēlos, lai Eiropadomes priekšsēdētājs pajautā Polijas un Lielbritānijas premjerministriem, kādēļ viņi neciena savu priekšgājēju parakstus. Ārpolitikā nepārtrauktības princips ir pamata princips, un mums, pilsoņiem – es atsaucos uz Polijas pilsoņiem – ir nepieciešamas hartā noteiktās tiesības.

Alexander Lambsdorff (ALDE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, daudzi šeit runās par Līguma būtību. Mēs, Vācijas liberālā partija, vienmēr pievēršam lielu uzmanību dažiem galvenajiem jautājumiem. Pirmkārt, jāsaglabā iestāžu kompromiss. Otrkārt, mēs vēlamies, lai ES ārlietu ministrs ir nevis simbols, bet patiess Eiropas Savienības interešu paudējs. Mēs pilnībā piekrītam tam, ko pirms brīža teica *Jacek Saryusz-Wolski* par iestāžu uzlabojumiem. Taču mēs joprojām uzskatām, ka kopējā ārpolitika un drošības politika tiks īstenota paredzamā nākotnē atkarībā no dalībvalstu politiskās gribas, un tas ir nožēlojami. Trešais jautājums, kuram mēs piešķirām īpašu nozīmi, ir pamata tiesību stingra aizsardzība, un šī iemesla dēļ mēs ar nepacietību gaidām hartas proklamēšanu.

Visumā ir jāsaprot, ka Lisabonas līgums ir Vācijas un Portugāles veiksmīgas sadarbības rezultāts, par ko abas prezidentūras ir jāapsveic.

Tomēr progresa trūkums lēmumu pieņemšanas procesa tuvināšanā iedzīvotājiem ir īsts darvas piliens medus mucā. Padomes lēmums neiepazīstināt ar konsolidēto tekstu ir tas, ko mēs vācu valodā saucam par *Realsatire*, kas nozīmē patiesu situāciju, kura ir daudz absurda, nekā jebkas, ko humorists varētu iztēloties. Tomēr šo lēmumu drīz nomāks notikumi. Es esmu pārliecināts, ka sabiedrība un parlamenti iegūs konsolidēto tekstu un lasīs, par ko tad īsti ir Līgums.

Mums tagad ir jāuzsāk posms, kurā Eiropas Savienības iestādes no vērošanas plati ieplestām acīm pievēršas globālam skatījumam. Mums ir jāuzņemas mūsu starptautiskā ekonomiskā atbildība. Vispārējā ekonomiskā situācija pasaulē ir tāda, ka vērojama lēnāka izaugsme un bezdarba pieaugums Eiropā. Es zinu, ka daudzās dalībvalstīs, tostarp arī manējā, valda bezrūpība un vājinās vēlēšanās īstenot reformas. Tam ir jāmainās.

Mans otrs jautājums ir par to, ka mums ir saprātīgi jāīsteno ārpolitika. Ļaudis vēlas, lai Eiropas Savienībai būtu spēcīga loma pasaulē. Par to atbildība ir jāuzņemas mums.

Bogdan Pęk (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropa nav vienīgi vienošanās starp elitēm. Tā nesastāv vienīgi no Eiropas iestādēm. Galvenokārt Eiropa ir uzticības garants.

Tomēr vakar *Udo Voigt*, Vācijas nacionālās demokrātu partijas priekšsēdētājs, paziņoja Vācijas sabiedriskajā televīzijas kanālā, ka Polijai ir nekavējoties jāatdod Silēzija Vācijai, ka Polijai vajadzētu nekavējoties atdot Pomerāniju, Gdaņsku, Vroclavu un citas pilsētas Vācijai. Tajā pašā laikā viņš apšaubīja rādītājus attiecībā uz holokausta upuru skaitu.

Es šodien, kad Eiropas gars staigā pa ūdeņiem un Parlamentu, jautāju, kādēļ *M. Schulz* ir zaudējis savu revolucionāro jutīgumu? Kādēļ Vācijas valdība neizsakās pietiekami skaļi? Tā jau nonāca pie trešā Reiha.

Mēs pieprasām izteikt asu rājienu minētajai fašistu partijai un atņemt tai pilnvaras, jo tā ar savu rīcību var radīt ļaunumu Eiropai – tā iznīcina uzticēšanos starp Eiropas valstīm, kas cenšas panākt kopēju labumu. Vācijai, kas ir vadošā Eiropas valsts, vajadzētu būt īpaši jutīgai pret šāda veida pasākumiem un nekavējoties rīkoties Eiropas kopienas labā.

Alain Lamassoure (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlos pievienoties Portugāles prezidentūras sveicējiem. Lisabonas līguma parakstīšana un Eiropas Savienības un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksme būs nozīmīgi punkti Eiropas vēsturē. Tomēr mēs nevaram aizēnot šo lielisko veiksmi ar tuvākajiem notikumiem, un tādēļ man ir jāpiemin divi jautājumi, kas izraisa bažas.

Pirmais ir par tuvojošos Līguma ratifikāciju. Konstitūcijas projekta atcelšana un tā aizstāšana ar parastu līgumu nozīmē, ka tagad nevienai dalībvalstij, izņemot Īriju, nav šķēršļu to ratificēt ar balsojumu parlamentā. Tā ir jūnijā un oktobrī Eiropadomē pieņemtā politiskā nolīguma galvenā īpatnība. Ja līdz tam kāda valsts bija mainījusi domas, tad tai vismaz vajadzēja būt godīgai pret pārējām pusēm un informēt par to pirms Līguma parakstīšanas, nevis pēc tam. Padomes priekšsēdētāj, es esmu pārliecināts, ka Portugāles prezidentūra nodrošinās taisnīgumu šajā jomā.

Otrs jautājums, kas izraisa bažas un ko jau pieminēja vairāki mani kolēģi, ir par situāciju Rietumu Balkānos. Jau astoņus gadus mēs zinām, ka agrāk vai vēlāk Kosova iegūs neatkarību. Tomēr šodien, par spīti *Javier Solana* un Komisijas lielajām pūlēm, mēs esam tikpat nobažījušies par šo situāciju, kā pirms astoņiem gadiem.

Mēs jau atkārtoti esam teikuši, ka Rietumu Balkānu reģionam ir jāklūst par Eiropas Savienības daļu, un mēs pieprasām uzsākt kopējas ārpolitikas īstenošanu. Tomēr Eiropas Savienības bijušās prezidentūras nav darījušas neko vairāk, kā vien nodevušas „karsto kartupeli” nākamajai rindas kārtībā. Situācija ir mainījies kopš 1991. gada. Sešpadsmit gadi ir pagājuši, un 300 000 nāves gadījumi norāda Eiropas Savienībai, ka tai ir jāgūst mācība no šīs bēdīgās pieredzes. Balkānu reģiona nākotni neizlemj Vašingtonā vai Maskavā – to izlems šeit, Eiropā - tie ļaudis, kuru dzīve tiek tieši ietekmēta, un viņu Eiropas kaimiņvalstis, draugi un partneri.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, vispirms es runāšu par Kosovu. Balkānu reģionā un Kaukāzā mēs vērojam konfliktu starp Eiropas vērtībām un nacionālistu tendencēm, starp Eiropas integrāciju un virzieniem un tām idejām, ko atbalsta Krievija. Ja mēs nākotnē atskatīsimies atpakaļ, tad es esmu pārliecināts, ka mēs nekad nenožēlosim šodienas centienus Eiropas integrācijas labā, izmantojot visus mums pieejamos līdzekļus, taču tikpat labi mēs varam nākotnē nožēlot, ka neesam izmantojuši visus līdzekļus. Es uzskatu, ka ir svarīgi šo jautājumu apspriest Eiropadomē šīs nedēļas beigās.

Otrkārt, es vēlos runāt par globalizāciju. Es uzskatu, ka ir svarīgi atcerēties, ka globalizācija padarīja Eiropu par vadošo ekonomikas kontinentu pasaulē un ka globalizācija ir nepieciešama, ja mēs vēlamies būt pasaules vadošie ekonomikas speciālisti, jo mēs nekad nebūsim vadošie pasaules līmenī, ja mēs būsīm labākie vienīgi Eiropā. Mēs nekad nerasnēsim rezultātus ar protekcionalisma pasākumiem. Ilgtermiņā mēs mazināsim nodarbinātības un labklājības iespējas, taču tas mums nedos iespēju kļūt par pasaules vadošo kontinentu ekonomikas jomā, kā arī aizsargāt Eiropas vērtības.

Tas mūs noved pie secinājuma, ka ir svarīgi, lai Eiropadome uzsvērtu visus centienus, kas nepieciešami attiecībā uz tiesību aktiem enerģētikas, telekomunikāciju, iekšējā tirgus, tirdzniecības un konkurences jomā. Konkurence nav cīņa starp dažādām personībām un identitātēm. Tā ir iespēja visiem piedalīties un veicināt Eiropas attīstību. Tas ir ceļš, kuru mums vajadzētu izvēlēties, un tā mēs varam izmantot Līgumu vislabākajā veidā, lai risinātu globalizācijas radītos izaicinājumus. Šonedēļ mums ir dota tāda iespēja, un mums to vajadzētu izmantot.

Enrique Barón Crespo (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks, dāmas un kungi. Es uzskatu, ka būtu pareizi publiski atzīt Portugāles prezidentūras darbu datumā, kas Eiropas Parlamentam ir ļoti nozīmīgs, kā to liecina prezidenta kanceles noformējums, kas veltīts Pamattiesību hartas svinīgajai pieņemšanai.

Portugāles prezidentūra saņēma, un es to saku kā Eiropas Parlamenta pārstāvis Starpvalstu komitejā, projektu, kurā Pamattiesību harta bija tikai deklarācija Nr. 11. Taisnība ir arī tā, ko sākumā man teica Padomes priekšsēdētājs personīgi, ka patiesībā bija neiespējami mainīt šo statusu, un es uzskatu, ka Starpvalstu konferencē mēs kopīgi spējam nodrošināt, ka Pamattiesību harta ir tiesiski saistošs dokuments. Dalībvalstis nevēlējās iekļaut to Līgumā, bet tā ir harta un tai ir konstitucionāls statuss.

Es uzskatu, ka mums vajadzētu atcerēties tās pūles, ko daudzi vīrieši un sievietes gadiem ilgi ir ieguldījuši Eiropas Parlamentā, lai panāktu šādu hartu. Es uzskatu, ka mums vajadzētu atcerēties to sievieti, kas simbolizē 20. gadsimta Eiropas traģēdiju un varu, *Simone Weil*, un pieminēt tādus vīrus kā *Altiero Spinelli*, *Fernand Herman* un daudzus citus, kas vairākus gadus strādāja tā, lai visbeidzot mums būtu tiesību deklarācija, kas paustu mūsu identitāti.

Priekšsēdētāja kungs, es arī domāju, ka ir laiks Parlamentā, kas nosaka, ka nedrīkst diskriminēt govis, kazas, gurķus un finanses, visbeidzot runāt par ļaudīm, vīriešiem un sievietēm ielās. Es uzskatu, ka ir nožēlojami, ka pat mūsdienās ir dažas valstis, kas ierobežo savu iedzīvotāju, Eiropas valsts pilsoņu, tiesības.

Priekšsēdētāja kungs, visbeidzot es vēlos piebilst vēl vienu svarīgu piezīmi par to, ka harta un Lisabonas līgums stiprina Eiropas Savienību kā valstu un pilsoņu daudznacionālu demokrātiju un ka tas ir pirmais

risinājums politiskās globalizācijas gadsimtā. Mēs to īstenojam reģionālā līmenī, taču es uzskatu, ka tas ir piemērs, kas mums jāņem vērā mūsu nākotnes un visas cilvēces labad.

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs gatavojamies augstākā līmeņa sanāksmei, un es neceru, ka šīs sarunas nesīs kādus pārsteigumus. Taču es ceru, ka tās pavērs durvis uz nākotni un apliecinās Eiropas Savienības nostāju daudzos jautājumos.

Pirmās durvis, kas jāatver, ir durvis uz Lisabonas līguma ratifikāciju. Mēs paredzam, ka ratifikācija tiks ātri īstenota visās dalībvalstīs un ka 2009. gada Eiropas Parlamenta vēlēšanu rezultātu ņems vērā, nozīmējot amatus saskaņā ar jauno Līgumu. Tomēr es arī ceru, ka ceļa nolīdzināšana ratifikācijai arī nozīmēs, ka Padome un Komisija beidzot sāk sazināties un sniegt dalībvalstīm informāciju par Līguma saturu.

Neturpiniet noklusēt iemeslus, kādēļ mēs atbalstām šo Līgumu. Mēs to atzinīgi vērtējam, jo tas stiprina mūsu pilsoņus, parlamentus, demokrātiju un Eiropas Savienību.

Otras durvis, ko mēs atveram, ir durvis uz brīvību. Šengenas jautājums tiks apspriests. Mēs esam iepriecināti, ka vairāk dalībvalstu tagad atbilst Šengenas zonas kritērijiem, jo atbilstība Šengenas zonas kritērijiem nozīmē lielāku brīvību Eiropas Savienībā un lielāku brīvību Eiropas Savienības valstu pilsoņiem.

Treškārt, es ceru, ka atvērsies durvis, lai Eiropas Savienība spētu uzņemties lielāku globālo atbildību. Tādēļ ļaujiet man pateikt skaidri, ka apspriests risinājums Kosovas jautājumā jau ir izsmelts un ka Eiropas Savienībai ir kopīgi jāuzņemas atbildība par Kosovu. Mēs nepārprotami uzskatām, ka Kosovas un Serbijas nākotne ir Eiropas Savienībā un ka mums ir visiem spēkiem jācenšas apmierināt ļaužu vēlme pēc brīvības un dzīves mierā.

Mans pēdējais jautājums ir par durvīm uz izpēti un tehnoloģijām. Piemērojiet *Galileo* lēmumu, kuru varēja pieņemt, tikai pateicoties Eiropas Savienības finansālajam ieguldījumam.

Manuel António dos Santos (PSE). - (PT) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, Portugāles prezidentūra aiz sevis atstāj mantojumu, kas ir ļoti stimulējošs, taču arī atbildību uzliekošs. Tas ir politiskais mantojums, saskaņā ar kuru šonedēļ notiks augstākā līmeņa sanāksme ar nolūku nostiprināt un attīstīt Lisabonas līguma parakstīšana rītdien, Pamattiesību hartas svinīgā ratificēšana trijās Eiropas Savienības iestādēs pēc dažām minūtēm, stratēģisko partnerattiecību izveide ar Brazīliju, nekaitējot Eiropas Savienības īpašajām attiecībām ar *Mercosur*, regulāru stratēģisku augstākā līmeņa sanāksmju atjaunošana ar Āfriku un, visbeidzot, Lisabonas stratēģijas veicināšana un daudzu svarīgu jautājumu risināšana Eiropas nākotnes labā – šie ir visievērojamākie sasniegumi, taču tie būs lietderīgi vienīgi tad, ja to rezultātā tiks noteikta politika un sasniegti mērķi, kas ir būtiski, lai veicinātu Eiropas spēku, saskaņotību, vienotību un apņēmību veicināt pasaules stabilitāti.

Tāda īsumā ir atbildība, kādu dalībvalstis, Eiropadome, Komisija un arī Parlaments manto no Portugāles prezidentūras. Bet tas ir arī stimuls mums visiem iziet no iestāžu krīzes, kas kavēja Eiropu un traucēja Eiropas integrācijas procesu pēdējos divus gadus. Es atkārtēju to, ko jau esmu vairākas reizes teicis – mani sirsnīgākie apsveikumi Portugāles prezidentūrai, un es ceru, ka nākamā - Slovēnijas prezidentūra turpinās iesākt un attīstīt to, kas jau ir paveikts. Vienīgajam Briseles augstākā līmeņa sanāksmes mērķim vajadzētu būt nepieciešamo politisko apstākļu radīšanai, lai tas īstenotos.

Francisco José Millán Mon (PPE-DE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, es esmu iepriecināts, ka rītdien parakstīs Lisabonas līgumu. Tas izbeigs neskaidrību periodu, kurā no ārpuses šķita, ka Eiropas Savienība cieš no zināmas paralīzes. Tādēļ es sveicu Portugāles prezidentūru.

Es ceru, ka pēc tam, kad Līgums tiks parakstīts, nebūs iemesla kavēties. Ir laiks Savienībai un tādējādi arī Eiropadomei skatīties nākotnē un izlēmīgi risināt problēmas, ar kurām pilsoņi saskaras. Es nošķiršu trīs no tām.

Ekonomiskā izaugsme. Eiropadome nedrīkst ieslīgt pašapmierinātībā. Pazīmes nav labas. Eiro ir diezgan spēcīgs, kas apgrūtina eksportu. Inflācija krītas. Dolārs ir diezgan vājš, un degviela joprojām ir dārga. Visi pētījumi, visnesenāko no kuriem veica ESAO, izsaka arvien nelabvēlīgākas prognozes par Eiropas ekonomisko izaugsmi 2007. un 2008. gadā.

Otrkārt, nelegālā imigrācija. Tā ir nopietna problēma, kuru arī Eiropas un Vidusjūras reģiona komiteja mēģina risināt sešus mēnešus. Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmē apstiprinātajā rīcības plānā es arī redzēju atsauces uz atpakaļuzņemšanas nolīgumiem un citiem instrumentiem, bet vai šīs apņemšanās tiks ievērotas? Cik ilgi Eiropas Savienība apspriež atpakaļuzņemšanas nolīgumus ar dažām Vidusjūras reģiona valstīm?

Turklāt nelegālā imigrācija ir atkarīga ne tikai no sadarbības ar trešajām valstīm. Mums ir arī jāizpilda mūsu saistības, piemēram, attiecībā uz *FRONTEX*. Turklāt Šengenas zonas efektīvā paplašināšanās, ko Eiropadome piektdien apstiprinās, arī nozīmē paplašinātas ārējās robežas. Es ceru, ka par šīm jaunajām robežām atbildīgās iestādes un ierēdņi spēs cīnīties pret nelegālās imigrācijas tīklu.

Visbeidzot, terorisms. Draudi saglabājas. Nesen *Al Qaeda* vadītāji izteica draudus. Alžīrijā vakar notika asiņaini uzbrukumi. Es vēlos atgādināt par to, kas notika pagājušajā nedēļā Francijā saistībā ar organizāciju *ETA*.

Es esmu iepriecināts, ka Portugāles prezidentūras laikā bija centieni izveidot Eiropas pretterorisma koordinators amatu, kas neizskaidrojamā kārtā ir vakants vairāk nekā sešus mēnešus. Ja gadījumā trūka iespēju vai resursu, tad Līguma atjaunošana noteikti ir zaudēta iespēja nostiprināt šo amatu.

Visbeidzot es ceru, ka Eiropadome pastāvēs uz to, ka Komisijas nesena priekšlikums par pamatlēmuma par terorismu grozīšanu ir ātri jāizskata, lai iekļautu, ka ignorēšana ir pielīdzināma noziegumam.

Paul Marie Coûteaux (IND/DEM). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, 2007. gads, Vācijas un Portugāles prezidentūras gads, iekļūs Eiropas integrācijas vēsturē kā gads, kad Eiropas tautas un demokrātija piedzīvo maksimālu apvainojumu.

Līgums, kuru rītdien parakstīs Lisabonā, nav ne vienkāršots, ne saskaņots. Tas nav nekas vairāk kā Konstitucionālā līguma pārveidots variants, kam Francijas tauta pateica „nē”. Tomēr lielākā daļa no jums, tostarp *Giscard d'Estaing*, rīko skaļas svinības.

Tādēļ tiem mani franču kolēģiem, kas atbalsta šo pārtaisīto konstitūciju, es izsaku ļoti svinīgu brīdinājumu. Līguma nosacījumi rada jaunu valsti. Šo valsti uzspiež mūsu cilvēkiem pret viņu gribu, un tādēļ tai nebūs tiesiska spēka. Sekas ir diezgan īpašas un šausmīgas – Eiropas Savienības iestādes un teksti, ko tās rada, būs jāuzskata par pretlikumīgiem. Tādēļ drīz mums būs noteikts saistošs pienākums saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem – pienākums nepaklausīt. Man nav nekā vairāk, ko piebilst.

Manuel Lobo Antunes, Pašreizējais Padomes priekšsēdētājs. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāj, dāmas un kungi, savā nobeiguma runā es tikai vēlos īsumā pievērst uzmanību jautājumam, kas ir vairākas reizes aplūkots un ir ļoti svarīgs, kas, protams, ir iekļauts Eiropas Savienības ārējā darba kārtībā un visticamāk turpinās būt prioritārs turpmākajās nedēļās un mēnešos. Es runāju par Kosovas jautājumu. Es vēlos īsumā paskaidrot Portugāles prezidentūras nostāju šajā svarīgajā jautājumā.

Pēc mūsu domām, pēc *Ahtisaari* plāna iesniegšanas Drošības padomē bija ļoti svarīgi, lai Eiropas Savienība, Krievija un Amerikas Savienotās Valstis izveidotu *Troiku*, lai, pusēm cieši sadarbojoties, rastu iespējamus risinājumus, par kurām puses varētu vienoties. Bija divi galvenie mērķi – mērķis censties izpētīt *Ahtisaari* plāna noteiktus aspektus, ko var un vajag izpētīt. No otras puses, mēs esam pārliecināti - mēs un Eiropas Savienība - ka mēs esam darījuši visu, ko varējām, lai rastu risinājumu Kosovas nākotnei. Mums bija 120 dienas, lai to izdarītu.

Tagad mēs zinām, un tas ir jautājums par sabiedrības informētību, par ko arī *Troika* ir ziņojusi, ka puses nespēja vienoties par Kosovas statusu nākotnē, bet viss vēl nav zaudēts. Pirmkārt, mums ir jāatzīmē lieliskais klimats un atmosfēra, kas valdīja pušu sarunās un pušu un *Troikas* attiecībās. Otrkārt, kā jau mēs cerējām un gaidījām, bija iespējams izpētīt dažus aspektus, kuri ir aplūkoti *Ahtisaari* ziņojumā, un, pamatojoties uz to, dabiskā veidā radās jauni vienošanās punkti. Treškārt, vissvarīgākais aspekts, kam droši vien nepievērsa pienācīgu uzmanību, ir fakts, ka puses vienojās neizmantot vardarbīgu risinājumu Kosovas statusa risināšanai nākotnē. Mēs piešķiram lielu nozīmi šādai politiskai apņēmībai un, protams, tikai ceram, ka to ievēros.

Par procesu ir atkārtoti ziņots Apvienoto Nāciju Organizācijai, un to atkārtoti apspriedīs Drošības padomē. Neaizmirsīsim, ka Apvienoto Nāciju Organizācijai ir liela loma šī jautājuma izlemšanā. Taču, ja Apvienoto Nāciju Organizācijas līmenī Drošības padomes locekļiem neizdosies vienoties par risinājumu Kosovas statusa noteikšanai nākotnē, tad, bez šaubām, starptautiskajai sabiedrībai un it īpaši Eiropas Savienībai pašai būs jāpieņem lēmumi, kas, kā mēs visi zinām, būs sarežģīti un droši vien grūti pieņemami.

Portugāles prezidentūrai galvenās bažas raisa trīs novērojumi šajā jautājumā, tāpat kā pēc 1. janvāra tie izraisīs bažas Portugālei kā Eiropas Savienības dalībvalstij. Dabiski, ka pirmās bažas ir par dalībvalstu vienotības saglabāšanu. Mūsaprāt, ir dabiski, ka tad, ja mūs aicina lemt un mēs pieņemam lēmumu, tad tam ir jābūt kopējam lēmumam. Mums ir jānostājas vienotā frontē. Pēc mūsu domām, tas ir ļoti būtiski. Mums nepatīktu vai mēs nevēlētos redzēt un censtos visiem spēkiem izvairīties no Eiropas šķelšanās Kosovas jautājumā, kā tas ir pagātnē noticis attiecībā uz tik daudziem starptautiskiem jautājumiem, sarežģītiem starptautiskiem jautājumiem, kas saistīti ar lielu atbildību. Tādēļ vienotībai ir jābūt mūsu pamata sauklim.

Otrkārt, Eiropas Savienībai ir jāuzņemas atbildība, jo Kosova galvenokārt ir Eiropas problēma, mūsu problēma, un, tā kā ir skaidrs, ka mēs paļaujamies uz visiem mūsu starptautiskajiem partneriem arī šī jautājuma risināšanā, tad Eiropa nevar pagriezt Kosovai muguru, tai ir pilnībā jāuzņemas atbildība par Eiropas problēmu, un prezidentūras beigās es uzskatu, ka Eiropas Savienība ļoti labi zina šo faktu un to, ka tai ir vadošā loma šī jautājuma risināšanā.

Treškārt, mēs nedrīkstam būt pārsteidzīgi, mums ir rūpīgi jāapsver jebkādu mūsu iespējami pieņemto lēmumu sekas, mums ir jācenšas panākt vienošanos, ja iespējams, visos apstākļos un situācijās, un mums ir arī jāieņem skaidra nostāja šajā jautājumā un jāpauž šī nostāja ļoti pārskatāmā un acīmredzamā veidā visiem partneriem, kas arī kaut kādā veidā ir iesaistīti Kosovas jautājuma risināšanā.

Visbeidzot, jebkuram risinājumam par Kosovas statusu nākotnē ir vienmēr un visos apstākļos jāievēro tās vērtības un principi, kas ir pamatā Eiropas Savienībai – miers un stabilitāte reģionos, protams, un acīmredzot arī tiesību aktu ievērošana, demokrātijas un cilvēktiesību ievērošana.

Kosovas problēmas risinājumam nav cita atsaucē pamata, un mēs nedrīkstam nekādos apstākļos aizmirst, ka Eiropas Savienība piedāvāja Rietumu Balkānu valstīm un jo īpaši Serbijai spēcīgu un nepārprotamu Eiropas perspektīvu, un mums ir jāstrādā ar pusēm arī pie šī jautājuma. Pusēm ir jāzina, ka to dabiskais aicinājums ir atrasties Eiropā. Cerēsīm, ka Eiropas Savienība, risinot šo sarežģīto Kosovas jautājumu un nelolojot ilūzijas, jo tas ir sarežģīts un grūts jautājums, -kā jau es teicu, mums nav izvēles -, ka Eiropas Savienība visos apstākļos un neraugoties ne uz kādām grūtībām atsevišķos jautājumos saglabās savu vienotību. Tas ir svarīgi un būtiski, lai nodrošinātu ticību Eiropas Savienībai un tās ārējiem pasākumiem. Tas īsumā ir viss, ko es vēlējos jums teikt par Kosovu.

Priekšsēdētāja kungs, nobeigumā es izsaku cerību, ka jūs piedosiet, un esmu pārliecināts, ka sapratīsiet, ja es beigšu ar personisku sakāmo – šī ir pēdējā reize, kad es piedalos debatēs Eiropas Parlamentā kā Portugāles prezidentūras pārstāvis. Tādēļ šis ir atvadas, un atvadīties nevar bez atzinības un pateicības izteikšanas par atbalstu, ko es vienmēr saņēmu no šī Parlamenta priekšsēdētāja un no visiem deputātiem. Es esmu mācījies kopā ar jums un no jums, cik svarīga ir šī Parlamenta loma demokrātijas stiprināšanā mūsu Savienībā un arī, protams, mūsu pieņemto lēmumu tiesiskuma stiprināšanā, acīmredzot lai radītu brīvāku un labklājīgāku Eiropas Savienību Eiropas valstu pilsoņiem.

Dāmas un kungi, tādēļ es jums ļoti pateicos. Protams, ka es vēlos pateikties arī komisāriem un viņu komandu dalībniekiem, kā arī Komisijas priekšsēdētājam, kas bieži kopā ar mani piedalījās šajās debatēs un ar kuru es varēju izveidot kopīgus pamatus mūsu darbam, mērķiem un centieniem. Paldies, Komisija.

Es arī vēlos, un esmu pārliecināts, ka viņi sapratīs, pateikties Eiropas Parlamenta ierēdņiem un jo īpaši, ja viņi man piedos, saviem tautiešiem, kas šeit strādā. Nobeigumā - un es ceru, ka neesmu aizmirsis nevienu - es vēlos pateikties saviem tulkiem, Portugāles tulkiem, ar kuriem es ļoti lepojos. Es beigšu runu ar angļu izteicienu „man jūsu visu pietrūks” vai portugāļu valodā „*Já sinto saudades*”. Liels paldies.

Priekšsēdētājs. – *Obrigado*, pašreizējais priekšsēdētāj. Protams, ka mēs tiksimies rītdien Lisabonā un nākamnedēļ jūs būsiet atkal šeit, lai pavadītu Padomes priekšsēdētāju *José Sócrates*, bet, tā kā šī bija jūsu pēdējā runa plenārsēdē, es vēlos sirsnīgi pateikties jums un apstiprināt vēlreiz, ka mums bija ļoti patīkami ar jums sadarboties un galvenais, ka šī sadarbība bija ļoti veiksmīga. Paldies, *Manuel Lobo Antunes*.

Margot Wallström, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece.* – Priekšsēdētāja kungs, liels paldies par šīm plašajām debatēm, kas, es domāju, sniedz vērtīgu ieguldījumu Lisabonas sanāksmei un augstākā līmeņa sanāksmei Briselē.

Es vēlos pievērst uzmanību dažām jomām, par kurām šorīt runāja, sākot ar Lisabonas līgumu un hartu. Pirmkārt, es domāju, ka Portugāles prezidentūra, tāpat kā Vācijas prezidentūra pirms tam, ir pelnījusi uzslavu par to, ka esam nonākuši pie šādām debatēm. Lisabonas līguma parakstīšana rītdien norāda uz visu parakstošo pušu apņemšanos panākt Līguma ratifikāciju.

Es arī vēlos izmantot šo iespēju, lai vēlreiz pateiktos Parlamenta pārstāvjiem par nozīmīgo lomu, kāda viņiem ir bijusi Savienības iestāžu grūtību risināšanā. Protams, arī Komisija aktīvi iesaistījās šajā garajā procesā, ne tikai ar Pilsoņu darba kārtību un „divpusējo” pieeju, par kuru priekšsēdētājs *J.-M. Barroso* jau iepriekš runāja. Tie, kas saka, ka galu galā Savienība var pastāvēt pat bez šādiem grozījumiem, neaizmirstiet, ka šajā Reformas līgumā ir vairāki jauni elementi, kas mums palīdzēs un nepārprotami ļaus efektīvāk risināt klimata pārmaiņu radītās problēmas un enerģētikas problēmu kopumā, kā arī nodrošinās lielāku atklātību publiskajās Padomes

sapulcēs un palielinās valstu parlamentu lomu. Tādēļ es uzskatu, ka tas arī palīdzēs mums kļūt pārskatāmākiem, atvērtākiem un demokrātiskākiem.

Neatkarīgi no tā, kādu ratifikācijas procedūru katra dalībvalsts izvēlas, mūsu visu pienākums ir sazināties ar iedzīvotājiem. Protams, mums tas būs jā dara, sadarbojoties un respektējot dažādās nepieciešamības un vēlmes, ko dalībvalstis izsaka attiecībā uz šīm debatēm. Es uzskatu, ka šodien notikusī hartas proklamēšana simbolizē arī citu svarīgu sarunu sasniegumu, simbolizē faktu, ka, izņemot īpašus apstākļus divās mūsu dalībvalstīs un kamēr Līgums stājas spēkā, harta būs tiesiski saistoša, nodrošinot Eiropas valstu pilsoņu pamata tiesību ievērošanu.

Otrs jautājums, par ko es vēlos izteikties, ir „darba grupa”, jo es uzskatu, ka mums ir jānodrošina, ka tā velta galveno vērību ne tikai iestādēm, bet arī politikas izaicinājumiem nākotnē. Tai ir jāpievērš uzmanība Eiropas valstu iedzīvotāju cerībām un es arī ceru, ka šī grupa pārstāvēs mūsdienu Eiropas tautu dažādību.

Mana trešā piebilde attiecas uz migrāciju. Es uzskatu, ka integrēta pieeja migrācijai nozīmē Eiropas Savienības un valstu politikas kopumu. Tam ir nepieciešama mūsu politikas tiesiskās un prettiesiskās migrācijas jomā saskaņošana. Daži atbilstoši pasākumi ir nepieciešami attīstības politikas, sociālās integrācijas, pārvietošanās brīvības, robežu drošības un vīzu jomā. Lieliski, ka Padome šos jautājumus aplūkos arī globāli, taču es uzskatu, ka Parlaments var ievērojami veicināt šādas diskusijas. Kā jau priekšsēdētājs teica, Lisabonas stratēģija ir izstrādāta, un es uzskatu, ka tam vajadzētu būt iemeslam svinībām šajā Parlamentā. Tāpat ir panākta vienošanās par nepieciešamību pēc pasākumiem, lai risinātu visus ilgtspējīgas attīstības aspektus kā daļu no stratēģijas, tostarp, elastspēju, sociālo izolāciju un klimata pārmaiņas. Ja mēs varam vienoties par politikas virzieniem, tad mēs varēsim radīt patiesu politisko apņēmību risināt reālas problēmas, kuras daži no jums pieminēja.

Visbeidzot, es izteikšos arī par Kosovas jautājumu, ko daudzi no jums pieminēja šajā Parlamentā. Komisija pilnībā atbalsta tās bažas, ko vairāki deputāti izteica par situāciju Kosovā, un Eiropas Savienība ir darījusi visu iespējamo, lai rastu risinājumu sarunās, taču tagad ir skaidrs, ka *status quo* nav ilgtspējīgs un ka ANO Drošības padomei būs jārisina šis jautājums 19. decembrī. Eiropadomei būs jāapkopo situācija un atkārtoti jāapstiprina Eiropas Savienības apņemšanās risināt Kosovas statusa noteikšanu, un jāuzņemas vadošā loma risinājuma piemērošanā, jo, kā daudzi no jums teica, pamatā ir Eiropas perspektīva visam reģionam.

Visbeidzot padome kopā ar Līguma parakstīšanu un hartas proklamēšanu droši vien nenovelk līniju pēc 2005. gada notikumiem, bet gan atzīmē Eiropas Savienības attīstības jaunu posmu. Mēs esam guvuši mācību no 2005. gada, un es ceru, ka mēs varam uzsākt nākamos 50 Savienības gadus ar lielāku pašapziņu.

Priekšsēdētājs. – Ar to šī jautājuma izskatīšana ir slēgta.

Rakstiski jautājumi (Reglamenta 142. pants)

Janusz Lewandowski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, gatavošanās ES augstākā līmeņa sanāksmei decembrī Briselē norit labākā atmosfērā, nekā cerēts. Par to acīmredzot jāpateicas faktam, ka Reformas līgums ir apstiprināts un to ir paredzēts netraucēti pieņemt Lisabonā. Polijā panāktais kompromiss, saskaņā ar kuru tiek saglabāta iepriekšējā valsts nostāja attiecībā uz Pamattiesību hartu, lai neapdraudētu visu Līgumu, ir bijis noteicošs.

Tomēr jāuzsver, ka atmosfēra, kas valda saistībā ar jauno Līgumu, pārspilēti saista tā pieņemšanu vai nepieņemšanu ar Eiropas Savienības iespējām pastāvēt. Pēc paplašināšanās 2004. gadā un Bulgārijas un Rumānijas pievienošanās, t.i., 27 dalībvalstu sastāvā Savienība funkcionēja, pamatojoties uz Nicas līgumu. To, ka tas efektīvi darbojās, pierādīja Finanšu perspektīvas 2007-2013. gadam pieņemšana. Jāpiebilst, ka to pieņēma ar nelielām grūtībām, taču vienošanos par līdzekļiem panāca, kas šķiet visgrūtākais jautājums un tādēļ ir patiesi pārbaudījums esošo iestāžu likumu lietderīgumam.

Neskatoties uz šo un citām vienošanām, iespaids par krīzi Eiropas Savienībā tika radīts mākslīgi. Savukārt tas atbalsojās, izraisot pilsoņu uzticības Eiropas iestādēm mazināšanos un turpmākas paplašināšanās nepieciešamības apšaubīšanu. Šai bīstamajai liknei, kas zināmā mērā apstājās 2007. gada otrajā pusē, vajadzētu būt par mācību un brīdinājumu nākotnē.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. – (RO) Jaunā Līguma parakstīšana Eiropadomē 13. un 14. decembrī panāk Eiropas iestāžu reformu, bet galvenokārt palielina Eiropas valstu pilsoņu tiesības izteikt savu viedokli par Eiropas tiesību aktiem.

Pēc jaunā Līguma ratificēšanas dalībvalstu parlamenti iekļaus Komisijas priekšlikumus tiesību jomā savā darba kārtībā, tādējādi palielinot demokrātiju Eiropas Savienībā. Mēs būtu vēlējušies, lai Eiropas Savienības

pamattiesību harta būtu šī Līguma daļa. Diemžēl šī harta ir vienīgi pielikums pie Līguma, taču tādējādi ir radīts tiesiskais pamats, lai tās noteikumi būtu saistoši. Hartas sešas nodaļas nodrošina tiesības uz cieņu, brīvību, solidaritāti, vienlīdzību, taisnīgumu un pilsonību. Tās noteikumu pieņemšana nozīmē, ka turpmāk neiespējama kļūs Eiropas valstu pilsoņu diskriminācija tautības, etniskās piederības, reliģiskās pārliecības, vecuma, dzimuma utt. dēļ.

Līgums arī sniedz Savienībai iespēju veicināt klimata pārmaiņu apkarošanu starptautiskā līmenī un nodrošina atbilstošu sociālo aizsardzību visiem tās pilsoņiem. Eiropas Savienība nebalstās vienīgi uz ekonomiskiem kritērijiem. Mums ir jāveido sociāla Eiropa, kas balstās solidārā, ekonomiskā, sociālā un teritoriālā saskaņotībā.

Jaunā Līguma pieņemšanai ir nepieciešama vienprātība Padomē un tā ratificēšana visās Līgumu parakstījušās valstīs līdz 2009. gada jūnijam.

SĒDI VADA: Diana WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

3. Balsošanas laiks

3.1. EK un Marokas Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgums aviācijas jomā (balsojums)

- Ziņojums: Johannes Blokland (A6-0416/2007)

3.2. EK un Marokas noslēgtā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīguma par aviācijas pakalpojumiem grozīšana, lai ņemtu vērā Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos ES (balsojums)

- Ziņojums: Paolo Costa (A6-0458/2007)

3.3. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļu izmantošana (balsojums)

- Ziņojums: Reimer Böge (A6-0485/2007)

– *Pirms balsošanas:*

Reimer Böge, referents. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, vai es drīkstu jums lūgt nodrošināt, lai deputāti ieņem vietas balsošanai. Tas ir ļoti svarīgi nākamajiem trīs ziņojumiem, citādi rītdien būs problēma, balsojot par 2008. gada budžetu. Tādēļ es aicinu jūs laipni lūgt savus kolēģus apsēsties un piedalīties balsošanā. Pretējā gadījumā mums būs nopietna problēma.

Priekšsēdētājs. – Paldies, R. Böge, jums ir pilnīga taisnība. Vai es varētu lūgt tos kolēģus, kas vēl nav apsēdušies, ieņemt savas vietas? Mums ir balsojums, kurā nepieciešams panākt kvalificētu vairākumu. Tādēļ balsu skaits ir ļoti svarīgs. Lūdzu, ejiet uz savām vietām!

3.4. Elastības fonda izmantošana (balsojums)

- Ziņojums: Reimer Böge (A6-0499/2007)

3.5. Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību grozīšana (daudzgadu finanšu shēmas pārskats) (balsojums)

- Ziņojums: Reimer Böge (A6-0500/2007)

3.6. Informācijas un veicināšanas pasākumi attiecībā uz lauksaimniecības produktiem (balsojums)

- Ziņojums: Bogdan Golik (A6-0461/2007)

3.7. Zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīga organizācija (balsojums)

- Ziņojums: Pedro Gueirrero (A6-0467/2007)

– Pirms balsošanas:

Pedro Guerreiro, referents. – (PT) Es vēlos sākt šo īso runu ar atzinīgu vērtējumu par Eiropas Parlamenta Zivsaimniecības komitejas lēmumu izstrādāt ziņojumu par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgu organizāciju. Ir zināms un atzīts, ka šī komiteja vēl nav sasniegusi tos mērķus, kādiem tā tika izveidota, proti, nodrošināt stabilu tirgu zivsaimniecības produktiem un nodrošināt taisnīgus ienākumus ražotājiem. To zinot, mēs atzinīgi vērtējam Eiropas Komisijas lēmumu, kaut gan tas ir novēlots, uzņemties padziļinātu esošās komitejas novērtējumu, un aicinām to veikt steidzamu revīziju, lai veicinātu tās ieguldījumu ienākumu garantēšanā šajā jomā, nodrošinot tirgus stabilitāti, uzlabojot zivsaimniecības produktu tirdzniecību un palielinot pievienoto vērtību, īpaši ievērojami palielinot finanšu resursus.

Par spīti faktam, ka daži mūsu sākotnējie priekšlikumi neguva atbalstu Zivsaimniecības komitejā, mūsu tagad balsojumam piedāvātajā ziņojumā ir vērtīgi pasākumi, piemēram, pasākumi, lai noteiktu to, vai esošās iekavāšanās sistēmas ir vispiemērotākās un vai tās ir pietiekami elastīgas, lai apmierinātu attiecīgās vajadzības dažādās dalībvalstīs; lai ieviestu kompensācijas par sardīnēm, tāpat kā tas ir attiecībā uz tunci; lai apmierinātu nepieciešamību pēc struktūrfondiem, kas nepieciešami ražotāju atbalsta infrastruktūru izveidei un modernizācijai ražošanas/ mārketinga kontekstā; lai sniegtu patiesu atbalstu ražotāju organizāciju izveidei un finansēšanai, un galvenokārt mazām piekrastes un tradicionālām zivsaimniecībām; lai nodrošinātu, ka importētiem zivsaimniecības produktiem, ko pārdod ārējā tirgū, tiktu piemēroti tādi paši likumi un prasības kā Kopienas zivsaimniecības produktiem. Tie ir jautājumi, kas, lai gan neizsaka neko daudz daļai deputātu, tomēr ir visbūtiskākie zvejniekiem.

3.8. Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (balsojums)

- Ziņojums: Jörg Leichtfried (A6-0482/2007)

3.9. Uzturvērtības un veselīguma norādes uz pārtikas produktiem (balsojums)

- Ziņojums: Adriana Poli Bortone (A6-0464/2007)

– Pirms balsošanas:

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētājas kundze, Komisija pieņem šādu deklarāciju. Komisija, atbalstot Parlamentā paustos uzskatus, atzīst steidzamo nepieciešamību pēc zinātniskā novērtējuma attiecībā uz veselīguma norādēm bērnu produktiem, kas jau ir tirgū. Tādēļ tā nosaka prioritāti procedūrai, kas nepieciešama, lai pieņemtu ātrus lēmumus attiecībā uz norādēm, kas saistītas ar bērnu attīstību un veselību, kā arī lūgs Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei piešķirt prioritāti šādu norāžu izvērtēšanai. Turklāt Komisija apstiprina, ka, gaidot uzturvērtību norādes, šādu norāžu izvērtēšana var sākties nekavējoties.

3.10. Dizainparaugu tiesiskā aizsardzība (balsojums)

- Ziņojums: Klaus-Heiner Lehne (A6-0453/2007)

3.11. Vīna tirgus kopīgā organizācija (balsojums)

- Ziņojums: Giuseppe Castiglione (A6-0477/2007)

3.12. Netiešie nodokļi, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai (balsojums)

- Ziņojums: Werner Langen (A6-0472/2007)

3.13. Cīņa pret terorismu (balsojums)

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0514/2007)

– Pirms balsošanas par 3. grozījumu:

Claudio Fava (PSE). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mutiskais grozījums, kuru mūsu grupa ierosina, ir aizstāt vārdus „visa veida slavinašana” ar vārdu „atvairošanās”. Mēs uzskatām, ka vārds „atvairošanās” labāk atspoguļo to uzvedības veidu, kāds ir jāpanāk. Ja *Díaz de Mera* piekrīt, mūsu grupa balsos par.

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

– Pirms balsošanas par 27. grozījumu:

Cristiana Muscardini (UEN). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, pamatojoties uz 151. panta 3. punktu, jūs kā priekšsēdētāja varat lemt par 6. panta pieņemamību, par ko mēs gatavojamies balsot. Tas uzskaita apstākļus, kādos terorisms vairs nav izskaužams. Vai šis Parlaments patiešām var oficiāli apstiprināt, ka terorismu nevar izskaust? Es uzskatu, ka vai nu šajos tekstos ir kļūdas tulkojumā, vai arī ļoti nopietns politiski nepareizs novērtējums. Tādēļ es jūs lūdzu, priekšsēdētājas kundze, pieņemt lēmumu par šī panta pieņemamību.

Priekšsēdētāja. – C. Muscardini, visas pieņemamības pārbaudes veica dienestos, un šo dokumentu varēja grozīt, tādēļ es baidos, ka tagad tur nekas vairs nav darāms.

– Pirms balsošanas par 33. grozījumu:

Claudio Fava (PSE). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es jautāju, vai grozījuma ierosinātais piekrīt svītrot divas frāzes, kas šobrīd skan: „dažos retos gadījumos” un „kas, iespējams, nav likumīgi” no teikuma. Ja šīs divas frāzes tiek svītrotas no grozījuma, tad mēs labprāt to atbalstām.

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

SĒDI VADA: H.G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

4. Pamattiesību hartas proklamēšana un parakstīšana

Priekšsēdētājs. – Eiropadomes priekšsēdētāj *José Sócrates*, Eiropas Komisijas priekšsēdētāj *José Manuel Durão Barroso*, dāmas un kungi, man ir liels prieks sveikt jūs visus šeit, Eiropas Parlamentā, no visas Eiropas demokrātijas sirds - šodien, Eiropas Savienības pamattiesību hartas oficiālās parakstīšanas dienā. Šī patiešām ir laimīga diena, īpaši Eiropas Savienības valstu pilsoņiem.

Piecdesmit gadus pēc tam, kad Eiropas Kopiena tika radīta no sadrumstalota kontinenta drupām, mūsu nodoms ir šodien svinīgi proklamēt tās kopējās vērtības, kas veido Eiropas identitātes pamatu.

Pamattiesību harta, ko mēs šodien proklamējam, simbolizē nozīmīgu ceļojumu uz Eiropas tautu Savienību, ko mēs kopīgi esam veidojuši pēdējos piecdesmit gadus.

Šī harta ir pierādījums tam, ka tad, kad mēs likām pamatus Eiropas Savienībai, mēs bijām guvuši vissvarīgāko mācību no Eiropas vēstures, un šodien mēs turpinām izrādīt cieņu katram indivīdam, aizsargāt viņa brīvību, kas ir iegūta un mieru un demokrātiju, kā arī tiesību aktu ievērošanu, kas ir Eiropas vienotības vadošais spēks.

Brīvība nevar attīstīties bez citu cilvēku tiesību ievērošanas, un miers nevar uzplaukt bez katra cilvēka interešu taisnīgas ievērošanas. Brīvība, miers, tiesiskums un sociālā labklājība ir sasniedzama vienīgi kā vienots kopums. Nevienu no šiem mērķiem nevar sasniegt uz citu mērķu rēķina.

Mūsu dibinātāju vīzija ir īstenojusies. Vēl vairāk, divu sistēmu cīņā, kurā brīvību un demokrātiju nostādīja pret diktatūru un indivīda apspiešanu, tā izrādījās stiprāka un veiksmīgāka vīzija.

Mūsu paaudzes brīnums ir mūsu kontinenta sadrumstalotības beigas. Dzelzs aizkara krišana un divpadsmit valstu pievienošanās Eiropas Savienībai bija iespējama, jo brīvības un demokrātijas balss un vienlīdzīgas tiesības visiem bija spēcīgākas par necilvēcīgajām divdesmitā gadsimta ideoloģijām.

Berlīnes deklarācijā, kas tika pieņemta šī gada 25. martā, lai atzīmētu Romas līgumu parakstīšanas piecdesmito gadadienu, ir pateikts svarīgs fakts, apgalvojot: „Mēs, Eiropas Savienības pilsoņi, esam apvienojušies labākajam”, jo tas patiešām ir lieliski, ka brīvība, demokrātija un cilvēktiesības ir kļuvušas par realitāti mums visiem Eiropas Savienībā.

Pamattiesību hartas svinīgā proklamēšana šodien uzliek mums lielus pienākumus un iespējas vistiešākā veidā darīt zināmu gandrīz 500 miljoniem Eiropas Savienības iedzīvotāju un nākamajām paaudzēm Eiropas apvienošanās patieso būtību.

Dāmas un kungi, Eiropas Savienības būtība pārsniedz ekonomiskā izdevīguma aprēķinus. Kaut arī tie ir svarīgi un turpinās ietekmēt mūsu dzīvi Eiropas Savienībā, tomēr pirmkārt un galvenokārt mēs esam kopiena, kas balstās uz kopējām vērtībām, un solidaritāte, brīvība un vienlīdzīgas tiesības ir daļa no mūsu ikdienas. Šīs kopējās vērtības, no kurām galvenā ir cilvēka cieņas neaizskaramība, kā to nosaka Pamattiesību hartas 1. pants, veido Eiropas Savienības pamatu.

(Aplausi)

Tādēļ Eiropas Parlaments uzskata, ka pamattiesību hartas tiesiski saistoša atzīšana ir jebkuras vienošanās par Eiropas līgumu reformu būtiska sastāvdaļa, un Eiropas Parlamentam ir sava nostāja šajā jautājumā.

Atsauce uz Pamattiesību hartu 6. pantā Lisabonas līgumā, kuru valstu vai valdību vadītāji parakstīs rītdien, piešķir hartai tādu pašu tiesiski saistošu nozīmi, kāda piemīt pašiem Līgumiem.

Dabiski, ka 21. gadsimta Eiropā ir jābūt plašam cilvēktiesību un pamattiesību sarakstam, kas ir vienlīdz saistošs un tiesiski piemērojams visiem Eiropas Savienības pilsoņiem.

(Aplausi)

Mūsu politikas pamatā ir cilvēki un cilvēka cieņa. Tādējādi Eiropas Savienība veido pamatu, kas mums, Savienības valstu pilsoņiem, ļauj veidot mūsu kopējo nākotni mierā.

Bez mūsu kopējo vērtību stingras noteikšanas, par kurām mums vienmēr ir jārūpējas, Eiropas Savienībai nebūtu nākotnes. Tāpat nebūtu nekāda pamata uzstāt uz cilvēktiesību ievērošanu plašākā pasaulē, ja mums neizdotos atzīt, ka mūsu pašu vērtības ir tiesiski saistošas Eiropas Savienībā.

(Aplausi)

Tāpat mēs neļausim nevienam ne Eiropas Savienībā, ne ārpus tās noteikt ierobežojumus mūsu cilvēktiesību apņēmīgai aizstāvēšanai. Mums Eiropas Parlamentā ir morāls un politisks pienākums aizsargāt cilvēka cieņu nepārtraukti.

(Aplausi)

Mūsdienu pasaulē mums, eiropiešiem, ir jāparāda sevi kā kopienu, kuru vieno kopējās vērtības, un jāaizstāv cilvēka cieņa; un mums ir jātiecas pēc starpkultūru dialoga. Mēs to varam izdarīt ar pašapziņu, un mums tas ir jādara nepagurstot, un neviens mūs neapturēs.

(Aplausi)

Pamattiesību hartas projektā tika izmantota jaunā atvērtā un demokrātiskā konvencijas metode pirmo reizi Eiropas Savienības vēsturē. Šī metode izrādījās ļoti veiksmīga, un konvencija kļuva par modeli un sākuma punktu visam reformas procesam.

Eiropas Parlaments īpaši aktīvi līdzdarbojās Pamattiesību hartas projekta izstrādē un pamatīgi ietekmēja teksta būtību.

Harta ir pirmais instruments, kas piešķir ekonomiskajām un sociālajām tiesībām vienādu statusu ar politiskajām tiesībām un personas brīvību. Tā aizsargā pamattiesības Eiropas Savienības darbības sfērā un piemērojot Kopienas tiesību aktus. Tā arī dod visiem Eiropas Savienības valstu pilsoņiem tiesības griezties

pēc palīdzības Tiesā, kas atrodas Luksemburgā. Mēs ceram, ka pienāks diena, kad Pamattiesību harta kļūs tiesiski saistoša visās dalībvalstīs.

(Aplausi)

Cilvēktiesības un pamata brīvības ir nedalāmas. Tādēļ es vērsos pie visām Eiropas Savienības dalībvalstīm bez izņēmuma ar aicinājumu parakstīt šo vienošanos visu Eiropas Savienības valstu pilsoņu interesēs.

Šodienas svinīgajai proklamēšanai arī vajadzētu būt gadījumam, kad visi Eiropas valstu pilsoņi, kas var aizstāvēt savas tiesības, pamatojoties uz šo hartu, pildītu savu pienākumu pret Eiropas kopieni, plašo pasauli un nākamajām paaudzēm. Nav tiesību bez pienākumiem. Solidaritāte ir tā, kas mūs vieno.

(Aplausi)

Mēs veidojam tautu Eiropu un nodrošinām mūsu Eiropas Savienībai stingrus pamatus, kas balstās uz kopējām demokrātijas pamattiesībām. Šodienas svinīgā proklamēšana parāda, ka mūsu kopiena, kas balstās uz kopējām vērtībām, ir dzīva un augoša. Šodien šo kopējo vērtību kopumu nostiprinās Eiropas Savienības iedzīvotāju dzīvēs un prātos. Šī diena ir liels triumfs Eiropas Savienības pilsoņiem, un mēs visi varam par to priecāties no sirds un dvēseles.

(Skaļi aplausi)

(Troksnis palātā)

(Vairāki deputāti skaļi protestē un paceļ transparentus un plakātus.)

Priekšsēdētājs. – Lūdzu, novāciet šos plakātus tagad! Izrādiet kaut nelielu cieņu mūsu viesim Eiropas Parlamentā.

Eiropadomes priekšsēdētāj, vai es tagad drīkstu jūs lūgt mūs uzrunāt?

José Sócrates, Pašreizējais Padomes priekšsēdētājs. – (PT) Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja kungs, Eiropas Komisijas priekšsēdētāj, dāmas un kungi. Šodien, Eiropas Parlamenta svinīgajā sēdē mēs proklamējam Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un es vēlos skaidri paziņot, ka šī diena, 12. decembris, tagad būs īpaša dienas Eiropas integrācijas vēsturē. Īpaša diena Eiropas vēsturē.

(Aplausi)

(Troksnis NI un IND/DEM rindās)

Priekšsēdētājs. – Esiet pacietīgi, lūdzu! Jums vajadzētu vismaz būt tik pieklājīgiem, lai ļautu mūsu runātājam izteikties.

Priekšsēdētāja kungs, lūdzu, turpiniet.

José Sócrates, Pašreizējais Padomes priekšsēdētājs. – (PT) Lai kā arī citi kliegtu, mēģinot atturēt pārējos no runāšanas, šis ir īpašs datums Eiropas vēsturē. Un es vēlos jums arī pateikt, ka šis datums, šī ceremonija droši vien ir vissvarīgākā ceremonija, kādā man jebkad ir bijis gods piedalīties. Vissvarīgākā ceremonija visā manā politiķa karjerā.

Es jūtos ļoti pagodināts kā eiropietis, ka man jāpiedalās Pamattiesību hartas parakstīšanā un proklamēšanā, un es jūtos īpaši pagodināts, ka šo hartu proklamē Portugāles prezidentūras laikā. Es jūtos pagodināts, jo esmu eiropietis un esmu Portugāles pilsonis, jo īpaši tāpēc, ka mūsu prezidentūras laikā 2000. gadā tika likti pamati šai hartai. Tādēļ es vēlos pateikt Eiropas Parlamentam, ka manai valstij ir gods tikt šādi saistītai ar svarīgu soli Eiropas valstu pilsoņu dzīvē.

Šī harta nozīmē to vērtību ievērošanu, kas bija pamatā Eiropas civilizācijai, vērtību, kas realizējās cilvēka cieņas aizsardzībā, un mēs esam šeit, lai proklamētu, ka mēs atbalstām šīs vērtības, kuru pirmsākumi ir konstitucionālajās tradīcijās, kas ir kopīgas Eiropas Savienības dalībvalstīm un arī starptautiskajiem tiesību instrumentiem, kā tas ir Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas gadījumā. Un, lai uzsvērtu šo savienojamību, Lisabonas līgums pats nosaka, ka Eiropas Savienība pievienojas Eiropadomes konvencijai, un tādējādi atzīst to, ko pamattiesību aizsardzība tagad nozīmē modernā demokrātijā.

Tādēļ šodien ir tik īpaša diena, jo, sākot no šodienas, lai gan tas dažiem var nepatikt, pamattiesības tiks oficiāli un neatgriezeniski noteiktas kā daļa no Eiropas Savienības kopējā mantojuma, morāla mantojuma, politiska mantojuma, pilsonības mantojuma un Eiropas civilizācijas labākā aspekta.

Taču šī harta ir arī politiskas rīcības pasākums, instruments iestādēm, jo harta noteiks to darbību. Tām būs pienākums ievērot tās tiesības un principus, kas ir noteikti hartā, un sekmēt šādu tiesību un principu piemērošanu, taču tas ir arī rīcības instruments pilsoņiem, jo parāda, ka Eiropas Savienības projekts ir pilsonības projekts, un to, ka Eiropas Savienība ir tās iedzīvotāju rīcībā un ka tā aizsargā un veicina viņu tiesību ievērošanu.

Eiropas kontekstā harta simbolizē cilvēka cieņas aizsardzību un sociālās tiesības. Tādēļ tai ir arī sociālas īpašības, jo tā aizsargā cilvēka cieņu darba pasaulē, nodarbinātības pasaulē, veselības aprūpes pasaulē, sociālās drošības un labklājības pasaulē un arī attiecībā uz vides aizsardzību. Tā ir vienlīdzības un solidaritātes harta, harta cīņai pret jebkāda veida diskrimināciju, un tā ir vienlīdzības harta, jo tā pievērš īpašu uzmanību bērniem un jauniešiem, dzimumu vienlīdzībai, veco cilvēku lomai un svarīgajam personas tiesību un personas datu aizsardzības jautājumam.

Man arī ir jāvērs uzmanība tām brīvībām, kas ir noteiktas hartā, brīvībām, kas saistītas ar Eiropas pilsonību un politiskajām tiesībām, kas ar to saistītas, kā arī ekonomiskajām brīvībām, kas balstās uz Romas līgumu, kura piecdesmito gadadienu mēs šogad atzīmējam. Tādēļ mēs esam uzticīgi savai tradīcijai un atkārtoti nosakām aizliegumu nāvēssodam. Es īpaši atzinīgi vērtēju Padomes pagājušās nedēļas lēmumu atzīmēt Eiropas dienu pret nāvēssodu.

Visbeidzot es vēlos uzsvērt, ka harta aplūko pilsoņu tiesības un cilvēku tiesības, un ne tikai attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem. Un tas nav mazsvarīgi, jo šodien mūsu pārliecības pamata elements ir tāds, ka labāka pasaule ir pasaule, kurā šīs tiesības un brīvības ir vispāratzītas.

Šī šodien parakstāmā harta būs Eiropas Savienības ārpolitikas rīcībā ar mērķi izveidot pasauli, kurā visas šīs tiesības un brīvības vispārēji ievēro un nodrošina. Tādēļ tā būs kā rādītājs, kas norādīs Eiropas Savienības nostāju starptautiskajā arēnā un jebkurā pasākumā, kuru ierosinās īstenot, lai nodrošinātu globālu pamattiesību ievērošanu.

Tādēļ Eiropas pilsoņi var šādi atzīt sevi Savienībā, kas ir viņu Savienība. Viņi var atzīt tiesības, kādas Savienība tiem nodrošina, un saprast, ka Eiropa ir miera un demokrātijas savienība, savienība, kurā pilnībā ievēro cilvēktiesības. Mūsu morālā atbildība un šīs ceremonijas patriotisms apvieno trīs iestādes. Mēs proklamējam šo hartu Lisabonas līguma parakstīšanas priekšvakarā, hartu, kurai ir pamattiesību akta tiesiskais statuss, kas ir vienlīdzīgs Līgumu tiesiskajam statusam, nodrošinot labumu daudziem un izraisot nepatiku dažiem. Šī harta ir Līgumā.

(Skaļas ovācijas)

(Atkal troksnis NI un IND/DEM rindās)

Priekšsēdētājs. – Jums vismaz vajadzētu būt tik pieklājīgiem, lai ļautu viesim pabeigt runu.

Troksnis nav arguments. Atstājiet palātu!

José Sócrates, *Pašreizējais Padomes priekšsēdētājs.* – (PT) Šajā globālajā pasaulē, kurā daudzi apgalvo, ka ekonomikas un finanšu likumi ir galvenie, fakts, ka divdesmit septiņas Eiropas valstis vairākkārt atkārtoti Savienības kontekstā savu atbalstu tām vērtībām un mērķiem, kas radīti, lai aizsargātu un nosargātu pamattiesības, ir signāls pašas globalizācijas neregulēšanai. Pamattiesības ir demokrātisku valstu kopēja tradīcija, kas pamatojas tiesību aktos un veidos, kā ierobežo iestāžu varu un pamata instrumentus, lai tie aizsargātu individu.

Attiecībā uz Savienības iestādēm un valstīm harta ierobežo iestāžu varu pilsoņu un to organizāciju interešu aizstāvības vārdā. Oficiāli nosakot šo iestāžu varas ierobežošanu, tās piemērošanas ierobežojumi stingri ievēros subsidiaritātes principu un stiprinās Savienības ļoti demokrātisko raksturu. Nepārprotami, pamattiesību aizsardzība ir vērtība, kas ir būtiska Eiropas identitātei, kas ir daļa no ģenētiskā koda un elements Eiropas Savienības struktūras pamatā, un ļauj definēt Eiropu kā vērtību Savienību, un pasaule gaida no Eiropas šo vērtību bezierunu apstiprināšanu.

Tādai Eiropai es vēlos piederēt, Eiropai, kas aizsargā šīs vērtības. Un mēs visi, es un deputāti, labi zinām, ka cīņa par pamattiesībām ir ikdienas uzdevums un, iespējams, nebeidzams uzdevums, uzdevums valstīm,

sabiedrībai, rūpnieciskiem uzņēmumiem un arodbiedrībām, katram un ikvienam pilsonim. Tādēļ, proklamējot hartu, mēs priecājamies par vienošanos, kas ir panākta attiecībā uz hartu, atzīstot tās tiesisko vērtību, kas ir vienlīdzīga ar to Līgumu vērtību, kas dibināja Savienību.

Taču papildus priekam par šo dienu hartas proklamēšana nozīmē Savienības iestāžu vienošanos to ievērot un piemērot ikdienas darbā. Vienīgi tādā veidā mēs veidosim Eiropas vēsturi, vienīgi tā mēs kļūsim par mūsu kopējās identitātes labāko īpašību un kopējo tradīciju cienīgiem mantiniekiem - kopējās identitātes un kopējo tradīciju, kas dara godu Eiropai, kas cīnās par pilsoņu tiesībām, brīvībām un nodrošinājumu, mantiniekiem. Pateicos jums visiem.

(Atkal skaļas ovācijas, izņemot GUE/NGL, NI un IND/DEM)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, es vēlos atklāt jums kādu informāciju un es jūs lūdzu tagad ievērot nepieciešamo klusumu. Jordānijas karalis ir Eiropas Parlamentā un teiks runu tūlīt pēc Pamattiesību hartas svinīgās proklamēšanas. Lūdzu, nodrošiniet, vismaz cienot mūsu viesi no Jordānijas, ka starpgadījumu vairs nebūs un ka mēs varam pabeigt proklamēšanu cienījamā veidā.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – *(PT)* Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja kungs, Portugāles premjerministr, Eiropas Savienības Padomes priekšsēdētāj, dāmas un kungi. Lisabonas līguma parakstīšanas priekšvakarā Eiropas Savienības trīs politisko iestāžu – Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas – priekšsēdētāji paraksta šeit, Strasbūrā, Eiropas Pamattiesību hartu.

Man personīgi ir liels pagodinājums piedalīties tik svarīgā notikumā. Pamattiesību hartas proklamēšana nodrošina tiesību kultūru Eiropā. Eiropas Savienībā, kas galvenokārt ir kopiena, kas balstās uz tiesību aktiem, izmaiņas iestāžu darbībā nosaka pamattiesību ievērošanu.

Komisijas priekšsēdētājs. – Cienījamie deputāti, šodien trīs Eiropas iestādes atkārtoti apstiprina savu apņemšanos, ko tās izteica 2000. gada decembrī, kad hartu proklamēja pirmo reizi. Taču pēc septiņiem gadiem mēs speram nozīmīgu soli uz priekšu.

2000. gada harta nebija tiesiski saistoša. Parakstot Lisabonas līgumu rītdien un ratificējot to, harta kļūs par daļu no Savienības pamata tiesību aktiem un tai būs tāda pati tiesiska vērtība kā pašiem Līgumiem. Šis progress nodrošinās noteiktus labumus Eiropas pilsoņiem. Ļaujiet man aprakstīt šo jautājumu, tsumā aplūkojot hartas saturu. Tās piecdesmit četri panti aplūko tiesības, kuras līdz šim atzina Tiesa katrā tiesvedībā atsevišķi. Tagad šīs tiesības ir apkopotas.

Atzīstot cilvēka cieņas pamatprincipus, harta nosaka galvenās no visām klasiskajām cilvēka brīvībām, kas jau ir noteiktas Eiropas Cilvēktiesību konvencijā: runas brīvību, pulcēšanās brīvību, reliģijas brīvību, vienlīdzību likuma priekšā un aizsardzību pret diskrimināciju

Harta arī apstiprina ekonomiskās un sociālās tiesības. Tā nosaka tiesības uz īpašumu un uzņēmējdarbības brīvību, bet vienlaicīgi arī nodarbināto un sociālo partneru tiesības, un tā aplūko tādus jautājumus kā sociālā drošība un sociālā palīdzība.

Harta arī aplūko jaunos izaicinājumus, ar kādiem sabiedrība mūsdienās saskaras. Tādēļ tajā ir iekļauti nosacījumi datu aizsardzībai, bioloģiskās pētniecības ētikas ievērošanai un tiesībām uz labu pārvaldi, zināmām kā „trešās paaudzes cilvēktiesības”. Tās attiecas uz daudzām mūsu darbības jomām, vai tā ir izpētes politika vai brīvības, drošības un tiesību joma, vai arī pastāvīgie labas pārvaldes meklējumi.

Komisijas priekšsēdētājs. –*(FR)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Pamattiesību harta palīdzēs stiprināt Eiropas Savienību ar patiesu pamattiesību kultūru. Parakstot šodien hartu, mēs, Eiropas Savienības trīs politisko iestāžu priekšsēdētāji, uzņemamies kā prioritāti ievērot šīs tiesības visā, ko mēs darām. Varētu šķist, ka šī apņemšanās ir viegli ievērojama, taču patiesībā nepārtraukts izaicinājums būs nodrošināt, ka cilvēku brīvības tiek pilnībā ievērotas visās ES politikas jomās – gan iekšējā tirgus tiesību jomā, gan imigrācijas kontrolēšanā vai terorisma apkarošanā.

Harta ir pirmais tiesiski saistošais dokuments, kāds jebkad ir pieņemts starptautiskā līmenī, kas vienotā tekstā apkopo ne tikai civiltiesības un politiskās tiesības, bet arī ekonomiskās un sociālās tiesības, pakļaujot tās visas vienāda tiesību pārraudzības sistēmai. Tas neapšaubāmi ir milzīgs sasniegums, ar ko Eiropas Savienībai vajadzētu lepoties. Es uzskatu, ka īpaši svarīgi ir tas, ka to iespējams īstenot jaunajā paplašinātajā Eiropā, ko agrāk šķēla totalitārisma un autoritatīvais režīms, kas neievēro cilvēktiesības, turpretim mūsdienu Eiropa balstās uz brīvības un solidaritātes vērtībām.

(Aplausi)

Ja mēs kopā strādāsim pie cilvēktiesību kultūras veicināšanas, tad mēs ievērojami palīdzēsim sasniegt tādu Eiropu, kas patiesi balstās uz vērtībām – taustāmām vērtībām, kas ir ticamas vienkāršajiem cilvēkiem. Hartas stiprināta, Eiropa ir kļuvusi apņēmīga veicināt tās vērtības pasaules līmenī. Kopš Vispārējās pamattiesību deklarācijas parakstīšanas Eiropa ir cīnījusies par pamattiesību ievērošanu. No šī brīža tā būs labāk aprīkota veiksmīgai cīņai brīvības, miera un demokrātijas interesēs.

(Skaļas ovācijas)

(Vairāki deputāti skaļi pauž protestu, vicinot karogus un plakātus un skandējot: „Referendumu!”)

(Parlamenta priekšsēdētājs, José Sócrates un José Manuel Barroso dodas parakstīt Pamattiesību hartu)

5. Svinīgā sēde - Jordānija

Priekšsēdētājs. – Godātie deputāti, komisāre *B. Ferrero-Waldner*, dāmas un kungi, Eiropas Parlamentam ir īpašs gods šodien Strasbūrā sveikt viņa majestāti Jordānijas Hāšimītu Karalistes karali *Abdullah II*. Mēs sirsnīgi sveicam Jūsu Majestāti Eiropas Parlamentā!

(Aplausi)

Es arī sveicu augsti stāvošo delegāciju, kas pavada karali *Abdullah*, it īpaši Jordānijas parlamenta abu palātu referentus.

(Aplausi)

Jordānijas karaļa šodienas vizīte ir trešā kopš 2002. gada, kad Viņa Majestāte pirmo reizi uzrunāja Eiropas Parlamentu. 2004. gada novembrī karalis apmeklēja priekšsēdētāju konferenci Briselē. Viņa vizīte un runa Eiropas Parlamentā šodien liecina gan par stiprām partnerattiecībām starp Jordānijas Hāšimītu Karalisti un Eiropas Parlamentu, gan norāda uz Vidusjūras reģiona valstu kopēju nākotni.

Jūsu Majestāte, es biju sagatavojis daudz garāku runu, taču tā kā mums nācās jūs lūgt gaidīt kādu brīdi, tad es saīsināšu savu runu un vienkārši teikšu, ka jūsu klātbūtne šeit ir brīnišķīga, un tagad es priecājos jūs aicināt teikt mums runu.

(Aplausi)

Abdullah II, Jordānijas Hāšimītu Karalistes karalis. – *Bismilla ar-Rahman ar-Rahim*, priekšsēdētāja kungs, Parlamenta deputāti, dāmas un kungi, paldies par silto uzņemšanu, un Jordānijas iedzīvotāju vārdā es esmu pagodināts atkal ierasties šajā ievērojamajā iestādē.

Mani draugi, šodien mēs piedzīvojam pārmaiņas Eiropā un Tuvajos Austrumos. Eiropā, kurā notiek paplašināšanās un neparasta misija: sadarbība, kas nepazīst robežu, un izaugsme bez barjerām. Tuvajos Austrumos, kuros paveras jauni apvāršņi un pieaug cerības: par mieru starp kaimiņiem, iespējām mūsu cilvēkiem un mūsu jaunatnes nākotni.

Šīs tendences nenotiek izolētībā. Mūsu reģiona cerību papildījums veicinās stabilitāti un radīs jaunas iespējas drošībai un labklājībai visā pasaulē. Mūsu interesēs ir veiksmīga tendenču īstenošana. Un mūsu priekšā ir lieliska iespēja.

Pirms divām nedēļām ar Eiropas Savienības un abu reģionu valstu atbalstu Izraēlas un Palestīnas pārstāvji tikās Anapolisā. Viņi piedalījās nogurdinošās sarunās par miera noslēgšanu 2008. gadā un tūlītējiem pasākumiem, lai īstenotu savus pienākumus saskaņā ar ceļvedi. Pirmo reizi vairāku gadu laikā mēs vērojam virzību uz pastāvīgu atrisinājumu un neatkarīgu, suverēnu un dzīvotspējīgu Palestīnas valsti.

(Aplausi)

Šo progresu panāca daudzi ļaudis, kas atbalsta mieru, tostarp Eiropas un Arābu valstu vadītāji. Mēs uzskatījām, ka pēc gadiem ilgas krīzes bija nepieciešama stratēģijas maiņa. Mēs veicinājam jaunu apņemšanos divu valstu mērķa sasniegšanā un mērķtiecīgu procesu, kādā to panākt – nosakot stingru termiņu, kontrolējamās prasības un pagrieziena punktus.

Otrā iespēja mums tiek reti dota, bet es uzskatu, ka tāda mums ir. Mums priekšā ir izaicinājumi, bet Anapolisa radīja jaunu cerību staru. Mēs varam un mums vajag šo staru pārveidot par pašapziņas, rīcības un taustāmu rezultātu liesmu.

Būdama mūsu tuva kaimiņiene, Eiropa arī ir ieinteresēta risināt šo situāciju, kas ir mūsu gadsimta galvenā krīze. Visas puses ciena Eiropas neitrālo lomu un reģiona progresu un miera modeli. Gadiem ilgi jūs esat bijuši mūsu partneri risinājumos meklējumos. Un jūs būsit mūsu partneri, arī izbaudot veiksmes augļus – miera un labklājības rezonējošo zonu mūsu kopīgajā puslodē.

Šī realitāte piešķir Eiropai svarīgu un īpašu lomu miera nodrošināšanā nākotnē. Es jo īpaši runāju par Eiropas Savienību un jums, Eiropas balsīm šeit, Eiropas Parlamentā. Un šodien es šeit ierados, lai mudinātu jūs aktīvu iesaistīšanos un izmantotu jūs īpašās, praktiskās prasmes un ieguldījumus nākotnē, kā arī piedāvātu Jordānijas pašas apņēmību piedalīties turpmākajā darbā.

Mani draugi, vairākās jomās pasākumi ir jāuzsāk jau tagad. Pirmkārt, jāatbalsta sarunas un to mērķi – panākt pēdējo vienošanos, izbeidzot konfliktu, panākot drošību gan Palestīnā, gan Izraēlā un – visbeidzot – atzīstot suverēnu, neatkarīgu un dzīvotspējīgu Palestīnas valsti.

(Aplausi)

Mēs nedrīkstam novērtēt par zemu grūtības, kas mūs sagaida. Problēmas ir sarežģītas un gadu desmitiem vecas. Aizvainojumi ir jārisina un jāatstāj pagātnē. Pozitīvi ir tas, ka Izraēlas un Palestīnas iedzīvotāji saprot savu īpašo, kopīgo lomu konflikta izbeigšanā. Daudz darba jau ir paveikts. No Oslo, Ceļveža, Ženēvas vienošanās un citām iniciatīvām izriet risinājumi. Es uzskatu, ka puses var nonākt līdz laimīgām beigām.

Taču, lai tas notiktu, starptautiskajai sabiedrībai ir jāiesaistās. Eiropai ir unikāla pieredze attiecībā uz tām sistēmām un procesiem, kā izdzīvot periodos pēc konflikta atrisināšanas un saskaņošanas. Tas ietver drošības programmas izstrādi, kas sniegtu drošību abām pusēm. Eiropas miera uzturēšanas spēkiem ir bijusi konstruktīva loma Libānā. Jūsu iesaistīšanās var ļoti palīdzēt atrisināt palestīniešu un izraēliešu konfliktu.

Tādēļ ir nepieciešama ne tikai pēc līdzekļiem, bet arī sadarbības, lai veicinātu ekonomikas iespējas, radītu palāvību, ka politiskais process darbojas, un palīdzētu radīt apstākļus miera saglabāšanai. Gan palestīniešiem, gan izraēliešiem ir jāredz taustāmi rezultāti jau drīzumā. Tas nozīmē nodrošinājumu pret vardarbību un okupācijas beigas; taču tas arī nozīmē labākus dzīves apstākļus. Okupētajās teritorijās palestīniešu situācija humanitārajā jomā joprojām ir drausmīga. Ļaudīm ir nepieciešams pieejams darbs un izglītība, efektīvi sabiedriskie pakalpojumi un daudz kas cits. Šāds pasākums radītu lielas cerības un būtu spēcīgs pretarguments ekstrēmistu prognozēm par to, ka neko nevar mainīt.

Nākošnedēļ valstis un iestādes, kas sniedz ekonomisko palīdzību, tiksies Parīzē, lai uzņemtos saistības un plānotu virzību nākotnē. Eiropas valstis un Eiropas Savienība jau sniedz palīdzību, šīs saistības ciena cilvēki visā reģionā.

Otra ar šo saistītā prasība ir saprast un formulēt miera iespējas. Mums ir tagad jāpārskatām nākotni no jauna – reģionā, kur konflikts ir rosinājis sadarbību, kur reģiona ekonomika apkopo 22 valstu vai vairāk nekā 300 miljonus ļaužu iespējas un līdzekļus no Atlantijas okeāna līdz Indijas okeānam un kur starpvalstu sadarbība veicina attīstību, veselības aprūpi, rūpes par vidi un tā tālāk.

Nākotnes vārdā cilvēki ir globālā progresu līdzdalībnieki. Un tas nozīmē plašākas partnerattiecības ar Eiropas kaimiņiem zinātnes, tehnoloģiju un tirdzniecības jomā.

Šī daudzsološā nākotne ir tas, kā dēļ mums ir ātri jāpanāk plaša mēroga atrisinājums, īstenojot pasākumus tāpat kā Sirijas un Libānas gadījumā. Tik tiešām, visa arābu pasaule atzīst nepieciešamību virzīties uz priekšu. Arābu miera iniciatīvu vienbalsīgi apstiprināja pagājušajā pavasarī. Un to atbalsta islāma valstis arī ārpus reģiona. Beidzot ir radusies iespēja izveidot suverēnu, neatkarīgu un dzīvotspējīgu Palestīnas valsti, kā arī pilnīgas, normālas attiecības starp Izraēlu un 57 arābu un islāma valstīm. Tas nozīmē pieņemšanu, pieņemšanu vadošajās valstīs, kurās mīt miljardiem iedzīvotāju, kas pārstāv trešo daļu Apvienoto Nāciju dalībnieku.

Šāda miera panākšanai būs arī ievērojama ietekme uz citiem jautājumiem. Šajā reģionā radīsies jauna stratēģiska vieta citu nopietnu jautājumu risināšanai, sākot no nabadzības līdz dzimstībai. Agresori vairs ilgāk nevarēs ekspluatēt palestīniešus savu mērķu un interešu sasniegšanai.

(Aplausi)

Līdzekļi un uzmanība tiks veltīta reģiona iespēju veicināšanai, panākot attīstību un reformas.

Mēs Jordānijā jau esam gatavi nākotnei. Mēs esam pārvērtējušies uz priekšu mūsu reformas programmas īstenošanā par spīti nestabilitātei reģionā. Pēdējos desmit gados mēs esam sasnieguši ievērojamus mērķus – spēcīgu ekonomisko izaugsmi, iedzīvotāju vidējo ienākumu pieaugumu un izglītības sistēmas modeli. Eiropa ir bijusi svarīgs partneris, veicot ieguldījumus privātajā sektorā, kā arī sniedzot oficiālu palīdzību. Es vēlos teikt, ka mēs augstu vērtējam šī Parlamenta un Eiropas Savienības atbalstu un draudzību.

(Aplausi)

Un mēs uzskatām, ka pēc miera panākšanas mūsu sadarbība kļūs vēl spēcīgāka.

Mani draugi, šodien mēs varam domāt par plašāku kaimiņvalstu joslu, kas sniedzas no Baltijas jūras ziemeļiem līdz Vidusjūras dienvidiem, tādu joslu, kas ir kopēja Eiropai un Tuvajiem Austrumiem. Tas ir Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu sadarbības pamatā, mūsu reģionu sadarbības un attīstības pamatā. Šīs attiecības raksturo lielas kopējas intereses un neierobežots potenciāls. Un mūsu ziņā ir sadarbības attīstība pilnā mērā.

Tie jaunieši, kas tagad aug, nekad nezinās sašķeltu Eiropu. Viņu vienaudžiem Palestīnā un Izraēlā nav šādas pozitīvas pieredzes. Viņi ir izauguši šķelšanās un konfliktu pasaulē. Tagad mums visiem kopā ir iespēja novērst šķēršļus viņu nākotnei un atstāt pagātni aiz sevis.

Šodien Eiropas Parlaments pārstāv daudz vairāk dalībvalstu nekā toreiz, kad es uzstājos Parlamentā pirms pieciem gadiem. Tas ir visa reģiona apņēmības palielināt sadarbības un progresu zonu rezultāts. Tuvie Austrumi arī risina šo pašu svarīgo problēmu. Tagad kopā mēs varam veicināt darbu šajā jomā.

Šodien ir sācies jauns miera process. Mēs vērojām, kā pagātnē šādi procesi neizdevās. Taču šoreiz unikāla apstākļu sakritība ir radījusi jaunus priekšnosacījumus veiksmīgam iznākumam. Tagad kopā mēs varam un mums vajag pildīt solījumu par miera panākšanu.

(Aplausi)

Mani draugi, mēs Jordānijā zinām, ka stādīšana olīvkoka dzīvē it tikai pirmais posms. Pēc tam aktivizējas simtiem procesu, lai radītu šūnas un dzīvības struktūru. Parādās saknes, un koks aug, un tā stiprā lapotne nodrošina izdzīvošanu. No ārpuses tas saņem ūdeni un atbalstu izdzīvošanai un jaunu augļu radīšanai.

Tuvajos Austrumos tikko ir iestādīts jauns olīvkoks. Tagad jāsākas īstajam darbam. Mūsu rokās ir izveidot procesu un struktūru, kas mieram dos saknes, palīdzēs tam augt un saglabāties nākotnē.

Es jūs aicinu piedalīties šajos centienos. Mūsu sadarbība var radīt vēsturisku pārveidošanos un bagātīgu ražu – miera un labklājības gadus, kas sniegs labumu mūsu ļaudīm un mūsu pasaulei.

(Parlamenta deputāti pieceļas un pavada runātāju ar skaļām ovācijām.)

Priekšsēdētājs. – Jūsu Majestāte, mēs pateicamies par jūsu vizīti Eiropas Parlamentā. Mēs pateicamies jums par šo lielisko runu. Mēs visi, un uz to norādīja aplausi, esam ļoti aizkustināti par jūsu pausto pārliecību. Ir maz personību, maz vadītāju, kas tik ļoti vēlas panākt mieru Tuvajos Austrumos, kā jūs. Jūs saucat mūs par draugiem, un es jums saku Eiropas Parlamenta vārdā, ka mēs esam jūsu pusē un atbalstām Palestīnas valsts izveidi, kurā varētu dzīvot drošībā...

(Aplausi)

... un Izraēlas valsts izveidi, kurā varētu dzīvot drošībā. Mēs Eiropas Parlamentā ticam cieņai pret individu, un cieņa pret individu attiecas uz visiem indivīdiem pasaulē.

(Aplausi)

Jūsu Majestāte, mēs vēlamies ciešu sadarbību ar jūsu valsti, un jūs esat viens no nedaudzajiem, kas ir apmeklējis Eiropas Parlamentu vairāk nekā vienu reizi. Mēs Eiropas Parlamentā un Eiropas Savienībā vēlamies spēcīgu sadarbību, attiecības un, ja iespējams, draudzību ar visām Tuvo Austrumu valstīm. Mēs esam jūsu pusē. Strādāsim kopā.

Shukran jazilan. Paldies, Jūsu Majestāte!

SĒDI VADA: Diana WALLIS*Priekšsēdētāja vietniece*

Martin Schulz (PSE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, ņemot vērā svinīgo sēdi, kurā piedalās Jordānijas karalis, visi mani kolēģi no politiskajām grupām, bez šaubām, nevarēja izteikt paziņojumu par iepriekš notikušo saskaņā ar Reglamentu. Es to vēlētos izdarīt tagad.

Es ticu, ka runāju daudz deputātu vārdā, paužot pateicību, pirmkārt, Parlamenta priekšsēdētājam, J.-M. Barroso un J. Sócrates par cienījamo veidu, kādā viņi aizstāvēja svinīgo aktu – Pamattiesību hartas parakstīšanu. Viņus atbalstīja liels vairākums šī Parlamenta deputātu.

(Aplausi)

Tomēr ir divas lietas, ko es vēlos pateikt Parlamentam, un es tās teikšu pilnīgi personiski un nevis savas grupas vārdā. Es paužu pats savus uzskatus.

Es vēlos pievērst Parlamenta uzmanību jautājumam, kurā es esmu ieinteresēta persona, jo esmu politiskas grupas priekšsēdētājs. Parasti nav pieņemts ziņot par Priekšsēdētāju konferences apsvērumiem, taču jums noteikti jāzina, dāmas un kungi, ka vienīgais grupas priekšsēdētājs, kas Priekšsēdētāju konferencē lūdza ielūgumu apmeklēt Lisabonas līguma oficiālo parakstīšanu, bija J.-P. Bonde. Es domāju, ka Parlamentam tas ir jāzina. Nevienas citas grupas priekšsēdētājs neizteica tādu vēlmi. J.-P. Bonde, kas taisa šeit tādu troksni, bija nodomājis šeit ierasties uz Līguma parakstīšanu. Tādi ir dubultie standarti, ar kādiem mums šeit ir jāsadzīvo.

Es vēlos izteikt vēl vienu piezīmi par to, ko mācījos vidusskolā Vācijā par kolektīvās skandēšanas taktiku, ko izmantoja, lai apklusinātu politiskos oponentus Veimāras republikas Reihstāgā. Politisko grupu, kas ieviesa šādu praksi, vadīja *Adolf Hitler*. Šodienas starpgadījumi man par to atgādināja. Paldies.

(Skaļi aplausi)

Joseph Daul (PPE-DE). – (FR) Es runāšu diezgan īsi. Es arī pirms brīža piedzīvoju lielu šoku. Šī ir debašu palāta, kurā valda demokrātija, un nav vajadzības šādai rīcībai, kādu mēs piedzīvojām šorīt, lai pievērstu TV kameru uzmanību. Mums visiem šeit ir tiesības uz saziņu. Tiem, kas ir atbildīgi par šī rīta nemieriem palātā, kurā valda demokrātija un brīvība, es vienkārši saku, ka viņi uzvedās necienīgi. Mēs to vēlreiz apspriedīsim Priekšsēdētāju konferencē pēcpusdienā, lai novērstu situācijas pasliktināšanos.

(Skaļi aplausi)

Francis Wurtz (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es vēlos izteikt gan savā vārdā, gan, es ceru, ņemot vērā piedzīvoto, visas savas grupas vārdā, lielāko iespējamo nosodījumu necienīgajai, šovinstiskajai izrādei pret Eiropu, ko mēs šodien vērojām šeit.

(Aplausi)

Mana grupa noteikti atbalsta referendumu par jauno līgumu, un tai ir jautājumi un bažas par dažiem hartas pantiem. Bet tas viss maz attiecas uz to, kas šodien notika, un ir svarīgi to nejaukt. No mūsu puses, mēs atbalstām Kopienību, kurā ir vērtības, mēs atbalstām pamattiesību ievērošanas veicināšanu, mēs atbalstām demokrātisku Eiropu un mēs uzskatām, ka šovinizmam un sliktai uzvedībai nav vietas šajā vīzijā!

(Skaļi aplausi)

Graham Watson (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, saskaņā ar procedūras jautājumiem es vēlos izteikt oficiālu prasību aizsargāt mūsu Parlamenta cieņu. Dažu Parlamenta deputātu uzvedība, kad tie apklusināja Parlamenta, Komisijas un Padomes pārstāvjus parakstīšanas ceremonijas laikā, bija neizturama, un to nedrīkst (Skaļi aplausi) paciest. Šķīta, ka vissliktākais no futbola stadioniem ir pārcēlies uz Eiropas Parlamentu un atgādina komunistu rīcību Krievijas Parlamentā un nacistu uzvedību Vācijas Reihstāgā.

(Aplausi)

Priekšsēdētājas kundze, mans oficiālais lūgums ir šāds: mana grupa pieprasa, lai nākotnē priekšsēdētājs izmantotu tam piešķirtās pilnvaras saskaņā ar Reglamentu un izraidītu no Parlamenta palātas tos deputātus, kas šādi uzvedas.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Dāmas un kungi, es uzskatu un man noteikti jāpiebilst, ka mūs, līdzīgi kā visus mūsu kolēģus, šausmināja iepriekš vērojamās izpausmes. Tomēr es teiktu: „Nedramatizējiet!

Šajā Parlamentā var būt piecdesmit trākie, taču šeit ir arī septiņi simti deputātu, kas viņiem oponē, tādēļ neuzsveriet faktu, ka piecdesmit muļķi pārtrauca parakstīšanas ceremoniju. Nomierināsimies un, *G. Watson*, neuzstāsim uz atbildīgo personu izsviešanu. Pēc manām domām, brīvs Parlaments ir Parlaments, kas var paciest dažus trakos, par spīti tam, ka viņi var būt kaitinoši.

(Aplausi)

Brian Crowley (UEN). - Priekšsēdētājas kundze, savas grupas vārdā, lai gan mēs visi atzīstam veselīgu iejaukšanos, kas ir pieļaujama jebkurā parlamenta sēdē, tomēr tas, kas šorīt notika, pārsniedz pieļaujamā robežas jebkurā demokrātiskā iestādē. Tomēr, tā vietā, lai turpinātu šo diskusiju, vai mēs lūdzu varētu sākt balsošanu un arī ieturēt pusdienas pēc iespējas drīzāk?

Jens-Peter Bonde (IND/DEM). - Priekšsēdētājas kundze, *M. Schulz* mani aizskāra personīgi. Tādēļ es uzskatu, ka mums jāķeras pie balsošanas. Es piedalījos mierīgā manifestācijā pret hartas atzīšanu, kura bija daļa no Konstitūcijas, kuras konsolidēto tekstu es un arī jūs pat nevarat aplūkot un redzēt atbilstību un nozīmi. Jūs rītdien parakstīsiet Līgumu, kuru neviens no jums pat nav izlasījis, jo to vienkārši nav iespējams izlasīt. Jūs kavējat balsošanu atvēlēto laiku, lai svinētu uzvaru pār demokrātiju, un tādēļ es neuzbrukšu saviem kolēģiem, taču man ir jāsaka *M. Schulz*, ka es neesmu līdzdalībnieks noziegumā.

Es to pilnībā saprotu, bet mums Dānijā ir cita tradīcija, tādēļ es biju tur tērpies kreklīnā, aicinot rīkot referendumu, un es uzskatu, ka mums visiem vajadzētu aicināt rīkot referendumu. Tā ir demokrātijas norma, ko jūs parasti aizstāvat.

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Es vēlos uzstāties saskaņā ar notikumiem, kas dod man tiesības uz personīgu paskaidrojumu, jo *D. Cohn-Bendit* aizvainoja cilvēkus šajā zālē. Tie ir personīgi apvainojumi, par kuriem, *D. Cohn-Bendit*, jums nav tiesību slēpties aiz parlamentārās imunitātes. Sakiet, ka jūs atsakāties no imunitātes, un tad apvainojiet Parlamenta deputātus! Attiecībā uz to, kas šeit notika, tā ir vienīgi izteikšanās brīvība, uz kuru ir tiesības visiem Parlamenta deputātiem.

Es vēlos uzrunāt *J. Daul*. *J. Daul*, ja jūs vēlaties ar varu izraidīt Parlamenta deputātus no šīs zāles, vai jūs neesat kā *A. Hitler*, kas tieši tā rīkojās Vācijas Reichstāgā?

Vislielākā demokrātija ir tieša demokrātija. Un mēs pacelām savas balsis, mēs izmantojam savas tiesības uz izteikšanās brīvību, tiešu demokrātiju, nevis apkrāpām Eiropas valstis, kā jūs to darījāt. Tas, kas šeit notiek, ir jaunā proletariāta diktatūra, kas tiek īstenota jaunajā Savienībā. Taču šoreiz nevis Padomju, bet gan Eiropas Savienībā.

Joseph Daul (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētājas kundze, mans vārds tika minēts aicinājumā par Parlamentārās imunitātes atcelšanu un izraidīšanu no Parlamenta palātas. Vai es drīkstu ieteikt, dāmas un kungi, noskaidrot deputātu vārdus, pirms jūs uzrunājat Parlamentu?

Priekšsēdētāja. - Tagad es aicinu pievērsties balsošanai, bet pirms tam es izteikšu tikai vienu piezīmi.

2007. gada 29. novembrī šis Parlaments apstiprināja Pamattiesību hartu ar 534 balsīm par un 85 pret un 21 atturoties.

(Skaļi aplausi)

6. Balsošanas laiks (turpinājums)

6.1. Komisijas likumdošanas un darba programma 2008. gadam (balsojums)

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0500/2007)

6.2. Ekonomikas partnerattiecību nolīgums (balsojums)

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0497/2007)

6.3. Eiropas līgumtiesības (balsojums)

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0513/2007)

7. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

- Ziņojums: Adriana Poli Bortone (A6-0464/2007)

Renate Sommer (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, šodien mēs beidzot piedzīvojām sākumu pārejas periodam uzturvērtības un veselīguma norāžu uz bērnu pārtikas produktiem jomā. Komisija to bija aizmirsusi un mēģināja atstāt Parlamentu ar mazuli uz rokām. Mēs tā neļāvām rīkoties. Mēs piespiedām Komisiju izvirzīt paziņojumu, kurā tā atzīst nepieciešamību pēc pārejas perioda attiecībā uz prasībām norādēm, kas saistītas ar bērnu veselību un attīstību. Tomēr vienīgā problēma ir tāda, ka Komisijas ilgstošā atteikšanās iesniegt priekšlikumu šajā jomā ir izkropļojusi konkurenci. Produkti jau ir izņemti no tirgus, jo pa to laiku spēkā ir stājušies regula. No Komisijas puses tas bija ļoti pavisms darbs.

Turklāt savas grupas vārdā es iesniedzu priekšlikumu par 4. panta dzēšanu. Tas bijis politisks žests. Mēs atbalstām savu viedokli, ka šī regula ir bezjēdzīga. Nav iespējams ražot uzturvērtības norādes visiem pārtikas produktiem. Gandrīz puse šī Parlamenta deputātu piekrit šim uzskatam. Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA) tagad paziņoja, ka tā pati nespēj noteikt uzturvērtības norādes visiem produktiem. Bezjēdzīga vilcināšanās – nevajadzīgs tiesību akts!

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka ļoti svarīgi ir mēģināt piestiprināt veselīguma norādes uz produktiem, taču ir taisnība, ka mums jāpārlicinās, vai šīs norādes ir patiesas un zinātniski pamatotas. Nevar būt tā, ka uzņēmums pats veic izpēti un nosaka „komerciālos argumentus”, it kā tas būtu pietiekami, lai uzveiktu argumentus par veselību. Citiem vārdiem sakot, jāatrod izpēte un pamatojums, kas ir atbalstošs un pareizs, un tādējādi arī uzticams.

Ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai uzturvērtības un veselīguma norādes ir pareizas un lai tās kādam palīdzētu lietot veselīgāku pārtiku. Tas ir īpaši svarīgi attiecībā uz bērniem un jauniešiem, jo mēs zinām par tām nopietnām aptaukošanās, II tipa diabēta un citām attiecīgajām problēmām, ar kurām šobrīd Eiropa saskaras. Mums ir nepieciešams nodrošināt, ka uzturvērtības ir labas un, ka veselīguma norādes ir patiesas.

- Ziņojums: Klaus-Heiner Lehne (A6-0453/2007)

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Priekšsēdētājas kundze, es balsoju pret ziņojumu par rezerves daļu sekundārā tirgus liberalizāciju. Tā ir pretrunīga stratēģija.

No vienas puses, mēs uzstājam, lai rūpniecība attīstītu transportlīdzekļus, kas ir ļoti droši, un apkarot rūpniecisko pirātismu. Tomēr pretrunā ar to Parlaments šodien tiesiski atļāva rezerves daļu kopiju izgatavošanu, kas, iespējams, padara tās lētākas. Taču patērētājiem nebūs garantiju par labotā transportlīdzekļa bezkompromisa drošības standartu. Liberalizācijas atbalstītāji, galvenokārt no Lielbritānijas, apstiprina, kas MVU gūs labumu no šādas politikas. Taču vairums patentēto rezerves daļu lēto kopiju mūsdienās tiek izgatavotas Āzijā, nevis Eiropā. Neskatoties uz to, 10 dalībvalstīs, kurās līdz šim dizains nav aizsargāts, rezerves daļu cena ir par 7 % augstāka nekā pārējās 17 valstīs. Šīs 17 valstīs turpina aizsargāt dizainu - kā Japāna un citas galvenās transportlīdzekļu ražojošās valstīs. Es vēlos vērst jūsu uzmanību uz faktu, ka, ja notiks nelaimes gadījums, tad gan autovadītāji, gan gājēji tagad būs pakļauti lielākam riskam, jo rezerves daļu kopijām ir zemāka kvalitāte. Diemžēl šī direktīva ir piemērs Eiropas Savienības pretrunīgajai stratēģijai.

Jan Březina (PPE-DE). - (CS) Priekšsēdētājas kundze, es arī vēlos paust, ka nepiekrītu rezerves daļu dizainparaugu tiesiskās aizsardzības ierobežojumiem. Mēs vērojam bezprecedenta apjoma iejaukšanos rūpniecisko tiesību jomā. Ja rūpniecisko tiesību īpašnieki ļaunprātīgi izmanto monopolu, tad var piemērot parastos tiesiskos instrumentus, piemēram, prasības licencēm. Rūpnieciskā dizaina radīšanai ir nepieciešami lieli izdevumi, tādēļ arī no ekonomikas viedokļa ir jāpiemēro tiesiskā aizsardzība. Tās atcelšana nenovedīs pie rezerves daļu tirgus liberalizācijas, kā Komisija to cer, bet visticamāk palielinās gala produkta cenu. Ražotāju paredzamā reakcija uz neatkarīgo ražotāju klātbūtni rezerves daļu tirgū būs cenu paaugstināšana savu izdevumu segšanai. Bažas izraisa arī tas, ka neatkarīgo ražotāju rezerves daļu zemākās cenas radīs zemāku drošības un kvalitātes līmeni. Mani uztrauc, ka saskaņā ar beigu analīzi, pircējs būs tas, kurš tiks pakļauts riskam.

- Ziņojums: Giuseppe Castiglione (A6-0477/2007)

Michl Ebner (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos teikt, ka es balsoju par G. Castiglione ziņojumu un, ka es uzskatu, ka tas ir ļoti līdzsvarots ziņojums, it īpaši, ja mēs ņemam vērā tā sākumu ar 800 grozījumiem,

kas iesniegti Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā. Gan referenta, gan vairāku deputātu centieni neapšaubāmi ir nesuši augļus sektorā, kas cieš no vairākām grūtībām. Ļoti būtiski ir sniegt vīna audzētājiem perspektīvu par labākiem laikiem nākotnē.

Es uzskatu, ka šis ziņojums liek pamatus progresam, un es ceru, ka Eiropas Komisija, kas rīkojas jauno Līgumu gaisotnē, pilnībā ņems vērā, ja tas iespējams, Eiropas Parlamenta lēmumus.

Anja Weisgerber (PPE-DE). - (EN) Priekšsēdētājas kundze, šodienas balsojums par reformu vīna tirgū ir Eiropas Parlamenta, daudzo vīnogu audzēšanas reģionu un vīna ražotāju milzīga veiksmē. Piemēram, mēs spējam panākt, ka joprojām drīkstēs pievienot vīnam saharozi. Parlaments arī noraidīja Komisijas plānus izvirzīt nosacījumus šajā posmā, saskaņā ar kuriem 2014. gadā noteiktu aizliegumu jauniem stādījumiem. Šajā gadījumā mēs ierosinājām praktisku risinājumu, saskaņā ar kuru lēmums par liberalizāciju netiks pieņemts līdz pētījuma iesniegšanai 2012. gadā. Attiecībā uz atsevišķu vīnu marķējumu mēs arī panācām vienošanos, ņemot vērā dažādas marķējuma sistēmas, kādas izmanto Eiropā. Turklāt mums izdevās iekļaut vīna tirgus noteikumus pantu, kas aizsargā *Bocksbeutel*, īpaši veidotas pudeles, ko izmanto manā dzimtajā Frankonijas reģionā.

Dāmas un kungi, šodien mēs esam iesnieguši ļoti līdzsvarotu programmu, kas būs labs pamats turpmākajām sarunām Padomē. Tagad ripa ir Padomes laukumā. Mēs Parlamentā esam izpildījuši savu uzdevumu un izpildījuši to ļoti labi.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, es esmu iepriecināts par to, ka Eiropas Parlaments atbalstījis Lauksaimniecības komitejas priekšlikumu un īpaši Polijas deputātu ierosināto grozījumu, saskaņā ar kuru drīkst izmantot tādus marķējumus kā, piemēram, „augļu vīns”, „ābolu vīns” vai „upeņu vīns”. Šādus vīnus manā valstī ražo kopš 13. gadsimta – gandrīz 800 gadus – un es esmu iepriecināts, ka Eiropas Parlaments ir atzinis šo realitāti un šo faktu.

Nobeigumā es vēlos sveikt Priekšsēdētāju par lielisko sēdes vadīšanu, īpaši šodienas karstajā, brīžiem pārkarstajā atmosfērā. Priekšsēdētājas kundze, es jums izsaku savu cieņu, jo jūs esat patiesa Lielbritānijas parlamenta uzvedības skolas pārstāve.

Armando Veneto (PPE-DE). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, attiecībā uz balsojumu par vīna tirgus kopīgo organizāciju, es vēlos uzsvērt, ka es balsoju par 294. grozījumu, kuru iesniedza PSE grupas loceklis V. Lavarra un par kuru es arī parakstījos, jo es uzskatu, ka patērētājiem ir tiesības zināt, vai viņu dzertajam vīnam ir pievienota saharoze, un tādēļ, ka produktu izsekojamība tagad ir Savienības izvirzītais galvenais princips. Es neredzu iemeslu, kādēļ to nevarētu piemērot vīna nozarē.

Šī paša iemesla dēļ es balsoju par 310. grozījumu, kuru iesniedza UEN grupa. Arī tas neietekmē kompromisu, kura panākšana G. Castiglione prasīja tādas pūles. Visbeidzot, attiecībā uz atšķirīgo nostāju, kāda man ir šajos jautājumos, salīdzinot ar manas grupas nostāju, pilsoņu intereses nozīmē, ka vienīgais politiskais viedoklis, kam, es uzskatu, man jāpakļaujas, ir pieņemt jebkādu priekšlikumu, kas aizsargā šīs intereses, neatkarīgi no tā, kura grupa to ierosina.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Komisijas nostāja par padomes regulu par vīna tirgus kopīgo organizāciju diskriminē dažas valstis, īpaši jaunās dalībvalstis.

Projektam veicināt ES vīnu izplatību trešajās valstīs ir mērķis sekmēt tirdzniecību, taču dažādu iemeslu dēļ tas ir saistīts ar iepriekš izmantoto vīna dārzu jomu un vidējo vīna ražošanas apjomu pēdējos trīs gados. Komisija paredz atbalstīt vīna eksportu un dažus marķējumus. Ražotāji un eksportētāji atbalstītajās valstīs gūs labumu no konkurences priekšrocībām. Fakts, ka vīna ražotāji Lietuvā un dažās citās valstīs, kurās nav vīna dārzu, nesaņem atbalstu, ir nepieņemams.

Es balsoju pret ziņojumu.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Es atbalstīju vīna tirgus reformu, kas uzlabos Eiropas vīnu kvalitāti un konkurētspēju. Tas galvenokārt attiecas uz Itāliju, kur nelikumīgos vīna dārzus vajadzētu iznīcināt un subsīdijas par zemas kvalitātes vīna pārprodukciju vajadzētu pārtraukt. Tomēr reformai nevajadzētu nostādīt ražotājus dienviņos labākā situācijā nekā ražotājus ziemeļos. Es kategoriski iebilstu pret vīna dārzu iznīcināšanu Morāvijā, kur izlieto visu, ko saražo, un kur tradicionālā vīna ražošana ir ļoti svarīga gan kultūras, gan tūrisma jomā. Es iebilstu pret aizliegumu izmantot saharozi Austrumeiropā, tostarp Morāvijā, ja vien neaizliedz arī vīna paskābināšanu, ko praktizē dienviņu valstīs. Es nesaprotu, kāpēc Morāvijas vīna ražotājiem vajadzētu iegādāties dārgo, nenorūgušo vīnogu vīnu no dienviņu valstīm tikai tāpēc, lai aizstātu 200 gadus veco saldinašanas tradīciju, tādējādi mainot tradicionālo kvalitatīvo vīnu smaržu un garšu. Tas ir pretrunā iekšējā

tirgus konkurences principiem un man nekas cits neatliek, kā tam nepiekrīst. Es pateicos tiem kolēģiem, kas balsošanas laikā mūs atbalstīja un tādējādi ļāva veselajam saprātam uzvarēt. Tagad Komisijai būs jāpakļaujas.

Jan Březina (PPE-DE). - (CS) Mēs esam redzējuši Eiropas dienvidu valstis, kam ir ļoti spēcīga vīnkopības kultūra un kas ar zobiem un nagiem aizsargā savu vīna pārpalikumu. Vienlaicīgi, pateicoties pārmērīgi lielām subsīdijām, zemās pārpalikušā vīna cenas izstumj citu dalībvalstu kvalitatīvos vīnus no tirgus. Es iebilstu pret faktu, ka, kamēr Komisija attiecas pret Eiropas vīna rūpniecības vadošajām valstīm ar „smalkādas cimdēm”, attieksme pret tādām valstīm kā Čehijas Republika ir stingra un pat barga. Kā gan citādi mēs varam izskaidrot priekšlikumu saglabāt nenorūguša vīnogu vīna izmantošanu ES dienvidu daļā, vienlaicīgi aizliedzot saharozes pievienošanu? Tādēļ es esmu ļoti iepriecināts, ka Parlaments attiecās pret reformu atbildīgi un noteica tajā vienlīdzības un taisnīguma principu. Atbalstot saharozes pievienošanu, Parlaments bija labvēlīgs pret Čehijas Republiku, aplūkojot to atsevišķi no citām valstīm, parādot savu objektivitāti un pretestību ietekmēm, kas pamatojas uz konfliktējošām nacionālām interesēm. Es saprotu, ka vīna tirgus reforma ir nepieciešama. Es neapšaubu pamata mērķus, bet drīzāk veidu, kādā tos sasniedz. Es uzsveru vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principa ievērošanas svarīgumu.

Hynek Fajmon (PPE-DE). - (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju pret G. Castiglione ziņojumu, tāpat kā pārējie deputāti no Čehijas Republikas, kas pieder Čehijas Pilsoņu demokrātiskajai partijai (ODS). Šāda reforma nav izdevīga Čehijai, Morāvijai vai tādējādi arī Eiropas vīnkopības nozarei. Liberalizācijas vietā un noteikumu un administratīvā sloga mazināšanas vietā, kas patiešām palīdzētu vīna nozarei, tendence ir palielināt noteikumu, ierobežojumu un rīkojumu skaitu. Centrāla plānošana nekad nav nesusi pozitīvus rezultātus, tāpat nenesīs arī vīna nozarē. Tādēļ es neatbalstīju šo ziņojumu.

Daniel Hannan (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, mans vēlēšanu apgabals Anglijas dienvidaustrumos ir visātrāk augošais vīna ražošanas reģions Eiropā. Klimata pārmaiņu rezultātā lielāka platība Anglijas zemes tagad ir atvēlēta vīnkopībai, nekā tas ir bijis kopš Henrija II valdīšanas laikiem, kad bija pēdējais Eiropas sasīšanas periods.

Anglijas grāfistu vīnkopji nekad nav lūguši ES subsīdijas. Kentā un Sarijā, Saseksā un Hempšīrā, Oksfordšīrā, Bekingemšīrā un Berkšīrā ir iestādīti komerciāli dzīvotspējīgi vīna lauki, kur ceļas un krīt par produkcijas kvalitāti. Tomēr viņu veiksmē tagad draud nostāties pret viņiem, jo viņi tuvojas pieļaujamajai komerciālās kultivēšanas robežai.

Būdami ārpus Eiropas regulatora režīma un izvairījušies no reklāmām, viņi tagad atklāj, ka tos tāpat pakļaus noteikumiem.

Tāpat kā mēs neprasām Briselei līdzekļus, tāpat mēs nevēlamies Briseles ierobežojumus. Viss, ko Anglijas vīna ražotāji lūdz, ir atbrīvot tos konkurencei.

Adriana Poli Bortone (UEN). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es noteikti saku „nē” dokumentam, kuru vēl vairāk sabojāja dažādu grozījumu pieņemšana, kas to tikai pasliktināja, it īpaši tādēļ, ka saharozes pievienošana ir pieļauta, bet mēs gadiem ilgi esam izvairījušies no tās izmantošanas, ņemot vērā, ka saharozes pievienošana nav nekas vairāk kā mākslīgs dabīgums.

Parlamenta vairākums noraidīja nenorūguša vīnogu vīna izmantošanu, lai gan tas ir vienīgi finansiāls pasākums, kas būtu mīkstinājis ļaunumu, ko izraisa saharozes izmantošanas atļauja. Šī ir ziemeļu valstu uzvara un Vidusjūras reģiona valstu sakāve, kas nespēja aizsargāt savu teritoriju ļoti profesionālo iedabu. Šī tirgu kopīgā organizācija kaitē produktu kvalitātei un tipiskajam un patiesajam raksturam, kā arī kaitē vīnkopjiem, ražotājiem un patērētājiem.

- Rezolūcijas priekšlikums: Cīņa pret terorismu (B6-0514/2007)

Antonio Masip Hidalgo (PSE). - (ES) Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka šodien ir bijusi ļoti veiksmīga diena, pateicoties faktam, ka mēs esam devuši civilizāciju aliansei patiesību hartu, kuru savā laikā atbalstīja prezidents J. L. R. Zapatero un ANO ģenerālsekretārs Kofi Annan. Es uzskatu, ka šis ir labs sākums.

Turklāt es uzskatu, ka šodien parakstītā Pamattiesību harta pauž mūsu civilizācijas patieso dabu, nevis to *integrismo*, kas šodien šeit ieradās, lai tai oponentu – šāda attieksme ir nožēlojama un vardarbīga. Nožēlojami un vardarbīgi ir arī tas, ka islāma radikāļi pieņem tādu pašu stūrgalvīgu uzticību iesakņojušām tradīcijām. Šīs divas radikālisma formas ir nepieciešams izskaust, lai panāktu mieru, ne terorismu.

Mario Borghesio (UEN). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es vēlētos uzsvērt, ka es balsoju pret ziņojumu par terorismu, lai gan kļūdījos un balsoju par, un es par to oficiāli paziņoju.

Liekulīgs ziņojums, ziņojums, kas parāda Eiropas iestāžu glēvulīgo attieksmi pret terorismu. Tam pat nav tik daudz drosmes, lai to nosauktu vārdā – islāma terorisms. Tad šis Parlaments balsoja pret grozījumu, kuru es kopā ar citiem UEN grupas deputātiem iesniedzu un kurā mēs aicinājām pievērst Eiropas uzmanību *Al-Qaeda* iefiltrēšanai *Maghreb*. Mēs acīmredzot iesniedzām to pirms dažām dienām, un diemžēl vakardienas notikumi pierādīja, ka mums ir taisnība, pat pārsniedzot mūsu vispesimistiskākās prognozes. *Al-Qaeda* islāma kautuve ir nogalinājusi Alžīrijas cilvēkus un arī nokauj tos cilvēkus, kas, iespējams, paši pieder islāma ticībai.

Kauns, ka tas notiek pie Eiropas durvīm, un šis Parlaments noraida grozījumu, kas aicina uz atbildes pasākumiem, jo Eiropa nevar pievērt acis draudam uz tās sliekšņa.

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Es atturējos no balsojuma par rezolūciju pret terorismu, jo, protams, es neatbalstu terorisma attīstību, bet es nevaru atbalstīt arī šādu dokumentu, kas, pēc manām domām, vienīgi izplata lielāku paniku starp Eiropas pilsoņiem un vēl vairāk veicina terorisma galvenā mērķa sasniegšanu, t.i., panākt pašu teroru. Tomēr es biju apmierināts ar pieņemtajiem UEN grupas ierosinātajiem grozījumiem, kuri nosaka, ka viss ir jārisina, sākot ar pirmcēloņiem, jo saskaņā ar senu sakāmvārdu jāārstē nevis slimība, bet tās cēloņi. Tādēļ, piemēram, ja mums neizdodas īstenot spiedienu uz Izraēlu, lai tā pārtrauc šķelšanās politiku un sienas starp arābiem veidošanu, liedzot tiem pamattiesību ievērošanu, tad mēs daudz vairāk iesaistīsimies cīņā pret terorismu, nevis vienkārši noklausoties telefona sarunas un organizējot mājas lapu uzraudzīšanu. Tomēr UEN grupas ierosinātos grozījumus nevajadzēja noraidīt, jo tie aicināja pievērst uzmanību terorisma attīstībai Eiropas iekšienē, jo manā valstī aizliegtās teroristu organizācijas attīstās, slēpjoties aiz vadošās MRF partijas.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka šī rezolūcija ir laba, bet nedaudz pretrunīga, jo vietām rodas iespajds, ka tā padodas terorisma priekšā. Citiem vārdiem sakot, nešķiet, ka tā pieņem ideju iznīcināt terorismu pilnībā, iznīdēt to ar visām saknēm. C. Muscardini no UEN grupas jau runāja par šo jautājumu savā mutiskajā grozījumā. Man šķiet, ka tas ir viens no tiem jautājumiem, kuru vajadzēja aplūkot uzmanīgāk ziņojuma apspriešanas laikā.

Es uzskatu, ka Eiropas Savienības nostājai terorisma jautājumā vajadzētu būt pilnīgi skaidrai. Mēs veicinām demokrātiju, cilvēktiesības un izteikšanās brīvību un nekādā gadījumā nevaram atbalstīt terorismu. Es arī būtu gribējusi lielāku uzsvāru uz izglītības nozīmi tā iemeslu aplūkošanā. Piemēram, cīņai pret terorismu Pakistānas autonomajā teritorijā galvenokārt vajadzētu balstīties uz izglītību, lai nākamās paaudzes varētu izglītoties un izaugt bez naida, un tādējādi iemācīties dzīvot mierīgā līdzāspastāvēšanā ar saviem kaimiņiem.

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, cīņā pret terorismu mums ir jāizmanto visi līdzekļi, kas ir efektīvi, pieejami un atbilstoši tiesību aktiem. Ja Savienība vēlas uzvarēt šajā cīņā, tad tai ir jāsadarbojas ar partneriem.

Es balsoju pret rezolūciju, jo tai piemīt pretamerikānisks tonis. Tā vietā, lai cīnītos pret terorismu, autors un daudzi citi nostājas pret sadarbību ar Amerikas Savienotajām Valstīm cīņā pret terorismu. Vēl viens iemesls, kāpēc es balsoju pret rezolūcijas projektu, ir tāds, ka tas aicina Komisiju un Padomi pārvest aizturētās personas no *Guantánamo* uz Eiropu. Tas nozīmē terorisma ievēšanu Eiropā. Tā būtu neapdomīga rīcība.

Trešais iemesls, kādēļ es balsoju pret rezolūciju, ir tāds, ka tā noraida pasākumus, kas acīmredzami ir pielietojami cīņā pret terorismu, proti, pasažieru vārdu reģistru paplašināšanu līdz Eiropai un *Europol* iesaistīšanu.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

- Ziņojums: Johannes Blokland (A6-0416/2007)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. - (PT) Noliģums ar Maroku aviācijas jomā ir otrais noliģums, kas attiecas uz tā saukto „kopējo Eiropas gaisa telpu” un pirmais noliģums, kas noslēgts šajā kontekstā ar valsti, kas atrodas ārpus Eiropas kontinenta.

Redzamākā politiskā paziņojumā mēs nožēlojam faktu, ka šis noliģums, kā tas nepieņemami notika zivsaimniecību gadījumā, skaidri nenosaka, ka „*Marokas karalistes teritorija nozīmē Marokas suverēno teritoriju saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem*”, tādējādi nodrošinot starptautisko tiesību aktu ievērošanu un Sahāras iedzīvotāju likumīgās un neatņemamās tiesības.

Marokas suverenitāte Rietumsahāras teritorijā nav likumīgi atzīta starptautiskajos tiesību aktos, kā Hāgas Starptautiskā tiesa atzina savā 1975. gada oktobra atzinumā. Marokai, kas pretlikumīgi okupējusi Rietumsahāras teritoriju, attiecīgi nav suverenitātes vai tiesiskuma šajā teritorijā.

Turklāt šis nolīgums balstās gandrīz vienīgi uz divu mērķu atbalstu, kam mēs oponentam – tirgus atvēršanu un noteikumu saskaņošanu konkurences veicināšanai gaisa transporta jomā.

- Ziņojums: Reimer Böge (A6-0485/2007)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šī gada jūnijā un jūlijā Komisija saņēma trešo un ceturto iesniegumu par šī fonda mobilizāciju. Šie iesniegumi attiecas uz diviem Vācijas uzņēmumiem un vienu Somijas uzņēmumu, kas visi darbojas telekomunikāciju, precīzāk, mobilo tālrunu ražošanas jomā.

Abi iesniegumi ir saistīti ar ražošanas pārceļšanu uz trešajām valstīm, izraisot 4 211 darbinieku atlaišanu no darba.

Līdz šim bez šiem diviem iesniegumiem un tiem diviem Francijas uzņēmumu iesniegumiem, kas jau ir apstiprināti, Komisija ir saņēmusi iesniegumus no Itālijas, Maltas, Spānijas un Portugāles. Šos iesniegumus apstiprinās nākamā gada sākumā.

Kā mēs esam minējuši, šī fonda pastāvēšana nevar mīkstināt nepieņemamās sociālās un ekonomiskās izmaksas, kas saistītas ar uzņēmumu pārceļšanu un ar to saistīto darbinieku atbrīvošanu no darba.

Tādēļ mēs uzstājam, lai tiktu izveidots noteikumu kopums, kas novērstu un sodītu par uzņēmumu ražotņu atrašanās vietas maiņu. Mēs uzskatām, ka valsts palīdzībai šiem uzņēmumiem ir jābūt ar nosacījuma raksturu, kas saistīts ar šo uzņēmumu ilgtermiņa saistībām attiecībā uz reģionālo attīstību un nodarbinātību, un tiem nedrīkst piešķirt nekādu palīdzību, ko iespējams izmantot pārvietošanas veicināšanai. Tāpat ir būtiski stiprināt darbinieku pārstāvju lomu uzņēmumu direktoru valdēs un strukturālas dabas vadības lēmumu pieņemšanā.

Nina Škottová (PPE-DE), rakstiski. – (CS) Kopējie līdzekļi, kas saņemti no Globalizācijas pielāgošanas fonda, veido aptuveni 3.6 % un ir piešķirti vienīgi trīs valstīm. Taču globalizācija lielākā vai mazākā mērā ietekmē visu cilvēku rīcību. Šādu līdzekļu zemais izmantošanas līmenis rada vismaz divus jautājumus: pirmkārt, vai globalizācijas ietekme ir tik niecīga, un, otrkārt, vai mēs zinām, kā iegūt līdzekļus no fonda? Citiem vārdiem sakot, pirmkārt, mēs varam jautāt, vai šāds fonds ir vajadzīgs? Ja mēs uzskatām, ka ir vajadzīgs, tad, otrkārt, mums ir labāk jādefinē globalizācijas iespējamā ietekme un atkārtoti jāizskata līdzekļu piešķiršanas noteikumi, lai fonds kļūtu pieejams un saprotams citām valstīm un to problemātiskākajiem reģioniem. Šajā ziņā palīdzētu arī ekonomisko, sociālo un citu elementu norādīšana. Attaisnošanos, piemēram, ar „pēkšņumu” no Komisijas puses ir grūti pieņemt. Pamatojoties uz iepriekš minētajām šaubām, es balsoju pret priekšlikumu.

- Ziņojums: Reimer Böge (A6-0499/2007)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Elastības fonda mobilizācija kopā ar Starpiestāžu nolīguma grozījumu ir Kopenas budžeta 2008. gadam neatņemama sastāvdaļa.

Tādējādi papildus izmaiņām par 1 600 miljoniem daudzgažu finanšu plānā, kopā ar Elastības fonda mobilizāciju tiek arī ierosināts piešķirt papildu finansējumu Eiropas satelītu radionavigācijas programmām (EGNOS un GALILEO) par aptuveni 200 miljoniem eiro. Turklāt, mobilizējot Elastības fondu, ES Kopējai ārpolitikai un drošības politikai (KĀDP) arī ir jāsaņem finansējums 70 miljonu eiro apjomā.

Jāatzīmē, ka referents uzsver, ka „par ārējiem pasākumiem kopumā un īpaši Kopējo ārpolitiku un drošības politiku pietiekami nerūpējas ilgtermiņā, salīdzinājumā ar tagad noteikto pieprasījumu.” Viņš paskaidro, ka „noteiktais pieprasījums” ietver arī ES „misiju” palielināšanu Kosovā un Afganistānā. Tādējādi palielināti stimulē ES pieaugošo līdzdalību un militāro iesašanos NATO operācijās gan Balkānos, piemēram, gatavojot atbalstu „Kosovas neatkarības vienpusējai atzīšanai” pretrunā ar starptautiskajiem tiesību aktiem, gan Vidusāzijā, īpaši finansējot šīs „misijas” ārpus Kopenas budžeta. Šie ir politiski un militāri mērķi, kam mēs nepārprotami nepiekrītam.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Elastības fonda mobilizācija, tāpat kā finanšu perspektīvas atkārtota izskatīšana, ir 23. novembra saskaņošanas procesā panāktās vienošanās par 2008. gada budžetu dabisks iznākums. Elastības fonda mērķis ir principā aizsargāt budžeta plānu ārkārtas apstākļos, kādus ir grūti iepriekš paredzēt. Tomēr, pamatojoties uz manu nelielo pieredzi, šādu ārkārtas instrumentu izmantošana reti atbilst kritērijiem, kas noteikti starpiestāžu nolīgumā.

Tāds ir arī gadījums ar 2008. gada budžeta projektu. Gan 200 miljoni eiro *Galileo* programmas finansējumam 2008. gadā, gan 70 miljoni eiro IV sadaļā, kas paredzēti pieaugošo vajadzību apmierināšanai Kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā, ir risinājumi problēmām, kuras varēja iepriekš paredzēt. Neskatoties uz Eiropas Parlamenta deleģācijas iebildumiem, kas norādīja uz atbilstoša finansējuma trūkumu satelītu navigācijai un nepietiekamu finansējumu Eiropas Savienības starptautiskajiem mērķiem, tai neizdevās pārliecināt Padomi par nepieciešamību palielināt attiecīgo budžetu.

Galējā finanšu plānā bija paredzamas grūtības, kas izpaudās, sagatavojot budžetu 2008. gadam. Patiesība ir tāda, ka saskaņošanas procedūras laikā Parlaments atrisināja problēmas, ko Padome radīja. Ņemot vērā šīs situācijas nepareizu atspoguļojumu plašsaziņas līdzekļos, mums vajadzētu izdarīt pareizus secinājumus nākotnē.

- Ziņojums: Bogdan Golik (A6-0461/2007)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh un Inger Segelström (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs nevaram apstiprināt sistēmu, kurā izmanto nodokļu maksātāju naudu, lai veicinātu Eiropas lauksaimniecības produktu pārdošanu trešajās valstīs. Mēs uzskatām, ka šādiem uzņēmumiem ir jānosaka ierobežojumi, īpaši mazattīstības valstīs, jo mēs riskējam izkropļot pašmāju rūpniecību. Mēs uzskatām, ka ES vajadzētu veicināt vietējo lauksaimniecību šajās valstīs, negraujot zemnieku darbību. Vietējo produktu uzplaukums var nozīmēt izdevību šīm valstīm attīstīties ekonomiski un veicināt demokrātijas attīstību.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Eiropas tiesību aktu informācijas un veicināšanas pasākumu attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešajās valstīs vienkāršošana ir ļoti svarīga vienkāršākas un pielietojamākas KLP attīstībai.

Es atbalstu Komisijas priekšlikumu uzlabot sistēmu, it īpaši noteikumu apkopošanu, apvienojot abas regulas attiecībā uz iekšējo tirgu un trešajām valstīm.

Es balsoju par *B. Golik* ziņojumu un vēlos uzsvērt tā atsauci uz nepieciešamību pievērst lielāku uzmanību informācijas un veicināšanas jautājumiem PTO sarunās.

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es balsoju par *B. Golik* ziņojuma par priekšlikumu Padomes regulai par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešajās valstīs pieņemšanu.

Referents pareizi atzīmē, ka, lai panāktu progresu vienkāršas un efektīvas lauksaimniecības politikas Eiropā formulēšanā, Kopienas sistēma informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešajās valstīs ir jāvienkāršo.

Es piekrītu, ka informatīvajām akcijām vajadzētu pilnībā informēt patērētājus par ilgtspējīgiem KLP produktiem, ES lauksaimniecības produktu augsto kvalitāti, dabisko izcelsmi un veselīgumu.

.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Ņemot vērā faktu, ka diskusiju PTO un saistību rezultātā eksporta kompensācija tiks atcelta, Kopienas palīdzība samazināsies līdz 20,1 miljardam eiro, un vairumam ES lauksaimniecības produktu cena samazināsies par 48-73 %, tad tas smagi atsauksies uz ienākumiem lauksaimniecības jomā.

Ar regulas priekšlikumu Komisija cenšas novērst negatīvās sekas, kādas pagātnē izraisīja VVTT un iepriekšējā KLP reforma un kuras vēl vairāk palielinās PTO un paredzamā KLP reforma. Sekas galvenokārt jūtīs lauksaimniecības produktu piegādē gan trešajās valstīs, gan ES valstīs, jo vienlaicīgi spēcīgi samazināsies importa nodevas un iekšējā palīdzība Kopienas lauksaimniecībai.

Tādēļ ierosina informācijas un veicināšanas programmas. Taču šīm programmām piešķirtie līdzekļi nespēj cīnīties ar sekām. Rezultāts būs problēmu saasināšanās Kopienas lauksaimniecības produktu izplatīšanā trešajās valstīs un arī Eiropas Savienībā, samaksas ražotājam samazināšanās un pilnīga sagrāve mazajiem un vidēja ranga zemniekiem, kuru peļņa no lauksaimniecības ienākumiem jau ir uz robežas. No otras puses, programmas būs izdevīgas tikai lielajiem lauksaimniecības uzņēmumiem ar konkurētspējīgām ražošanas izmaksām.

- Ziņojums: Pedro Gueirrero (A6-0467/2007)

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīga organizācija, viens no četriem Kopējās zivsaimniecības politikas balstiem, ir pakļauta lielai restrukturizācijai.

Prioritātes ir to aspektu, kas attiecas uz patērētāju informēšanu par zivsaimniecības produktiem, atkārtota aplūkošana un taisnīgāka produktu pievienotās vērtības sadale visā tirdzniecības procesā (ar īpašu uzsvāru uz pārdošanas sākuma punktu).

Eiropas Savienībai arī ir jārod risinājumi, lai cīnītos pret „sociālo dempingu”, kas tagad ir parasta prakse dažās trešajās valstīs un kas samazina mūsu zivsaimniecības produktu konkurētspēju.

Šajā ziņojumā tiek aizsargātas nacionālās intereses, un tādēļ es par to balsoju.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs atzinīgi vērtējam ziņojuma par zivsaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju apstiprināšanu, kas raida nepārprotamu signālu Eiropas Komisijai par to, ka ir nepieciešama šīs tirgu kopīgas organizācijas steidzama mērķtiecīga izskatīšana, lai palielinātu tās pasākumus ienākumu nodrošināšanā šajā nozarē, uzlabojot zivsaimniecības produktu tirdzniecību un paaugstinot šo produktu pievienoto vērtību, īpaši palielinot piešķiramos līdzekļus šajā jomā.

Ņemot vērā, ka tirgu kopīgai organizācijai ir efektīvi jāatbilst tiem mērķiem, kam tā tika izveidota, un ka ienākumu nedrošība zivsaimniecības nozarē lielā mērā ir saistāma ar tirdzniecības veidu šajā jomā, cenas veidošanas pārdošanas sākuma punktā un zvejniecības neregulāro raksturu, tad mēs paužam nožēlu, ka Zivsaimniecības komiteja noraidīja mūsu priekšlikumus, kas patiešām skar jautājuma būtību, tostarp:

- maksimālās peļņas likmes ieviešanu;
- nepieciešamību pēc valsts palīdzības un efektīvu tirgus intervences sistēmu izveidošanu;
- ražošanas izmaksu apsvēršanu orientējošo cenu noteikšanā;
- finansiālu kompensāciju ieviešanu par apzinātu pagaidu nozvejas vai zvejniecības apjomu samazināšanu.

Neskatoties uz to, mēs turpināsim ierosināt šādus taisnīgus pasākumus.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Zivsaimniecības produktu tirgu kopīga organizācija ir paredzēta, lai nodrošinātu stabilitāti tirgū un ienākumu drošību tiem, kas darbojas šajā jomā. Šie mērķi un, patiešām, tie mērķi, kas noteikti ES Līgumā, ir cienījami, un tiem vajadzēja novest pie labklājības Eiropas zivsaimniecības jomā.

Diemžēl pēdējās divās ar pusi dekādēs, kad tika īstenota Briseles kontrole kopējas zivsaimniecības politikas veidā, ir bijusi katastrofāla šai jomai. Plaukstošs tirgus un darba drošība nav sasniedzama, īstenojot kopējo zivsaimniecības politiku, un kontrolei pār zivsaimniecību ir jāatgriežas pie tām valstīm, kas ir atkarīgas no zivsaimniecības nozares.

- Ziņojums: Jörg Leichtfried (A6-0482/2007)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Kā jau mēs norādījām, vietējās iestādes ir ilgstoši pakļāvušas un nodrošinājušas pakļaušanos spēkā esošajiem noteikumiem saskaņā ar starptautiskajiem nolīgumiem civilās aviācijas jomā. Sadarbība starp ES dalībvalstīm un šo valstu sadarbība ar citām valstīm jau ir realitāte, tāda realitāte, ko varētu turpmāk veicināt un attīstīt, bet kas jau nodrošina cieņu pret katras valsts suverenitāti, nodarbinātajiem un viņu tiesībām, garantējot sociālo saskaņotību, jo īpaši piemērojot vislabvēlīgākos apstākļus, un lietotāju tiesībām.

Tomēr katras dalībvalsts iespējas civilās aviācijas jomā pakāpeniski tiek nodotas Eiropas Savienībai, un šis process ir vērtējams īpaši negatīvi, jo tas skar jomu, kurā nav skaidri noteiktu robežu.

Būtiski, ka Eiropas Aviācijas drošības aģentūras nodibināšana nozīmē vēl vienu soli šajā virzienā. Jāuzsver, ka šī aģentūra būs atbildīga par to pilnvaru īstenošanu, ko šobrīd īsteno katras valsts iestādes. Šis ir pasākums, kura mērķis ir ieviest to, ko sauc par „kopējām Eiropas debesīm”, un gaisa transporta un gaisa navigācijas liberalizāciju Eiropas Savienības līmenī. Šī liberalizācija finansiālās peļņas labad izraisa jautājumu par nodarbināto tiesībām, pakalpojumu kvalitāti un drošības līmeni.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – *J. Leichtfried* ziņojums ir sarežģīto Parlamenta, Padomes un Komisijas sarunu kulminācija. Eiropas Aviācijas drošības aģentūras pilnvaru palielināšana ir svarīgs attīstības solis aviācijas drošības jomā Eiropā, un mana grupa spēja atbalstīt galējo panākto kompromisu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – *(IT)* Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es apstiprinu savu iepriekšējo balsojumu par *J. Leichtfried* ziņojumu. Parlamenta un Padomes sarunas, kurās palīdzēja arī Komisija, ir novedušas pie teksta, kas, lai gan neapmierina pilnībā dažas mūsu prasības, kuras es atbalstīju, ir labs kompromiss. Es vēlos uzsvērt svarīgo lomu, kāda Eiropas Aviācijas drošības aģentūrai būs attiecībā uz aviācijas un arī uzņēmumu prakses kontroli. Aģentūra būs atbildīga par sertifikātu un licenču atjaunošanu un izsniegšanu, kā arī par vienotu drošības standartu piemērošanas kontroli.

Tā arī varēs piemērot soda naudu, ja drošība netiks pienācīgi īstenota. Tādēļ es esmu iepriecināts par kompromisu, kuru panāca ar 15. grozījumu, kas nosaka, ka aģentūra ir pilnībā neatkarīga un objektīva, tostarp jautājumos, kas attiecas uz licenču anulēšanu un soda naudu piemērošanu. Es arī vēlētos uzsvērt, ka darbiniekiem būs galvenā loma šīs iestādes attīstībā un darbībā. Tādēļ es pilnībā atbalstu referenta rūpes par šāda darba statusa uzlabošanu, iespējams, piesaistot iespējas, kādas piedāvā Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi.

Brian Simpson (PSE), rakstiski. – Es balsošu par šo ziņojumu, un man ir jāapsveic referents par ļoti svarīgo tehnisko jautājumu. Taču es vēlos izteikt dažas piebildes.

Gaisa kuģa salona apkalpju licencēšana nepārprotami izraisa bažas dažām dalībvalstīm, un tā rezultātā gaisa kuģa salona apkalpju arodbiedrības īsteno mērķtiecīgu aģitāciju. Es uzskatu, ka referents ir panācis kompromisu, kas vājina dažu dalībvalstu bažas, tomēr atzīst gaisa kuģa salona apkalpes svarīgo lomu. Dažas aviācijas atklāti ļaunprātīgi izturas pret salona apkalpēm, ne tikai attiecoties pret tām kā pret „oficiāliem gaisā”, bet arī, nodarbinot tās uz līgumu pamata par minimālo atalgojumu un maksimālo darba laiku - pēc tam, kad apkalpe pati ir maksājusi par apmācībām.

Otrkārt, ir svarīgi atzīt, ka ES-OPS regula, kā to apstiprināja šis Parlaments, tagad nonāk Eiropas Aviācijas drošības aģentūras kompetencē. Taču es vēlos izmantot iespēju atgādināt Komisijai un Eiropas Aviācijas drošības aģentūrai, ka lidojumu un pienākumu izpildes laiks, kā tas noteikts ES-OPS regulas Q sadaļā, nevar tikt mainīti līdz pētījuma par nogurumu pabeigšanai un konsultācijām ar plašāku nozares speciālistu loku.

Nobeigumā es izsaku cerību, ka tagad aviācijas drošības citus aspektus var ieviest visā Eiropas Savienības teritorijā, tostarp attiecībā uz kabīnes durvīm un bagāžas glabātuves novērošanu.

- Ziņojums: Adriane Poli Bortone (A6-0464/2007)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – *(PT)* Kā tas parasti notiek ar regulām šajā jomā, šī ziņojuma īpašie mērķi pamatojas tiesību aktu, regulu un dalībvalstu administratīvo noteikumu saskaņošanā, lai veicinātu Eiropas iekšējā tirgus attīstību – šajā gadījumā attiecībā uz uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem.

Priekšlikums sastāv no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem diviem grozījumiem, un priekšlikuma mērķis ir noteikt atbilstošu pārejas periodu veselīguma norādēm attiecībā uz bērnu attīstību un veselību.

Uzturvērtības norādes, ko dalībvalstis izmantoja pirms 2006. gada 1. janvāra saskaņā ar valstu noteikumiem un kas nav iekļautas Regulas (EK) Nr. 1924/2006 pielikumā, var turpināt izmantot trīs gadus pēc regulas stāšanās spēkā. Citas veselīguma norādes, kas neattiecas uz bērnu attīstību un veselību, arī gūst labumu no pārejas pasākumiem, kas ir uzskaitīti Regulas 28. panta 5. un 6. punktā. Līdzīgi pārejas noteikumi tagad ir paredzēti attiecībā uz norādēm, kas attiecas uz bērnu attīstību un veselību.

Peter Skinner (PSE), rakstiski. – Es balsoju par šī ziņojuma apstiprināšanu, jo atbalstu pārbaudes, kas jāveic, lai nodrošinātu veselīguma un uzturvērtību norāžu izmantošanu. Kamēr veselīgs ēdiens daudziem ir būtisks garākai un aktīvākai dzīvei, patērētājiem arī ir būtiski saņemt atbilstošu informāciju. Pārāk ilgi dažu ražotāju norādes uz iecienītiem patēriņa produktiem ir maldinājušas patērētājus par šo produktu uzturvērtībām un veselīgumu. Es aicinu Komisiju veltīt tik daudz laika, cik nepieciešams, lai nodrošinātu atbilstošu skaidrojumu Eiropas valstu pilsoņiem.

- Ziņojums: Klaus-Heiner Lehne (A6-0453/2007)

Bert Doorn (PPE-DE), rakstiski. – (NL) Tirgus liberalizācija transportlīdzekļu rezerves daļu jomā ir raisījusi asas diskusijas kopš 1993. gada. Es uzskatu, ka tiesību uz dizainu atcelšana attiecībā uz redzamām transportlīdzekļu daļām ir jau novēlota. Tādēļ es no visas sirds atbalstu Komisijas priekšlikumu, jo šīm daļām pašreiz nav atbilstoši funkcionējoša vienota tirgus.

Kad jānomaina tādas funkcionālas lietas kā sānskata spoguļi vai lukturi, tad rezerves daļām, kas nepieciešamas transportlīdzekļu atgriešanai to iepriekšējā stāvoklī, jau ir jābūt gatavām un pieejamām. Es esmu par pēc iespējas ātrāku liberalizāciju Eiropā, tādēļ es atbalstu pēc iespējas īsāku pārejas periodu – piecus gadus. Protams, ka es balsošu pret grozījumiem, kas ļauj dalībvalstīm neīstenot liberalizāciju pārejas periodā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā ir daži tādi grozījumi direktīvas priekšlikumam liberalizēt rezerves daļu sekundāro tirgu, kas piemērojami attiecībā uz transportlīdzekļu rūpniecību, mašīnbūves rūpniecību un ražošanas līdzekļu un patēriņa preču rūpniecību.

Komisijas priekšlikums aizstāv neaizsargātos tirgus, turpretim ziņojums atbalsta 5 gadu pārejas periodu valstīs, kurās ir tirgus aizsardzība, piemēram, Portugālē.

Mēs zinām, ka, no vienas puses, aizsargāts tirgus noved pie lielu uzņēmumu monopola rezerves daļu tirdzniecībā, jo aizsargātā tirgū patērētājam salūzušas vai bojātas daļas vietā ir jāpērk daļa no oriģinālā ražotāja. Izmantotais arguments ir tāds, ka produkta dizainu nedrīkst mainīt. Vislabāk zināmais piemērs ir transportlīdzekļu rūpniecība, lai gan direktīvas priekšlikums attiecas arī uz citām rūpniecības nozarēm. Taču ir reāli gadījumi, kad vienkāršas daļas nomaināi ir nepieciešama vesela daļu kombinēšana, kas prasa atbilstošus patērētāja izdevumus

Vienlaicīgi, no otras puses, Portugālē ir rūpnīcas, kas ir tieši saistītas ar transportlīdzekļu rūpniecību, kuras turpina darboties, pateicoties slaveno zīmolu rezerves daļu ražošanai, un kurām tirgus „liberalizācija” varētu radīt nopietnas problēmas.

Janelly Fourtou (ALDE), rakstiski. – (FR) K.-H. Lehne ziņojumā par dizainparaugu tiesisku aizsardzību es nolēmu atbalstīt un parakstīt grozījumu, kas ierosina astoņu gadu pārejas periodu pirms intelektuālā īpašuma tiesību pilnīgas liberalizācijas attiecībā uz kompleksu produktu, piemēram, transportlīdzekļu, sastāvdaļām, kuras izmanto to sākotnējā izskata atjaunošanai. Līdz šim ietekmes pētījumi nav norādījuši uz šo daļu ievērojamu patēriņa cenu samazināšanos dalībvalstīs, kur šī sistēma jau ir liberalizēta.

Es arī esmu pārliecināts, ka Eiropas Savienība neievēro pati savas intereses šajā jomā. Citās pasaules daļās to ražošanu aizsargā rūpnieciskās īpašuma tiesības, un Eiropas Savienība, lai gan deklarē savu vēlmi aizsargāt patērētājus un apkarot viltojumus, izdara nepareizu izvēli.

Likme ir likta uz tādiem jautājumiem kā ekonomiskais līdzsvars transportlīdzekļu jomā un Eiropas transportlīdzekļu lietotāju drošība.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Direktīva par dizainparaugu tiesisko aizsardzību, kādu to iesniedza Parlamentam, ierosina pilnīgu rezerves daļu tirgus liberalizāciju, it īpaši transportlīdzekļu jomā.

Referenta teksts ievērojami izmaina priekšlikuma tekstu, atbalstot atļauju dalībvalstīm saglabāt tādus tiesību aktus, kas stingri aizsargā dizainparaugus turpmākos piecus gadus. Ražotāju monopola saglabāšana rezerves daļu ražošanas jomā ir veids, kā aizkavēt darbinieku atļaušanu tādās valstīs kā Turcija, Brazīlija un Koreja, kur ražošanas izmaksas un kvalitāte ir zemāka.

Pārāk steidzīga šī sektora liberalizācija arī varētu radīt lielu risku, it īpaši drošības jomā. Ja transportlīdzekļu ražotājiem nav jāuzņemas nekāda atbildība par rezerves daļu ražošanu, tad nekas negarantēs to atbilstību specifikācijām un nenodrošinās to kvalitāti. Protams, ka mums ir jānostāda transportlīdzekļu lietotāju aizsardzība un drošība augstāk par ekonomiskajiem un politiskajiem apsvērumiem.

Un tā - pēc tam, kad Brisele ir uzbrukusi pasta pakalpojumiem, dzelzceļam un enerģētikas un elektroenerģijas jomām, tagad tā ķeras klāt transportlīdzekļu ražotājiem. Šķiet, ka nav robežu galējas globalizācijas loģikai un piespiedu pārveidei ideoloģisku iemeslu dēļ.

(Balsojumu skaidrojumi tika saīsināti saskaņā ar Reglamenta 163. panta 1. punktu.)

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, iekšējais tirgus ir ļoti sarežģīta struktūra, kas nodrošina dažādu grupu interešu līdzsvaru, kuras ir no tā atkarīgas daudzus gadus pēc kārtas.

Šīs direktīvas mērķis ir sasniegt rezerves daļu sekundārā tirgus pilnīgu liberalizāciju. Tādēļ, no vienas puses, mums ir lielas rezerves daļu ražotāju grupas, kas pieprasa, lai viņu tiesības attiecībā uz konkurences brīvību un tirgus monopola aizliegšanu tiktu ievērotas. No otras puses, mums ir automašīnu ražotāji (un šajā gadījumā mēs acīmredzot pievēršam galveno uzmanību transportlīdzekļu rūpniecībai), kas pamato to rezerves daļu ražošanas aizsardzību ar dizainparaugu tiesisko aizsardzību.

Šādā situācijā, kas no sākuma šķiet neatrisināma, es atbalstu referenta pieeju, kurš ierosina sistēmu, saskaņā ar kuru dizaini būtu aizsargāti noteiktu laiku. Praksē aizsardzības periods cieši balstītos uz sarežģītā produkta mūža ciklu.

Es arī piekrītu referentam, ka, ieviešot jaunu aizsargātu dizainparaugu, vecajam dizainparaugam nepieciešamo rezerves daļu aizsardzībai vajadzētu beigties. Tai arī vajadzētu beigties, kad dizainparauga, kuram nav aizstājēja, ražošana beidzas. Šis priekšlikums man šķiet vispiemērotākais, un tas vislabāk aizsargā iesaistīto grupu intereses.

Es arī atbalstu priekšlikumu par pārejas pasākumu, ar ko dalībvalstis, kuru tiesību akti aizsargā rezerves daļu dizainparaugus, var saglabāt šādu dizainparaugu aizsardzību piecus gadus pēc direktīvas stāšanās spēkā.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es atbalstīju kompromisa paketi un noraidīju grozījumus par pārejas perioda attiecināšanu uz „pantu par labošanu”.

Gary Titley (PSE), rakstiski. – Es atbalstu konkurētspējīgu Eiropas rezerves daļu tirgu. Tas palīdzēs mazināt patērētāju izmaksas un veicinās mazu un vidēja izmēra uzņēmumu darbību. Tāpēc es atbalstu Komisijas priekšlikumu, kas dod iespējas rezerves daļu tirgu konkurencei.

Tādēļ es nevaru atbalstīt grozījumus, kas palielina tirgus liberalizācijai atvēlēto laiku līdz 8 gadiem. Tas palēninātu mūsu mērķa – konkurētspējīga rezerves daļu tirgus – sasniegšanu.

- Ziņojums: Giuseppe Castiglione (A6-0477/2007)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh and Inger Segelström (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs balsojam pret ziņojumu un Komisijas priekšlikumu šādu iemeslu dēļ:

- Mēs cerējam, ka reforma nozīmēs ietaupījumus Eiropas Savienības nodokļu maksātājiem un ka vīna rūpniecību atbrīvos no finansējuma kopējās lauksaimniecības politikas ietvaros. Ilgtermiņā mēs uzskatām, ka Kopienas subsidijām Eiropas vīna ražošanai, ko finansē ar nodokļiem, ir jāizzūd.

- Mēs uzskatām, ka nodokļu maksātāju naudas izmantošana Eiropā ražotu vīnu tirdzniecībai ir nosodāma. Tas ir pretrunā ar Parlamenta stratēģiju alkohola jomā, kas veicina alkoholisku dzērienu tirdzniecības ierobežošanu. Šajā kontekstā izdevumu palielināšana tirdzniecības pasākumiem diemžēl liecina par dubultiem standartiem.

- Mēs arī neatbalstām priekšlikumus, kas aizstāv Eiropas nodokļu maksātāju naudas izmantošanu vīnu tirdzniecībai trešās valstīs. Mēs uzskatām, ka Eiropā ražotu vīnu tirdzniecībai ir jābūt piesardzīgai, it īpaši mazattīstības valstīs, jo pastāv risks apslāpēt vietējo rūpniecību. Eiropas Savienībai nevajadzētu gremdēt vietējos ražotājus mazattīstības valstīs, bet, tā vietā, atbalstīt tos.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, es balsoju pret šo ziņojumu - ne G. Castiglione vispārējās pieejas dēļ, kurai ir vairākas pozitīvas iezīmes, piemēram, kvantitatīvo ierobežojumu noteikšana un atbilstība videi attiecībā uz vīna dārzu iznīcināšanu, aizliegums izmantot nenorūgušu vīnogu vīnu, kas ražots ārpus ES, un plašāki pasākumi, ko katra dalībvalsts atsevišķi var īstenot. Taču, pēc manām domām, saharozes pievienošanas prakses apstiprināšana un noteikums, saskaņā ar kuru saharozes pievienošana nav jānorāda uz marķējumiem, ir izšķirošie jautājumi. Pavisam apšaubāma ir arī sadaļa par tā saucamo augļu vīnu un ziņojuma vispārējā pieeja nenorūguša vīnogu vīna izmantošanai. Es kā itālietis ceru, ka ministrs *De Castro* un viņa kolēģi spēs izveidot tiesību aktu kopumu, kas vairāk ciena kvalitāti un patērētāju tiesības.

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es pilnībā atbalstu G. Castiglione ziņojumu par priekšlikumu Padomes regulai par vīna tirgus kopīgo organizāciju.

Tāds vīna tirgus, ko nosaka vienkārši un efektīvi likumi par ražošanu un veselīgu konkurenci Kopienas tirgū, ne tikai uzlabos Eiropas produktu kvalitāti, bet arī palielinās augļkopju dzīves līmeni.

Svarīgi ir arī tas, ka patērētājiem būtu jāzina noteiktā produkta ražošanas cikls un tā precīza izcelsme.

Turklāt šie noteikumi noteikti būs izdevīgi augļu vīna ražotājiem manā valstī, un tas ir galvenais iemesls, kādēļ es atbalstu ziņojumu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam pret šo ziņojumu, jo tas nepietiekami maina vissvarīgākos Eiropas Komisijas neapmierinošos priekšlikumus vīnkopības un vīna ražošanas jomā.

Kā jau mēs vienmēr esam teikuši, mēs nepiekrītam šai liberālajai nostājai, kas virzās uz vīna tirgus kopīgas organizācijas izjaukšanu. Pats Eiropas Parlaments to pārbaudīja un pat pieļāva cukura pievienošanu un iespējamā daudzuma palielināšanu salīdzinājumā ar tajā brīdī spēkā esošo daudzuma ierobežojumu.

Taču viens no visnopietnākajiem aspektiem ir fakts, ka ziņojums paredz visu stādīšanas tiesību liberalizāciju kopš 2013. gada, lai gan referents atzīst, ka tas vienīgi palīdzēs koncentrēt ražošanu lielāko vīnkopju rokās, kas jau saņem ievērojamu valsts palīdzību un citas privilēģijas.

Tāpat mēs paužam nožēlu, ka mūsu priekšlikumi par stādīšanas tiesību saglabāšanu un atbalstu vīnkopības rajonu, īpaši ģimenes saimniecību un mazu un vidēja ranga vīnkopju un vīna kooperatīvu, restrukturizācijai netika pieņemti, lai gan mums par prieku daži priekšlikumi tika pieņemti, proti, priekšlikums par iekšējai lietošanai paredzētā alkohola destilāciju.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Lai gan es piekrītu, ka ir nepieciešama vīna tirgus kopīgās organizācijas reforma, un visumā atbalstu Eiropas Komisijas priekšlikumu, tomēr es uzskatu, ka G. Castiglione ziņojums ir ļoti vērtīgs, jo ierosina dažus grozījumus, kas ievērojami uzlabo Komisijas priekšlikumu.

Starp citiem pozitīviem aspektiem es minu ieviesto iespēju saņemt palīdzību iekšējai lietošanai domāta alkohola destilēšanai.

Es balsoju par 33. un 223. grozījumu, jo uzskatu, ka liberalizācijai šajā jomā nevajadzētu būt straujai, un es noraidu 314., 347., 293. un 217. grozījumu, jo neatbalstu iespēju turpināt cukura pievienošanu - praksi, kas var izraisīt nevienlīdzību starp ražotājiem, un tādēļ šajā gadījumā es atbalstu Eiropas Komisijas sākotnējo tekstu.

Françoise Grossetête (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju šī ziņojuma vispārējo spēcīgumu, padziļināti aplūkojot Eiropas Komisijas priekšlikumu, kurā, starp citu, bija paredzēta milzīga dārzu iznīcināšanas operācija, kas ietekmē 400 000 hektārus vīnogu stādījumu. Šis priekšlikums ignorēja vīnkopības jomas sociālo realitāti, un tā rezultātā rastos turpmāka zemes atstāšana papuvē, kaitējot ainavai. Ziņojums uzskata dārzu uzrakšanu par iespējami lietderīgu pasākumu, kuru ierosina īstenot uz brīvprātības principa.

Vēl viens atzinīgi vērtējams priekšlikums attiecas uz restrukturizācijas pasākumu iespējamo piemērošanu vīna rūpniecībā. Eiropas vīna rūpniecībai ir nepieciešami spēcīgi un veiksmīgi operatori, lai izturētu starptautisko konkurenci.

No otras puses, priekšlikumi par krīzes novēršanu, lai gan tādi ir nepieciešami, neaplūko problēmu pietiekami dziļi. Ņemot vērā mēru, kādā ražošana svārstās, ierosinātie pasākumi būtu vienīgi pagaidu līdzekļi. Trūkst atbilstošas krīzes novēršanas sistēmas, kas ieviestu kaut ko jaunu esošajos pasākumos.

Nobeigumā man žēl, ka nav noteikuma par norādēm uz marķējuma par saharozes pievienošanu. Tas būtu bijis godīgs, pārskatāms veids, kā informēt klientu.

Christa Klauß (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Vīna tirgus kopīgā organizācijā Komisija cenšas ņemt vērā vīnkopības reģionu īpatnības, piešķirot lielāku atbildību un radot lielākas iniciatīvas iespējas.

Šodien Eiropas Parlaments ir izklāstījis šos mērķus uz papīra. Mēs esam pilnīgi pārliecināti par saviem priekšlikumiem, kurus pieņēma visi Parlamenta deputāti no visām dalībvalstīm. Vīnkopības kultūra Eiropā ir daļa no mūsu mantojuma. Vispasaules vīna ražošanas šūpulis ir šeit, Eiropā. Vīnkopība nozīmē uzņēmējdarbību, ienākumus un nodarbinātību. Komisijas uzdevums nav panākt līdzsvaru tirgū, ierobežojot mūsu ražošanu vai mainot likumus, lai ražošana kļūtu neiespējama. Tomēr Komisijas uzdevums ir aizsargāt mūsu daļu globālajā tirgū un nodrošināt, ka mūsu produkti tiek atzīti par starptautiski prestižiem, kādi tie arī ir. Mērķis nedrīkst būt tirgus ierobežošana, bet gan jaunu tirgu atklāšana. Kādēļ mums būtu jāmaina vīna ražošanas metodes tiem vīniem, kuru pārdošanas rādītājs ir augsts? Mūsu vīna ražošanas metodes sakņojas senā kultūrā un tradīcijās.

Šodien Eiropas Parlaments no jauna skaidri apliecināja savu atbalstu vairākiem tirdzniecības pasākumiem, nacionālajiem budžetiem un reģionālās iniciatīvas apmēram, sociāli jutīgai pakāpeniskai iejaukšanās pasākumu pārtraukšanai un pašreizējās vīna ražošanas prakses saglabāšanai, citiem vārdiem sakot, saglabājot saharozes

un nenorūguša vīnogu vīna pievienošanu, nosakot, ka šīs piedevas ir vienlīdzīgas, piešķirot papildu subsīdijas nenorūguša vīnogu vīna pievienošanai.

Es ceru, ka mūsu ierosinājumi būs iekļauti vīna tirgus jaunajā kopīgajā organizācijā.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Gados, kad apstākļi ir vīnkopjiem nelabvēlīgi un kad saule spīd par maz, fruktozes saturs vīnogās nav pietiekams, lai ražotu tādu alkohola daudzumu, kas nepieciešams rūgšanai. Tādēļ mēs pievienojam cukuru, kas nemaina vīna garšu. Galvenais ir tas, ka cukuru pievieno pirms rūgšanas un nevis pēc tās, kas nozīmē, ka tas nesaldina skābu vīnu, un cukura pievienošana ir pieļaujama vienīgi galda vīniem un *vins de pays*.

Tā tam vajadzētu būt arī nākotnē. Komisijas plāni aizstāt cukurbiešu cukuru, kas līdz šim ir bijis standarta piedeva, ar nenorūgušu vīnogu vīnu no dienvidu reģioniem, kuros ir ražošanas pārpalikumi, nav saprātīgi. Papildus kvēlām ekspertu debatēm attiecībā uz garšas izmaiņām tas ir arī vides jautājums. Man nešķiet saprātīgi transportēt nenorūgušu vīnogu vīnu pāri Eiropai uz tiem rajoniem, kam jau ir cukurbiešu krājumi.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Ziņojuma grozījumi, par ko mums šodien jābalso, ir diezgan jocīgi. Piemēram, par cukura daudzumu dažādos vīnos faktiski ir jālemj pašiem patērētājiem, kas iegādājas produktus. To nevajadzētu noteikt lēmumu pieņemšanas procedūrā starp ES iestādēm.

Ražotāji citās pasaules daļās spēj ražot vīnu, kas garšo Eiropas valstu patērētājiem un tajā pašā laikā ir lētāks nekā Eiropā ražots vīns. Saskaņā ar vairākuma viedokli Eiropas Parlamentā, to ir nepieciešams apkarot, piešķirot vairāk līdzekļu lauksaimniecībai un rīkojot dažādas akcijas.

Nav šaubu par to, ka Eiropā ražo izcilu vīnu. Principā jautājums ir par to, vai pareizi ir izslēgt nabadzīgākās valstis, tādējādi sekmējot vīna ražošanu Eiropā.

Apspriežot vīna ražošanu, ir svarīgi iegūt skatījumu, kas ņem vērā visus faktoros, tostarp sabiedrības veselības intereses. Šajā ziņojumā tā trūkst.

Tādēļ es balsoju pret Komisijas priekšlikumu un Eiropas Parlamenta ziņojumu par šo tematu. Vīna ražotājiem vajadzētu darboties brīvā tirgū un nevis, kā tas notiek šobrīd, saņemt lielas subsīdijas no Eiropas Savienības.

Jean-Claude Martinez (NI), rakstiski. – (FR) *Languedoc* un *Roussillon*, Tulūzas sarkanās zemes vīnkopjus, kas simbolizē sacelšanās gadsimtu, kurš sākās ar *Marcelin Albert* 1907. gadā un turpinājās ar *André Castéra* 1976. gadā, cilvēkus, kuru zeme stiepjas no *Rhone* līdz *Garonne*, apdraud Eiropas Komisija. Tā vēlas viņu darbību liegt un tā vietā nodarbināt Lielbritānijas pensionāru kolonijas. Tējas dzērāji izstums cilvēkus, kas iztieks no vīnogu ievākšanas un vīna ražošanas *Minervois*, *Corbières*, *Costières* un *Picpoul* vīna dārzos.

Tas ir noziegums pret civilizāciju! Un to īsteno aiz melīgiem aizbildinājumiem par iespējamu pārprodukciju. Bet kāda ir patiesība?

Patiesībā ir 1 50 000 hektāru nelikumīgu vīna dārzu Spānijā un Itālijā. Tie ir nelikumīgie vīna dārzi, kas būtu jāiznīcina, jo tas, ko mēs uzskatām par pārprodukciju, faktiski ir pārmērīgs imports, kas sasniedz 12 miljonus hektolītru gadā.

Turklāt par katru vīnogulāju, ko mēs iznīcināsim, Klusā okeāna piekrastē tiks iestādīts jauns vīnogulājs. Un, kad Ķīnas iedzīvotājiem iekaršosies vīns, tad šķiet, ka mēs piedzīvosim vīna trūkumu visā pasaulē.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Ar savu priekšlikumu par vīna ražošanas reformu, šķiet, Komisija ir ierosinājusi vēl vienu *pièce de résistance*. No vienas puses, tā cenšas nosusināt Eiropas vīna ezerus, piešķirot finanšu atbalstu kopējās vīna dārzu platības samazināšanai, kamēr, no otras puses, tā paredz atļaut vīna dārzu stādīšanu visur pēc 2013. gada. Taču, ja tiks pieņemti lieli ierobežojumi, tad darbu nodrošinošie vīna dārzi kalnu nogāzēs kļūs dzīvot nespējīgi.

It kā nepietiktu ar to vien, ka šie vīna ražotāji baidās par savu pastāvēšanu, plānotais aizliegums izmantot cukuru atņemtu ražu visiem Eiropas reģioniem tajos gados, kad saules ir maz, tāpat kā nenorūguša vīnogu vīna koncentrāta aizliegums padarītu neiespējamu vīna ražošanu Eiropas dienvidos. Tam visam pievienojiet strīdīgo aizliegumu norādei „galda vīns”, kā rezultātā noteikti būtu zemākas kategorijas šķirnes vīnu pārpalikums. Nav iespējams izvairīties no piezīmes, ka šīs reformas plānotājiem vienkārši trūkst nepieciešamo zināšanu un jutīguma. *G. Castiglione* ziņojums uzlabo šos priekšlikumus, tāpēc es par to balsoju.

Pierre Prietich (PSE), rakstiski. – (FR) Vairākums manu kolēģu un es atbalstījām *Giuseppe Castiglione* ziņojumu par vīna tirgus kopīgo organizāciju.

Īpaši es atbalstīju četrus grozījumus, kurus es uzskatu par būtiskiem ne tikai Eiropas vīnkopības rūpniecības aizsardzībai, īpaši Burgundijā un *Franche Comté*, bet arī tās konkurētspējas palielināšanai.

Es balsoju par 271. grozījumu, kas oponentē Komisijas plānam izbeigt senu vīna tradīciju. Ir svarīgi saglabāt vīna ražošanas tradīcijas, kuras īsteno daudzos Eiropas reģionos, tostarp Burgundijā un *Franche Comté*, ko es pārstāvu.

Es arī atbalstīju 33. un 223. grozījumu, kas iebilst pret stādīšanas tiesību pilnīgu liberalizāciju no 2014. gada 1. janvāra. Vīnkopju intereses nosaka, ka mums vajadzētu nogaidīt līdz iznīcināšanas posma beigām, lai redzētu, cik efektīvs tas ir bijis, pirms mēs īstenojam liberalizāciju.

Nobeigumā es balsoju par 107. grozījumu, saskaņā ar kuru jāsaglabā obligāta destilēšana.

Kopumā es esmu apmierināts ar grozījumiem, kurus Parlaments ir ierosinājis. Es atbalstīju šo ziņojumu, un es ceru, ka tas labvēlīgi ietekmēs Lauksaimniecības padomes 17.- 19. decembra lēmumu, kas skars mūsu reģionu intereses.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par mūsu godājamā kolēģa G. Castiglione ziņojumu. Reforma vīna ražošanas jomā bija nepieciešama jau sen, lai atjaunotu Kopienas vīnu perspektīvas un konkurētspēju, kā arī ļautu Eiropas ražotājiem atgūt vecos tirgus un iekarot jaunus tirgus. Eiropas, īpaši Itālijas, ražotāji piedzīvo asu konkurenci no jauniešiem ražotājiem.

Tas nenotiek, pateicoties iekšējā patēriņa samazinājumam, bet gan „uzpūstām” ražošanas izmaksām, pārāk stingriem un sarežģītiem noteikumiem, kas bieži ierobežo iespēju piemērot produkciju izmaiņām pieprasījumā, un pārāk biklai veicināšanas un mārketinga politikai. Mums ir nepieciešams vislabākā veidā izmantot Eiropas un Itālijas vīnu kvalitāti. Lai Eiropas Savienība spētu nostiprināt tās vadošo lomu vīna ražošanas nozarē, tad vīna tirgus kopīgās organizācijas reformai vajadzētu pievērst uzmanību kvalitātes uzlabošanai, un tas nozīmē norāžu par vīna izcelsmi un ģeogrāfisko norāžu veicināšanu, aizsardzību un pastiprinātu izmantošanu, lai šie vīni pārstāvētu kvalitatīvus Eiropas produktus pasaules tirgū.

Karin Scheele (PSE), rakstiski. – (DE) Gados, kad apstākļi ir vīnkopjiem nelabvēlīgi un kad saule spīd par maz, fruktozes saturs vīnogās nav pietiekams, lai ražotu tādu alkohola daudzumu, kas nepieciešams rūgšanai. Tādēļ mēs pievienojam cukuru, kas nemaina vīna garšu. Galvenais ir tas, ka cukuru pievieno pirms rūgšanas un nevis pēc tās, kas nozīmē, ka tas nesaldina skābu vīnu, un cukura pievienošana ir pieļaujama vienīgi galda vīniem un *vins de pays*. Tā tam vajadzētu būt arī nākotnē. Komisijas plāni aizstāt cukurbiešu cukuru, kas līdz šim ir bijis standarta piedeva, ar nenorūgušu vīnogu vīnu no dienvidu reģioniem, kuros ir ražošanas pārpalikumi, nav saprātīgi.

Brian Simpson (PSE), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, taču vēl ir vairākas problemātiskas jomas, ko Parlaments izvēlējās neaplūkot, īpaši to, kā padarīt šo nozari konkurētspējīgāku pret importu no trešām valstīm un uzlabot ES valstīs ražotā vīna kvalitāti. Bēdīgi, ka nacionālās un reģionālās prioritātes ir stājušās ceļā ilgstošai reformas programmai.

Eiropā mums ir jāaizsargā mūsu kvalitatīvais vīns, kā arī jārisina jautājums, kā ražot kvalitatīvu vīnu par pieņemamu cenu. Nav šaubu, ka Komisijas priekšlikumi ir padarīti vājāki. Tomēr, par laimi, Parlaments pieņēma manu grozījumu paaugstināt minimālos kritērijus un grozījumu par seno tradīciju izmantošanas atļauju. Šie grozījumi ir svarīgi ziemeļu valstīm un manas valsts -Lielbritānijas vīna ražotājiem.

Eiropas vīna rūpniecībai vēl ir vairāki draudi, un Eiropas Savienībā mēs meklējam paši savu tirgus daļu, konkurējot ar Jaunās Pasaules valstīm.

Taču kādēļ? Tādēļ, ka tās var saražot lieliskas kvalitātes vīnu par pieņemamu cenu, izmantojot mārketinga stratēģiju, kas balstās uz to, ko patērētājs vēlas 21. gadsimtā, nevis uz to, ko romieši iestādīja trešajā. Mums ir nepieciešama kvalitāte, nevis kvantitāte, un mums ir nepieciešams ražot vīnu, kura kvalitāte atbilst cenai.

Peter Skinner (PSE), rakstiski. – Eiropas Savienības vīna tirgus ir atkarīgs no plašas izvēles un ilgtspējīgas vietējās ražošanas. Daudziem vīna jautājums ir tikpat tuvs kultūrai, kā pati valoda. Tādēļ šodienas balsojums bija tik strīdīgs.

Norādes par cukura ietekmi vai aizliegums vīna darītavām izmantot saharozi pārāk nelabvēlīgi ietekmētu vīna ražošanu Eiropas ziemeļos. Daudzu lielisku vīnu izcelsmes valsts šobrīd ir Lielbritānija, it īpaši Anglijas dienvidaustrumi. Tā tas ir bijis vienmēr, kopš romieši pirmo reizi ievada vīnu Lielbritānijā.

Es balsoju par šīs tradīcijas saglabāšanu un par atvērtu tirgu.

- Rezolūcijas priekšlikums: Cīņa pret terorismu (B6-0514/2007)

Philip Bradbourn (PPE-DE), rakstiski. – Konservatīvā grupa balsoja pret šo rezolūciju tādu iemeslu dēļ, ka, pirmkārt, priekšlikums aicina īstenot lielāku ES iesaistīšanos Reformas līguma priekšlikumā un tādējādi pārsniegt ES kompetenci ļoti jutīgajā nacionālās drošības jomā. Konservatīvo partija tic stiprām partnerattiecībām vispasaules līmenī ar visām tām valstīm, kas apkarot terorismu, un īpaši ar mūsu Amerikas sabiedrotajiem. Šis priekšlikums neatzīst nepieciešamību pēc sadarbības, bet drīzāk saskaņo šo jautājumu.

Michael Cashman (PSE), rakstiski. – Lielbritānijas Sociālistu delegācija (EPLP) atzinīgi vērtēja un balsoja par rezolūciju pret terorismu. Lai gan Eiropas Parlamentā pieņemtās rezolūcijas jaunākais variants nav nevainojams, tomēr mēs atzīstam, cik svarīgi ir nosūtīt skaidru un nepārprotamu signālu tiem, kas apdraud mūsu dzīves veidu un kuriem mēs nepadosimies.

EPLP ir pārliecināta, ka ES var darīt un darīs visu, ko tā var, lai uzvarētu terorismu, un ka, sadarbojoties ar dalībvalstīm un starptautiskajiem sabiedrotajiem, mēs drīzāk sasniegsim šo galveno mērķi, nekā īstenojot izolējošu politiku.

Mēs uzņemamies pilnu atbildību par mūsu kā parlamenta deputātu lomu rūpīgi pārbaudīt Komisijas priekšlikumus šajā jomā, lai nodrošinātu, ka ikviens pieņemtais tiesību akts ir atbilstošs, proporcionāls un ievēro mūsu pilsoņu pamattiesības. Mēs turpināsim kritizēt sabiedroto politiku, ja mūsu īstenojamā politika atšķirsies, tomēr mēs atzīstam un atzinīgi vērtējam notiekošo sadarbību starp ES un demokrātiskajām valstīm, it īpaši nozīmīgās attiecības starp ES un ASV tiesību un iekšlietu jomā. Mēs joprojām esam pārliecināti, ka, tikai sadarbojoties ar mūsu domubiedriem, un nevis ar naudu un atreibību, mēs uzvarēsīm tos, kas vardarbīgi un naidīgi mēģina iznīcināt mūsu vērtības un principus.

Sylwester Chruszcz (NI), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, ES dalībvalstu pienākums ir apkarot visa veida terorisma izpausmes, vienlaicīgi ievērojot tiesību aktus un cilvēktiesības un brīvības. Cīņa pret terorismu pārsniedz valstu robežas, un nepieciešamība pēc starptautiskas sadarbības ir acīmredzama.

Neatkarīgai tiesu varai vajadzētu demokrātiski kontrolēt visas iestādes un pilnvarotās personas, kam ir piešķirtas īpašas pilnvaras cīņā pret terorismu.

Cīņa pret terorismu nedrīkst, kā to mēģina izdarīt šodien pieņemtā rezolūcija, palīdzēt palielināt Briseles politisko un tiesu varu uz valstu rēķina. Es neatbalstīju šodienas rezolūciju pret terorismu Eiropas Savienībā.

Patrick Gaubert (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Terorisms ir kļuvis par lielāku draudu Eiropas Savienības valstu pilsoņu drošībai nekā jebkad agrāk. Tādēļ EPP-ED grupa ir noteikusi terorisma apkarošanu par prioritāti, un tā cerēja piedzīvot rezolūcijas pieņemšanu šeit.

Iesniegtā rezolūcija parāda, cik grūti un nepieciešami ir panākt pareizo līdzsvaru starp drošību un personas brīvību ievērošanu. Mūsu Eiropas demokrātiskajā sistēmā mums patiešām ir nepieciešams nodrošināt, ka pretterorisma pasākumi ir proporcionāli to mērķim, lai tie neapdraudētu neviena mūsu pilsoņa personīgo brīvību.

Tajā pašā laikā mums ir jāatceras, ka Eiropas Savienības galvenais mērķis ir aizsargāt katra Eiropas valstu pilsoņa tiesības uz dzīvību un drošību, un tā sasniedz šo mērķi, novēršot un apkarojot terorismu.

Diemžēl daudzi skaidri neproporcionāli un dažos gadījumos nepamatoti noteikumi sabojā līdzsvaru šajā tekstā. Neskatoties uz mūsu grupas ierosinātajiem grozījumiem, galu galā plenārsēdē pieņemtā rezolūcija neatspoguļo ne mūsu nostāju šajā jautājumā, ne sakāmo, un tādēļ es balsoju pret to.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Lai gan tajā ir aspekti, kuri, kaut arī vārgi, bet tomēr kritizē cilvēktiesību pārkāpumus, kas pastrādāti tā saucamās „cīņas pret terorismu” vārdā, pārkāpumus, ko mēs skaidri un stingri kritizējam jau no sākuma, šī rezolūcija nenorobežojas no cīņas vai mēģinājuma to izaicināt, kad starptautiskie tiesību akti netiek ievēroti un valsts terorisms tiek praktizēts tās vārdā.

Jā, tā noteikti pelna kritiku, jo pārkāpj tiesības uz taisnīgu tiesu un datu aizsardzību, neievēro pārskatāmību un demokrātisku kontroli, Padomes atteikumu atbildēt uz „apgalvojumiem par varas ļaunprātīgu izmantošanu, atrunājoties ar cīņu pret terorismu, it īpaši gadījumos ar CIA divainajiem skaidrojumiem”.

Tomēr mēs nevaram pieņemt, ka tā saucamās „cīņas pret terorismu” aizsegā Parlaments „ļoti atzinīgi vērtē jaunā Reformas līguma pieņemšanu” un aicina „dalībvalstis to ratificēt”; ka tam vajadzētu vēlreiz uzsvērt, ka „ASV ir svarīgs partneris šajā jomā”, pieņemot ASV ārpolitikas noteikumus, inventāru un naudas finansējumu; vai, ka tam vajadzētu aicināt „pastiprināt Eiropas varu”, nosakot tam „neatkarīgas pilnvaras veikt izmeklēšanu”.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Es nevarēju atbalstīt šodienas rezolūcijas priekšlikumu par cīņu pret terorismu vairāku iemeslu dēļ.

Pirmkārt, es nevaru atbalstīt tā entuziastisko atzinīgo vērtējumu Reformas līgumam (Lisabonas līgumam). Es uzskatu, ka Reformas līgums nedarīs Eiropu par drošāku vietu dalībvalstu pilsoņiem.

Man ir arī bažas attiecībā uz šī rezolūcijas priekšlikuma personas brīvības aspektu. Lai gan šajā rezolūcijas priekšlikumā ir vairāki lieliski noteikumi, tomēr tas ir nelīdzsvarots, jo pārāk lielu vērību velta sadarbībai tiesību un drošības jomā.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Eiropa ir kļuvusi par teroristu mērķi, jo tā ir kļuvusi par līdzvainīga starptautisko tiesību aktu un cilvēktiesību pārkāpumos, ko īsteno ASV ārpolitikas vārdā un arī tādēļ, ka tā nav spējusi rīkoties kā godīga starpniece Palestīnas jautājumā. ES ir pēdējais laiks atzīt, ka masveida imigrācija no islāma pasaules ir iespējams risks drošībai, īpaši kopš laika, kad emigrācija uz Eiropu ir kļuvusi par veidu, kā iegūt mocekļa statusu, un musulmaņu imigrantu iefiltrēšanās kristīgajos rietumos ir kļuvusi par reliģisku mērķi.

Tā vietā, lai attiecīgi rīkotos un nekavējoties apturētu imigrāciju no islāma valstīm, kā arī ķertos pie nelegālo imigrantu repatriācijas, ES ieņem maigu nostāju, lai izvairītos no to musulmaņu, kas jau ir šeit, sadusmošanas. Galvenokārt tādēļ, ka šis ziņojums atgādina Reformas līgumu, kas ignorē demokrātiju, tāpat kā šis līdzeklis pret terorismu, es šodien balsoju pret to.

Cristiana Muscardini (UEN), rakstiski. – (IT) Mēs lūdzām Eiropas Parlamentu nopietni risināt terorisma problēmu jūlija sēdē. Kāds gudrs cilvēks nolēma runāt par to septembrī un balsot decembrī, izniekojot vēl piecus mēnešus un izsakt vairāk vārdu, lai aizsargātu teroristu izpaušmju tiesības uz brīvību, kas arvien biežāk izmanto informācijas tīklus, nekā aizsargājot Eiropas un citu valstu pilsoņu drošību, kas cieš no teroristu uzbrukumiem.

Mēs piešķiram Saharova balvu S.M.Osman, un mēs pametam viņu vienu cīņā par miljoniem cilvēku dzīvību Darfurā, mēs turpinām ignorēt islāma fundamentālistu vardarbību Somālījā, un mēs raudam krokodila asaras par 50 upuriem Alžīrijā.

Kauns!

Šī iemesla dēļ es nevaru atbalstīt jūsu rezolūciju un es balsošu pret to.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Eiropas Parlamenta rezolūcija atbilst un daudzās jomās pārspēj ES reakcionāro politiku un antidemokrātiskos pasākumus, kas cīņās pret terorismu aizsegā ierobežo cilvēku pamattiesības un strādājošo demokrātiskās brīvības. Tā aicina īstenot vēl lielāku policijas un tieslietu iestāžu sadarbību, sadarbojoties dalībvalstu piespiedu mehānismiem un drošības dienestiem, Eiropalam un Eurojust, kā arī aicina panākt lielāku efektivitāti SIS II un VIS datu bāžu darbībā, lai paplašinātu un palielinātu kontroles efektivitāti un informācijas apkopošanu par nodarbinātajiem visā Eiropas Savienībā. Šī rezolūcija ne tikai pilnībā pievienojas jaunajai dimensijai, kādu ES piešķir tās „pretterorisma stratēģijai”, t.i., tā saucamās „vardarbīgās radikalizācijas” apkarošanai un novēršanai, bet arī pieprasa, lai stratēģija citu lietu starpā cīnītos arī pret „kūdišanu uz vardarbīgu rīcību”. Šī stratēģija pret „radikalizāciju” atspoguļo Eiropas Savienības šīs tā saucamās „pretterorisma” politikas patieso mērķi un tā realizēšanas mehānismus: mērķis ir visi tie, kas pretojas un apšaubā tās reakcionāro politiku. Tomēr nav svarīgi, cik daudz rezolūciju ir pieņēmuši monopoli politisko interešu paudēji, viņi neapturēs opozīcijas kustību un stabili pieaugošo viedokļu izpaušmi, kas uzskata pašu Eiropas Savienību par Eiropas kapitāla imperiālistu starpvalstu savienību.

- Rezolūcijas priekšlikums: Komisijas likumdošanas un darba programma 2008. gadam (B6-0500/2007)

Colm Burke, Avril Doyle, Jim Higgins, Mairead McGuinness un Gay Mitchell (PPE-DE), rakstiski. – *Fine Gael* delegācija Eiropas Parlamentā balsoja pret rezolūcijas par Komisijas likumdošanas un darba programmu 2008. gadam 16. pantu, jo mēs kaislīgi oponentam jebkurai ES iniciatīvai nodibināt Eiropas kopējās konsolidētās uzņēmumu nodokļa bāzes (KKUINB). Mēs atzinīgi vērtējam faktu, ka Komisija neparedz ierosināt tiesību aktus šajā jautājumā tās nākamā gada programmā.

Nodokļu kompensācijas ir svarīgas, lai veicinātu izaugsmi, piesaistītu investīcijas un ļautu dalībvalstīm, īpaši tām, kas atrodas eirozonā, vadīt savu ekonomiku. ECB nosaka procentu likmes, un Stabilitātes un izaugsmes pakts nosaka prasības kredītešanai un inflācijai eirozonā. Tādēļ nodokļu politika ir viens no vissvarīgākajiem instrumentiem, kas ir atstāts eirozonas dalībvalstu ziņā saskaņā ar līgumu un ir jāaizsargā.

Fine Gael locekļi uzskata, ka ES KĶUINB galu galā novestu pie vienotas nodokļu likmes noteikšanas Eiropā un stingri iebilst pret to.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsosim pret šo rezolūciju, jo priekšlikumi, kas izsaka mūsu nopietnās bažas par liberalizācijas un atkārtotu noteikumu izvirzīšanas procesa paaugstināšanu, kas notiek daudzās jomās un kas rada draudus nodarbinātībai, sniegto pakalpojumu kvalitātei un valsts pakalpojumu nākotnei ES, nav pieņemti. Saglabājas aizspriedumi pret valsti kā vispārējas intereses pakalpojumu sniedzēju, jo visa vērība tiek pievērsta liberalizācijai.

ES monetārā un fiskālā politika arī ir ierobežojoša, jo galvenais mērķis ir stabilizēt cenas un apvienot budžetu saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes paktu, pat ja mēs zinām, ka nomināla konverģences procesam ir pretēja ietekme uz ekonomisko izaugsmi un nodarbinātību, ekonomisko un sociālo kohēziju, faktisko konverģenci starp ES dalībvalstīm, kā arī valsts investīcijām.

Tā arī pievērš galveno vērību neoliberālajai Lisabonas stratēģijai, kas ir bijis galvenais instruments, ko ES izmanto, lai veicinātu pakalpojumu un valsts ēku liberalizāciju un privatizāciju, darba tirgus elastību un piemērošanos, algu samazināšanu un atvērtību privātām interesēm sociālās drošības noteikumu jomā, tostarp pensijām un veselības aprūpei.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, darba programma 2008. gadam nosaka sarežģītu pieeju, kuras mērķis ir piemērot Eiropas vīziju, kas atbilst pilsoņu nākotnes cerībām. Eiropas Komisijas galvenās prioritātes nākamajam gadam ir pasākumi ekonomiskās izaugsmes un nodarbinātības veicināšanai, ilgtspējīga attīstība un migrācijas plūsmu vadība. Tās attiecas arī uz klimata pārmaiņām, enerģētiku, ES paplašināšanos nākotnē un pasākumiem starptautiskajā vidē.

Jāuzsver, ka darba programmu izstrādāja, ņemot vērā detalizētas diskusijas ar citām iestādēm, tostarp attiecībā uz jautājumiem, ko nesēn apsprieda debatēs par globalizāciju Padomes neoficiālajā sēdē Lisabonā. Programmā ir arī noteiktas prioritātes komunikāciju jomā, kas ir Komisijas nākamais solis centienos uzlabot informācijas plūsmu par ES starp Eiropas valstu iedzīvotājiem.

Mani iepriecināja paziņojums par jaunu pieeju subsidiaritātes jomā un ierosinātā tiesību akta seku neatkarīgs novērtējums, kas palīdzēs izvairīties no kļūdām nākotnē. Atzinīgi vērtējami ir arī jaunu tiesību aktu priekšlikumi, lai uzlabotu sieviešu situāciju, īpaši ģimenes dzīves un darba saskaņošanā, kas ir svarīgs solis ceļā uz dzimstības palielināšanu Eiropā.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) No vairākiem aspektiem, kas attaisno šī temata kritizēšanu, es vēlos pievērst uzmanību vienai no 2008. gada prioritātēm, kuru Komisijas priekšsēdētājs apraksta kā vienu no nozīmīgākajām – Eiropas Savienības līguma priekšlikuma ratificēšanai.

Vairākums Eiropas Parlamentā „atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos atbalstīt Reformas līguma ratificēšanu”, „mudina Komisiju...palielināt tās centienus attīstīt efektīvāku politiku komunikāciju jomā, lai panāktu labāku ES valstu pilsoņu izpratni par ES pasākumiem... lai sagatavotos Reformas līguma ratificēšanai un vēlēšanām Eiropā 2009. gadā” un „aicina Komisiju skaidri noteikt, kā tā paredz ieviest praksē tās prioritāšu saturu, īpaši attiecībā uz prioritāti, kas piešķirta Reformas līgumam”.

Ņemot vērā Komisijas nepieņemamo nostāju referendumu laikā par tā saucamo „Eiropas konstitūciju”, kuri notika 2005. gadā, šādi nodomi, kurus ilgi aizliedza un tagad no jauna apstiprināja, ja tos īstēnos, nozīmēs patiesu iejaukšanos ratifikācijas procesā, kas ir katras dalībvalsts kompetencē.

Kāda pretruna no Komisijas priekšsēdētāja puses, kurš, kad tam jautāja par ratifikācijas procesu, atbildēja, ka katrai dalībvalstij pašai par to jālemj, bet kurš īpaši nosaka, ka viena no viņa prioritātēm ir iejaukties šī lēmuma pieņemšanā!

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Tā kā bija neiespējami nodrošināt privātu finansējumu, kā sākotnēji plānots, *Galileo* projekta īstenošanai, tad Eiropas Savienība „nolēma”, ka tas ir jāfinansē, pilnībā izmantojot valsts līdzekļus, sevišķi Kopienas budžetu.

Tas ir iemesls Iestāžu nolīguma grozījumam, kas noteica Finanšu programmu no 2007. līdz 2013. gadam, saskaņā ar kuru pilnvaras no 2008. līdz 2013. gadam, kas piešķirtas 1.a pantā (konkurētspēja izaugsmei), tiek palielinātas līdz 1 600 miljoniem EUR pie pašreizējām cenām uz 2. sadaļā („dabas resursu saglabāšana un apsaimniekošana”, proti, lauksaimniecība, zivsaimniecība un vide) noteikto jautājumu pienācīgas neīstenošanas rēķina 2007. gadā.

Ar šo atkārtoti izskatīto Iestāžu nolīguma un elastības instrumenta mobilizāciju ES nodrošina savas lielās „prioritātes” nākotni, garantējot tai līdzekļus. Tomēr mēs vēl redzēsim, vai pēc *Galileo* projekta īstenošanas, jāpiebilst – īstenošanas, izmantojot valsts līdzekļus, – to pēc laika „nepiedāvās” privātajam kapitālam, pamatojoties, piemēram, uz valsts un privātajām partnerattiecībām, kad valsts partneris sedz izdevumus un privātais kapitāls gūst peļņu.

Marian Harkin (ALDE), rakstiski. – Neatbalstiet kopējo konsolidēto uzņēmumu nodokļa bāzi.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es atbalstu Eiropas Komisijas likumdošanas programmas nākamajam gadam pieņemšanu, un es uzskatu, ka tā atspoguļo arī Eiropas Savienības politiskās prioritātes. Neskatoties uz to, likumdošanas priekšlikumiem, ko Komisija gatavo attiecībā uz privāto uzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu tiesību aktiem, nevajadzētu ietekmēt dalībvalstu politiku, kas ievērojami veicināja ekonomisko izaugsmi pēdējos gados, piemēram, vienotas nodokļu likmes ieviešanas jomā.

Arī Eiropas Komisijas nesena paziņojums par Kopējās politikas lauksaimniecības jomā „veselības pārbaudi” ir labs pamats iestāžu sarunām. Šim mērķim Eiropas Komisijai ir jāatceļ likumdošanas priekšlikumi, kas fundamentāli groza Eiropas Komisijas priekšlikumus līdz Eiropas iestāžu un dalībvalstu debāšu beigām.

Pēdējais, bet ne mazsvarīgākais ir tas, ka es izsaku nožēlu par tiesību iniciatīvu trūkumu kopējas vīzu politikas jomā attiecībā uz savstarpīgumu, nosakot personu pārvietošanās brīvību starp Eiropas Savienību un trešām valstīm. Es atgādinu Eiropas Komisijai, ka 12 dalībvalstis, kas pārstāv 100 miljonus Eiropas Savienības pilsoņu, joprojām ir izslēgtas no Amerikas Savienoto Valstu Vīzu atcelšanas programmas.

- Rezolūcijas priekšlikums: Ekonomikas partnerattiecību nolīgumi (B6-0497/2007)

Genowefa Grabowska (PSE), rakstiski. – (PL) Tā kā es esmu ĀKK un ES Parlamentārās asamblejas locekle, tad es vēlos atbalstīt pagājušās nedēļas ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmes, kas notika Lisabonā, rezultātus. Parlamentārās asamblejas pēdējā sēdē Kigali mēs aicinājām būt piesardzīgiem un izvairīties no sasteigtiem turpmākiem ES un Āfrikas attiecību risinājumiem. Skaidrs, ka kopējai ES un Āfrikas stratēģijai ir jāņem vērā abu partneru intereses un sadarbībai nevajadzētu notikt uz kāda partnera interešu neievērošanas rēķina.

Fakts, ka Eiropas Savienība ir Āfrikas valstu nopietnākais ekonomiskais partneris un ka vislielāko palīdzību Āfrikai sniedz Eiropa, arī nosaka Eiropas Savienības īpašo atbildību. To skaidri nosaka Eiropas un Visāfrikas Parlamentu kopējais paziņojums, kas taisnīgi aicināja abas puses uz lielāku iesaistīšanos nākotnes attiecību veidošanā starp abiem kontinentiem. Eiropas Parlaments ir skaidri izteicis savu atbalstu 2007. gada 22. novembra Kigali deklarācijai, aicinot pagarināt beigu termiņu sarunām par jaunu ES un ĀKK tirdzniecības nolīgumu - piesardzīgu nolīgumu - un ierosinot mazināt PTO stingrās prasības. Labi, ka prioritātes, kas noteiktas līdz nākamajai augstākā līmeņa sanāksmei 2009. gadā attiecas ne tikai uz mieru, drošību, cilvēktiesībām, enerģētiku, klimata pārmaiņām un migrāciju, bet arī uz nabadzības apkarošanu ar nodarbinātību, investīcijām veselības aprūpē un izglītībā.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ja būtu kādas šaubas par ES patiesajiem nodomiem attiecībā uz brīvas tirdzniecības nolīgumiem, kādus tā ierosina noslēgt ar ĀKK (Āfrikas, Karību un Klusā okeāna salu) valstu grupu, nolīgumiem, kurus apraksta kā „ekonomikas partnerattiecību nolīgumus” (EPN) un par kuriem daudz runāja pēdējā ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmē, jo dažas Āfrikas valstis atteicās tos parakstīt, tad rezolūcijas lasījums, ko tagad apstiprināja, pietiekami izskaidrotu šos nodomus. Tomēr *João Cravinho*, Portugāles ārlietu un sadarbības sekretārs, kā Padomes priekšsēdētājs jau paskaidroja šos jautājumus ĀKK un ES Kopējā parlamentārā asamblejā Kigali 21. novembrī.

Lai gan Eiropas Savienība ir spiesta atkāpties (šobrīd), tā centās vājināt pretestību, izsakot „ierosinājumu vest sarunas” par EPN „divos posmos, sākot ar preču tirdzniecību” un vēlāk turpināt „iekļaujot citas jomas, piemēram, pakalpojumus un ieguldījumus”, vienlaicīgi solot miljoniem eiro kā ķīlu ĀKK valstu suverenitātei un neatkarībai (ekonomiskai un drīz arī politiskai). Tas ir „Vispārējo lietu un ārējo attiecību” padomes 2007. gada 17. novembra lēmuma mērķis.

Eiropas Parlamenta vairākums aplaudē un atbalsta lēmumu. Bet mēs atmaskojam un oponentam šādiem nodomiem un politikai, ar kuru Eiropas Savienība atkārtoti cenšas ekonomiski kolonizēt ĀKK valstis.

Karin Scheele (PSE), rakstiski. – (DE) Es atzinīgi vērtēju faktu, ka liels procents Eiropas Parlamenta atbalsta Kigali deklarācijas par ekonomikas partnerattiecību nolīgumiem (EPN) būtību, ko Ruandā kopīgi formulēja

Parlamenta deputāti no Eiropas, Āfrikas, Karību un Klusā okeāna salu valstīm. Taču es esmu sarūgtināta, ka kopīgi apspriesto tekstu, ko apstiprināja Eiropas Parlamenta deputāti un ĀKK valstu parlamentu locekļi ĀKK un Eiropas Savienības sanāksmē Kigali, pēkšņi noraidīja EPP-ED un liberālās grupas Strasbūrā. Es stingri uzskatu, ka tas raida pilnīgi nepareizu signālu sarunu kontekstā par jautājumu, kas ĀKK valstīm ir ļoti svarīgs.

Margie Sudre (PPE-DE), rakstiski. – (FR) EPN nav jāuzskata vienīgi par brīvas tirdzniecības nolīgumiem PTO nozīmē un, galvenais, tie nedrīkst vājināt jau tā vārgo ekonomiku aizjūras zemēs.

Šiem nolīgumiem ir jānosaka atbilstošas partnerattiecības, kas nosaka jaunas ekonomiskas un tirdzniecības vides izveidošanu, lai veicinātu attīstību visās aplūkojamajās valstīs.

Es pateicos Parlamenta deputātiem par mana grozījuma pieņemšanu, kas norāda, ka aizjūras zemju intereses ir šo abpusējo vienošanos par muitas atvieglojumiem ar ĀKK valstīm pamatā. Ir svarīgi, lai sarunās mēs ņemtu vērā īpašos aizjūras zemju un teritoriju apstākļus šajā reģionā, pamatojoties uz Līguma 299. panta 2. punktu.

Pat ja pašreizējās diskusijas ir problemātiskas, īpaši attiecībā uz jautājumiem par vietējo tirgu un jutīgo produktu sarakstu, es mudīnu Komisiju panākt kompromisu, ievērojot visattālāko reģionu un aplūkojamo aizjūras zemju un teritoriju īpašās intereses.

(Sēdi pārtrauca 13.50 un atsāka 15.00)

8. Balsojumu labojumi (sk. protokolu)

SĒDI VADA: M. ROTHE

Priekšsēdētāja vietniece

9. Sēdes protokola apstiprināšana

10. Politisko grupu sastāvs (sk. protokolu)

11. ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksme – ES un Ķīnas cilvēktiesību dialogs (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir par Komisijas paziņojumu par ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmi.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju šodienas debātes par ES un Ķīnas cilvēktiesību dialogu. Kā jūs zināt, cilvēktiesību jautājums tika ierosināts un apspriests nesen notikušajā augstākā līmeņa sanāksmē Pekinā, un arī kopīgais paziņojums uz to skaidri norāda.

Es uzskatu - ir godīgi atzīt, ka, lai gan saglabājas nopietnas bažas, kas vēl jānovērš, tomēr pēdējā gada laikā Ķīna ir panākusi ievērojamu progresu cilvēktiesību jomā. Tas īpaši attiecas uz sociālo un ekonomisko tiesību jomu, bet arī uz dažām citām jomām.

Ir vērojams progress darba izglītības reformas sistēmā. Šajā jomā mēs atzinīgi vērtējam jauno tiesību iniciatīvu, kas tiek izskatīta, un mēs arī ceram, ka drīz tiks īstenotas konkrētas reformas. Cilvēktiesību pamatprincips ir neliegt indivīdam brīvību bez pamatojuma un taisnīgas tiesas.

Ķīna arī strādā pie ANO Īpašā ziņotāja par spīdzināšanu ieteikumu piemērošanas. Piemēram, Tieslietu ministrija nesēn norādīja tiesām nebalstīties uz personas atzīšanos kā pietiekamu vainas pierādījumu, jo šādu atzīšanos var dažreiz panākt policijas vai aizturēšanas vietu personāla īstenotās spīdzināšanas rezultātā. Līdzīgi Ķīna ir uzsākusi īpašus apmācības pasākumus, kuru mērķis ir sabiedrisko kārtību nodrošinošā personāla apmācība.

Mēs arī priecājamies atzīmēt progresu, kāds ir panākts attiecībā uz Augstāko tautas tiesu, kam tagad ir pilnas atkārtotas izskatīšanas tiesības attiecībā uz spriedumiem par nāvessodu, ko ir pieņēmusi zemāka tiesas instance. Un mēs saprotam, ka rezultātā ir mazinājies izpildīto nāves sodu skaits. Tas iepriecina Eiropas Savienību. Kā jūs zināt, tā ilgi bija prioritāra joma, lai iekļautos.

Neskatoties uz to, tagad man, protams, ir jāpasaka dažas negatīvas lietas, Komisija joprojām ir nobažījiesies par situāciju Ķīnā cilvēktiesību jomā kopumā un īpaši civiltiesību un politisko tiesību jomā. Mēs īpaši domājam par vārda, reliģijas, pulcēšanās un minoritāšu tiesību aizsardzību, piemēram, Tibetā un *Xinjiang* provincē.

Šajā kontekstā galvenās bažas izraisa cilvēktiesību aizstāvju apspiešana. Vārda brīvības īstenošana bieži beidzas ar miesas sodu, mājas arestu vai pat apcietinājumu. Piekļuve internetam jeb tiesībām uz informāciju tiek stingri kontrolēta un ierobežota, un tie, kas, piemēram, skaļi atbalsta lielāku Tibetas autonomiju, pavada apcietinājumā neproporcionāli ilgu laiku. Tiesību aktu valsts noslēpuma jomā izmantošana, kā arī citi nenoteikti definēti nosacījumi krimināltiesību jomā veicina to cilvēku apsūdzēšanu, kas brīvi pauž savus uzskatus runā vai rakstos.

Tādēļ Komisija mudina Ķīnas valdību atļaut visa veida viedokļu izpausmes. Mēs uzskatām, ka tas ļoti nopietni ietekmē to, kā starptautiskā publika uztver Ķīnu, īpaši nākamgad, kad tuvojas Olimpiskās spēles un visu acis būs pievērstas Ķīnai. Vēsture rāda, ka ilgtermiņā vārda brīvība noved pie stabilākas sabiedrības. Mēs visi to zinām.

Visus šos jautājumus regulāri apspriež ES un Ķīnas cilvēktiesību dialogā. Tādēļ mēs atzinīgi vērtējam faktu, ka nesēnākajā dialogā, kas notika oktobrī Pekinā, notika sirsnīga un padziļināta viedokļu apmaiņa par visiem mūsu bažas raisošajiem jautājumiem, un vairākām diskusijām sekos arī pasākumi. Ir svarīgi atzīt, ka šis dialogs nodrošina nozīmīgu forumu, kurā abas puses var atklāti runāt par to patiesajām bažām, vienlaicīgi labāk izprotot mūsu atšķirības – un atšķirības joprojām ir milzīgas.

Šajā kontekstā mēs paužam nožēlu par Ķīnas lēmumu nepiedalīties Cilvēktiesību seminārā Berlīnē, kurā piedalās divas NVO, un tāpat par to, ka līdzīgu iemeslu dēļ semināru nesēn nevarēja organizēt Pekinā. Mēs uzskatām, ka sabiedrībai ir milzu loma un ka seminārs ļauj NVO atbilstoši īstenot savus vērtīgos pasākumus. Es ticu, ka mēs spējam rast savstarpēji apmierinošu risinājumu, lai turpinātu šo veiksmīgo un svarīgo pasākumu nākotnē, kā to uzsvēra ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmē.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka ir vēl divi svarīgi cilvēktiesību jautājumi, kurus mēs regulāri apspriežam ar Ķīnu kā prioritārus jautājumus. Viens ir par Starptautiskās konvencijas par civiltiesībām un politiskajām tiesībām ratificēšanu, un otrs ir par to ļaužu atbrīvošanu, kurus apcietināja Tjaņmeņas laukuma demonstrācijās vai kuri vēlāk pieminēja 1989. gada notikumus. Izlēmīgi pasākumi no abām pusēm raidītu skaidru pozitīvu signālu un tiktu ļoti atzinīgi vērtēti.

Edward McMillan-Scott, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties komisārei B. Ferrero-Waldner par šo runu.

Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai pēc ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmes un īpaši to dialoga cilvēktiesību jomā Parlamenta deputātiem būtu iespēja pārbaudīt rezultātus. Es nevēlos tērēt laiku, runājot par ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmi. Es vēlos runāt par dialogu cilvēktiesību jomā, jo šī iemesla dēļ es pagājušajā maijā ieradās Pekinā, kad kopā ar H. Flautre mēs gatavojām ziņojumu par Eiropas iniciatīvas demokrātijai un cilvēktiesībām reformu.

Šo pēcpusdien es vēlos runāt to cilvēku vārdā, kas paši nevar to izdarīt. Protams, ka tādi ir vairums cilvēku Ķīnā, kuri vēlas pārmaiņas un reformu. Šo kustību citu starpā vada arī kristīgais jurists *Gao Zhisheng*, kurš pazuda no savām mājām Pekinā, kur viņš atradās mājas arestā pēc viņa notiesāšanas par apvērsuma organizēšanu šajā laikā pirms gada.

Lai gan es zinu, ka viņa vārds bija starp tiem, par kuriem runāja dialogā, es uzskatu, ka viena no problēmām šajā Parlamentā attiecas uz šo dialogu. Kaut arī es piezīmēju komisāres teikto, ka šis dialogs bija sirsnīga un padziļināta viedokļu apmaiņa, un es esmu pārliecināts, ka tā tas bija no Eiropas puses, es neesmu pārliecināts, ka tā tas bija arī no Ķīnas puses. Pēc manas pieredzes, kopš tā laika, kad es biju ES un Ķīnas dialoga referents 1997. gadā - pirms desmit gadiem, kad šis process sākās, tad no Ķīnas puses nav bijis nekāds progress cilvēktiesību jomā attiecībā uz cilvēku dzīves apstākļu uzlabošanu vai apcietināto atbrīvošanu, spīdzināšanas pārtraukšanu vai liela apjoma apcietināšanas, par ko ziņoja *Harry Wu* no *Laogai* biedrības, pārtraukšanu. Viņš izvērtē, ka mūsdienu Ķīnā 6.8 miljoni cilvēku atrodas tāda vai cita veida apcietinājumā. Daudzi no viņiem ir apcietināti reliģiskās pārliecības dēļ, un šajā gadījumā mēs īpaši domājam par *Falun Gong* ticīgajiem, kas ir bez vainas, bet kurus spīdzina to ticības dēļ un kuri daudzos gadījumos arī mirst.

Es arī vēlos runāt par draudiem Olimpiskajām spēlēm. Nevajadzētu aizmirst, ka Olimpiskās hartas 1. pantā ir noteikts, ka valstīm jāievēro „vispārējie ētikas pamatprincipi”. Tas nozīmē tikai vienu – Ķīna nevar būt atbilstoša šo spēļu organizētāja, īpaši tādēļ, ka kopš 2001. gada nekas nav pamatīgi mainījies. Es ceru, ka visas grupas atbalstīs kopējo priekšlikumu, kas aicina Starptautisko Olimpisko komiteju izvērtēt Ķīnas

atbilstību noteikumiem, par kuriem mēs vienojāmies 2001. gadā. Es baidos, ka tie nav ievēroti. Mans uzskats ir tāds, ka Olimpiskās spēles turpmāk ir jāpārceļ uz Atēnām un jāorganizē tur vienmēr.

Hannes Swoboda, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, izsakoties tieši, es uzskatu, ka Olimpiskajām spēlēm vajadzētu notikt Ķīnā, jo mums ir laba iespēja izmantot šīs spēles dialoga panākšanai ar Ķīnu. E. McMillan-Scott, tas ir arī kopējā paziņojumā, un ja jūs paturat savu līdzšinējo viedokli, tad jūs esat pret kopējo paziņojumu.

B. Ferrero-Waldner, viena no jūsu bijušajām opozicionārēm, Madeleine Albright, būdama ASV valsts sekretāre, novēroja, ka daudz grūtāk bija risināt cilvēktiesību jautājumus Ķīnā nekā Birmā, jo Ķīnas ģeopolitiskie faktori bija daļa no vienādojuma. Fakts ir tāds, ka mums Ķīna ir nepieciešama kā partneris daudzu globālu problēmu risinājuma meklēšanā. Tomēr tas nedrīkst mūs atturēt no cilvēktiesību jautājuma ierosināšanas un padziļinātas apspriešanas, taču ne jau obligāti skolotāju tonī, it kā mēs to visu pārzinātu. Es esmu ļoti iepriecināts, ka šodien parakstīja Pamattiesību hartu, jo daudzi runātāji piebilda, ka mums nav tiesību runāt par cilvēktiesībām, kamēr mums pašiem nav ļoti laba pamata ievērot cilvēktiesības. Mēs patiešām esam ļoti pārliecināti, ka Ķīnas interesēs ir nevis mīdīt cilvēktiesības kājām, bet gan atbilstoši tās ievērot.

Ķīna vēlas stabilitāti. Kā lai Ķīna saglabā stabilitāti, ja cilvēktiesību jautājumu nerisina pārliecinošāk? Mēs nevēlamies Ķīnas sabrukumu. Nav jēgas veidot Eiropu, vēloties Ķīnas sabrukumu, taču cilvēktiesību neievērošana ir risks Ķīnas stabilitātei. Mēs vēlamies, lai Ķīnu vadītu saskaņā ar sociālā tiesiskuma principiem. Milzu izaugsmes procesa kontekstā, par ko runāja arī J.-M. Barroso, vienīgais veids, kā nosargāt stabilitāti, ir pilnībā apzināties sociālos faktoros. Tomēr nav iespējams cīnīties par sociālo taisnīgumu, ja neievēro cilvēktiesības, ja cilvēki nevar izveidot arodbiedrības vai ieviest populāras iniciatīvas.

Mēs vēlamies, lai Ķīna daudz vairāk uzmanības pievērstu vides jautājumiem, jo vide ir galvenā kopējā vispasaules vērtība. Mēs zinām, ka Ķīnā notiek vairākas iniciatīvas ar mērķi protestēt pret minimālo vides standartu neievērošanu. Būtu labi, ja Ķīna ieklausītos šajās balsīs. Tas būtu solis uz priekšu.

Šo iemeslu dēļ es uzskatu, ka tas nav jautājums par Eiropas augstprātību, bet gan par mūsu kopējo interešu aizsardzību. Ķīnas interesēs mēs runāsim par cilvēktiesību jautājumu, un Ķīnas politiskās sistēmas izglītotie pārstāvji darītu pareizi, ja ieklausītos mūsos un šajā rezolūcijā, kas ir Ķīnas interesēs un kas palīdzētu Ķīnai attīstīties, ko tā nevar izdarīt, neievērojot cilvēktiesības.

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, es ļoti apbrīnoju Ķīnas ieguldījumu pasaules civilizācijas attīstībā. Tehnoloģiju, sabiedrības un kultūras jomā Ķīna droši vien ir ieguldījusi cilvēces attīstībā vairāk, nekā jebkura cita valsts.

Man žēl, ka Ķīnas pieaugošo ekonomisko briedumu nepavada pieaugošs politisks briedums. Taču man arī žēl, ka Eiropas Savienība nedara ko vairāk, lai piespiestu Ķīnu sekot pareizajam virzienam.

Pirms divām dienām, Vispārējās pamattiesību deklarācijas pieņemšanas 60. gadadienā, Eiropas Savienība proklamēja tās apņemšanos „veicināt un aizsargāt cilvēktiesības visā pasaulē kā mūsu ārpolitikas vadmotīvu.”

Un tomēr pirms divām nedēļām J.-M. Barroso un J. Socrates atstāja augstākā līmeņa sanāksmi pirms laika – pēc tam, kad bija nodrošinājuši Eiropas ekonomiskās intereses, un pameta ierēdņus apspriest secinājumus – secinājumus, kas, mani nepārsteidzot, ļoti maz aplūkoja cilvēktiesības, atbalstīja ieroču embargo un oponenta Taivānas priekšlikumam pievienoties Apvienotajām Nācijām. Viņi daudz ko darīja, lai mazinātu J. Solana rūpīgi piemeklēto vārdu spēku, kas izskanēja pagājušajā nedēļā.

Es brīnos par to, cik tālu pasaule ir nonākusi, kad Eiropas Savienība, pašizveidota vispārējo, neatkarīgo un nedalāmo cilvēktiesību aizstāve, skaidri neuzstājas pret vienu no lielākajiem pasaules cilvēktiesību neievērotājiem.

Man ir aizdomas, ka gan ķīniešiem, gan citiem var nākties nožēlot lēmumu rīkot Olimpiskās spēles Pekinā. Pašas Ķīnas iestādes apsoliņa, ka tās nodrošinās lielāku brīvības un atklātības gaisotni. Un tomēr personas no Human Rights Watch ziņo, ka pārkāpumu skaits ir palielinājies pēdējos septiņos gados. Ķīna ne tikai turpina sodīt ar nāvi vairāk cilvēku nekā visa pasaule kopā, bet arī stingri apkaro iekšējās domstarpības un plašsaziņas brīvību tieši pirms spēlēm.

Šie notikumi neievēro Olimpiskās hartas garu. Tie ir tiešā pretrunā ar Pekinas iestāžu apņemšanos Uzņēmējpiilsētas līgumā, ko tās parakstīja ar Starptautisko Olimpisko komiteju.

Šo līgumu neatklāj sabiedrībai. Kādēļ? Tādēļ, ka, ja pasaule redzētu pilnīgo un vispārējo nesakritību starp Ķīnas solījumiem un rīcību, tad mums nebūtu citas izvēles, kā boikotēt Pekinu tāpat, kā mēs boikotējām aparteido Dienvidāfriku.

Es neticu boikotiem. Es arī uzstāju, ka sadarbība ar Ķīnu, kas tiecas pēc reformām un atklātības, nestu lielākus augļus, nekā tukši draudi. Taču prezidentam *Hu Jintao* ir jāpieņem, ka darījums paliek darījums. Uzņēmējvīrs līgums, pants par cilvēktiesībām Ķīnas konstitūcijā, Vispārējā cilvēktiesību deklarācija – tie ir solījumi, kas doti Ķīnas pilsoņiem. Ja Ķīna vēlas, ka Olimpiskās spēles pierāda tās tiesiskumu un uzticamību pasaulei, tad tai ir jāpierāda tās vēlme ievērot solījumus cilvēktiesību jomā, uzlabojot plašsaziņas līdzekļu brīvību saskaņā ar Olimpisko spēļu apņemšanos, pārtraucot nāvessodu izpildi saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas prasībām, pārtraucot atbalstīt militāros diktatorus no Birmas līdz Darfurai un atļaujot rīkot vispārēju balsstiesību vēlēšanas Honkongā. Tā Ķīna var iekarot tās vietu starptautiskajā sabiedrībā.

Konrad Szymański, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Ķīnas Tautas Republika ir valsts, kuras vārdu var atrast ikvienā cilvēktiesību pārkāpumu sarakstā, neatkarīgi no tā, vai jautājums ir par vārda un pulcēšanās brīvību, piespiedu abortiem, pazūšanu, spīdzināšanu, ticības brīvību vai agresijas draudiem pret Taivānu.

Ķīna turpina vajāt katoļu baznīcas sekotājus. *David Kilgour*, Kanādas bijušā sekretāra Āzijā, ziņojumā atspoguļojas, ka viena no vajātākajām grupām kopš 1999. gada ir *Falun Gong*, kuras locekļus piespiedu kārtā nosūta uz Ķīnas darba nometnēm. Cilvēki, kuru vienīgais noziegums bija tikšanās ar šī Parlamenta priekšsēdētāja vietnieku *E. McMillan-Scott*, nesen pazuda bez pēdām.

Tajā pašā laikā mūsu tirdzniecības attiecības plaukst. Ķīna palielina savu ietekmi Āfrikā un drīz aicinās miljoniem viesu uz Olimpiskajām spēlēm. Es nevaru saprast visācmredzamākās atbildes trūkumu: brīvajai pasaulei ir jāboikotē 2008. gada Olimpiskās spēles.

Hélène Flautre, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, šodien mēs runājam ar komisāri *B. Ferrero-Waldner*, un tas ir vērtējams atzinīgi. Tomēr desmitajā ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmē Pekinā 28. novembrī Eiropas Savienību pārstāvēja tās prezidents, komisārs tirdzniecības jautājumos un komisārs ekonomikas un monetāro lietu jautājumos.

Taisnība ir tāda, ka kopš 2000. gada tirdzniecība starp Eiropas Savienību un Ķīnu ir palielinājusies par 150 %. Taisnība ir arī tāda, ka ir kļuvis daudz grūtāk noteikt statistiskos datus par slikto cilvēktiesību situāciju Ķīnā. Nav nekāds tabu apspriest cilvēktiesību jautājumus vienlaicīgi ar tirdzniecības jautājumiem. Starp tiem ir acīmredzama saistība, piemēram, attiecībā uz brīvību iestāties arodbiedrībā un Ķīnas strādnieku iespējām mobilizēties un pieprasīt labākus darba apstākļus. Mūsu kopējā attieksme ir nožēlojama, jo vairāk tādēļ, ka tās ietekmē mēs izniekojam laiku – 2001. gadā pieņemtais lēmums solīja jaunu atklātību Ķīnā un progresu cilvēktiesību un demokrātijas jomā. Ķīnas iedzīvotāji gaida šo solījumu pildīšanu, un viņi vēro mūs.

Viņi ir vilušies savās cerībās, ka atklātība radīsies no olimpisko spēļu rīkošanas Ķīnā, un vilšanās sajūta ir rūgta. Spēļu tuvošanās izraisīja ne tikai bargākas represijas, bet arī, kas ir vēl nožēlojamāk, spēļu organizēšanai bija neparedzēta ietekme, un tās tikai izmantotas kā iegansts nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem. Ar šo es domāju piespiedu atsavināšanas gadījumus un ieceļotāju ekspluatāciju. Tas viss nav nekāds pārsteigums, jo disidents *Hu Jia* informēja mūs, ka Pekinas atbildīgā persona par drošību atbild arī par Olimpisko spēļu organizēšanu.

Droši vien mēs izteiksim pārsteigumu vai pat izbailes par notikumu gaitu, kad ārvalstu žurnālistu iebaidīšana un represijas, kas jau ir sākušās, kļūs vēl bargākas, jo viņu darbs jau ir traucēts. Piemēram, divu *Agence France-Presse* žurnālistu arests 12. septembrī parāda, ka 2007. gada janvārī ieviestos noteikumus piemēro vienīgi daļēji un vienīgi tīkmēr, kamēr aplūkojamās personas nerada sarežģījumus režīmam. Ķīnas apņemšanās ir tukši vārdi, patiešām, tā tik ļoti neievēro savus solījumus, ka ir ķērusies pie melno sarakstu sastādīšanas. Šobrīd ir izveidots saraksts ar 42 kategorijām ļaužu, kurus uzskata par *persona non grata* Olimpisko spēļu laikā, sākot no *Dalai Lama* līdz *Falun Gong* sekotājiem un disidentiem.

Šī gada janvārī sākās sarunas par jaunu ES un Ķīnas pamatnolīgumu. Tas ir apsveicami, jo jauns nolīgums nozīmē arī jaunu pantu par „cilvēktiesībām un demokrātiju”. Tas rada jaunu iespēju apspriest bažas izraisīto cilvēktiesību jautājumus ar Ķīnas iestādēm. Tomēr 2007. gads bija gads, kad tika atcelts tiesību seminārs cilvēktiesību dialoga sagatavošanai, jo Ķīnas iestādes atteica tajā līdzdalību divām īpašām NVO – viena no tām ir labi pazīstama organizācija, ko pārstāv cilvēktiesību aktīvistē *Sharon Hom*. Apsveicami, ka šajā gadījumā ES ieņēma stingru nostāju. Protams, vienlaicīgi mums ir jājaudā, vai šādi semināri var turpināties. Mūsu nostāja ir, ka divas lietas nedrīkst savstarpēji izslēgt viena otru. Ļoti svarīgi ir turpināt tiesību semināru

organizēšanu. Tomēr vienlīdz svarīgi ir tas, ka mēs nevaram Ķīnas iestādēm ļaut diktēt, kas tajos drīkst piedalīties.

Koenraad Dillen (NI). - (NL) Dāmas un kungi, pēdējās desmitgadēs šis Parlaments ir bijusi vieta, kur tiek pieņemtas vairākas cilvēktiesību deklarācijas. Pamattiesību hartas proklamēšana ir vēlreiz likusi mums pievērst uzmanību jautājumam par to, kas tad īsti ir Eiropas būtība. Mēs esam vērtību kopiena, kas balstās uz solidaritāti, toleranci un cilvēktiesību ievērošanu.

Vismaz tāda ir teorija, taču realitāte ir diezgan atšķirīga. Un Eiropas Savienības cilvēktiesību lozungam patiesībā vajadzētu būt savādākam. Pēdējās dažās nedēļās ir kļuvis pavisam skaidrs, ka tie, kam netiek dzirdēt par cilvēktiesībām, bieži vien ir tie paši, kas piemēro *Realpolitik* citu principu, proti, *erst das Fressen, dann die Moral*, vai „vispirms ēdiens, pēc tam morāle”, kā to pateica *Bertolt Brecht*.

Parīzē *Nicolas Sarkozy* apmaiņā pret izdevīgiem līgumiem izklāj sarkano paklāju masu slepkavas priekšā, kurš tikai pirms dažām dienām centās piešķirt terorismam likumību, liелoties, ka viņš lieki netērē vārdus, runājot par cilvēktiesībām savā valstī. Lisabonā tādus asinskārus tirānus kā *R. Mugabe* uzņem ar lielu cieņu, jo arī Āfrikā mēs meklējam savu komerciālo interešu piepildījumu.

Arī Ķīnā mēs ejam tādu pašu ceļu. Pagājušajā gadā *Amnesty International* ziņoja, ka Pekina atpaliel tādus būtiskos jautājumus kā nāves sodi, tiesvedība, preses brīvība un cilvēktiesību aktīvistu kustības brīvība. *Amnesty International* ziņo, ka vienlaicīgi Ķīnas galvaspilsētā notiek tieša tīrīšana. Izglītošanu ar piespiedu darbu un apcietinājumu bez apsūdzības tagad izmanto, lai sodītu par tādiem pārkāpumiem kā neatļauta plakātu līmēšana, braukšana nelicencētā taksometrā un ubagošana, un tie ir tikai daži no pārkāpumiem.

Cilvēktiesību aktīvistu tiks aplūsināti, bet stadions nākamgad mirdzēs un laistīsies, dāmas un kungi. Daudz Eiropas slavenību cīnīsies par sēdvietām priekšējās rindās Olimpisko spēļu atklāšanas ceremonijā. Un kad viņi nokļūs atpakaļ mājās, tad viņi nešaubīgi turpinās cīņu pret ekstrēmismu Eiropā. Ar to pietiek, lai kļūtu nelabi.

Laima Liucija Andriekienė (PPE-DE). – (LT) Nav iespējams noliegt, ka kopš 1998. gada, kad sākās Ķīnas un Eiropas augstākā līmeņa tikšanās, attiecības starp ES un Ķīnu politiskā, tirdzniecības un zinātniskās pētniecības līmenī ir attīstījušās strauji un ir pāraugušas stratēģiskās partnerattiecībās. Tomēr stratēģiskās partnerattiecības, kā mēs tās saprotam, balstās uz kopējām vērtībām, demokrātijas un cilvēktiesību ievērošanu.

Cilvēktiesību ievērošana vienmēr ir bijusi un turpina būt par pamatu, uz kā ES balstās. Tā nav vienīgi īslaicīga deklarācija, kā ES vēsture vairāk nekā pusgadsimta laikā ir nešaubīgi pierādījusi. Ir laiks visām valstīm, ES partnerēm, saprast, ka ir dažas lietas, ko Eiropas Savienība nekad nenodos un nekad neatcels. Tādēļ es vēlos uzsvērt, ka pirms vairākām stundām šajā pašā telpā tika parakstīts vēsturisks dokuments – ES Pamattiesību harta.

Tādēļ es vēlos pieminēt faktu, ka daži jautājumi negatīvi ietekmē ES un Ķīnas attiecību attīstību, un šo problēmu risinājums ir Ķīnas iestāžu rokās.

Mūsu sarunu laikā ar Ķīnas pārstāvjiem, pat sarunās par tirdzniecības un ekonomikas sadarbības nolīgumiem mēs vienmēr esam atcerējušies un nekad neaizmirsīsim faktu, ka Ķīnas iedzīvotāji turpina izciest apcietinājumu savu politisko uzskatu, ticības vai piederības etniskajām minoritātēm dēļ, un par finanšu noziegumiem, piemēram, nodokļu nemaksāšanu, viņiem tiek piespriests nāvessods.

Pēdējos gados, tuvojoties Pekinas Olimpiskajām spēlēm, mēs esam uzzinājuši par citiem „pasākumiem”, piemēram, par cilvēku mājokļu nojaukšanu bez kompensācijas piešķiršanas, lai uzstādītu konstrukcijas, kas nepieciešamas Olimpiskajām spēlēm, un sarakstu ar 42 kategoriju cilvēkiem, kas nedrīkst apmeklēt Olimpiskās spēles, tostarp *Dalai Lamu*, viņa sekotājiem un cilvēktiesību aizstāvjiem.

Es varu teikt tikai vienu – tas pilnībā neatbilst Olimpisko spēļu tradīcijām un garam. Tādēļ mans ierosinājums ir atcelt šādus sarakstus, kas nedod Ķīnai nekādu labumu, un nodrošināt, ka par godu Olimpiskajām spēlēm visi politiski ieslodzītie un savas pārliecības dēļ ieslodzītie tiek atbrīvoti, un moratorijs nāvessodam tiek pasludināts.

Es paužu nožēlu par faktu, ka ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksme Pekinā nekļuva par vēsturisku notikumu un ka tās dalībnieki nebija tādi politiķi, kas spētu pārnest ES un Ķīnas attiecības jaunā līmenī. Pietrūka tikai vienas lietas – lielākas rūpes un cieņas pret cilvēkiem un viņu tiesībām.

Glyn Ford (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, šajās debatēs es runāšu par ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmi un ES un Ķīnas cilvēktiesību dialogu, lai gan no dažām politisko grupu iesniegtajām rezolūcijām šajā Parlamentā jūs nemaz neuzzinātu, ka šo debašu pirmā daļa pastāv.

Taisnība, ka mēs ar Ķīnu risinām cilvēktiesību jautājumu. Situācija cilvēktiesību jomā Ķīnā ir tālu no normālas. Ķīna turpina piemērot nāvessodu, kā komisāre *B. Ferrero-Waldner* paziņoja savā sākuma runā. Ķīna apspiež organizācijas, kas cīnās par Tibetas autonomiju, reliģiskās grupas, kas neieklaujas ļoti stingri noteiktajās oficiāli atļautajās grupās, kā arī citus, kas veicina savu reģionu attīstību, preses brīvību un cenšas izveidot un izveido arodbiedrības. Mums ir arī nepārvarama barjera attiecībā uz simtiem miljonu nelegālo imigrantu, ko Ķīna nodarbina un kas cenšas mobilizēties, lai izbeigtu ekspluatāciju un veicinātu atbilstošus darba apstākļus.

Tomēr vairāki šī Parlamenta pārstāvji pilnībā atsakās atzīt jebkādu progresu, ko Ķīna ir panākusi pēdējos divdesmit gados. Pēc manām domām, lai gan cilvēktiesību situācija Ķīnā ir tālu no normālas, tomēr ir daudz labāka nekā Tjaņmeņas laukuma notikumu laikā. Kā jau komisāre teica, piemēram, nāvessodu tagad apstiprina Ķīnas Augstākā tiesa. Pēc manas pieredzes, Ķīnā tagad ir lielāka viedokļu brīvība, taču ne organizēšanas brīvība, jo tā joprojām ir *sine qua non* attiecībā uz to, ko Ķīna un Ķīnas iestādes patiesībā aizliedz.

Mums ir jāturpina piespiest Ķīnu risināt šos jautājumus, taču atteikšanās atzīt jebkādu progresu atņem drosmi tiem progresīvajiem un liberālajiem spēkiem šajā režīmā, kas cenšas panākt ko vairāk, jo viņi nesaņem atzinību par to, ko jau ir paveikuši.

Tagad Ķīnai ir globāla ekonomiska, rūpnieciska un politiska vara. ES ir nepieciešams ieņemt kritisku nostāju un pareizi kritizēt Ķīnu, ja tā dara ko nepareizu, pasakot, kas tai jāturpina attīstīt, vienlaicīgi risinot dialogu par globālās sasilšanas problēmu risināšanu, globalizācijas negatīvo ietekmi, Āfrikas attīstību un cīņu pret terorismu.

Dirk Sterckx (ALDE). - (NL) Priekšsēdētājas kundze, es ļoti atzinīgi vērtēju stratēģiskās partnerattiecības ar Ķīnu. Es priecājos, ka tagad starp mums ir kas vairāk nekā ekonomiskās saites un ka pēdējos gados, piemēram, kultūras apmaiņa ir ļoti palielinājusies. Es ļoti priecājos, ka tik lielu uzmanību velta politiskajiem jautājumiem, un es citēšu vienu piemēru.

Āfrika. Mums ir jāturpina cieša darbība ar Ķīnu saistībā ar tās politiku attiecībā uz Āfriku, un tagad mums ir forums, kur šo sadarbību īstenot. Es esmu iepriecināts, ka *L. Michel* drīz dosies uz Pekinu, lai apspriestu šo un citus jautājumus. Un es esmu iepriecināts, ka mēs arvien vairāk strādājam kopā pie ekonomikas jautājumiem. Taču es esmu ļoti nobažījies par mūsu attiecību nelīdzsvarotību ekonomikas jomā.

Piemēram, nav ne miņas no fakta, ka mums vajadzētu darīt ko vairāk, lai nodotu mūsu vienotā tirgus pieredzi Ķīnai, kas tādējādi varētu ievērojami uzlabot savu tirgu. Tas pats attiecas uz reģionālo politiku attiecībā uz reģionālo atšķirību mazināšanu. Mums ir pieredze šajās jomās. Mēs esam guvuši dažas mācības. Taču es nedomāju, ka ķīnieši tik ļoti vēlas iesaistīties šajā jomā.

P. Mandelson teica, ka valda nelielas neskaidrības par investīciju veikšanu Ķīnā un ka tas kaitē mūsu eksportam uz Ķīnu un arī Ķīnas ekonomiskajai izaugsmei. Es domāju, ka viņam ir taisnība. Jums ir nepieciešami tiesību akti un skaidrība, lai veicinātu ekonomikas uzplaukumu un intelektuālā īpašuma, produktu drošības vai kapitāla vadības jautājumus. Taču jums ir nepieciešami tiesību akti arī attiecībā uz cilvēktiesībām, protams. Tas ir tikpat svarīgi, ja ne vēl svarīgāk.

Es priecājos, ka mums būs ziņojums par dialogu cilvēktiesību jomā. Es uzskatu, ka mums tādu vajadzētu katru reizi. Tāpat kā jūs, komisāre, es redzu vairākas cerīgas pazīmes, taču Eiropas Parlamentam ir jāvelta vērība vienam vai diviem jautājumiem, kas vēl nav atrisināti – vārda brīvībai, politikai minoritāšu jomā, piespiedu darbam, kas diemžēl vēl turpinās, varas ļaunprātīgai izmantošanai, kuras diemžēl ir par daudz, un nāvessodiem, kas joprojām pastāv. Mums, Eiropas Parlamentam, ir jāturpina pievērst pastiprinātu uzmanību šiem jautājumiem, un tas jādara dienu un nakti.

Helga Trüpel (Verts/ALE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es uzskatu, ka mēs atkal saskaramies ar jautājumiem par to, kā pareizi risināt mūsu politiskās attiecības ar Ķīnu. *D. Sterckx* tikko atkal runāja par stratēģiskām partnerattiecībām un pareizi darīja. Es uzskatu, ka tas ir vēlamais mērķis. Taču mums ir jābūt reāliem, un pašreiz mēs noteikti tādi neesam, jo mums nav kopīgu vērtību pamata – cilvēktiesību, minoritāšu, nāvessodu jomā – uz kura balstīt patiesas stratēģiskas partnerattiecības.

Es uzskatu, ka bija pilnīgi pareizi, un es to saku apzināti kā Vācijas Zaļo partijas locekle, ka *Angela Merkel* tikās ar *Dalai Lama*, jo tas parāda, ka mūsu rīcība saskan ar to, ko sakām par cilvēktiesību ievērošanu.

No otras puses, kaut ko es pilnībā neatbalstu. Prezidents N. Sarkozy, kad viņš šeit nesen uzstājās, mums teica, ka cilvēktiesībām ir jābūt Eiropas Savienības iezīmei, bet pēc trīs nedēļām devās uz Ķīnu un nerunāja par cilvēktiesībām tur. Šī ir eiropiešu dubultā morāle, un pret to mēs nedrīkstam būt iecietīgi.

Es dedzīgi uzskatu, ka mūsu dialogs ar Ķīnu, kuru es atbalstu un kura turpināšanai ir jābūt politiskai gribai, nevar visu laiku būt saldās, glaimojošās runas, bet gan tam jāietver konfrontācija. Ja mēs apvienosim glaimus un konfrontāciju un runāsim ar Ķīnu pārliecināti, tad mums būs jāizsaka arī neslēpta kritika. Arī olimpisko spēļu kontekstā ķīniešiem ir jāpasniedz savi nospraustie mērķi un mums, eiropiešiem, ir jābūt drošiem un atklātiem un jāiepazīstina Ķīna ar savu kritiku, kad tas nepieciešams.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, pirms dažām stundām Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs parakstīja Pamattiesību hartu un paziņoja, ka „mums ir morāls un politisks pienākums aizstāvēt cilvēka cieņu. Tas attiecas uz visiem cilvēkiem šajā pasaulē”. Un Portugāles premjerministrs paziņoja, ka „harta ir daļa no ES ārpolitikas”.

Ļaujiet man atgriezties pie Ķīnas. Mēs saprotam, ka kļūstot par Pekinas Olimpisko spēļu uzņēmējvalsti, Ķīnas valdība apņēmas pilnībā ievērot gan olimpisko cilvēka cieņas ideālu, gan starptautiski garantētās cilvēktiesības.

Tagad Eiropas Parlaments secina, ka ir pieaudzis politiskās vajāšanas gadījumu skaits tieši saistībā ar Olimpiskajām spēlēm. Turklāt Ķīnā nāvēsodu izpilda vairāk cilvēkiem, nekā visā pasaulē kopā – līdz 10 000 gadā.

Cilvēktiesību aizstāvjus arestē un septiņus miljonus cilvēku spīdzina bēdīgi slavenajās *Laogai* nometnēs.

Ko mums vajadzētu darīt? Es uzskatu, ka vakar atbildi sniedza Saharova balvas ieguvējs S.M.Osman, kas mums ieteica izdarīt lielāku spiedienu uz attiecīgajām valdībām – darīt kaut ko konkrētu. Ir izpratne par vainu nolaidībā – atbildību par to, ko mēs varējām un spējām darīt, bet neizdarījām. Nepietiek vienīgi ar to, ka mēs paužam bažas. Ir laiks piemērot nosacītības principu un paziņot, kā mūsu kolēģis G. Watson to izdarīja: darījums paliek darījums.

Vienīgais veids, kā likt komunistu diktatoriem Ķīnā vairāk cienīt savus pilsoņus, ir sūtīt signālu, ka mēs pietiekami nopietni uztveram mūsu solidaritātes un cilvēktiesību vērtības, lai liktu diktatoriem just patiesas sāpes par ļaunprātīgo varas izmantošanu un uzpūtību.

Józef Pinior (PSE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Parlaments ir uzsvēris cilvēktiesību pārkāpumus un demokrātijas trūkumu Ķīnā vairākas reizes. Tās ir acīmredzamas problēmas. Vēl vakar, apspriežot Eiropas Savienības pagājušā gada ziņojumu par cilvēktiesībām, mēs runājām par cilvēktiesību trūkumu, demokrātiju un tiesiskumu Ķīnā.

No otras puses, man nešķiet pareizi ignorēt tās pārmaiņas uz labo pusi, kas ir notikušas Ķīnā. Eiropas Savienībai ir jāizmanto īpaši nākamais, Olimpisko spēļu gads, lai piespiestu Ķīnas iestādes veicināt liberalizāciju, demokrātiju, tiesiskumu un atbrīvot visus politieslodzītos.

20. novembrī Eiropas Parlamenta Cilvēktiesību apakškomitejas delegācija Apvienoto Nāciju Organizācijā Ņujorkā tikās ar *Liu Zhenmin*, Ķīnas pārstāvi ANO. Es uzskatu, ka tā bija konstruktīva tikšanās. Ķīnas puse izrādīja atklātības pazīmes un jutīgumu attiecībā uz spiedienu, kas izdarāms cilvēktiesību un demokrātijas jomā – faktu, ko uzsvēra arī *Human Rights Watch* un *Amnesty International* pārstāvji sarunās ar apakškomitejas delegāciju.

István Szent-Iványi (ALDE). - (HU) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, miljardiem cilvēku ar lielu interesi gaida Olimpisko spēļu atklāšanu 2008. gada 8. augustā. To vēros ne tikai sporta mīļotāji, bet arī tie, kas sagaida progresu Ķīnā cilvēktiesību jomā. Diemžēl mēs neesam apmierināti ar šodienas rezultātiem. Ķīnas komunistiskā partija var uzgavilēt, jo tā noteikti ir daudz sasniegusi kopš varas nostiprināšanas. Taču mums ir arī iespēja izmantot to laiku, kas ir atlicis līdz Olimpiskajām spēlēm, un stingri pieprasīt paskaidrojumus par pretlikumībām, kas vērojamas cilvēktiesību jomā. Eiropas Savienības un Ķīnas dialogs par cilvēktiesībām risinās 24 gadus. Diemžēl tas nav veiksmīgs. Vērojams neliels progress, piemēram, nāvēsoda piemērošanas jomā, taču daudzās jomās nav nekāda progressa, piemēram, vārda brīvības, preses brīvības un interneta lietošanas brīvības jomā. Lai mēs varētu īstenot pārmaiņas, mums ir arī jāmaina dialogs par cilvēktiesībām.

Pirmkārt, mums ir jāsaprot, ka dialogs par cilvēktiesībām nav vienīgais veids šādu problēmu aplūkošanai. Arī katras dalībvalsts pienākums ir rīkoties stingri un noteikti attiecībā uz šiem jautājumiem to divpusējās attiecībās.

Otrkārt, jānodrošina nevalstisko organizāciju klātbūtne un sarunu pārskatāmība. Pārskatāmība ir ļoti svarīga, lai kontrolētu, kas īsti notiek. Tā kā pats dialogs nav mērķis, tad tam ir jāga vienīgi tad, ja tas palīdz uzlabot cilvēktiesību situāciju Ķīnā.

Nobeigumā es vēlos runāt par *Uyghur* minoritātes situāciju. Par viņiem maz tiek runāts, un viņi ir aizmirsta minoritāte. Viņi ne tikai cieš no vispārējas apspiešanas Ķīnā, bet arī ir diskriminācijas upuri izcelsmes, ticības un valodas dēļ. Es jūs aicinu rīkoties arī viņu interesēs. Paldies.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). - (ES) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos izmantot iespēju un izteikt pāris atgādinājumus Eiropas valstu valdībām.

Pirmais ir par ieroču embargo atcelšanu Ķīnai, par ko ir runāts vairākas reizes. Es vēlos uzsvērt, ka šis Parlaments ir bieži uzstājies, ka šī embargo atcelšana būs iespējama vienīgi tad, kad tiks panākts patiens un jāgpilns progress attiecībā uz tiem, ko arestēja pēc Tjaņmeņas laukuma notikumiem 1989. gadā, nevis vispārējs progress, bet progress tieši šajā jautājumā, jo šobrīd mēs to gaidām no Ķīnas iestādēm – jāgpilnu progresu, kas ļautu īstenot šādu pasākumu.

Es uzskatu, ka, kamēr šāds progress nav vērojams, tikmēr atcelšana būtu ne tikai pārāgra, bet arī raidītu pilnīgi nepareizu vēstījumu un radītu par Eiropu ļoti sliktu iespaidu, jo - es atkārtu - šo embargo noteica ļoti īpašu iemeslu dēļ, kas noteikti nav atrisināti.

Otrs vēstījums, kas atbalsta manas kolēģes *H. Trüpel* teikto, ir par to, ka ir nepieņemami, ja dažas Eiropas valstis pakļaujas un dažreiz arī padodas Ķīnas iestāžu spiedienam, kura mērķis ir kavēt viņu oficiālās tikšanās ar nozīmīgām Ķīnas personībām, dažos gadījumos disidentiem vai pārstāvjiem, piemēram, *Dalai Lama*, pretim nodrošinot tirdzniecības attiecības ar Ķīnu.

Īpaši šodien, kad mēs esam parakstījuši Pamattiesību hartu, tas galīgi nesaskan ar pamata ētosu, kādu mēs cenšamies piešķirt Eiropas Savienībai.

Ana Maria Gomes (PSE). - (PT) Augstākā līmeņa sanāksmē Eiropa skaidri runāja par to, kā Ķīna sagroza PTO noteikumus, neievērojot nodarbināto tiesības, eksportējot produktus, kas ir kaitīgi veselībai, pārkāpjot tehnoloģiju autortiesības un traucējot Eiropas piekļuvi Ķīnas tirgum. Ķīnas līderi nebija raduši dzirdēt ES runājam tik atklāti un atbēbas, aizkavējot kopējās deklarācijas parakstīšanu dažas dienas, taču Eiropas valstu vadītāji nožēlojami neizturēja spiedienu – viņi ne tikai nepieņemamā veidā piekāpās jautājumam par referendumu Taivānā, bet arī neiebilda pret „Vienas Ķīnas politiku” un nerunāja ar Pekinu par nopietnām cilvēktiesību problēmām. Prezidents *José Sócrates* pastāstīja Portugāles žurnālistiem, ka laika trūkuma dēļ šos jautājumus dažreiz apspriež pusdienu laikā.

Nāvēssods un cietumnieku atbrīvošana, kuri tiek turēti apcietinājumā kopš Tjaņmeņas laukuma masu slepkavībām – šie ir iemesli, kādēļ šis Parlaments atbalsta ieroču embargo saglabāšanu Ķīnai. Patvaļīga turēšana apcietinājumā un notiesāšana, korupcija un piespiedu izlikšana no mājām, žurnālistu un interneta lietotāju vajāšana un apspiešana, represijas pret tibetiešiem un minoritātēm, atbildība par traģēdijām Darfurā un Birmā – neviens no šiem svarīgajiem jautājumiem nebija augstākā līmeņa sanāksmes dienas kārtībā. Skaidrs, ka Eiropas Savienība nav vienīgā, kuras pienākums ir aicināt Pekinu atskaitīties pirms Olimpiskajām spēlēm 2008. gadā. Ja Starptautiskā Olimpiskā komiteja ir par starpnieku gaisa kvalitātes jautājuma risināšanā, kādēļ gan nevērtēt Pekinu attiecībā uz Olimpiskā ideāla ievērošanu tās attiecībās ar savas un citu valstu pilsoņiem? Neviens, un īpaši jau ES Padome un Komisija, nedrīkst turpināt izturēties nevērtīgi pret cīņu par brīvībām un cilvēktiesībām Ķīnā. Tas ir maratons, kuru stimulē vienīgi 2008. gada Olimpiskās spēles. Tas ietekmē ne tikai miljoniem Ķīnas iedzīvotāju, bet arī visu cilvēci.

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, cilvēktiesību dialogs starp ES un Ķīnu notiek divas reizes gadā aiz slēgtām durvīm pēdējos vienpadsmit gadus, un tomēr šajā laikā cilvēktiesību situācija Ķīnā nav uzlabojusies. Ziņojumi par sodiem, spīdzināšanu cietumos, darba nometnēm un tibetiešu apspiešanu skaidri parāda, ka mēs, eiropieši, neuzņemamies atbildību.

Olimpiskās spēles tuvojas, un tās ir labs iemesls Ķīnai sniegt pierādījumus patiesai centībai īstenot reformu. Vienlaicīgi mēs arī nedrīkstam īstenot dubultus standartus. Apsveicami, ka federālā kanclere *Angela Merkel* uzņēma *Dalai Lama*, neraugoties uz lielo kritiku. Būtu tikai loģiski, ja Beļģijas, Francijas un citu valstu vadītāji rīkotos līdzīgi. Visā pasaulē Eiropas Savienību uztver kā cilvēktiesību balsi, un beidzot ir laiks attiecīgi rīkoties ikvienā kontekstā, tostarp risinot dialogu ar Ķīnu.

Alexandra Dobolyi (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, šodien mēs apspriežam ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmi, kas notika pirms desmit gadiem, un ES un Ķīnas cilvēktiesību dialoga divdesmit ceturto kārtu, kas notika pirms diviem mēnešiem.

Īpaši šodien es vēlos sākt ar otro. Cilvēktiesību un pamata brīvību ievērošana ir ES un tās politikas pamatprincips, par ko mēs visi ļoti rūpējamies un ko atbalstām. Taču es esmu viena no tiem, kas uzskata, ka Eiropas Savienībai vajadzētu orientēties uz rezultātiem cilvēktiesību ievērošanas veicināšanā, nevis balstīt pieeju vienīgi uz principiem, un vissvarīgāk ir pieņemt, ka uzlabojumi notiks pakāpeniski. Tas nenozīmē, ka ES vajadzētu kautrēties paust savu kritiku un izmantot varu, lai uzstātu uz demokrātiskām reformām.

Es esmu arī viena no tiem, kam rūp augsta līmeņa produktu drošība, kas ietekmē 550 miljonus Eiropas valstu iedzīvotāju, kam rūp tirdzniecības nelīdzsvarotība, efektīva tirgus pieejamība, intelektuālās īpašumtiesības un starptautiskās konkurences politika, kas ietekmē tūkstošiem Eiropas uzņēmumu un miljoniem Eiropas nodarbināto, kam rūp sadarbība vides aizsardzības jomā, starptautiska vides pārvaldība un klimata pārmaiņas, kas ietekmē visas pasaules iedzīvotājus.

Tā kā mums rūp viss iepriekš minētais, tad mēs stingri atbalstām Komisiju un Padomi un tās prezidentūru, lai tā izvirzītu, apspriestu un nepārtraukti uzsvērtu katru no šiem jautājumiem regulārā dialogā ar Ķīnu. Pietiek izlasīt astoņpadsmit lappušu garo kopējo paziņojumu par pēdējo ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmi, lai saprastu, ka ES un Ķīnas sadarbības sarežģītība, jūtīgums un svarīgums...

(Priekšsēdētāja pārtrauc runātāju)

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, šīs debates atkal parāda, ka pārmaiņas sabiedrībā prasa laiku, un es uzskatu, ka mums vienmēr ir jāatceras par Ķīnas izcelsmi. Es uzskatu, ka mums ir arī jāatzīst noteikts progress, kā jau es teicu sākumā. Taču vienlaicīgi patiesība ir tāda, ka Ķīna vēl nav tāda, kādu mēs to vēlētos redzēt.

Tādēļ es uzskatu, ka cilvēktiesību dialogs, arī NVO seminārs, joprojām paliek galvenais veids, kā risināt cilvēktiesību problēmas Ķīnā.

Tomēr es uzskatu, ka mums ir jābūt apņēmīgiem, bet arī realistiskiem. Apņēmīgiem pārliecināt Ķīnu, ka tās interesēs ir pilnībā ievērot cilvēktiesības visā valstī. Realistiskiem, jo mums ir nepieciešams atzīt, ka, tikai līdzdarbojoties un ilgstošī pūloties, mēs patiešām varam cerēt uz patiesu reformu īstenošanu Ķīnā. Es arī vēlos teikt, kas NVO semināru turpināšana ir gan Ķīnas, gan Eiropas Savienības interesēs. To nupat apstiprināja augstākā līmeņa sanāksme.

Tādēļ es uzskatu, ka ir labas izredzes nākamajā cilvēktiesību dialogā Slovēnijas prezidentūras laikā rīkot civiliedzīvotāju semināru.

Par dažiem citiem jautājumiem es vēlētos vienīgi teikt, ka cilvēktiesības pieminēja kopējā paziņojumā, un es tikai nolasīšu dažas pirmās rindiņas: „Abas puses uzsvēra to apņemšanos veicināt un aizsargāt cilvēktiesības un turpināja piešķirt lielu vērtību ES un Ķīnas cilvēktiesību dialogam, tostarp to pavadošajam tiesību semināram.” Jūs redzat: te nu tas ir. Viņi uzsver konkrētu pasākumu svarīgumu cilvēktiesību jomā un apstiprina savu apņemšanos turpmāk stiprināt dialogu un tā tālāk.

Es arī vēlētos teikt, ka ir daži konkrēti jautājumi, kurus šajās sarunās uzsvēra un kuros mēs vēlamies redzēt progresu, piemēram, *Falun Gong* jautājumā. *Falun Gong* sekotāju situācija, kuri cieš no represijām savas ticības dēļ, joprojām izraisa mūsos bažas. Mēs runājam par šo jautājumu vairākas reizes, un jo īpaši cilvēktiesību dialoga semināros. Mēs lūdzām un turpināsim lūgt Ķīnas iestādēm pielikt punktu bargajai attieksmei pret *Falun Gong* sekotājiem.

Attiecībā uz nāvessodu es jau iepriekš esmu teicis, ka šis jautājums ir mūsu darba kārtības augšgalā un, pamatojoties uz to, mēs mudinām Ķīnu un turpināsim mudināt mazināt nāvessodu skaitu ar mērķi pakāpeniski atcelt nāvessodu vispār.

Pirmais solis būtu pasludināt moratoriju piemērošanai. Pēc tam, kā jau es teicu ievadā, Augstākā tiesa atkārtoti izskatītu nāvessoda spriedumus pirmajā posmā, ko nepārtraukti uzraudzītu.

Es uzskatu, ka debates ir ļoti skaidri parādījušas, ka aina nav viennozīmīga – pastāv progress, tomēr daudz kas vēl jādara, un es varu vienīgi teikt, ka mēs turpināsim sarunas ar Ķīnu, lai mudinātu Ķīnu īstenot progresu. Es uzskatu, ka Olimpiskās spēles būs laba iespēja Ķīnai parādīt, ka tā ir īstenojusi lielāku progresu.

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis sešus rezolūcijas priekšlikumus, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2007. gada 13. decembrī.

12. Ekstrēmisma pieauguma apkarošana Eiropā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākošais punkts ir Komisijas paziņojums par ekstrēmisma pieauguma apkarošanu Eiropā.

Franco Frattini, Komisijas loceklis. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, pirmkārt, es vēlos izteikt savas dziļās bažas par to darbību pieaugumu Eiropā, kuras ir attiecināmas uz vardarbīgām un ekstrēmistu grupām un organizācijām.

Es uzskatu, ka tāpēc šodienas debates ir īpaši svarīgas, jo teroristu aktus neizraisa vienīgi ekstrēmisms — tas ekstrēmisms, par kuru mēs daudzreiz esam runājuši šajā Parlamentā, — bet arī darbības un notikumi, kurus pareizāk būtu dēvēt par rasismu, antisemitismu, ksenofobiju, nacionālekstrēmismu, islamofobiju, visiem neiecietības veidiem, kuri, kā jau minēju, ir satraucoši plaši izplatīti Eiropā un kuri, pēc manām domām, ir pilnīgi neatbilstoši un pretēji Eiropas Pamattiesību hartā, kuru mēs šorīt pasludinājām, paustajām vērtībām. Nav šaubu, ka ekstrēmisms būtībā izraisa šķelšanos un vardarbību.

Tāpēc, manuprāt, pirmais mērķis ir politisks. Acīmredzot šajā saistībā es pieminēšu pasākumus, kas vairāk attiecas uz drošību un policijas uzraudzību; tomēr, saskaroties ar ekstrēmisma un tā izcelsmes problēmu, mums atkal jāveido tāda Eiropas Savienība, kas ir arvien tuvāka saviem pilsoņiem un tādējādi spēj paust ideju par iecietību, solidaritāti un Pamattiesību hartas ievērošanu, kura pašlaik ir viens no stūrakmeņiem, kas saista dalībvalstis ar tās pilsoņiem.

Es uzskatu, ka ekstrēmisms nav attaisnojams; mēs to daudzkārt esam teikuši attiecībā uz terorismu, mums tas jāsaprot, piemēram, arī attiecībā uz rasismu un ksenofobiju. Tomēr mums arī jāpēta ekstrēmisma un vardarbības dziļās saknes. Tas ir mūsu pienākums, jo mūsu pienākums ir īstenot Eiropas politikas pasākumus ne tikai, lai cīnītos pret, bet arī, lai novērstu un izskaustu ekstrēmistu struktūras un darbības.

Es vēlos minēt dažus piemērus, kas, pēc manām domām, attēlo to, ka Eiropas politika patiesi var būt noderīga un noderīgāka, ja tā var teikt, par politiku, ko īsteno tikai valsts līmenī. Attiecībā uz pilsoņu dalību Eiropas politiskajā dzīvē ir ļoti būtiski, lai šajā programmā — un tas, ka Eiropas Komisija finansē šādu programmu par pamattiesībām un pilsonību, nav nejauši — būtu paredzētas politikas un pasākumi, kas mudinātu pilsoņus vairāk piedalīties politiskajā un iestāžu dzīvē, un šajā saistībā tādi notikumi kā 2009. gada Eiropas vēlēšanas sniedz mums lielisku izdevību veicināt debates, kas izraisa lielu vēlētāju aktivitāti, atspoguļojot pozitīvu piedalīšanos iestāžu dzīvē.

Tomēr ir skaidrs, ka otrs politikas pasākums, kas Eiropai būtu jāīsteno un kuru Eiropa vēlas veicināt, ir izglītība, jo īpaši jaunākajām paaudzēm. Pēc manām domām, ir ļoti būtiski īstenot tādu politiku, kuras mērķis ir dzīvā atmiņā saglabāt pagātnes traģēdijas, un jo īpaši starp mūsdienu jaunākajām paaudzēm, studentiem un jauniešiem, pat starp pašiem mazākajiem. Piemēram, visas programmas, kuras mēs atbalstām un kuras, pēc manām domām, jāturpina atbalstīt, programmas, kuras dzīvā atmiņā saglabā visu diktatūru upurus un tos upurus, ko prasījuši totalitārie režīmi, kas pagātnē ir izpostījuši Eiropu, pēc manām domām, ir instrumenti, ko var labi izmantot ekstrēmisma un rasisma izskausšanai; piemēram, mēs no koncentrācijas nometņu vēstures varam gūt mācību, ko sniegt mūsdienu jauniešiem, lai šāda veida traģēdijas nekad neatkārtotos ne tikai Eiropā, bet visā pasaulē.

Ir vēl viens politikas pasākums, ko mēs, manuprāt, varam paturēt un kurš mums jāpatur prātā: tie pasākumi, kas vispārīgāk veicina iecietību un dialogu starp dažādām kultūrām un acīmredzot starp dažādām reliģijām. Mums ir divas nozīmīgas iespējas: viena šogad, kas ir Eiropas gads par iespēju vienlīdzību visiem — un mēs plānojam pārskatīt šogad īstenotās iniciatīvas —, un otra nākamajā, 2008. gadā, kas ir Eiropas Starpkultūru dialoga gads, dialoga starp dažādām kultūrām un civilizācijām. Es uzskatu, ka 2007. gada pārskats un 2008. gada programma sniedz lielisku izdevību veicināt cilvēku, un es vēlos vēlreiz uzsvērt, jauniešu sapratni par tāda dialoga būtību, kas bagātina un saliedē.

Ir neapšaubāmi svarīgi panākt, lai sabiedrība apzinātos to, cik būtiski ir veicināt tiesības un izskaust ekstrēmismu, vardarbību un neiecietību. Te jāiesaista Eiropas Pamattiesību aģentūra — ko mēs vēlējamies panākt un ko šis parlaments stingri atbalstīja; tieši tāpat kā Eiropas Rasisma un ksenofobijas un antisemitisma

uzraudzības centrs Vīnē pagātnē bija instruments ļoti būtiskā jomā — cīņā pret antisemitismu, arī Pamattiesību aģentūrai būs instruments. Aģentūrai kā galvenajai šīs jomas pārstāvei būs ļoti būtiska loma. Kā jums zināms, mēs pašlaik izstrādājam daudzgadu sistēmu, ko apspriežam ciešā sadarbībā ar *Cashman* kungu, un uzskatām, ka aģentūras daudzgadu plānošanas sistēma dos mums noderīgus instrumentus kopīgai rīcībai, lai novērstu ekstrēmismu.

Turklāt mums nepārprotami ir jāreaģē: visas iepriekš minētās politikas ir būtiskas novēršanas politikas, mums ir arī jāreaģē. Es personīgi cīnjos arī Ministru padomē par Eiropas tiesību aktu, un mēs pagājušā gada aprīlī vienojāmies par Eiropas tiesību aktu, saskaņā ar kuru var sodīt par tādu darbību veikšanu, kuru pamatā ir rasistiskas vai ksenofobiskas jūtas, un šādu darbību veicēji tiek sodīti visās Eiropas Savienības valstīs vienādi.

Tā nav tikai fiziska darbība, bet arī kūdīšana, naida sēšana, vēstījums, kuru nevar sajaukt ar vārda brīvību, uz ko mums visiem neapstrīdami ir tiesības. Šajā gadījumā mēs runājam par konkrētu pamudinājumu rīkoties, rīkoties vardarbīgi. Dalībvalstis vienojās par šo lēmumu pagājušā gada aprīlī. Padomājiet par šīm šausminošajām rasisma izpausmēm - sporta pasākumos, futbola spēļu laikā, kad cilvēki izmanto iespēju izkliegt neonacisma saukļus; šāda veida rīcība saskaņā ar pamatlēmumu, kuru mēs patiesi vēlējamies pieņemt un pieņemām Vācijas prezidentūras laikā, tiks sodīta. Es saku - tiks sodīta, lietojot nākotnes izteiksmi, jo diemžēl - un šajā gadījumā es apelēju pie jūsu saprāta - kopš aprīļa līdz šim brīdim dažu dalībvalstu parlamenti nav atsaukuši savas iebildes, tāpēc tiek kavēta procedūra, saskaņā ar kuru stājas spēkā šis Eiropas tiesību akts, lai sodītu rasistisku un ksenofobisku rīcību.

Es par to runāju, absolūti cienot valstu parlamentus; tomēr ņemot vērā to, ka Ministru padomes prezidentvalsts valdība ir piekritusi, es uzskatu, ka tai jāvēršas pie sava parlamenta, lai pēc iespējas ātrāk atsauktu savus iebildumus, un mēs beidzot varētu nodrošināt pamatlēmuma stāšanos spēkā pēc trīsarpus gadus ilgušām debatēm.

Nobeigumā, dāmas un kungi, - mums citās jomās jau ir tiesību akti, kas paredz sodu par diskrimināciju rases vai etniskās piederības dēļ, un šo tiesību aktu ievērošanu, ja tā var teikt, neapšaubāmi uzraudzīs Eiropas Komisija, kuras pienākums ir nodrošināt atbilstību Eiropas tiesību aktiem. Es vēlos vērst uzmanību, piemēram, uz to jaunāko direktīvu par „neierobežotiem” audiovizuāliem pakalpojumiem, kas jau no paša spēkā stāšanās brīža skaidri nosaka, ka audiovizuālie pakalpojumi nedrīkst kūdīt naidu seksuālās orientācijas, rases, reliģijas vai tautības dēļ.

Tieši tam, lai sasniegtu visu iepriekš minēto, nepietiek ar policijas kontroles pasākumiem, apsūdzībām, ir vajadzīga dziļi iesakņojusies individuālo tiesību kultūra, kas novērtē cilvēku! Viss, ko mēs teicām šorīt, kad godinājām Pamattiesību hartu! Es uzskatu, ka laikā, kad gatavojamies ratificēt Lisabonas līgumu, šī ir viena no politikām, ar kuru Eiropa var piedāvāt pārējai pasaulei mācību par iespējām izskaust šos naidpilnos noziegumus pret cilvēku.

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

Manfred Weber, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, tas ir gandrīz neticami. Pirms četrām vai piecām nedēļām mani ielūdza apmeklēt demonstrāciju pret demonstrāciju, ko organizēja mana apgabala labēji ekstrēmās partijas. Demonstrācijā piedalījās tikai 30 ekstrēmistu, bet demonstrācijā pret viņiem bija sapulcējušies vairāk nekā tūkstoš demonstrantu. Šādos apstākļos, stāvot pretī šiem labējiem ekstrēmistiem, sev sakāt: „Tas ir gandrīz neticami.” Kā cilvēki pēc šī gadsimta Eiropā var atgriezties pie ekstrēmisma, naidpilni un augstprātīgi staigāt apkārt un aģitēt pret citiem?

Šodienas debātes ir ļoti vēlamas un būtiskas. Ekstrēmisms ir mūsu sabiedrības posts. Atkal un atkal mēs, politiķi, vēršamies pie cilvēku morālās drosmes, cerot, ka viņi celsies un iebildīs pret ekstrēmismu. Es uzskatu, ka ir laiks pateikties par to, ka pietiek šādas morālās drosmes, ka tik daudzi cilvēki iet un protestē. Kas ir ekstrēmisms? Es vēlos uzsvērt, ka tad, kad runājam par politisku partiju aizliegšanu, viedokļu un uzskatu publiskas paušanas aizliegšanu, protams, šādu pasākumu pamatā nedrīkst būt politisks spriedums. To pamatā jābūt objektīvam kritērijam. Mēs šodien definējam šo objektīvo kritēriju Pamattiesību hartā, kas izsaka mūsu pamatvērtību būtību. Ja partijas vai politiķi vēršas pret šīm vērtībām, tad tiesām jālemj, vai to darbības ir nelikumīgas, un, ja tā, jāuzliek aizliegums.

Ko vajadzētu darīt, ja ekstrēmo partiju kandidāti tiek ievēlēti, ja šādas partijas iegūst vietas parlamentā? Pirmkārt, ar šīm partijām nedrīkst sadarboties, un es esmu pateicīgs sociāldemokrātu grupas deputātiem, kas no savām rindām izslēdza Slovērijas partiju par sadarbošanos ar ekstrēmistiem. Otrkārt, mēs nedrīkstam

neņem vērā to, ka šādu veiksmi vēlēšanās rada sabiedrības neapmierinātība, un mēs nedrīkstam uz to reaģēt, nopelot vēlētajus, bet gan risinot pamatproblēmu. Treškārt, es vēlos uzsvērt to, ka ekstrēmisms bieži rodas arī partiju iekšienē, un mums no tā jāizsargājas. Tāpēc mans vēstījums ir šāds: „Neļaujiet tam iesakņoties!”

Ir gan kreisais, gan labējais ekstrēmisms, un tie abi ir vienlīdz slikti. Tas ir jāuzsver. Eiropa ir pieredzējusi ekstrēmismu un ir no tā cietusi. Cīņā ar ekstrēmismu ir gūti panākumi. Tā ir cīņa, kuru vērts turpināt. Un mēs galu galā noteikti uzvarēsim.

Kristian Vigenin (PSE) – (BG) Priekšsēdētāja kungs, komisār *F. Fratini*, paldies par sapratni un Komisijas nodomu izklāstu. Manuprāt, ir simboliski, ka tieši šodien, kad tika parakstīta Pamattiesību harta, mēs apspriežam ar to tieši saistītu tematu. Jo pieaugošais ekstrēmisms, pieaugošā ekstrēmo labējo partiju un organizāciju ietekme tiešā veida apdraud Eiropas Savienības pastāvēšanu.

Varbūt izklausīsies pārāk spēcīgi, bet Eiropas Savienības pamatā ir skaidri principi, un tās pastāvēšana ir iespējama, pateicoties tam, ka pirms 50 gadiem Eiropā dominēja miers, solidaritāte, iecietība, abpusēja cieņa starp etniskām un reliģiskām kopienām, tautu mierīga līdzāspastāvēšana. Šodien ekstrēmie labējie vērsas tieši pret šiem principiem; viņi vērsas pret Eiropas Savienības būtību, no kuras ir atkarīga tās pastāvēšana. Bet mūsu Eiropas Savienība nav abstrakta struktūra; tas nav tikai kārtējais administratīvais pārvaldības līmenis. Tā ir savienība, kuras misija ir aizstāvēt un aizsargāt vērtības, kas ir visas pasaules pamatā.

Vēloties vai nē, gatavi vai nē, mums jāsaprot, ka visā pasaulē ir cilvēki, kam ir atņemtas pamattiesības, kuri cieš no politiskas atbērbības, ko apspiež nedemokrātiski režīmi vai kurus diskriminē rases, etniskās izcelsmes un reliģiskās piederības dēļ. Un visā pasaulē cer, ka Eiropas Savienība viņus atbalstīs un ka iecietības gars, pilsoņa tiesību un sociālā nodrošinājuma garantijas reiz būs arī viņu valstī. Vai varam būt spēcīgi un pārliecinoši ārpus savām robežām, ja nespējam atrisināt problēmas savā sētā? Kā varam paskaidrot cilvēkiem, kas uz mums liek pēdējās cerības, ka imigranti mirst tikai savas izcelsmes dēļ, ka etniskais mazākums tiek sistemātiski diskriminēts, ka partiju ideoloģijas apšaubā sieviešu vienlīdzību vai definē homoseksuālismu kā slimību? Kā varam paskaidrot, ka pamazām aizmirstam mūsu vēstures drūmākās lappuses, ka jaunieši slavē Ā. Hitleru un ka modē ir nācis antisemitisms? Es nespēju to pieņemt, un to nespēju arī mani sociāldemokrātu kolēģi.

Es uzskatu, ka šajā parlamentā nav tādas politiskās grupas, kas ir vienaldzīga pret labējā ekstrēmisma, rasisma un ksenofobijas izplatību. Vai šodien nebijām liecinieki tam, kā vēsturisku pagrieziena punktu Eiropas Savienības attīstībā rupji apkaunoja trokšņains mazākums, kas 2009. gadā varētu atgriezties spēcīgāks, agresīvāks un labāk organizēts? Liekulīgi pieprasot rīkot referendumu, tas apstrīdēja ne tikai Pamattiesību hartu, bet arī pašas pamattiesības. Tieši šī uzvedība, ko bieži novērojam arī daudzos valstu parlamentos, iedrošina ekstrēmistus, kuri, iedvesmojoties no šī politiskā cirka, jau rīt ķerties pie piespiedu pasākumiem. Mums skaidri jānosauc problēmas un kopā jāmeklē risinājumi. Tāpēc mēs šo jautājumu vēl un vēl iekļausim parlamenta dienaskārtībā. Jo ekstrēmisms ir izaicinājums visai Eiropai, tāpēc ir vajadzīgi plānoti pasākumi Eiropas, valsts, reģionālā un vietējā līmenī.

Ja Eiropas Komisija ir Eiropas Savienības līgumu aizbildnis, Eiropas Parlaments ir tās vērtību aizbildnis, un, manuprāt, visi kopā mēs spēsim pretoties pieaugošajam vilnim, ko pazīstam no nesenās pagātnes. Un mēs to apturēsim, nepārkāpjot pamattiesības, piemēram, tiesības uz vārda brīvību, apvienošanās tiesības, plašsaziņas līdzekļu brīvību. Jo cīnīties par demokrātiju var tikai saskaņā ar demokrātijas noteikumiem. Šo noteikumu pārkāpšana nozīmēs to, ka ekstrēmisms ir guvis virsroku. Paldies.

Ignasi Guardans Cambó, ALDE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, pirms dažām nedēļām jauns vīrietis vārdā *Carlos Palomino* tika sadurts līdz nāvei Madrides metro pēc sadursmes ar labējiem ekstrēmistiem. Īsi pirms tam Barselonas metro TV uzraudzības kameras bija nofilmējušas kādu ārpūtīgo, kurš iesita jaunai meitenei, jo viņa bija imigrante, tikai viņas ādas krāsas dēļ — tā viņa teica —, nezino, ka tiek filmēts un ka viņa rīcību pārraidīs visā pasaulē.

Šie un citi līdzīgi gadījumi ir atkārtājušies dažādās Eiropas vietās. Bieži vien, dažkārt ar pārspēlētu atbildības sajūtu mēs un visi politiķi, kuriem rūp šī parādība, cenšamies mazināt šādu uzbrukumu nozīmi: mums nevajag satraukties, mēs sakām, - šie galu galā ir tikai atsevišķi atgadījumi, apkārt neklīst tik daudz ārpūtīgo, mums nevajag pārspīlēt, tā nav nopietna problēma.

Tāpēc mēs apzīmējam šos uzbrukumus kā nebūtiskus, jo mums ir bail atzīt, ka labākajā gadījumā tie patiesībā nav nebūtiski. Starp citu, kā pareizi ir noteikts rezolūcijā, par kuru mēs rītdien balsosim, daudzas no šīm neonacistu un labējo ekstrēmistu organizācijām spēlē uz sabiedrībā esošajām jūtām, kuras mēs nevaram noslēpt.

Tāpēc nepietiek tikai ar nosodījumu. Mums ir jāatver acis un jārikojas atbildīgi, un jāvērsas pret problēmu, kas nav tikai atsevišķa parādība; nesaceļot trauksmi, mums ir jāatzīst tās patiesais mērogs un apjoms. Diena, kad parakstījām Pamattiesību hartu, ir piemērota, lai atcerētos to, ka Eiropas Savienībai ir jāiesaistās un jāuzņemas atbildība šajā jomā.

Gadījumā, kad jāaizstāv cilvēku cieņa vai jāatmasko rasisms, ksenofobija un neiecietība, subsidiaritātes princips nedarbojas. Ir vajadzīga rīcība Eiropas Savienības līmenī, pirmkārt, Komisijai un Pamattiesību aģentūrai jāzvērtē, kāda veida struktūras un tīkli — ja tādas ir — aiz visa tā slēpjas, kādas saites ir starp dažādām ekstrēmām labējām kustībām, lai piemērotu tiesību aktus, veicinātu problēmas risināšanu ar izglītības politikām un atbalstītu pedagogus, kas māca par dažādību un, ja vajadzīgs, ar varu jāatmasko tie politiķi, sociālie līderi, sportisti u.c., kuri pasīvi vai aktīvi veicina šīs darbības.

Bogusław Rogalski, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pieaugošais ekstrēmisms Eiropā ir realitāte, un mums par to ir jārunā. Komisārs jau daudz ko pateica, bet viņš runāja vispārīgi un par mazāk svarīgiem jautājumiem, piemēram, rasismu futbola spēļu laikā. Mums ir jārunā par faktiem, par politisko ekstrēmismu, kuram pašlaik Eiropas Savienībā esam liecinieki.

Vakar, priekšsēdētāja kungs, neofašistu partijas *NPD* vadītājs uzstājās Vācijas sabiedriskajā TV kanālā *ARD* un pieprasīja, lai Polija nekavējoties Vācijai atgrieztu Pomerānijas un Silēzijas apgabalus. Viņš paziņoja, ka Kaļiņingrada, Gdaņska un Vroclava ir Vācijas pilsētas un pieprasīja tām Vācijas jurisdikciju. Viņš arī pieprasīja, lai šīs pilsētas un teritorijas, kas pašlaik ir Polijas sastāvā, tiktu nekavējoties atgrieztas Vācijai.

Mēs runājam par notikumiem Vācijā, kas ir vadošā Eiropas Savienības valsts. Jau vairākus gadus vācu fašisti no *NPD* partijas aicina pārskatīt valsts robežas, noliedzot starptautiskos līgumus, ar kuriem tika izbeigts Otrais pasaules karš, un pieprasa nospraust iepriekšējās robežas. Komisār, mēs nedrīkstam to pieļaut. Ir stingri jāreaģē. Mēs nedrīkstam pieļaut to, ka valsts, šajā gadījumā Vācijas sabiedriskās televīzijas dienests, atļauj neonacistiem un nacistiem pārraidīt savus uzskatus attiecībā uz robežu pārskatīšanu un aicinājumus uz kārtējo karu.

Dāmas un kungi, šī nav nebūtiska problēma. Tā ir ļoti reāla. Attiecīgajai partijai ir pārstāvji septiņos reģionālajos parlamentos. Mūsdienā Eiropā to nedrīkst pieļaut, tāpat kā mēs nedrīkstam pieļaut to, ka tiek mazināta demokrātisko principu, tiesību atšķirties, vārda brīvības nozīme, ko šodien darīja *Cohn-Bendit* kungs un *Watson* kungs, kuri attiecībā uz atšķirīgajiem uzskatiem par Pamattiesību hartu — vai drīzāk par ES Reformu līgumu — nosauca par idiotiem deputātus, kas viņam iebilda. To nedrīkst pieļaut. Tā nav tā pieeja demokrātijai un pašreizējai Eiropas Savienībai, ko mums jāamāca mūsu jauniešiem. Būsim vienoti dažādībā.

Jean Lambert, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka daļa no problēmas, ko izskatām, ir šāda: kā lai apkarojam to, ko visi uzskatām par ekstrēmismu, šīs bailes no atšķirīgā, vēlmi pasargāt savu kultūru, it kā tā būtu vienīgā, it kā tā nekad nebūtu mainījusies, it kā pašu dzīvīve nekas nekad nebūtu mainījies? Un tomēr mums tikai jāatskatās uz pēdējiem 50-60 gadiem, lai ieraudzītu tās lielās pārmaiņas, kas ir notikušas mūsu pašu kontinentā.

Es uzskatu, ka vēlme aizsargāt bieži vien rodas no bailēm, ka tā vai citādi jūs un jūsu idejas izzudīsiet, un tāpēc jūs vēlaties aizsargāt savu spēku un liegt citiem pastāvēt.

Manuprāt, mēs visi šeit esam lepni par to, kas esam, par mūsu valsti vai mūsu reģionu, vai mūsu mantojumu. Bet lielākā daļa no mums necer, ka dzimtas turpināsies pa asinslīniju un ciešā saistībā ar teritoriju, bet pilsonības, tiesību aktu un mūsu tiesību veidā.

Un, kā jau minēja citi, Pamattiesību hartas parakstīšana šodien bija ļoti svarīgs simbols, jo īpaši saistībā ar šīm debatēm.

Bet, paraugoties uz to ekstrēmo partiju ievēlēšanu, kurām tikai viens – viņu - viedoklis ir pareizs, pēc manām domām, tā ir vardarbības, naida balss un tādu darbību leģitimācija, kas ir vērstas pret tiem, kurus viņi uzskata par atšķirīgiem.

Es atceros brīdi pirms vairākiem gadiem, kad mēs uzzinājām par to, ka Londonas vietējā pārvaldē ir ievēlēts viens Lielbritānijas Nacionālās partijas biedrs. Šajā reģionā palielinājās rasistu vardarbības līmenis.

(Izsauciens „Bravo!”)

Tas nav pamats, lai teiktu: „Bravo!” Tas ir apkaunojoši! Kā jūs varat to teikt, sēdēt šajā parlamentā un apgalvot, ka esat demokrāti?

Rasistu vardarbība ir jānosoda. Raugoties uz ekstrēmismu, manuprāt, mums jāapzinās, ka vēl neesam sagaidījuši seksisma un sieviešu nīšanas galu.

Bet šādu partiju ievēlēšana paaugstina baiļu līmeni, un tāpēc mums ir jādomā, kā uz to reaģēt. Mēs uz to reaģējam, arī pārliecinoties, ka mūsu rīcība aizstāv cilvēktiesības un vērtības, kuras mums ir dārgas. Mums jāuzmanās, lai, cenšoties atrisināt vienu ekstrēmisma piemēru, mēs nepieņemtu tiesību aktus, kas patiesībā palīdz šiem cilvēkiem vai iedvesmē bailes citās kopienās.

Es šodien iesaku Parlamentam kopīgo rezolūciju un pateicos visiem kolēģiem, kas tik smagi ir pie tās strādājuši.

Giusto Catania, GUE/NGL grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos pateikties priekšsēdētāja vietniekam F. Frattini un visiem kolēģiem deputātiem, kas strādāja kopā ar mani, un tiem, kas izteica priekšlikumus šīs rezolūcijas izstrādes laikā.

Pēdējos gados rasisma un ksenofobijas izpausmes ir palielinājušās, kā izriet no Eiropas Uzraudzības centra ziņojumiem par rasismu un ksenofobiju. Šis pieaugums ir cieši saistīts ar to politisko spēku veidošanos un vairošanos, kas Eiropā nepareizi interpretē imigrācijas radītās problēmas, bieži vien, lai ierosinātu saukļus, aizstāvot rasi un identitāti, un uzjundītu pašsaglabāšanās sajūtu pret iebraucējiem Eiropā, raksturojot viņus kā terorisma draudus vai noziedzniekus, vai pat apzīmējot ar nepieņemamiem antropoloģiskiem nosaukumiem un ksenofobiskiem un rasistiskiem saukļiem.

Palielinās to partiju un kustību skaits, kurās pēdējos gados ir spēcīgs pret Eiropu vērstis nacionālistisks noskaņojums un kas ir ļoti rasistiskas. Viņu politiskās propagandas pamatā ir sociālā nedrošība un mēģinājums papildināt civilizāciju kara mozaīku. Šī propaganda ir politisko un institucionālo debašu galvenā sastāvdaļa, un atsevišķos gadījumos, šķiet, šī ziņa nāk no valdībām vai ir radusies valdību rīcības rezultātā.

Rīt dien mēs balsosim par rezolūciju par ekstrēmismu, nosaukumu, kas varbūt ir nedaudz neskaids. V. Ļeņins teica, ka ekstrēmisms ir komunisma bērnu slimība; mēs varbūt varētu pārfrāzēt V. Ļeņinu un teikt, ka ekstrēmisms varbūt ir visu politisko, reliģisko, ekonomisko un ideoloģisko programmu bērnu slimība. Weber kungam ir taisnība: ir labējais un kreisais ekstrēmisms, bet papildus kreisajam un labējam ekstrēmismam ir neolīberāļu ekstrēmisms, katoļu ekstrēmisms, musulmaņu ekstrēmisms, ekoloģiskais ekstrēmisms un anarhistu-dumpinieku ekstrēmisms.

Tomēr Eiropā problēma ir labējā ekstrēmisma pieaugums un problēmas, kas izraisa labējā ekstrēmisma izplatību. Pēdējos gados Eiropā ir izveidoti neonacistu un neofašistu politiskie spēki un kustības, kuru politika ir pret Eiropas integrāciju vērstis darbs — mēs esam viņus redzējuši Itālijā, Francijā, Austrijā, Nīderlandē, Beļģijā, Apvienotajā Karalistē, Vācijā, Dānijā un Šveicē; viņi atspoguļo krīzi, kuras iespaidā tāds intelektuālis kā *Alfio Mastropaolo* nodēvēja uzbrukumu jaunajai tiesībai par demokrātijas slimo govi.

Atsevišķu politisko spēku demokrātiskā leģitīmācija ir palīdzējusi bīstamām idejām izplatīties Eiropas sabiedrības ķermenī, atbalstot reakcionāras tieksmes. Tā ir bīstama un atsevišķos gadījumos nepietiekami novērtēta slimība, kas pārtiek no etnocentriskām tieksmēm un bieži ir apslēpta un netieša, un atsevišķos gadījumos tiek maskēta ar šķietami demokrātiskām un leģitīmām darbībām. Tāpēc mums ir jāizvērtē mūsu izvēles un politiskās iniciatīvas.

Arvien palielinās uzsvars uz vajadzību izveidot un nostiprināt kopēju Eiropas kultūru un identitāti. Es uzskatu, ka Eiropas identitāte un kultūra ir jāveido, pamatojoties uz dialogu un sakariem ar kultūrām, kas atšķiras no tām, kuras pēdējos gados ir veicinājušas un bruģējušas ceļu Eiropas idejas, Eiropas kultūras izplatībai un izaugsmei.

Ir vajadzīga liela kultūru kauja, šāds ir mans secinājums. Policijas vai sabiedriskās kārtības darbības ir nepietiekamas; ir vajadzīgs liels kultūras grūdiens, un tikai tādejādi mēs spēsim nodrošināt to, ka 2008. gads patiesi ir Eiropas Starpkultūru dialoga gads, jo Eiropas pamatā jābūt starpkultūru principiem.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, es būtu pateicīgs, ja jūs kā šīs sēdes priekšsēdētājs izmantotu savas pilnvaras, lai aicinātu pie kārtības deputātus, kas uzskata, ka atrodas cirkā, nevis Parlamentā, un ar saviem jokiem un saucieniem sabojā šo debašu kvalitāti.

Priekšsēdētājs. – Mēs tuvojamies gada beigām un ir normāli, ka jūs ēšanas laikā iedzerat pār mēru vai vismaz mazliet vairāk nekā ierasts. Šādā situācijā labākā ideja ir pagulēt un netraucēt debates, kuru laikā vienmēr jāciena runātājs.

Paldies par jūsu lūgumu, bet, kā jau teicu, ikvienam, kas iedzēris dažas glāzes, labākais padoms ir pēc tam pagulēt un netraucēt mūsu debates ar rupjībām un Parlamenta uzvedības normu neievērošanu.

Derek Roland Clark, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es neieredzu ekstrēmismu tikpat lielā mērā kā ikviens. Apvienotās Karalistes iedzīvotāji to neieredz — mēs ar to cīnāmies gadsimtiem ilgi.

Ja vēlaties apkarot pieaugošo ekstrēmismu Eiropā, aplūkojiet tā rašanās cēloņus, pirms steigāties pieņemt tiesību aktus, kas tikai ierobežo; tas vairo ekstrēmismu. Paraudzīsimies uz Eiropas ekstrēmisma augstāko atzīmi, 1930. gadu fašistiem. Apvienotajā Karalistē sera *Osvald Mosley* maršu aizsargāja tiesību akti, un cilvēki noraidīja tādējādi dienasgaismā izliktās neauglīgās un naidpilnās politikas. Visā Eiropas teritorijā fašistu līderi tika ķengāti un traucēti. Ā. Hitleris pats bija ieslodzīts — tādējādi viņš tāpat kā pārējie ieguva varu.

Šorīt, parakstot Pamattiesību hartu, mēs pieredzējam ekstrēmisma pieaugumu šajā palātā, daļu no rītdien parakstāmās Eiropas Konstitūcijas, par kuru septiņās valstīs tika solīts referendums. Divas pateica jā, divas pateica nē, bet tika ignorētas, taču pārējās vēl gaida. Apvienotajā Karalistē mūsu valdība deva rakstisku solījumu, kas tika noraidīts. Tas ir viss šajā palātā attiecībā uz cilvēku uzklauššanu!

Jo ES ir šodienas ekstrēmisti, kas, izkropļojot šo dokumentu, cenšas uzspiest savu gribu. Tas tika apdomīgi uzrakstīts, lai to spētu izlasīt tikai pieredzējuši juristi, un tā numurētie panti ir ņemti gan no sākotnējiem, gan esošajiem līgumiem, bet tie neatbilst dokumentu starpā. Numerācija tiks mainīta uz parakstīšanas brīdi un pēc tam atkal tiks mainīta, lai nodrošinātu to, ka Eiropas iedzīvotāji to nespētu saprast.

Un šis pseidodemokrātiskais sagrozījums tiks uzgrūsts Apvienotās Karalistes iedzīvotājiem! Nē, paldies — mums jau ir savas tiesības, kas ir noteiktas izcilajā un brīnišķīgajā 1215. gada *Magna Carta*, kuru papildina 1689. gada Tiesību harta. Kas, jūsuprāt, jūs tādi esat, lai gāztu šos demokrātiskos pasākumus, kas tika pieņemti mūsu labā, bet kurus var ievērot visi?

Vēsture, kas tiek ignorēta, atkārtojas. Gadsimtiem ilgi jūs ignorējāt mūsu piemēru un par to samaksājāt! Ignorējiet to arī tagad, un aiziesiet bojā.

(Aplausi no viņa grupas)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, šis ir kārtējais ziņojums par tā saukto pieaugošo ekstrēmismu Eiropā. Eiropas Padome, Eiropas Komisija un politiskās grupas visas kuļ tukšus salmus, un kā parasti daiļrunība intelektuālā ziņā ir nožēlojama, politiski apkaunojoša un morāli perversa.

Tā ir intelektuālā ziņā nožēlojama, jo katra jauna ideja, kas jebkad bijusi — reliģijā, arī kristietībā, par kuru daži no jums uzdrīkstas teikt, ka to atbalsta; politikā - gan liberālismā, gan sociālismā; zinātnē, arī jēdzieni, ko uzskatām par pašsaprotamiem, piemēram, ka zeme griežas ap sauli — tikusi uzskatīti par ekstrēmu, ķecerīgu, graužošu un nepieņemamu. Nedrīkst apšaubīt viedokli, vienkārši to nodemonstrējot: ir jāpaskaidro, kāpēc tas ir kļūdaini.

Politiski apkaunojošu to pilnībā padarāt jūs — jums, pie varas esošajiem cilvēkiem tā vietā, lai risinātu problēmas, rūp tikai cīņā pret opozīciju. Viss, ko jūs darāt, ir norādāt uz savu nespēju atrisināt imigrācijas problēmu — iebrukumu, par kuru jūs apzināti vai glēvulīgi esat slepeni vienojušies. Jūs būtībā atzīstat, ka esat cietuši neveiksmi — ekonomikas, sociālā, kultūras, morālā un izglītības jomā —, un tā vietā, lai mainītu savas postošās politikas, jums rūp vienīgi atbrīvoties no tiem, kas iebilst vai kritizē jūs.

Tomēr tieši no morāles skatpunkta jūsu uzvedība ir vispretīgākā. Jūs nepatiesi pielīdzināt vardarbību un terorismu Eiropas iedzīvotāju tiesiskajai reakcijai pret identitātes iznīcināšanu. Jūs esat liekuļi! Jūs vēlaties apklusināt šos cilvēkus un atņemt viņiem politisko pārstāvību: jūs esat demokrātijas farizeji! Jūs esat tie, kuri Bībelē tiek saukti par liekuļiem, citiem vārdiem sakot, jūsu patiesums ir baltiem diegiem šūts! Jūs runājat par cilvēktiesībām un vārda brīvību, par Eiropas vērtībām un iecietību, bet zem virskārtas viss ir sapuvis. Jūs liegsiet tiesības, par kurām jūs visu laiku runājat, ikvienam, kurš domā atšķirīgi. Viss iepriekšminētais nebūtu tik riebīgs, ja nebūtu tik kropls. Turpmākās paaudzes spriedīs par jums tāpat, kā barbari sprieda par Romu. Es vismaz ceru, ka barbari jums atļidzinās pēc nopelniem!

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) Dāmas un kungi, mūsu debašu temats šo pēcpusdien ir vislielākajā mērā būtisks Eiropas Savienības nākotnei un pilsoņu un mūsu vērtību drošībai.

Pēdējo gadu laikā ekstrēmisms ir kļuvis par arvien biežāku parādību Eiropas valstu sabiedriskajā dzīvē, parādību, kas iezvanījusi daudzus trauksmes zvanus un izvirzījusi jautājumus attiecībā uz tās apkarošanu. Lai gan šīs parādības izplatību ir veicinājuši dažādi iemesli ar dažādu izcelsmi, es vēlos uzstāt uz būtisku debašu aspektu, kas tika pieminēts debatēs par ekstrēmismu, proti, imigrāciju.

Ekstrēmistu grupas uzskata imigrāciju par lielāko ļaunumu Eiropas valstīs, jo tas ir temats, ko viņi var izmantot, lai izskaidrotu nevēlamās pārmaiņas savās sabiedrībās. Tomēr, kā mēs visi zinām, imigrācija ir būtisks elements Eiropas valstu ekonomikā un veicina ekonomisko izaugsmi. Nevēlamās sekas, kas rodas no tā, ka imigranti nespēj pielāgoties sabiedrībām, kuras viņus uzņem, jārisina ar metodēm, kas ir raksturīgas Eiropas Savienībai, citādi riskējam izmainīt vērtības, kas ir Eiropas pamatā.

Tāpēc mēs nevaram pieņemt to, ka ekstrēmistu partijas maina tradicionālo partiju dienaskārtību.

Ja izmantojam šādu stratēģiju, cenšoties mazināt šo grupu radītos riskus un briesmas un novērst to, ka šīs grupas saņem mūsu pilsoņu balsis, tad mēs tikai padarīsim viņu idejas un metodes par likumīgām. Mēs nedrīkstam pieļaut to, ka ekstrēma rakstura ziņojumi Eiropas Savienībā tiek pieņemti un veicināti kā tiesību akts. Šādā rīcība nozīmē iznīcināt multikulturālas un multietniskas Eiropas vīziju.

Romu problēmas izraisītā krīze un ekstrēmistu paziņojumi Itālijā nedrīkst radīt bīstamu precedentu attiecībā uz tādiem Eiropas Savienības pamatprincipiem kā preču, pakalpojumu, kapitāla un personu brīvība. Mums jāizskaidro mūsu pilsoņiem, ka šāda attieksme būtu kaitīga gan mūsu sabiedrībām, gan Eiropas Savienībai kopumā.

Eiropas Parlamenta vēlēšanu rezultāti Rumānijā šajā saistībā varētu būt piemērs. Neviena ekstrēmistu partija nepārsniedza sliekšni, kas vajadzīgs, lai viņu pārstāvji iekļūtu Eiropas Parlamentā.

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izmantot dažas man atvēlētā laika sekundes vienīgi tāpēc, lai veltītu aizmugurē pa labi sēdošajiem tradicionālu kastīliešu sakāmvārdu: „*A palabras necias, oídos sordos*” — muļķības neatradīs dzirdīgas ausis. Tagad es turpināšu savu runu angļu valodā.

– Šodien, kad esam ar lielu lepnumu parakstījuši Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, apņemt pusgadsimts kopš Eiropa bija iesaistīta visnecilvēcīgākajā ksenofobijas un rasisma noziegumā — holokaustā.

Miljoniem cilvēku tika nogalināti viņu reliģiskās piederības, etniskās izcelsmes un politisko uzskatu dēļ. Tāpēc ir vairāk nekā jebkad iepriekš svarīgi ņemt vērā vēsturi, dzīvojot šodien un gatavojoties rītdienai.

Mums jābūt modriem un vērīgiem; jāuzmanās no čūskas olām, kā mums mācīja Ingmārs Bergmans. Kā šodien apstiprināja komisārs *F. Frattini*, mūsu dalībvalstīs atkal tiek veikti rasistiskas un ksenofobiskas izcelsmes vardarbīgi akti.

Bet es esmu visvairāk nobažījies par to, ka tajos iesaistās arvien vairāk jauniešu. Tāpēc ir ļoti būtiski mācīt viņiem par pilsonību un apziņu, kas ir rasisms.

Arvien vairāk ekstrēmās labējās partijas, kuru ideoloģijas un politiskās darbības pamatā ir neiecietība un izslēgšana, tiek ievēlētas valstu parlamentos. Tur tām ir lieliska platforma viņu naida vēstīm. Mums tas ir jāapzinās un arī jāmēģina darboties tam pretī.

Rasisms un ksenofobija ir vistiešākais brīvības un demokrātijas un mūsu pamattiesību pārkāpums. Tāpēc Eiropas iestādēm un mums, Parlamenta deputātiem, ir pienākums no jauna apliecināt atbalstu pamatbrīvībām un ar tiesību aktiem nosodīt un apkarot ikvienu rasisma un ksenofobijas izpausmi.

Vairāk nekā jebkad iepriekš rasisma un ksenofobijas apkarošanai ir jābūt nežēlīgai. Vairāk nekā jebkad iepriekš mums jābūt kareivīgiem, aizstāvot savas vērtības, izmantojot un nostiprinot instrumentus, kas ir pieejami Eiropas Savienībai un dalībvalstīm.

Nedrīkst apsūdzēt nevienu pilsoni viņa vai viņas rases, reliģijas, dzimuma, sociālā stāvokļa, valodas, tautības vai seksuālās orientācijas dēļ. Rasisma un ksenofobijas izskaušana, tiesības dzīvot mierā ir morāls izaicinājums visiem demokrātiem, un aizsargāt pilsoņu tiesības ir katra demokrāta pienākums.

Viktória Mohácsi (ALDE). - (HU) Liels paldies jums, priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi. Vakar mēs gandrīz divas stundas runājām par cīņu pret pieaugošo ekstrēmismu un rezolūcijas galīgo redakciju, kuras pamatā ir liberālas iniciatīvas, bet, protams, mēs viscaur esam ņēmuši vērā visu grupu idejas un lūgumus. Es esmu optimistiska un ticu, ka mēs saskaņosim kopēju nostāju šajā grūtajā un svarīgajā jautājumā.

Man personīgi ļoti žēl, ka 2007. gadā, kas ir iespēju vienlīdzības gads, mums joprojām ir jācinās ar kritiķu 20. gadsimta diktatūru ēnām, kas ik pa laikam izlien ārā. Mēs zinām, ka neviena dalībvalsts šajā ziņā nav izņēmums. Nosaukšu tikai pāris piemērus: *Pospolitos* Slovēnijā, Jaunie nacionālisti Čehijas Republikā, Jaunās tiesības Rumānijā, Vācijas Nacionāldemokrātiskā partija Vācijā un Nacionālā alianse Itālijā, bet mēs lielā mērā saskaramies ar viena veida ekstrēmismu.

Runājot par manis pašas valsti, man ir nepieņemami, ka katru dienu ekstrēmistu partijas un organizācijas, piemēram, Kustība par labāku Ungāriju vai Ungāru gvarde publicē paziņojumus, kuros tās izskaidro konceptuāli absurdo čigānu noziedzību ar ģenētiskiem iemesliem, un tā vietā, lai integrētu romus sabiedrībā, viņi pieprasa segregāciju un geto, maršējot melnās uniformās pa *Tatárszentgyörgy* pilsētu un piektdienās pa *Kerepes* pilsētu. Saistībā ar šo es vēlos atkal vērst manu kolēģu deputātu uzmanību uz to, ka pat mūsdienās joprojām daudzas čigānu apmetnes Eiropā ir ekstrēmo spēku mērķi.

Un tagad dažas ziņas mana paziņojuma beigās. Ungārijas ombuds, valsts prezidents un Ungārijas valdība ir oficiāli nosodījuši Ungāru gvardi un Kustību par labāku Ungāriju. Mēs vēlētos, lai visas atbildīgās Eiropas valdības darītu to pašu attiecībā uz viņu pašu ekstrēmismu. Jebkurā gadījumā, lai to izdarītu, pēc iespējas vairāk kolēģiem deputātiem rītdien ir jābalso ar „jā” attiecībā uz Parlamenta nostāju cīņā pret pieaugošo ekstrēmismu. Paldies.

Eoin Ryan (UEN). - Priekšsēdētāja kungs, šodien mēs bijām liecinieki Pamattiesību hartas pasludināšanai un tagad apspriežam pieaugošo ekstrēmismu Eiropā. Pēc manām domām, starp tiem ir ļoti tieša saikne. ES Pamattiesību aģentūra vēl nesen bija pazīstama kā Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centrs. Mēs nevaram apkarot ekstrēmismu, nerisinot rasisma un ksenofobijas jautājumus, kas ir pārāk izplatīti mūsdienu Eiropā. Ekstrēmisms barojas no ekstrēmisma, un mums Eiropā kādu dienu draud nonākšana burvju lokā, ja nerīkosimies ātri, lai risinātu un novērstu dažus no šiem cēloņiem.

Es iepriekš dzirdēju *Gollnisch* kunga runu, kurš nosauca šajā parlamentā esošos cilvēkus un citus par barbariem. Viņš neizteica nevienu ideju, nevienu pozitīvu ideju par to, kā mēs Eiropā varētu atrisināt šo problēmu, izņemot viņa ierasto aso kritiku. Viņš un viņa vadītājs *Le Pen* kungs saistībā ar Līgumu vēlas doties uz Īriju. Es jums varu droši teikt, ka šāda veida ekstrēmas idejas netiktu un netiks paciestas manā valstī, liels paldies. Tāpēc, lūdzu, brauciet, un mēs varam būt pārliecināti, ka Līgums tiks pieņemts, izdzirdot par to kontinentālo Eiropu, kuru jūs vēlaties izveidot, un par jūsu idejām. Ir pierādīts, ka attieksmes, kas ir veicinājušas strādnieku atvērtību...

(*Gollnisch kunga iestarpinājums*)

Mēs zinām jūsu nostāju, *Gollnisch* kungs, un esam jūs tik daudzas reizes jau dzirdējuši, gan jūs, gan jūsu vadītāju.

Ir pierādīts, ka attieksmes, kas ir veicinājušas strādnieku atvērtību pret labējo populismu, ir aizspriedums pret imigrantiem, nacionālisms, autoritārisms, sociālais pārsvars un politiskais nespēks, no kuriem aizspriedums pret imigrantiem ir kļuvis par visbūtiskāko no šiem faktoriem. Valstīs, kurās ir pienācīgas ziņošanas iespējas, visbiežāk minētais diskriminācijas cēlonis ir reģions. Ja mēs uzsāksim risināt šādu aizspriedumu un diskriminācijas novēršanu, mēs spersim nozīmīgu soli ekstrēmisma apkarošanā.

Tāpēc es aicinu visus deputātus veicināt debates un viedokļu apmaiņu par šādiem jautājumiem: sociālā nevienlīdzība, izcelsme, rase, reliģija un sociālo un ekonomisko pārmaiņu ietekme vietējā, valsts un visos Eiropas līmeņos, un neizmantojot emocionālu valodu, saucot cilvēkus par barbariem. Tādēļ es atbalstu to, ka, strādājot Eiropas Starpkultūru dialoga gada zīmē, Eiropas Parlaments ir ielūdzis pāvestu Benediktu, Āfrikas Savienības prezidentu, Dalailamu, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāru, Apvienotās Karalistes galveno rabīnu un *Grand Mufti* no Damaskas, lai uzrunātu Eiropas Parlamentu 2008. gada laikā. Es atbalstu šāda veida iniciatīvas.

(*Prezidents pārtrauca runātāju*)

Koenraad Dillen (NI). - (NL) Visu cieņu, priekšsēdētāja kungs, es priecātos, ja jūs paskaidrotu, kāpēc jūsu grupas locekļiem un cilvēkiem, kuru loģika nepārprotami ir tuvāka jūsu paša loģikai, runāšanai tiek dots papildu laiks, un viņus tik viegli nepārtrauc, bet cilvēki, kuriem jūs nepārprotami nepiekrītat, tiek pārtraukti jau pēc desmit sekundēm. Jūs piemērojat divējādus kritērijus, kas nav pieņemami.

Priekšsēdētājs. – Pirmkārt, *Dillen* kungs, man šķiet, ka priekšsēdētājs virza debates saskaņā ar saviem, un nevis ar sēdētājiem nr. 777 sēdošo kritērijiem.

Es nevaru jums to paskaidrot. Visiem runātājiem, arī tiem, kas runāja savā starpā, tika piešķirts vairāk laika, nekā viņiem pienācās.

Katrā ziņā es vēlos lūgt visus deputātus vērsties pie priekšsēdētāja un Parlamenta, nevis izteikt komentārus citiem deputātiem, lai novērstu kārtību traucējošus starpsaucienus un traucējumus.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, mēs visi esam ievērojuši ekstrēmisma pieaugumu ES. Es uzskatu, ka mums sev jājauc, kāpēc. Kāpēc ksenofobija un citi ekstrēmisti uzskati pieaug? Es esmu pārliecināta, ka atstumtība un nepietiekama līdzdalība sabiedrībā vairo ekstrēmismu un ksenofobiju. Visu cilvēku līdzvērtība ir civilizētas sabiedrības pamatprincips, tāpēc mums visiem jāpalīdz cīnīties pret ksenofobiskiem spēkiem, kas diskriminē cilvēkus ar atšķirīgu etnisko izcelsmi, seksuālo orientāciju vai dzimumu, vai cilvēkus ar kustību ierobežojumiem.

Šīs grupas lieto vardarbību un draudus. Manā mītnes zemē mēs pat esam pieredzējuši tādu cilvēku slepkavību, kuri aizstāvējuši cilvēktiesības. Mēs esam liecinieki tam, ka tiek noslepkavoti jaunieši tikai tādēļ, ka viņiem ir atšķirīga etniskā izcelsme. Nedrīkst pieļaut šo darbību atkārtošanos.

Mēs, kas veicinām visu cilvēku līdzvērtību, nedrīkstam pieļaut, ka mūs apklusina. Bet mēs zinām, ka tas nav pietiekami. Ar ksenofobiju un ekstrēmismu saistītās grupas izmanto jauniešus, kas ir ekonomiski un sociāli atstumti, lai radītu vairāk baiļu, nemierna un naida pret citām grupām. Cīņu pret ekstrēmismu tāpēc jāapvieno ar tādas taisnīgas sabiedrības veidošanu, kuras pamatā ir solidaritāte.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, izskatāmais priekšlikums ir kārtējais izglītības trūkuma un divkosības piemērs. Tajā mēs lasām, ka cita starpā dažas politiskās partijas un kustības - arī vairākās valstīs pie varas esošās vai vietējā, valsts vai Eiropas līmenī pārstāvētās - savas dienaskārtības centrā apzināti ir iekļāvušas neiecietību un vardarbību rases, etniskās izcelsmes vai tautības dēļ.

Mēs arī lasām to, ka šis parlaments stingri nosoda visus rasistu un naida uzbrukumus un aicina visas iestādes darīt visu, kas viņu spēkos, lai sodītu par tiem atbildīgos.

Palātā, kurā mēs pieņemam šādas rezolūcijas, viens no mūsu kolēģiem lietoja lamas un apvainojumus, izplatot melīgu propagandu, ko bieži izmanto ekstrēmisti un kuras pamatā ir nomelnošana, un ko klasificē kā naidīgu uzbrukumu. Viņš netieši norādīja, ka es varētu atkārtot Dahavu. Atļaujiet man viņu izglīt: pirmkārt, Dahava bija Vācijas nāves noietne; otrkārt, Dahava atrodas Vācijā, un es neesmu vācietis. Viņš pat apgalvoja, ka pēc četriem dienu vizītes Polijā viņš ir iepazinis manu valsti labāk nekā es un ka es neesmu piederīgs Polijai — bet Dahava acīmredzot ir.

Šāda veida naidīgas runas pārāk bieži tiek citētas, ir pārāk bieži sastopamas un dzirdamas no pārāk daudziem politiķiem. Tie paši politiķi grib mums mācīt demokrātiju, lai gan viņi paši to neievēro un neievēro vienlīdzības principu likuma priekšā. Šķiet, ka pašlaik Eiropā — tieši tā, kā pirms dažiem gadiem rakstīja Džordžs Orvels — dažas cūkas ir vienlīdzīgākas par citām. Daži slēpjas aiz imunitātes, daži pat izvairās no tiesas un Eiropas apcietināšanas orderiem. Pret komunistu noziedzniekiem kaut kā ir labāka attieksme, nekā pret parastajiem pilsoņiem, un kamēr mēs šeit runājam par ekstrēmistu grupām, daži Vācijas politiķi atklāti atbalsta politiskas kustības par vēstures pārskatīšanu. Dārgie kolēģi, mūsu rezolūcijās attēlotā Eiropa ļoti atšķiras no tās, kāda tā ir patiesībā.

Jana Bobošíková (NI). - (CS) Dāmas un kungi, jau atkal mēs patiesībā mierinām sevi ar to, ko pieaugošais ekstrēmisms atspoguļo ekonomiskās situācijas pasliktināšanos un bezdarbu. Es esmu nobažījies par to, ka šāds novērtējums vairāk nav pamatots. Daudzu ES dalībvalstu ekonomikas pieaug, bezdarbs ir samazinājies, bet ekstrēmisms nav samazinājies. Gluži pretēji, to noziegumu skaits, kas izdarīti rases piederības dēļ, ir palielinājies; tiek veidotas valstu gvardes, kam raksturīgs nacionālistisks ētoss; dažās ES dalībvalstīs soļo SS veterāni, un tiek slavināti politiķi, kas dēvē ebrejus un romus par sabiedrības „ļauņuma cēloni”. Neonacisti un rasisti iefiltrējas politikā un armijā. Čehijas Republikas, manas dzimtenes, premjerministrs savā vārdu krājumā ieviesis neonacistu retoriku. Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais, ir tas, ka ES ir kļuvusi par migrācijas galamērķi nabadzīgākiem cilvēkiem, un šķiet, ka neviens nezina, kā to risināt, kam arī ir zināma nozīme.

Dāmas un kungi, neviena rezolūcija, neviens vārds nespēj izdzēst kāškrusta simbolu, kas nesen tika ietotvēts 17 gadus vecai meitenei *Mittweida* pilsētā, Vācijā. Gaišā dienas laikā vienaldzīgu aculiecinieku klātbūtnē neonacisti Vācijas Saksijas reģionā to uzstāvēja uz viņas ķermeņa, jo viņa aizstāvēja mazu krievu meiteni. Es stingri uzskatu, ka ekstrēmismu var novērst vienīgi ar iedzīvotāju ikdienas rīcību, politiskās elites publiski pausti iebildumiem, īpaši 20. gadsimta vēstures atklātu un visaptverošu izskaidrošanu, un visvairāk ar

policiju un tiesām, kas nedrīkst pievērst acis uz rasismu, ksenofobiju un neonacismu, bet kam nekavējoties jānodrošina šāda uzvedība.

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Paldies, priekšsēdētāja kungs. Es pašlaik runāju kā viens no rakstiskā paziņojuma Nr. 93 autoriem. Paziņojumā, ko es iesniedzu kopā ar saviem kolēģiem deputātiem *Tabajdi* kungu, *Szent-Iványi* kungu, *Vigenin* kungu un *Amezaga* kungu, tiek nosodītas Savienības pusmilitāro ekstrēmistu grupu operācijas, kuras ir vienas no redzamākajiem ekstrēmisma veidiem.

Esmu pieredzējis, ka, lai gan daudzi cilvēki jūt morālu un politisku pienākumu apturēt šādu ekstrēmu ideju iesākšanos, daudzi pēkšņi apstājas, īpaši to nenosodot rakstiskā paziņojumā vai citā veidā. Tam ir vairāki iemesli. Viens no tiem, piemēram, ir tāds, ka tad, kad mēģinām publicēt šīs idejas, saraksts nekad nav pilnīgs un precīzs. Tāpēc daudzi cilvēki atturas to atbalstīt. Tomēr mums jāzina, ka saraksts nekad nebūs pilnīgs, un jēdzieni un definīcijas nekad nebūs precīzas. Tādēļ tā vietā mums jāķeras ekstrēmismam un ekstrēmistu idejām pie saknēm.

Šodien šajā parlamentā ir svētki, bet Pamattiesību harta netika parakstīta mierīgos apstākļos. Šīs hartas 50 pantos ir apkopotas visas vērtības un tiesības, kuras mēs cienām un vēlamies aizsargāt Eiropas Savienībā. Šī harta ir pret diskrimināciju, par vārda, reliģijas un pulcēšanās brīvību, vienlīdzību un personu, datu, jauniešu un gados veco cilvēku aizsardzību. Mēs nevaram pēc patikas no tās paņemt un izvēlēties, ko vēlamies, izcelt atsevišķus cilvēkus vai izmantot to mūsu īstermiņa iekšējiem politiskiem mērķiem. Visi ir vienlīdz jāciena un jāaizsargā, jo tādējādi tiek garantēta cilvēka cieņa, un mēs kā Parlamenta deputāti esam zvērējuši to darīt. Šeit formulēto ideju un tiesību kopuma pretinieki mūs saucam par ekstrēmistiem, neņemot vērā attiecīgā cilvēka vecumu, dzimumu, reliģiju vai tautību. Šajā saistībā es vēlētos lūgt saviem kolēģiem deputātiem atbalstīt rakstisko paziņojumu nr. 93. Paldies.

Martine Roure (PSE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, Eiropā pieaug rasistu darbības un rasistu noziegumi. Romi, imigranti un visi tie, kas ir „atšķirīgi”, joprojām tiek diskriminēti daudzos slēptos veidos nodarbinātības, izglītības un dzīvokļu apgādes jomā.

Nebūs par biežu atkārtots, ka vēlamies tādu Eiropas Savienību, kuras pamatā ir tādas cilvēciskas vērtības kā iecietība un pamattiesību aizsardzība. Tāpēc pamatlēmums, kas tika pieņemts 29. novembrī ar ievērojamu šī Parlamenta vairākumu, par noteikta veida rasisma un ksenofobijas apkarošanu, izmantojot krimināltiesības, ir patiešām vajadzīgs. Tas dos mums iespēju veikt tos pašus pasākumus pret rasistu idejām un naidpilnām runām visā Eiropas Savienībā.

Ekstrēmistu partijas izmanto cilvēku bailes no citādā un ārzemniekiem, lai varētu reaģēt uz globalizāciju. Bet tie, kas atbalsta nacionālā pārkāpuma uzspiešanu kā panaceju, ir bezatbildīgi. Patiesā atbilde uz globalizācijas izaicinājumu slēpjas tajā, lai pilnā mērā izmantotu cilvēku izaicinājumus. Un mums nav jābaidās skaļi un skaidri apgalvot, ka ierašanās sevī nozīmē piesaukt nelaimi.

Vălean, Adina-Ioana (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, mēs Eiropā redzam pastāvīgu ekstrēmisma pieaugumu, nacionālistu un populistu kustības, kas apdraud mūsu demokrātijas sistēmu.

Ideālā pasaulē demokrātija ir cilvēku valdība cilvēkiem. Patiesībā demokrātija ir „vismazākais ļaunums” no visām politiskajām sistēmām, ja tā ir pienācīga pārbaude un līdzsvara sistēma. Tomēr demokrātijas paradokss ir tāds, ka tas ietver bojāejas iespēju, ļaujot izpaust populistiskus un ekstrēmus uzskatus, kas sagrauj pašu demokrātijas sistēmu.

Daudzās Eiropas valstīs ir partijas, kas ir veiksmīgi sevi pozicionējušas politiskās dzīves centrā ar populistiskām un demagoģiskām runām. Eiropas vēsture ir parādījusi to, kā ekstrēmistu partijas, maskējoties ar demokrātijas aizsegu un izmantojot populistu un nacionālistu propagandu, bieži ir pārveidojušas demokrātiju par diktatūru.

Labākais veids, kā cīnīties ar neiecietību, ir būt nelokāmiem, aizsargāt mūsu demokrātiskās vērtības un iestādes, aizsargāt personas tiesības, tiesiskumu, vienlīdzīgas iespējas un dažādību, kā arī vērst sankcijas pret jebkuru izpausmi, kas kūda uz naidu, segregāciju un diskrimināciju.

Kā teica Roberts Kenedijs, „ekstrēmisti nav bīstami tādēļ, ka ir ekstrēmi, bet tādēļ, ka ir neiecietīgi. Ļauns nav tas, ko viņi min kā iemeslu, bet gan tas, ko viņi saka par saviem pretiniekiem.”

Veselīgām demokrātijām ir vajadzīgi aktīvi pilsoņi. Demokrātija var funkcionēt vienīgi tad, ja pilsoņi apzinās un izmanto savas pilsoņa tiesības un pienākumus. Mums no jauna jāizgudro pilsonība. Mums ir vajadzīgi jauni veidi, kā apgūt demokrātiju. Mums jānodrošina, ka mūsu izglītības sistēmas veicina aktīvu, kritisku un

darbīgu pilsoņu veidošanos. Globālā pasaulē mums neatlaidīgi ir vajadzīgi pilsoņi, kas godina dažādību un veicina sapratni un iecietību.

Wojciech Roszkowski (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, es nezinu, vai ekstrēmisms pieaug vai ne. Es zinu, ka tam ir jāpretojas un tas ir jānosoda - gan tā ideoloģijas, gan metožu dēļ. Tomēr Pamattiesību harta, kuras pieņemšanu mēs šodien suminājam tik lieliskā ceremonijā, nav atbilde uz problēmu, bet pati var radīt jaunas problēmas.

Hartas 21. pants aizliedz diskrimināciju politisko vai jebkuru citu uzskatu dēļ — es atkārtāju, jebkuru citu uzskatu dēļ —, kas tādējādi attiecas arī uz ekstrēmiem uzskatiem, tādiem kā tie, kurus nesēn Vācijas sabiedriskajā televīzijā puda *NPD* vadītājs, aicinot izmainīt robežu ar Poliju.

Banalitātes mēdz sāpīgi atspēlēties tiem, kas tās izsaka skaļi, tāpēc es vēlētos pajautāt Pamattiesību hartas atbalstītājiem, kā viņi grasās cīnīties pret politisko ekstrēmismu, tajā pašā laikā to aizstādot.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, tā būtu nolaidība no manas puses, ja es nesāktu savu runu, paužot bažas par termina „ekstrēmisms” vispārējo izmantošanu, nevienojoties par tā definīciju un neizsakot īpašu nosodījumu ekstrēmiem aktiem, citiem vārdiem sakot, jebkura veida nelikumīgai ekstrēmai vardarbības izmantošanai. Būtu arī kļūdaini nepieminēt mēģinājumus likt apzināties pilsoņiem radikālizācijas briesmas un pielāgojamu kategoriju vienlaicīgu veidošanu iespējamiem noziedzniekiem.

Es vēlos jums atgādināt, ka jauno laiku vēsture, kurā atsevišķos periodos brīvības un tiesības tika ierobežotas drošības, policijas un stingras kontroles dēļ un tika pieļauts, ka izplatās vajāšana, pamatojoties uz stereotipiem, ideoloģiskais fanātisms, rasisms un ksenofobija pieauga, un tika izdarīti neaprašāmi noziegumi. Mūsdienās līdzīgi pārkāpumi varētu izraisīt politisku partiju un arodbiedrību aizliegšanu, kas būtu īsts trieciens demokrātijai, tiesiskumam un pilsoņu brīvībām. Tāpēc mums ir jānodrošina, ka demokrātija nekļūst vienīgi par dūmu aizsegu tam, lai pieņemtu represijas; tajā pašā laikā mums jāpieliek pūles, lai samazinātu vardarbīgu ekstrēmo aktu patiesos cēloņus, kas pilnīgi pazemo cilvēka cieņu, jo tie pēc definīcijas pārkāpj vārda brīvības robežas.

Mūsu pienākums ir uzsākt cīņu pret nabadzību, bezdarbu, trūkumu, strādnieku izmantošanu un sociālo atstumtību, un nodrošināt to, ka turpmākās paaudzes, pateicoties pienācīgai apmācībai un izglītībai, neiesaistās agresīvās nacionālistu un fašistu organizācijās, kas kā izteiksmes veidu atbalsta ekstrēmus aktus.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Paldies, priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi. Pēc manām domām, ir būtiski pieņemt kopēju rezolūciju par ekstrēmismu, kas pēdējā laikā kļuvis arvien pamanāmāks, apkarošāns. Ir zināmā mērā simboliski, ka šīs debātes notiek dienā, kad Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs, Eiropas Komisijas priekšsēdētājs un Eiropadomes priekšsēdētājs ar saviem parakstiem apliecināja to, ka Pamattiesību harta ES kļūst juridiski saistoša.

Mēs nedrīkstam pieļaut to, ka atsevišķi cilvēki vai ekstrēmistu organizācijas uzbrūk pilsoņiem, kuru tiesībām pilsoniskā sabiedrībā ir jābūt garantētām. Eiropas vēsture ir parādījusi, kādos veidos var izpausties ekstrēmisms, kareivīgs nacionālisms un ideoloģisks radikālisms. Mūsu pienākums ir pastāvīgi uzraudzīt šo grupu vai personu darbības Eiropas teritorijā un veikt enerģiskus pretpasākumus.

Man ar nožēlu jāatzīst, ka Eiropā ekstrēmisms, šķiet, pieaug galvenokārt jauniešu vidū. Tā zināmā mērā ir politiķu neveiksme. Ir būtiski atcerēties to, ka daudzi politiķi, kam trūkst pozitīvu un profesionālu iemaņu, cenšas veicināt paši savu politisko pamatojumu un kapitālu, aizkaitinot vismazāk pieredzējušos un informētos sabiedrības segmentus. Tāpēc, kamēr vēl ir laiks, mums ir jāapņemas un jāuzņemas atbildība pieņemt stingrākus tiesību aktus un veikt enerģiskākus pasākumus.

SĒDI VADA: M. MAURO

Priekšsēdētāja vietnieks

Pilar del Castillo Vera (PPE-DE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisār, šajā debāšu posmā viss, ko varēja pateikt par šo tematu, jau tika pateikts. Tomēr es vēlos atgriezties pie komisāra mēģinājumu mūs pārliecināt par vajadzību padomāt par ekstrēmisma pamatcēloņiem.

Man šķiet, ka ekstrēmisma problēma nav tikai vairākas grupas, kas veic vardarbīgus aktus. Tā ir problēma, bet to jārisina tiesiskā ceļā - ir jāierosina lietas pret atsevišķām personām u.c. Problēma rodas tad, kad vardarbība un tās pamatā esošais nolūks var ietekmēt plašu iedzīvotāju daļu vai atsevišķus iedzīvotāju

segmentus. Raugoties no sociālā un politiskā skatpunkta, problēma rodas tad, kad vardarbība sāk radīt bažas. Attiecībā uz to, kā to novērst, manuprāt, ir trīs būtiski faktori.

Pirmkārt, komisārs pieminēja vēstures zināšanas — es pati uzskatu, ka ir ļoti būtiski zināt par traģēdijām, veismēm un galu galā par mums kā cilvēkiem, Tomēr es uzskatu, ka mums jābūt piesardzīgiem, lai neizmantotu vēsturi kā ieroci pret citiem, tādējādi iegūstot īstermiņa politiskās priekšrocības — kas pašlaik notiek dažās valstīs, un man jāatzīst, arī manā valstī Spānijā.

Otrkārt, es uzskatu, ka pašlaik nepietiekami tiek novērtēti divi citi pamataspekti.

Pirmkārt, izglītība. Mēs esam zaudējuši un turpinām zaudēt vai vismaz nodeldējam tādas vērtības kā darbs, disciplīna, pašpaļāvība, t.i., visas tās vērtības, kas, cilvēkam kļūstot pieaugušam, veido viņu par labu pilsoni.

Nobeigumā jāatzīmē, ka Eiropas Savienības kontekstā ir būtiski nesagraut vidi, kurā mēs, eiropieši, kopā varam cīnīties pret globalizācijas radītajiem tīkliem. Tas, kas mums ir pašlaik un tas, kas mums bija citos Eiropas vēstures posmos 20. gadsimtā, ir daudz neziņas, zināms izmisums, bezmērķība, un tāpēc mums ir jāvieš cerība, tālredzīga virzība un spēcīga vadība, lai visi justos piederīgi Eiropas Savienībai.

Józef Pinior (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas kontinents, Eiropas Savienības dalībvalstis pašlaik ir teritorija, kurā mēs sastopamies ar ksenofobijas, ekstrēma nacionālisma, antisemitisma, rasisma un islamofobijas gadījumiem. Pašlaik Eiropā pietrūkst liberāldemokrātiskās vienprātības, kas bija raksturīga periodam pēc Otrā pasaules kara. Eiropas politiķiem trūkst patiesas politiskas gribas risināt šīs problēmas.

Rasisma, islamofobijas, antisemitisma un ksenofobijas uzliesmojumu novēršana ir kopējs pienākums, kas jāveic Eiropas izglītības iestādēm, medijiem, baznīcām, sporta aktīvistiem, un galvenokārt politiķiem. Mēs bieži konstatējam, ka esam neaizsargāti pret šādiem ekstrēmiem politiskās darbības veidiem. Vēl ļaunāk ir tas, ka daudzi politiķi un politiskās partijas savā labā izmanto ekstrēmistu vai populistu kustības.

Es nevēlos izmantot šīs debates, lai iegūtu politiskos punktus Eiropas Parlamentā, bet es varētu minēt daudzus šādus piemērus. Pašlaik ir būtiski vienoties par kopēju politiku Eiropas Savienības līmenī — galvenokārt izglītības, kā arī sporta, kultūras un politikas jomā —, lai apkarotu ekstrēmismu.

Sarah Ludford (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, pirms astoņiem gadiem Jorga Haidera imigrantus ienīstošā partija tika iekļauta Austrijas koalīcijas valdībā. ES valdībām nebija ne jausmas, ko darīt. Šī sajukuma dēļ Eiropas Savienības līgums tika papildināts ar 7. pantu. Tas nekad nav piemērots, un ir skaidrs, ka dalībvalstīm, kritizējot vienu otru, ir kultūras problēma. Bet mums ir vajadzīga proaktīvāka politika attiecībā uz salīdzinošiem pārskatiem, kad dalībvalstis aicina vienu otru atskaitīties, jo tā ir visas ES problēma, ja ekstrēmisti un neiecietīgas partijas uzsāk darbību valdībā vienā ES dalībvalstī.

Krimināltiesību aktiem kopā ar noteikumiem, kas pasludina diskrimināciju par nelikumīgu, ir stabila loma, sodot kūdīšanu uz naidu. Tiesību akti var palīdzēt mainīt attieksmi, kā arī uzvedību. Sabiedrība signalizē par pieņemamības robežām attiecībā uz to, ko tā uzskata par kriminālu vai aizliedz. Tāpēc es biju tik vilusies, ka Komisija acimredzot uzskatīja Itālijas valdības rīcību, izsūtīt rumāņus, no kuriem lielākā daļa bija romi, ar šo rīcību saistīto retoriku par atbilstīgu Eiropas brīvas kustības principam un tiesību aktiem, kas vērsti pret rasismu. Es personīgi tā neuzskatu.

Bet tiesību akti var un tiem vajadzētu sniegties tik tālu. Piemēram, jautājums par to, vai uzskatīt holokausta noliegumu par kriminālu, Eiropā ir pretrunīgs. Ir pareizi, ka nesen pieņemtajā ES tiesību aktā, kas aizliedz rasu un reliģiska naida kurināšanu, šī iespēja ir atstāta atsevišķu valstu ziņā. Manas valsts tradīcija un izvēle ir ļaut tādiem cilvēkiem, kā *David Irving* nolemt sevi viņu pašu absurdajiem vēsturei neatbilstošajiem uzskatiem un saskarties ar enerģiskās debatēs paustiem iebildumiem.

Mums, vairākuma partiju biedriem, nav jābaidās no visa veida ekstrēmajiem labējiem, kreisajiem vai cita veida fundamentālistu slepkavām un huligāniem. Visu demokrātisko partiju liberāldemokrāti — un es lietoju šo terminu ar mazo „l” — tādā pašā mērā pārliecināti un kaismīgi atbalsta mūsu loloto cēlsirdīgas un iekļaujošas Eiropas vīziju, kā viņi savu zemisko neiecietību. Es aicinu to nemītīgi atkārtot.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, ekstrēmisms ir parādība, ko atbalsta politiķi, kas savtīgos nolūkos izmanto rasismu, nacionālismu un ksenofobiju. Ekstrēmisms bieži vien savu mērķu sasniegšanai izmanto terorismu.

Ekstrēmisms nevieno cilvēkus un sociālās grupas - tas šķeļ. Tas ir demokrātiskas sabiedrības ienaidnieks. Tas ir pretrunā Eiropas Savienības pamatvērtībām, cilvēku kopienai, kas noraida naidu un fašistu un nacionālistu izraisīto karu, kas 20. gadsimtā Eiropai maksāja desmitiem miljonu dzīvību.

Lielākā teroristu organizācija *al-Qaeda*, kas tika izveidota, lai politiskos nolūkos izmantotu ekstrēmismu un terorismu, pašlaik spēj iznīcināt vājas demokrātijas un iegūt politisku varu.

Es atbalstu šo rezolūciju, kuras mērķis ir mobilizēt Eiropas iestādes turpmākai rīcībai pret terorismu un ekstrēmismu.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, galēji labējās rasistu grupas un organizācijas Eiropā nav nejausība. Tas ir Eiropas Savienības nepopulārās, reakcionārās, imperiālistiskās politikas iznākums. Šī politika, kuras vienīgais vadmotīvs ir maksimālas peļņas gūšana Eiropas monopoliem, kas uzkrāj lielas bagātības, nežēlīgi izmantojot strādnieku šķiru, izplata nabadzību, nevienlīdzību un atstumtību un krasi pasliktina strādnieku šķiras ģimeņu stāvokli un saasina strādnieku šķiras problēmas.

Šādos apstākļos sociāli atstumtajā sabiedrības daļā vai sabiedrības slānī, kam ir zems politiskās apziņas un pieredzes līmenis, var iesakņoties galēji labējās un fašistu idejas, kuras tiek veicinātas, maskējoties ar populismu un demagoģiju. Pašlaik ir auglīga augsne šādu grupu izveidošanai un attīstīšanai pretkomunistiskās histērijas dēļ, kas ir mēģinājums pārrakstīt vēsturi, nekaunīgs mēģinājums iznīcināt PSRS lielo ieguldījumu uzvarā pār fašismu un pielīdzināt komunismu nacismam vai fašismam. Tas izpaužas, piemēram, kad Baltijas valstu valdības atzīst un uzskata par tiesiskām vietējās fašistu grupas, kas sadarbojās ar SS un nacistiem, kas Otrā pasaules kara laikā bija izvietoti šajās valstīs.

Fašisms, rasisms un ksenofobija ir monētas viena puse. Tās ir radušās un vairojušās kapitālistiskā iekārtā, kas rada, uztur un baro šīs fašistu grupas. Tieši šī iemesla dēļ mēs uzskatām, ka paustās bažas par galēji labēju un parlamentāru organizāciju pieaugumu Eiropā ir liekulīgas, un mēs noraidām visus mēģinājumus pielīdzināt šķiru cīņu, strādnieku un tautas kustības cīņu un komunisma ideoloģiju ekstrēmām ideoloģijām kā nepieņemamu mēģinājumu iedzīt cilvēkiem bailes.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). - (BG) Priekšsēdētāja kungs, kolēģi, šī diena ir pierādījums tam, ka Eiropas Parlaments garantē tiesības ne tikai vairākumam, bet arī tiem, kuriem ir atšķirīgs viedoklis. Tāpēc, ja šajā zālē esošie nacionālisti sasniegtu savus mērķus, nevienam no mums nebūtu tiesības uz atšķirīgu viedokli, kā viņiem bija iespēja šodien apliecināt. Mēs gūsim virsroku pār neiecietību un ekstrēmismu ar argumentiem, nevis emocijām, faktiem, nevis ar troksni. Tomēr diemžēl, kad runājam par faktiem, neviens tos nedzird. Tas pats par sevi ir nožēlojams fakts.

Tomēr es ceru, ka mūsu atbalstītāji, mūsu vēlētāji dalībvalstīs ļoti uzmanīgi uz klausīs to, ko uzsvēra arī komisārs *F. Frattini*. Pirmkārt, neiecietība un ekstrēmisms rodas no tā, ka tiek aizmirsta pagātne. Mums jāatceras pagātne un divas bargās diktatūras, ko Eiropa pacieta. Tāpēc es vērsos pie Komisijas un visiem mums: neaizmirsīsim Eiropas vēsturi un dosim vairāk iespēju Eiropas Komisijas programmām finansēt projektus, kas saglabā mūsu piemiņu. Otrkārt, mums jāatceras pilsoņu iesaistīšanās politiskajā procesā.

Kolēģi, mums jāuzņemas daļa vainas par nacionālismu un ksenofobiju Eiropā. Daudzi no mums ir sākuši runāt kā birokrāti, nevis politiķi. Viņi ir aizmirsuši valodu, ko saprot vēlētāji, un tā vietā runā iestāžu valodā. Lai tas mūs dara pietiekami stiprus šīm debatēm, lai atrisinātu problēmu, kas jo īpaši sastopama jaunajās dalībvalstīs. Sauksim problēmas vārdā un risināsim tās tieši tajā brīdī, kad tās pastāv. Jo politiskās partijas daudz biežāk uzvar vēlēšanās, apsolut vienu lietu, bet pēc tam izdarot citas lietas, un tad vēl tās ir izbrīnītas par ekstrēmisma esību un neapmierinātiem cilvēkiem. Tas ir mūsu kopējais pienākums Eiropas Parlamentā arī iebilst pieaugošajam ekstrēmismam un neiecietībai uz austrumiem no Eiropas Savienības, kas ir bīstami mums visiem. Paldies.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Priekšsēdētāja kungs, parasti nav pietiekami cīnīties pret ekstrēmismu. Visiem jāpretojas nacionālistu un ekstrēmistu tendencēm, kas rodas viņu pašu mītnes zemē. Pirmkārt, visiem jānosoda ekstrēmie nacionālisti un jādistančējas no viņiem pašu mītnes zemē. Šī ir ļoti būtiska prasība, un pašreizējās debātes arī parāda to, ka pret ekstrēmismu vienlaicīgi jācīnās ar tiešiem vai netiešiem instrumentiem.

Tiešie instrumenti jāizmanto, lai sodītu runas, kas kūda uz naidu. Ir daži, kas, atsaucoties uz vārda brīvības principu, saka - to nevar nosodīt ar krimināltiesību akta instrumentiem, bet es jūtu, ka neesam vēl sasnieguši pareizo līdzsvaru. Demokrātu spēkiem jābūt piemēram, jo īpaši labējam spārnam, un demokrātu labajam spārnam ir liela atbildība distancēties no ekstrēmā labējā spārna parādības, kas plosās Eiropā.

Tajā pašā laikā daži mani kolēģi deputāti ir runājuši par to, ka mums arī jāreaģē, izmantojot netiešus instrumentus, jo ļoti daudz ar ekstrēmismu saistīto atgadījumu cēlonis ir sociālā nedrošība vai nedrošība nacionālās identitātes dēļ. Pašreizējās debates ir ļoti būtiskas, un es uzskatu, ka komisāram *F. Frattini*, Pamattiesību aģentūrai un Eiropas Parlamentam uzmanīgi jāpārbauda visi ar ekstrēmismu saistītie atgadījumi. Paldies par jūsu uzmanību.

Sophia in 't Veld (ALDE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, ekstrēmisms ir visās pusēs, bet pēdējos gados viņi nosaka politiskās dienaskārtības toni un saturu. Demokrātu vairākuma partijas pārāk lēni distancējas no ekstrēmistiem, jo tās baidās zaudēt vēlēšanu balsis, līdz ar to ekstrēmisms un neiecietība tiek politiski akceptēti.

Un ir vēl kas. Papildus rasismam un nacionālismam ir vēl, piemēram, ekstrēmisms pret sievietēm un homoseksuāļiem — mēs par to vēl šodien neesam runājuši —, un tā pamatā bieži vien ir reliģiski uzskati. Mani šausmina tas, ka valdības partijas, kurām ir leģitīmas tiesības, vai partijas, kas ir pārstāvētas parlamentā — arī manā mītnes zemē —, veicina diskrimināciju pret sievietēm, gejiem un cilvēkiem ar atšķirīgu ticību.

Nobeigumā daži vārdi, kas varētu būt strīdīgi, priekšsēdētāja kungs. Cienot *Ryan* kunga sacīto, es pati ne īpaši atbalstu pasaules lielāko ticību līderu uzaicināšanu uzrunāt mūsu plenārsēdī, ja vien viņi nav gatavi atteikties no savas diskriminējošās nostājas attiecībā pret sievietēm un gejiem.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, viens veids, kā apkarot ekstrēmismu un samazināt ekstrēmo partiju vēlēšanu skaitu, ir vērīgāk ieklausīties pilsoņos par viņiem būtiskajiem jautājumiem un analizēt ekstrēmisma pamatā esošos cēloņus.

Ja Eiropas pilsoņi balso par ekstrēmistu partijām, tas cita starpā nozīmē to, ka liela sabiedrības daļa nejūt to, ka pie varas esošie cilvēki viņos ieklausās. Es neaizstāvu ekstrēmismu, bet tas nav pēkšņi uzradies. Francijā *Nikolā Sarkozī* to ir sapratis. Godīgi un drosmīgi risinot tādus jautājumus kā imigrācija un Turcijas iestāšanās Eiropas Savienībā, viņš ir spējis novājināt ekstrēmistu partijas. Es aicinu Eiropas Komisiju sekot Francijas piemēram.

Adrian Severin (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, mērs nolamā imigrantus, apgalvojot, ka imigrācija ir nedrošības cēlonis; vēl kāds mērs pasludina savu pilsētu par „pilsētu bez ārzemniekiem”; valsts galva runā par Parlamentu kā par noziedznieku bandu, kūda cilvēkus sacelties pret likumdevējiem un cildina demokrātiju, kurā nav opozīcijas un partiju.

Šodien Parlamenta deputātu grupa huligāniskā veidā pieprasīja tiešo tā saukto „populāro demokrātiju”, kas aizstātu vēlēšanas ar referendumiem. Ievērojams sabiedrības līderis pauž atbalstu vardarbīgām grupām, kas iebrāzās demokrātiskas valsts parlamenta ēkā un pieprasīja miera līgumu pārskatīšanu.

Vairāki žurnālisti ik dienas pauž — kaut dažkārt pat politiski korektā valodā — ksenofobiskus, pret Parlamentu, plurālismu, romiem, islāmu vērstus, atstumtību atbalstošus, neiecietīgus, diskriminējošus un šovinistiskus uzskatus.

Ministrs lūdz Eiropas Komisiju piešķirt līdzekļus, lai sakoptu noteiktu nevēlamu etnisko kopienu Eiropas Savienības nabadzīgākajās valstīs.

Visi šīs lietas notiek Eiropas Savienībā un tās dara cilvēki, kuri tiek uzskatīti par demokrātiskiem vairākuma demokrātu partiju locekļiem. Šodien šeit mēs nosodām ekstrēmistu partijas un viņu organizāciju. Tas ir tikai tādēļ, ka viņi ir vainojami neiecietībā, un neiecietība nav pieļaujama. Bet kā ar koordinatoriem? Populistiem, kas izliekas par demokrātiem un kuri, novājinot demokrātiskās iestādes un padarot par relatīvu demokrātijas principu, rada vislabvēlīgāko vidi ekstrēmistiem?

Ja mēs turpināsim runāt tikai par simptomiem un vainīgajiem, ciešot klusu vai esot pasīvi attiecībā uz cēloņiem un koordinatoriem, mēs apdraudēsim savas vērtības. Tas nedrīkst notikt.

Inger Segelström (PSE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sākt ar pateicību visām pusēm par rezolūciju. Mūsdienās katrā ES dalībvalstī ir labējais ekstrēmisms, arī pat manā mītnes zemē Zviedrijā. Pēdējās 2006. gada pašvaldību vēlēšanās *Sverigedemokraterna* (Zviedrijas Demokrāti) ieguva vietas divās trešdaļās pašvaldību. Ir aizdomas, ka viņu nākamie mērķi ir Eiropas Parlamenta vēlēšanas 2009. gadā un Zviedrijas parlamenta vēlēšanas 2010. gadā. Mums, Parlamenta deputātiem no Zviedrijas, ir vajadzīga palīdzība, lai to apgrūtinātu, tieši tāpat kā citiem savā valstī ir vajadzīga palīdzība apturēt visā Eiropā pieaugošā labējā ekstrēmisma izplatīšanos.

Eiropai ir vajadzīgas demokrātu partijas, kuru programmas uzrunā visus, ne tikai dažus cilvēkus. 2006. gada vēlēšanās Zviedrijas Sociāldemokrātu sauklis bija „visi ir iekļauti”, un tas šajās debatēs kļūst arvien būtiskāk, jo mūsu apspriesto partiju un grupu programmās netiek cienītas ES pamatvērtības un cilvēku līdzvērtība. Man kā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas loceklim pieeja patvēruma un bēgļu politikas jautājumiem ir ļoti svarīga. Labējās ekstrēmistu partijas iebilst gan pret atvērtāku Eiropu, gan ES attīstību.

Tā vietā tās atbalsta valstis ar slēgtām robežām. Šo draudu es novēroju arī Zviedrijā un kopā ar jums visā Eiropas teritorijā. Es vēlos pateikt vēl vienu komentāru par šo rezolūciju. Ekstrēmistu grupas bērnu un jauniešu vidū propagandē baltās rases pārkāpumu. Izmantotais instruments ir plašsaziņas un elektroniskie sakaru līdzekļi, un tas apiet skolu, ģimeni, turpmāko izglītību un mūsu politiskās vērtības. Ir svarīgi, ka mēs kā vēlētāji pārstāvji pārņemam debates savās rokās. Mums tas jā dara tagad un jāturpina līdz pat Eiropas Parlamenta vēlēšanām 2009. gadā. Aicinu ar aplausiem atbalstīt rezolūciju.

(Aplausi)

Kostas Botopoulos (PSE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, demokrātija Eiropā tiek apdraudēta, un es šaubos, vai mēs visi izprotam šo draudu nozīmi. Draudus nerada ekstrēmi labējo ideju izplatīšanās, bet pāreja no ekstrēmi labējām idejām uz metodēm. Citiem vārdiem sakot, uz to, ka tiek akceptēta rupja spēka izmantošana, kā redzams Parlamenta ekstrēmi labējo organizāciju darbībā.

Tāpēc ir skaidri jānošķir tas, ka, no vienas puses, mēs apkarojam idejas, kurām nepiekrītam. Idejas, kas atbalsta nacionālismu Eiropā un rasismu, ksenofobiju, sieviešu un minoritāšu apspiešanu. Mēs cīnāmies pret šīm idejām ar savām idejām un mūsu centieniem apkarot cēloņus, politiskos cēloņus, kuri galvenokārt sastopami dažādības problēmā — tas ir, tajā, ka Eiropas pilsoņi nepieņem dažādību, to atbalstošo politiku un pašu Eiropu.

Tomēr, no otras puses, mēs izcīnām atšķirīgu kauju pat ar krimināliem līdzekļiem pret šo ideju izplatīšanos ar rīcību, kas noved pie vardarbības. Raugoties no šī skatpunkta, es uzskatu, ka šī ir līdzsvarota kopīga visu Parlamenta demokrātu partiju rezolūcija, un ir kārtējais lieliskais brīdis mūsu Parlamentā — jo īpaši pēc tā, kas šodien notika —, un es ļoti lepojos ar to, ka šī rezolūcija radās no mūsu, sociālistu grupas.

Ana Maria Gomes (PSE). - (PT) 6. septembrī ebreju kapsētā Lisabonā tika apgānītas apmēram divdesmit kapa vietas, un uz to kapakmeņiem tika uzzīmētas svastikas. Divi vainīgie tika arestēti. Viņi ir *Frente Nacional* vai Nacionālās frontes, Portugāles ekstrēmās labējās skūtgalvju organizācijas locekļi, kas atklāti atbalsta rasu karu un vardarbīgu rīcību, lai nodrošinātu baltās rases pārkāpumu. Šis gadījums un citi, jo īpaši pret musulmaņiem vērstā histērija dažādās Eiropas valstīs un rasistu vardarbība, kas nesēn uzliesmoja pret romu kopienu Itālijā, parāda to, ka ksenofobija un varmācīgs rasisms ir mums līdzās, un mēs nevaram atļauties greznību šo faktu noniecināt.

Portugāles gadījumā amatpersonas sākotnēji jūta vilinājumu piekļūstāt šo atgadījumu un paziņot, ka antisemitisms ir pretrunā ar Portugāles sabiedrības vispārpieņemto iecietīgo dabu. Bet tieslietu un iekšējās pārvaldes ministru klātbūtnē ebreju kapsētā kapu vietu svinīgajā šķīstīšanā un tas, cik lielu publicitāti šī solidaritātes demonstrācija izpelnījās Portugāles plašsaziņas līdzekļos, ir mācība citiem gadījumiem Portugālē un citās valstīs. Eiropā ekstrēmismu var efektīvi apkarot tikai tad, ja politikas pārstāvji un plašsaziņas līdzekļi uzņemas atbildību atspoguļot šāda veida noziegumus un norādīt uz tiem kā uz tiešiem un nekrietniem uzbrukumiem demokrātijai, Eiropas un cilvēces būtībai.

Pierre Schapira (PSE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ekstrēmisma pieaugums Eiropā noteikti ir ļoti satraucošs, un visām Eiropas iestādēm ir jāmobilizējas, lai apturētu to ekstrēmo labējo kustību izaugsmi, kas kļūst arvien draudošāka, jo tās ne tikai popularizē apšaubāmas vērtības, bet arvien vairāk uzbrūk cilvēktiesībām, pamatojoties uz rasistu ideoloģiju. Šī bīstamā tendence Eiropas Savienībā ir nepieņemama!

Pēc manām domām, Komisijai uz to ir jāreaģē divās jomās, atspoguļojot idejas, kas paustas rakstiskajā paziņojumā un PES rezolūcijā par šo tematu: tai kopā ar dalībvalstīm apņēmīgi jārikojas, lai noteiktu piemērotus politiskus un tiesiskus līdzekļus cilvēktiesību pārkāpumu nosodīšanai, no vienas puses, un novērstu ekstrēmismu, jo īpaši starp jauniešiem, ceļot viņu izpratnes līmeni par Eiropas Savienības pamatvērtībām. Ir arī būtiski nodrošināt to, ka neviena iestāde un organizācija, kas atbalsta vērtības vai izplata paziņojumus, kūdot cilvēkus uz vardarbību ksenofobisku un rasistisku motīvu dēļ, nedrīkst izmantot Eiropas līdzekļus.

Es vēlos jums atgādināt par gadījumu ar *Radio Maria* Polijā, kas, lai gan ir bēdīgi slavens ar savu pret cilvēktiesībām vērsto nostāju, iesniedza pieteikumu, lai saņemtu Eiropas subsīdijas. Tāpēc es vēlos izmantot

šo iespēju komisijas pārstāvja klātbūtnē vēlreiz pieprasīt mudināt nepiešķirt Eiropas finansējumu plašsaziņas līdzekļiem, kas ir rasistu ideju rupors un kam ir plaši izplatīta un, iespējams, ļoti bīstama ietekme uz sabiedrību.

Franco Frattini, *Komisijas loceklis*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es uzskatu, ka šodienas debātes izraisīja neparasti lielu interesi — neparastu interesi - un notika augstā politiskā līmenī, tāpēc es vēlos pateikties visiem, kas uzstājās, arī tiem, kuri minēja lietas, kam es nepiekrītu un nevaru piekrist. Daži runātāji apšaubīja to, vai šajā Parlamentā ir vajadzīgs un ir būtiski izskatīt šādu jautājumu; es tomēr uzskatu, ka tas bija ļoti būtiski.

Tika izvirzīts ļoti politisks jautājums: līdzsvars starp tiesībām uz domas brīvību, ko atzīst Pamattiesību harta, un citām pamattiesībām, piemēram, cilvēka cieņu, vienlīdzību un nediskrimināciju. Es vēlos pateikt, ka tiem, kas izvirzīja šo jautājumu, uzskatot, ka domas brīvība dod tiesības apvainot un piemērot vērtības, kas ir pretrunā cilvēka pamattiesībām, ir sakropļota izpratne par to, ko nozīmē domas brīvība.

Es vienmēr runāju to, ko domāju, pat tad, kad mani uzskati ir pretrunā iepriekšējo runātāju uzskatiem. Kāds minēja, ka, „ja referendumā pilsoņi nobalso pret Pamattiesību hartu, tā būs brīvības izpausme”. Es tam nepiekrītu, jo aicināt organizēt referendumu pret Pamattiesību hartu būtu tas pats, kas organizēt referendumu pret pilsoņiem, jo šiem pilsoņiem nepārprotami pieder un uz viņiem attiecas pamattiesības, kas mums tagad jāaizsargā. Tas nav tāpēc, ka šis princips ir jāatspēko, bet tāpēc, ka tie, kas aizstāv pamattiesības, nav ekstrēmisti, bet tie, kas tās pārkāpj un atspēko, kas vēlas apstiprināt tiesības kūdit varmācīga bara vai grupas tiesības iznīcināt ebreju kapa vietas, ir ekstrēmisti. Tā nav vārda brīvība, tā ir vardarbība, kas jāiznīcina un jānodrošina, izmantojot tiesiskus instrumentus. Šie, manuprāt, ir tie divi pasākumi, uz kuriem Eiropai nelokāmi ir jāuzstāj.

Mēs to nedrīkstam noniecināt. Mēs nedrīkstam domāt, ka vienu gadījumu var neņemt vērā, jo tas ir viens notikums; ja šis viens notikums ir rasisma un neiecietības simptoms, simptoms dziļam nicinājumam pret humānām vērtībām, mums jāsatraucas arī par vienu gadījumu, par vienu vardarbības aktu!

Daudzi no jums ir izvirzījuši vēl kādu ļoti būtisku jautājumu: vai politiskās domas brīvas izpausmes vārdā jābūt iecietīgiem pret to, ka politiskie spēki izplata rasistiskus ziņojumus? Ņemot vērā to, ka viņus ievēlēja pilsoņi, es uzskatu, ka politiķi ir īpaši atbildīgi un nedrīkst kūdit pūli pret citiem pilsoņiem vai citiem cilvēkiem: personīgā atbildīguma izjūta.

Pēc manām domām, un es to saku atklāti, ir grūti izmantot tiesiskus instrumentus, policiju vai slepenos dienestus, lai uzsāktu tālejošu izmeklēšanu par šo vai citu partiju. Tomēr, kad šī vai cita partija publiski apalvo, ka tās nodoms ir atjaunot rasu pārkāpumu, tā nav vārda brīvība, bet uzbrukums pašiem Eiropas pamatiem. Tieši šādu iemeslu dēļ represīva rīcība ir attaisnojama, un nevar būt ne runas par cenzūru vai vārda brīvības principa pārkāpumu.

Es aizstāvēšu to cilvēku tiesības izteikties, kas man nepiekrīt, bet es nevaru aizstāvēt to cilvēku tiesības, kas man nepiekrīt un kūda pūli vai citus cilvēkus uzbrukt un ievainot, un nogalināt. Tā nekādā gadījumā nav vārda brīvība!

Tāpēc šodienas jautājums ir galvenais, un es izvirzīšu līdzīgus argumentus tad, kad debatēsīm par šausmīgo ekstrēmisma formu, ko pārstāv terorisms, jo mēs noteikti nevaram novilkt robežu starp rasu naida vēstījumu un to cilvēku vēstījumu, kas uzskata, ka cilvēku nogalināšana teroristu aktos ir pieņemama atbilde uz sabiedrības problēmām. Šis abas ir problēmas, kas, pēc manām domām, ar izglītības un profilakses palīdzību, veicinot iecietību un izmantojot tiesiskus un piespiedu instrumentus, jārisina Eiropas līmenī. Mēs varam būt apmierināti tikai tad, kad esam pārliecināti, ka Eiropā nav vietas rasistiem, fanātiķiem un teroristiem.

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis piecus rezolūciju priekšlikumus⁽¹⁾ atbilstīgi Reglamenta 103. panta 2. punktam.

Debātes ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2007.gada 13. decembrī.

Rakstiskie paziņojumi (142. pants)

Glyn Ford (PSE), *rakstiski*. – Es balsošu par šo rezolūciju ar zināmu nepatiku. Tā attiecas uz būtisku tematu, ar kuru šajā parlamentā esmu strādājis, kopš tiku pirmo reizi ievēlēts 1984. gadā, kad man bija tas gods vadīt Parlamenta Izmeklēšanas komiteju par rasisma un fašisma pieaugumu Eiropā.

(1) Sk. protokolu.

Esmu nobažījies, ka šī rezolūcija ir tik vāja, ka cilvēkiem, kas 1980. gados bija tādu neofašistu partiju kā *Movimento Sociale Italiano* biedri, šodien ir iespēja parakstīt un balsot par šo rezolūciju. Pamatojoties uz to, tā nenovēršami ir kļūdaina.

Lívia Járóka (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Ekstrēmistu kustības, kas visā Eiropā kļūst arvien spēcīgākas, dod pamatu nopietnām bažām, jo to politisko aktivitāšu pamatā ir naida kūdišana pret visievainojamākajām sabiedrības grupām, un tās sludina neiecietību un sociālo atstumtību. Šādas idejas neatbilst Eiropas vērtībām, cilvēka cieņai, tiesību vienlīdzībai un pamatbrīvībām Eiropas Savienības dibināšanas līgumos vai Pamattiesību hartā formulētajos pamatprincipos, ko mēs šodien pasludinājam. Šādas kustības un to paustie uzskati spēj iedvest bailes minoritātēm un likumam pakļāvīgo un demokrātisko pilsoņu vairākumam. Ņemot vērā to, ka ekstrēmistu grupas ir piesaistījušas lielāku plašsaziņas līdzekļu interesi, kļūdaini vispārinājumi un izkropļotas puspatiesības izskan plašāk nekā jebkad iepriekš, kas ir ne tikai nepieņemami, bet arī ļoti bīstami, jo tās pastiprina aizspriedumu un diskriminācijas gadījumus un traucē turpmāku sociālo problēmu risināšanu.

Es vēlos jums atsevišķi atgādināt par gadījumiem, kas vērsti pret čigāniem un arī notiek arvien biežāk. Eiropā ir vairāk nekā desmit miljoni čigānu, un viņi ir lielākais un vienlaicīgi visievainojamākais etniskais mazākums Eiropā, un nav jau tā, ka viņu stāvoklis pēdējos gados nebūtu uzlabojies, bet daudzās jomās tas noteikti ir pasliktinājies. Tā ir Eiropas Savienības un pilsoņu organizāciju kopatbildība rast risinājumu bezdarba un galējas nabadzības problēmai un izbeigt čigānu dzīvesvietu un izglītības segregāciju. Šo problēmu atrisināšana ir vissteidzamākais ar minoritātēm saistītais jautājums Eiropas Savienībā.

Magda Kósáné Kovács (PSE), rakstiski. – (HU) Ekstrēmistu partijas, kas daudzās Eiropas Savienības dalībvalstīs iegūst vietas parlamentā un īslaicīgi pat EP, nedrīkst pieļaut Eiropas politikā. To aizliegšana ir nozīmīga visai Eiropas Kopienas sabiedrībai, pat, ja mēs zinām, ka pilsoņi, kas parasti pieprasa demokrātiju un cilvēktiesības, slēpj ikdienišķu rasismu un ksenofobiju.

Jo īpaši apdraudēti ir jaunieši, kam ne tikai holokausts, bet arī Berlīnes mūra krišana ir vēsture. Eiropā bez robežām tiek pārvērtēta apziņa par piederību nācijai, un ir viegli iedvest pat mežonīgas idejas. Līdz šim Eiropas tiesību akti ir ievērojuši valstu pasākumus: tie nepārsniedz valstu pasākumu robežas un nenorāda virzienu. Tomēr uz problēmu jāreaģē ne tikai politiski vai tiesiski, tāpēc rīcība nedrīkst vienkārši parādīties mūsu mērķos, bet arī to pilsoņu organizāciju un baznīcu reakcijā, kas sludina Eiropas vērtības un kurām ir nozīme sabiedrības dzīvē.

Piemēram, pāvests Jānis Pāvils II ir daudzkārt izteicies pret rasismu un ksenofobiju, un viņš par reliģijas pienākumu uzskatīja kalpošanu patiesībai, mieram, piedošanai, dzīvei un mīlestībai cilvēku vidū, citiem vārdiem sakot, visām vērtībām, ko šīs radikālās grupas nepārstāv vai pārstāv tikai ekstrēmā ziņā.

Es vēlos lūgt EP priekšsēdētāju un Komisijas locekļus paredzētajā dialogā ar baznīcām aicināt tās rīkoties pret ekstrēmistiem un pārtraukt tos atbalstīt.

Katalin Lévai (PSE), rakstiski. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ekstrēmistu idejas un organizācijas ir kļuvušas par satraucošu parādību mūsu ikdienas dzīvē, un mēs to novērojam gandrīz visur. Eiropas integrācijas tēviem domas un uzskatu brīvība bija pamatjēdziens. Mūsdienās tā ir mūsu pamatvērtība. Patiesa demokrātija garantē arī vārda brīvību, kas tomēr nedrīkst traucēt vai apšaubīt mieru, dzīvību un esību; mums patiesām tas ir aktuāli. Mēs nedrīkstam pieļaut to, ka idejām, kas iepriekš izraisīja holokaustu un naidu starp valstīm un tautām, būtu forums un organizācijas. Daudzās vietās ekstrēmi labējais spārns pirms mums meklē un atrod vienu no sociālo problēmu risinājuma avotiem segregācijā un naida kūdišanā, nevis samierināšanā un integrācijā. Eiropas Savienībai, kā patiesai cilvēktiesību un humānās aizsardzības nodrošinātājai, jādara viss iespējamais, lai šīs idejas un organizācijas atkāptos un lai tās pat pazustu no mūsu ikdienas dzīves, ja to agresija, kas traucē sabiedrības veselīgu dzīvošanu, to pieprasa.

Es arī iesaku Eiropas Savienībai tās komunikācijas aktivitātēs atvēlēt vairāk vietas informācijai. Diemžēl nozīmīgi iedzīvotāju slāņi lielākoties neziņas dēļ ir uzņēmīgi pret ekstrēmiem, populistiskiem paziņojumiem. Apdraudēta galvenokārt ir jaunā paaudze, kam nav bijusi iespēja iegūt attiecīgo vēsturisko pieredzi, lai atrastu pareizo virzienu. Mūsu pienākums ir viņiem palīdzēt. Ja mēs padosimies, mēs iedragāsim mūsu nākotnes pamatus.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienībai jācīnās pret visa veida ekstrēmismu, jo šī darbība ir pretrunā ar brīvības, demokrātijas un cilvēktiesību ieviešanas principiem, kas ir Eiropas Savienības pamatā. Tādēļ Eiropas līmenī pasākumiem pret ekstrēmismu un terorismu nevajadzētu ietekmēt pilsoņu tiesības. Pusedu grupu ekstrēmistu kustības, ultranacionālisms, ksenofobija, aicinājumi uz vardarbību un vietējiem etniskiem vai reliģiskiem konfliktiem destabilizē Eiropas Savienību, kam raksturīga tās dalībvalstu

bagātā kultūras un tradīciju dažādība. Tai jāsakopo centieni, lai cīnītos pret ekstrēmistu darbībām un noteiktu šo darbību kūdītājus un organizētājus. Eiropas Pamattiesību aģentūra arī spēlēs nozīmīgu lomu rasisma un ksenofobijas novēršanā, nodrošinot drošības klimatu Eiropas Savienības teritorijā.

Dialogs, izglītība un sabiedrības informēšana par tematiem, kas saistīti ar iecietības veicināšanu un rasisma apkarošanu, ir būtiski elementi, kuri dod ieguldījumu brīvības un demokrātijas principu izplatīšanā. Dalībvalstīm arī jāsadarbojas un jācenšas integrēt atstumtās sociālās un etnokulturālās kategorijas, lai cīņa pret diskrimināciju un kūdīšanu uz vardarbību nodrošinātu etnisku un politisku saskaņu Eiropas Savienībā.

13. Melnkalne — Stabilizācijas un asociācijas nolīgums starp Eiropas Kopienām un Melnkalni (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākošais punkts ir kopīgas debates par

– Komisijas paziņojumu par Melnkalni,

– *Marcello Vernola* Ārlietu komitejas vārdā izstrādāto ieteikumu par priekšlikumu Padomes un Komisijas lēmumam par Stabilizācijas un asociācijas nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Melnkalnes Republiku, no otras puses (COM(2007)0350 – C6 0463/2007 – 2007/0123(AVC)) (A6-0498/2007).

Olli Rehn, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties *Vernola* kungam par šo ļoti pārliciecināmo ziņojumu, kuru paredzēts pieņemt ārkārtīgi izšķirošā mūsu attiecību fāzē ar Melnkalni.

Atļaujiet man vispirms izteikt viedokli par Eiropas perspektīvu Rietumbalkānu jautājumā. ES Ārlietu ministru Padomes sanāksme pirmdien atkārtoti apstiprināja, ka Rietumbalkānu valstu nākotne ir Eiropas Savienībā. Kā pierādījumu tam mēs pēdējo divu mēnešu laikā esam parakstījuši Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu ar Melnkalni un parafējuši SAN ar Serbiju un Bosniju un Hercegovinu.

Vēlos pateikties Portugāles prezidentūrai par tās lielo ieguldījumu šajā sakarā. Es ceru, ka, tiklīdz abas šīs valstis būs izpildījušas nosacījumus, mēs drīz varēsim parakstīt abus minētos nolīgumus.

Kopš neatkarības atgūšanas Melnkalne guvusi labus panākumus, tai skaitā nogludinājusi un uzlabojusi attiecības ar Serbiju. Protams, izšķirošais solis Melnkalnes ceļā uz Eiropu tika sperts šī gada 15. oktobrī, kad mēs ar šo valsti parakstījām SAN. Es paužu gandarījumu, ka drīz pēc tam SAN tika vienbalsīgi ratificēts Melnkalnes parlamentā. SAN nodrošina stabilu pamatu Melnkalnes ekonomiskajai, politiskajai un institucionālajai attīstībai, kā arī ir nozīmīgs solis uz priekšu šīs valsts Eiropas integrācijas ceļā, ar noteikumu, ka Nolīgums tiek atbilstoši īstenots.

Es paužu gandarījumu par Melnkalnes konstitūcijas pieņemšanu pāris dienu pēc SAN parakstīšanas, kas ir vēl viens pierādījums tās pozitīvajai attīstībai. Jaunā konstitūcija, kas visumā ir saskaņā ar Eiropas normatīviem, palīdz stiprināt valsts demokrātiskās institūcijas. Pilnīgai tās īstenošanai būs nepieciešams papildu darbs un apņēmība.

6. novembrī pieņemtais Komisijas regulārais progresa ziņojums norāda uz šo pozitīvo attīstību. Melnkalne tajā atzinīgi novērtēta par nepieciešamās tiesu un institucionālās sistēmas ieviešanu pēc neatkarības atgūšanas. Ziņojuma uzsvērtā arī Melnkalnes attīstība SAN ieviešanas sagatavošanā un administratīvās veikspējas stiprināšanā. Mūsu progresa ziņojumā minētas arī galvenās problēmas, ar kurām Melnkalnei būs jāsadarbojas turpmāko gadu laikā. Piemēram, Melnkalnes administratīvā veikspēja joprojām ir diezgan vāja, tādēļ jāturpina administratīvās reformas visos līmeņos. Cīņā pret korupciju nepieciešama steidzama rīcība, lai sasniegtu konkrētus, taustāmus rezultātus. Naudas atmazgāšana un organizētā noziedzība joprojām paliek uzmanības lokā. Jūsu ziņojums norāda uz šīm problēmām – un pamatoti.

Jaunā konstitūcija uzlabos tiesu varas neatkarību, jo tā paredz izveidot jaunu konstitucionālo iestādi - Tiesas padomi, kuras pārziņā būs tiesnešu iecelšana un atļaišana. Valdība pieņēmusi arī tiesu varas reformas stratēģiju laika posmam no 2007-2012. gadam. Tās ieviešana būs problemātiska, tomēr ir skaidrs, ka Melnkalnei jānodrošina savu tiesnešu un prokuroru neatkarība, atbildība un profesionalitāte.

Melnkalne aktīvi piedalās reģionālajā sadarbībā. Tai ir labas attiecības ar kaimiņiem. Lielākā daļa problēmu ar Serbiju pēc neatkarības atgūšanas ir atrisinātas. Melnkalne izvēlējusies konstruktīvu pieeju jautājumam par Kosovos statusu, pievienojoties ES nostājai.

Šobrīd uzsvars būtu jāliek uz pagaidu nolīgumu par sagatavošanos SAN, kā arī uz Eiropas partnerības ieteikumu pilnīgu īstenošanu. Melnkalnei jāveido stabila ieviešanas un reformu pieredze. Tā ir veiksmīgi uzsākusi stabilizācijas un asociācijas procesu, un es ceru, ka tā turpinās veiksmīgi uzsākto kursu.

Mēs ļoti ceram, ka, strādājot pie Eiropas reformas dienaskārtības, mūsu sadarbība ar Melnkalnes valdību, parlamentu, citām institūcijām un valsts pilsonisko sabiedrību kļūs vēl ciešāka. Ar prieku varu jums paziņot, ka kopš 1. novembra darbojas jaunā Komisijas delegācija, kas drīzumā, kā plānots, gatavojas pārņemt Eiropas Rekonstrukcijas aģentūras darbu. Sagaidāms, ka turpmāko trīs gadu laikā līdz 2009. gadam Melnkalne no pirmspievienošanās programmas saņems gandrīz 100 miljonus eiro. Šie līdzekļi ļaus stiprināt tiesiskumu, administratīvo veikspēju un veicinās SAN ieviešanu. Vēl viena prioritāte būs ekonomiskā un sociālā attīstība, kā arī pilsoniskās sabiedrības attīstība. Tāpēc es ticu, ka mēs varam paļauties uz Eiropas Parlamenta stingru atbalstu, kas, kā vienmēr, ir ļoti svarīgs.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, šīs tika izsludinātas kā debates vai kā Padomes un Komisijas paziņojumi? Es tikai vēlējos jautāt, kāda ir Padomes nostāja, un vai to kāds pārstāvēs Padomei atvēlētajā jautājumu laikā vai varbūt pat šo debašu laikā?

Priekšsēdētājs. – Dienesti informē, ka šīs debates notiek šādā formātā pēc Priekšsēdētāju konferences lēmuma, jo Padome nodarbojas ar Padomes sanāksmes sagatavošanu rīt Lisabonā.

Marcello Vernola, referents. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ir saprotams, ka Balkānu valstu nākotne ir Eiropā, to apliecināja Eiropadome Saloniku sanāksmē 2003. gadā, un to vairākkārt apstiprinājam mēs šajā ēkā, pieliekot punktu jebkādam turpmākām diskusijām šajā sakarā.

Melnkalne nenoliedzami atrodas pirmajā vietā ceļā uz pievienošanos Eiropas Savienībai, kā pierāda šādi fakti: pēc neatkarības atgūšanas no savienības ar Serbiju 2006. gadā tā korekta referenduma rezultātā pasludināja demokrātiju un atbilstoši vienojās ar Serbijas valdību, tāpat tika atsāktas sarunas par valsts stabilizācijas un asociācijas līgumu, kas noslēdzās pēc diviem mēnešiem. Nolīgumus parafēja 2007. gada 15. martā, bet diemžēl dažu tehnisku problēmu dēļ turpmākā attīstība palēninājās. Tomēr beigas jau ir redzamas. Komisija tikko paziņojusi, ka Podgoricā jau atvērts birojs — ko mēs varam uzteikt — un ka nolīguma ratifikācijai sagatavots viss nepieciešamais.

Melnkalnes attīstība pagājušajā gadā, saistības, kuras tā uzņēmusies attiecībā pret Eiropas Kopieni, un darbs pie reformām pat dažu pagājušo dienu laikā liek mums nešaunoties ieņemt pozitīvu nostāju līguma parakstīšanas sakarā. Protams, skaidrs, ka tas nav galamērķis, bet tikai ceļa sākums.

Melnkalnei jāvērs uzmanību uz visu pasākumu īstenošanu, kas nepieciešami jau uzsāktā reformas procesa pabeigšanai, lai izpildītu Stabilizācijas un asociācijas nolīguma uzliktās saistības. No šī viedokļa jāatzīmē labā sadarbība starp Eiropas Parlamentu un Melnkalnes parlamentu, par ko esam pārliecinājušies jau vairākkārt, un nākošnedēļ tas mūs uzņems Podgoricā. Melnkalnei ir viss nepieciešamais šī procesa ātrai noslēgšanai, pirmkārt, jau tās stāvoklis kā pievienošanās kandidātei.

Melnkalnes ekonomika turpinājusi augt pēdējo gadu laikā, un, daļēji pateicoties uzņēmumiem labvēlīgajām fiskālajām politikām, tas ļāvis piesaistīt lielas ārvalstu investīcijas. Tā rezultātā bezdarba līmenis strauji sarucis no 33 % līdz 12 %.

Pirms dažiem mēnešiem tika pieņemta jaunā Konstitucionālā harta, kas ir skaidra zīme valsts demokrātisko priekšrocību stiprināšanai, kas izceļ to uz Balkānu valstu fona. Melnkalnes varasiestādes ātri strādā pie Eiropas normatīvu ieviešanas. Pēdējie jaunumi ļāvuši mums iesniegt apspriešanai piecus grozījumus, kuros ņemta vērā jaunākā prakse.

Dažās pēdējās dienās parakstīts sadarbības līgums ar Starptautisko Kara noziegumu tribunālu bijuši Dienvidslāvijai, lai regulētu tehnisko palīdzību no šī tribunāla puses. Atcerēsimies, ka beznosacījumu sadarbība ar *ad hoc* tribunālu Hāgā ir ļoti svarīga visām valstīm, kas izveidojušās Dienvidslāvijas sabrukšanas rezultātā. Atcerēsimies arī, ka Melnkalne nekad nav izvairījusies no starptautiskajām saistībām, un tā vienmēr slavēta par tās efektīvo sadarbību ar tiesu un ārvalstu varasiestādēm.

Melnkalnei jāturpina darbs pie organizētās noziedzības apkarošanas un iznīdēšanas nelikumīgas pārrobežu kontrabandas jomā. Eiropas Parlaments uzskata, ka jāapkaro korupcija sabiedrības pārvaldē un tiesu sistēmā: valsts pozitīvi reaģē uz Eiropas varasiestādēm, ko mēs redzam jaunajā konstitūcijā, kurā iestrādāti mehānismi tiesu varas autonomijas un neatkarības aizsardzībai.

Valdošās šķiras spējas tiks attīstītas, piedaloties Kopienas mērķsadarbības programmās un apmaiņā ar dalībvalstīm. Dažas programmas veicinās jaunu cilvēku un pētnieku pilnveidošanos. Cilvēku, īpaši studentu un pētnieku, brīvas pārvietošanās veicināšana ir mērķis, uz kuru tiek ties, vienkāršojot īstermiņa uzturēšanās vīzu izsniegšanas procedūras. Saistībā ar to pagājušā gada septembrī ar Eiropas Savienību tika parakstīti konkrēti nolīgumi. Galamērķis ir pilnībā liberalizēt vīzas, lai pārvietošanās brīvība stātos spēkā, kas ir vēl viens būtisks Stabilizācijas un asociācijas nolīguma punkts, un atvērt kanālus izaugsmes un izglītības veicināšanai. Mēs uzskatām, ka kultūras iestādēm jāļauj plaukt, piemēram, atbalstot brīvprātīgo sektoru un aizsargājot pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus. Jānodrošina domas brīvība un tiesības uz informāciju.

Vide ir jāpiemin atsevišķi: iepriekšējā konstitūcijā Melnkalne nosaukta par ekoloģisku republiku, pirmo pasaulē, kas sevi tā apzīmējusi. Daba pret valsti izturējusies dāsni - no brīnišķīgās krasta līnijas līdz dabiskajam *Kotor* līcim un *Durmitor* kalnu masīvam, kas iekļauts UNESCO Pasaules mantojuma sarakstā. Šo mantojumu jāaizsargā īpašiem tiesību aktiem, kas daudzkārt ir minēti statūtos, tomēr bieži finanšu resursu trūkuma dēļ netiek stingri piemēroti.

Ievērojamu daļu ienākumu valsts gūst no tūrisma, bet ziemā tūrisms var arī nelabvēlīgi ietekmēt vidi, jo pieejamais labiekārtojums nav aprīkots ar atbilstošām sistēmām, lai būtisko tūristu pieplūdumu vadītu no ekoloģiska viedokļa. Šī iemesla dēļ mēs citā forumā lūdzām komisāram *Rehn* vērst Komisijas uzmanību uz vides politiku veicināšanu, īpaši attiecībā uz atjaunojamajiem enerģijas avotiem, atkritumu un ūdens apsaimniekošanu un piekrastes aizsardzību. Melnkalne apzinās šo problēmu un turpina strādāt pie dabas resursu pareizas apsaimniekošanas. Nesen apstiprināts teritoriālpilāns, kas regulē būvniecības darbus, lai nepieļautu piekrastes ainavas sabojāšanu.

Doris Pack, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, protams, ka es EPP-ED grupas vārdā varu paust atzinību Melnkalnes attīstībai kopš tās neatkarības pasludināšanas, kas strauji ir novedusi pie Stabilizācijas un asociācijas nolīguma parakstīšanas.

Protams, melnkalniešiem tagad nevajadzētu atslābt, bet gan pilnībā īstenot parakstīto nolīgumu. Viņiem jāseko vadlīnijām, ko tie paši ir noteikuši, un jādod iespēja savai pārvaldei piemērot spēkā esošos tiesību aktus. Viņiem jānodrošina tiesu sistēmas atbilstība standartiem, kā arī jāveic korupcijas apkarošana, īpaši pārvaldē un tiesu sistēmā.

Es apzinos, ka situācija, kas pastāvēja reģionā 1990. gados, pieļāva korupciju un ka šodien to ir ļoti grūti izskaust. Tomēr tas, ka Melnkalnes vārds parādās saistībā ar kontrabandu, korupciju un naudas atmazgāšanu, neveicina šīs valsts slavu Eiropas Savienības valstu vidū. Melnkalnes politiķiem jādara viss iespējams, lai šo tēlu mainītu, jo kādreiz Eiropas Savienības tautas aicinās Melnkalni pievienoties savam bariņam. Šī iemesla dēļ demokrātijas un tirgus ekonomikas attīstībai Melnkalnē jānotiek uz patiesi pārredzamas bāzes.

Es negrāso iztīrīt katru jautājumu, kas šodien ticis pacelts vai vēl tiks pacelts, tāpat es neatsaukos uz visu, kas minēts mūsu ieteikumā. Tomēr es vēlos uzsvērt, ka Melnkalnes ainava ir dārgakmens un tās unikālo īpašību saglabāšanai nepieciešami īpaši pasākumi. Kā teica *Marcello Vernola*, tas nozīmē, ka jaunās konstitūcijas pantam, kas pasludina Melnkalni par vidi aizsargājošu valsti, jābūt kaut kam vairāk par tukšu solījumu. Jāaizsargā piekraste un iekšzeme, un jānovērš megalītisko investīciju projekti. Dabiskās iezīmes un kultūras un vēstures pieminekļi ir jāaizsargā, lai nepazaudētu tās unikālo pievilcību tūristu acīs. Rietumeiropā jau ir pietiekami daudz šādu skumju piemēru.

Jānovērš piekrastes un iekšzemes teritoriju izpārdošana un jāveicina saprātīga tūrisma attīstība un piesardzīga zemes izmantošana, kas ir šī brīža aktualitāte. Steidzami jānovērš piekrastes pārtīstība un jāierobežo spekulācijas ar zemi un īpašumiem. Ar prieku varu atzīmēt, ka šai zonai tagad ir izveidots zemes izmantošanas plāns. Es varu paust gandarījumu par sadarbību ar *ICTY*, Starptautisko Kara noziegumu tribunālu bijušai Dienvidslāvijai, un es ceru, ka kādreiz tā vainagosies ar *Karadžić* kunga arestu.

Mana kvēla vēlēšanās ir beidzot redzēt Melnkalni izveidojam nacionālo aģentūru, kas ļautu valstij sniegt iespēju tās studentiem un praktikantiem piedalīties Erasmus un Leonardo mācību programmās.

Nākošnedēļ mēs tiksimies ar saviem kolēģiem no Melnkalnes parlamenta, un mēs mudināsim viņus atbalstīt savu valdību tās centienos tiekties uz saplūšanu ar Eiropas Savienību un apkarot visas nelikumības, par kurām esam runājuši.

Vural Öger, *PSE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ES sanāsmē Salonikos 2003. gada jūnijā valstu un valdību vadītāji apstiprināja savu atbalstu Eiropas perspektīvas attīstībai Rietumbalkānu valstīs, no kurām

Melnkalne, kas savu neatkarību no Serbijas pasludināja 2006. gadā, ir jaunākā valsts, bijušās Dienvidslāvijas pēctece.

Kopš tā laika tās attiecības ar Eiropas Savienību tuvinājušās, un Melnkalne ir uzņēmusi skaidru Eiropas kursu. Es paužu īpašu gandarījumu par Stabilizācijas un asociācijas nolīguma noslēgšanu 18. oktobrī, kas iezīmē pagrieziena punktu Melnkalnes un ES attiecībās. Tas sniegs vairākus labumus mazajai Balkānu valstij, īpaši uzņēmējdarbībā un tirdzniecībā, jo tas nodrošina brīvas tirdzniecības zonu, kā arī veicina investīcijas un sadarbību uzņēmējdarbībā.

2007. gada 19. oktobrī, mazliet vairāk nekā gadu pēc neatkarības pasludināšanas, tika sasniegts vēl viens svarīgs mērķis: Melnkalnes parlaments pieņēma valsts pirmo konstitūciju, kurai būs īpaši nozīmīga loma šīs jaunās nācijas identitātes veidošanā. Tā pasludina Melnkalni par demokrātisku, liberālu un vidi aizsargājošu valsti, kuras pamatā ir tiesiskums. Tas ir nozīmīgs sasniegums. Melnkalnei vēl tāls ceļš ejams līdz dalībai ES, bet atlikušie šķēršļi tiek pamazām pārvarēti.

Joprojām īpaši nepieciešama attīstība cīņā pret ēnu ekonomiku un korupciju. Brīvas un neatkarīgas tiesu sistēmas darbība, sadarbība ar Starptautisko Kara noziegumu tribunālu bijuši Dienvidslāvijai un galvenokārt reformu process demokrātijas, cilvēktiesību un minoritāšu aizsardzību jomās ir obligāti priekšnosacījumi Melnkalnei un tās nākotnei ES. Veiksmīgai reformu īstenošanai, ko nosaka Stabilizācijas un asociācijas nolīgums, jākļūst par galveno prioritāti.

2008. gada 1. janvārī Slovēnija, kas ir vēl viena Dienvidslāvijas pēctece, pārņems ES Padomes prezidentūru. Gandarījumu rada tas, ka viena no Slovēnijas prezidentūras prioritātēm ir Rietumbalkānu valstis. Rietumbalkānu valstu drošība un stabilitāte ir īpaši svarīga gan pašam reģionam, gan visai Eiropai.

Demokrātiska un stabila Melnkalne var veikt un tai jāveic būtisks darbs šo mērķu sasniegšanā. Noslēgumā es vēlos uzsvērt, ka Melnkalnes iespējas kādu dienu iestāties ES, lai arī tālākā nākotnē, ir turpmāko reformu procesa galvenais ģenerators. Mums Eiropas Parlamentā jāatbalsta Melnkalne tās ceļā uz ES.

Jelko Kacin, ALDE grupas vārdā. – (SL) Pirms vairāk nekā simts gadiem Melnkalne bija karaliste uz Eiropas politiskās kartes. To atzina un novērtēja gan kultūras, gan politiskajā ziņā.

Daļa no piekrastes, *Kotor* līcis, bija neatņemama Austroungārijas sastāvdaļa un tajā laikā kopā ar mūsdienu Hercegovinu nodrošināja piekļuvi jūrai. Kādu laiku Melnkalne bija modernās Eiropas daļa, un šobrīd tā gatavojas pilntiesīgai sadarbībai un dalībai Eiropas Savienībā.

Kopš 2006. gada maija, kad Melnkalne kļuva par jaunu Eiropas valsti, tās attīstība Eiropas dienaskārtības ieviešanā ir bijusi stimulējoša. No sirds to apsveicam ar Stabilizācijas un asociācijas nolīguma parakstīšanu un oktobrī pieņemtajiem jaunajiem likumiem. Podgoricai pienākas atzinība par sadarbību ar Hāgas tribunālu un tās pozitīvo lomu un ieguldījumu reģiona ilgtermiņa stabilitātē.

Tomēr, sākot no šīs dienas, mūsu Eiropas Savienība būs citāda, jo pirms dažām stundām mēs šajā zālē bijām liecinieki ārkārtīgi vēsturiskam notikumam, kad tika parakstīta Pamattiesību harta. Arī Melnkalnes pilsoņi ir pelnījuši lielāku demokrātiju, lielāku cieņu, lielāku daudzveidību un lielāku tiesisko noteiktību. Šīs jaunās valsts galvenās problēmas ir cīņa pret organizēto noziedzību un korupciju, kur vajag un var izdarīt vairāk. Es vēlos lūgt kompetentās iestādes aktīvāk cīnīties pret korupciju, organizēto noziedzību un cilvēku, ieroču un narkotiku tirdzniecību.

Šajā sakarā es apsveicu spēcīgo tiesu sistēmu. Tomēr vēlos uzsvērt, ka tiesību aktu praktiska īstenošana ir process, kam nepieciešami atbilstoši administratīvie un politiskie resursi. Man joprojām rūp pārrედzamības trūkums un politiskā kultūra politikas un ekonomikas struktūrās. Tās neļauj Melnkalnei attīstīt demokrātisku sabiedrību un brīvu tirgu.

Melnkalnei vēl daudz kas jāpaveic plašsaziņas līdzekļu brīvības, plurālisma un profesionalitātes jomās. Tai pilnībā jārealizē pieņemtās reformas un jānodrošina Melnkalnes radio un televīzijas neatkarība.

Ar nožēlu jāatzīst, ka nogalinātā žurnālista *Duško Jovanović*, kas tolaik publicēja rakstu sēriju par organizēto noziedzību Melnkalnē, izmeklēšanas lietā vēl nav rezultātu.

Žurnālistiem un pilsoniskajai sabiedrībai ir nozīmīga loma demokrātijas attīstībā, īpaši vēršot uzmanību uz paaugstināta riska sociālajām problēmām. Tādēļ es vēlos lūgt valdībai aktīvāk darboties šo problēmu risināšanā, kā arī iesaistīt un konsultēties ar pilsonisko sabiedrību un nodrošināt tai labākus darbības apstākļus.

Gisela Kallenbach, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos no sirds pateikties *Vernola* kungam par viņa ziņojumu un par Ārlietu komitejas sadarbību tā izskatīšanā. Ar vēl lielāku pateicību vēlos sveikt Melnkalnes kolēģus un Komisiju, kas atkal ir pierādījuši, ka Eiropas perspektīva veicina demokrātijas attīstību, kas ir likumības un stabilitātes priekšnoteikums.

Tomēr patiesībā, manuprāt, šis process notiek pārāk lēni. Tādēļ es vēšos pie abām pusēm, vispirms jau pie mums, Eiropas institūcijām, lai atgādinātu, ka Melnkalne un visas Rietumbalkānu valstis patiesi ir Eiropas daļa. Mūsu pašu interesēs ir ilgstošs miers un demokrātija šajā reģionā. Mums jāpastiprina savas saistības pret visu reģionu. Nepieciešams pieņemt mūsu priekšlikumu par īpašu dienaskārtību un vidi aizsargājošu partnerību Rietumbalkānu valstīs. Atcelsim vīzas prasības, cik vien ātri iespējams!

Es vēlos lūgt Melnkalni nodrošināt to, lai progresa ziņojumos turpmāk nesniegtu informāciju par prasībām neatbilstošiem centieniem korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanā un par valsts iestāžu nepietiekamo jaudu, kā tas noticis vairāku gadu garumā. Tai jāpastiprina veicamie pasākumi Eiropas vērtību praktiskā īstenošanā. Tā ir, piemēram, atklātība, kas ļauj plaukt pilsoniskās sabiedrības darbībai un kur plašsaziņas līdzekļu neierobežota brīvība ir pašsaprotama - vai arī notiek virzība uz to.

Visbeidzot, Melnkalnei jāuzņemas konstruktīva loma reģionā un Kosovas statusa jautājuma risināšanā. Iespējams, tai jāpārdomā arī daži soļi, kas izraisījuši tās atkarību dažās jomās no atsevišķām valstīm ārpus Eiropas. Šie soļi ir abpusējās imunitātes nolīguma parakstīšana ar ASV un tiesību akti, kas pieļauj neveselīgu spekulāciju ar zemi un īpašumiem, kas grauj vides aizsardzības pasākumus un kavē patiesi ilgtspējīgu Melnkalnes ārkārtīgi skaistā piekrastes reģiona attīstību.

Nozīmīgs solis ir nesen pieņemtie zemes izmantošanas plānošanas mērķi. Ļaujiet man vēlreiz apsveikt Melnkalni un iedrošināt to turpmākai attīstībai ceļā uz dalību Eiropas Savienībā!

Helmuth Markov, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, 1918. gadā neatkarīgā Melnkalne pieņēma labprātīgu lēmumu apvienoties ar kaimiņvalstīm Serbiju, Horvātiju, Bosniju un Hercegovinu un Slovēniju. Pēc Dienvidslāvijas sabrukuma Melnkalnes vēlētaji 2006. gadā nobalsoja par demokrātiju, paužot savu gribu nepalikāt apvienībā ar Serbiju. Tādējādi Melnkalne kļuva par 49. neatkarīgo valsti Eiropā, kur vairākums iedzīvotāju ir slāvi, izņemot ar Albāniju un Kosovu robežjošos reģionus, kur pārsvarā dzīvo etniskie albāņi.

Ikdienas politikas ziņā ir svarīgi, lai Melnkalne nekļūtu par patvērumu ārzemniekiem, kas vēlas maksāt mazākus nodokļus un atmazgāt negodīgi iegūtus līdzekļus. Melnkalnei jārod risinājumi vides piesārņojuma un nožēlojamā Serbijas un Kosovas bēgļu stāvokļa problēmām.

Tai jānodrošina dzelzceļu pilnvērtīga darbība un jāapkaro kontrabanda. Mūsu grupa ir apmierināta ar Ārlietu komisijā pieņemtajiem mūsu izstrādātajiem grozījumiem bēgļu dzīves un darba apstākļu uzlabošanā. Pašreizējie bezvalstnieki nedrīkst tādi palikt uz mūžu, un Melnkalnei jāseko Eiropadomes pieņemtajām vadlīnijām.

Ir pieņemts arī mūsu priekšlikums par dzelzceļa līniju atjaunošanu virzienā uz *Nikšić* Bosnijas pierobežā un *Shkodër* Albānijā. Jāveic steidzami pasākumi novārtā pamestās ziemeļu-dienvidu dzelzceļa līnijas atjaunošanai un jālabo kļūdains lēmums pilnībā pāriet uz vieglajiem automobiļiem, autobusiem un kravas automobiļiem.

Apsveicami, ka referents atkārtoti neaicina Melnkalni strauji pievienoties NATO, kā savā iepriekšējā ziņojumā. Pievienošanās NATO nedrīkst kļūt par priekšnoteikumu nākotnes dalībai ES.

Labi, ka ziņojumā nav atkārtota prasība Melnkalnes virzībai uz neoliberālu ekonomiku, kas pārsniegtu to līmeni, kas mums jau pastāv Eiropas Savienībā. Melnkalnei ir iespēja kļūt par ES dalībvalsti. Tas ir svarīgi ne tikai Melnkalnei, bet arī citām bijušās Dienvidslāvijas valstīm, kas tāpat tiecas iestāties ES.

Bastiaan Belder, *IND/DEM grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, referents *Vernola* kungs pareizi uzsver, ka Melnkalnes nākotne ir Eiropas Savienībā. Bet ceļš uz Eiropas integrāciju nav rozēm kaisīts. Pastāv iemesls bažām par jaunās Balkānu valsts attīstību. Teorētiski Melnkalne ir krāšņi „zaļa” un attīstās ideāli, bet Podgoricā tas jāiztur ilgtermiņā. Un pašreizējie paradumi ir dziļi iesakņojušies.

Draudus rada, piemēram, svārstīgais nekustamo īpašumu cenu pieaugums *Gold Coast* pie *Kotor*. Turklāt strauji izplešas apbūve, kas reizēm ir nelikumīga, un tas nevajadzīgi noslogo ūdens un kanalizācijas sistēmas. *Vernola* kungs to piemin, tomēr nepietiekoši pārliecinoši tik nopietnai problēmai.

Melnkalnes tūrisma lielajam augšanas potenciālam ir arī ēnas puse. Kamēr mazās valsts Adrijas jūras piekraste strauji attīstās, bezdarba līmenis ziemeļos ir vairāk nekā 20% un nabadzība pārsniedz valsts vidējo rādītāju.

Joprojām ir jūtamas kara sekas. Infrastruktūra ir minimāla, un dažās vietās iedzīvotājiem jāsamierinās ar ūdens un elektrības trūkumu. Melnkalniešu ieguldījums stabilā ekonomikas nākotnē nav pietiekoši produktīvs. Melnkalnei nepieciešama labi pārdomāta visas valsts izaugsmes stratēģija, kas vērsta uz attīstību un pievienošanos Eiropai. Rūpīgi jāpārdomā rīcība saistībā ar jaunu „Eiropas zelta krastu”.

SĒDI VADA: E. McMILLAN-SCOTT

Priekšsēdētāja vietnieks

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Ar prieku atbalstu vienprātību jautājumā par Stabilitātes un asociācijas nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Melnkalni. Pēdējo mēnešu laikā šis ir bijis viens no svarīgākajiem pozitīvajiem notikumiem Dienvidrietumeiropā. Šis nolīgums ir atzinība Melnkalnes veiktajam darbam un tai pašā laikā līgumsaistības turpināt darbu līdz pilntiesīgai dalībai ES Saloniku perspektīvas garā.

Nolīgums skaidri nosaka politikas un ekonomikas, kā arī citu jomu galvenās prioritātes. Šajā ziņā es paužu gandarījumu par nolīguma tiešo saistību ar attīstības prioritātēm tūrisma, vides aizsardzības, transporta un energoražošanas jomās. Visas šīs prioritātes ir savstarpēji cieši saistītas, tādēļ svarīgi, lai Melnkalne veiktu administratīvo reformu, ar kuras palīdzību spētu nodrošināt strauju attīstību un visu priekšnoteikumu izpildi kandidātvalsts statusa iegūšanai. Es no sirds Melnkalnei vēlu veiksmi, jo no tās atkarīga īstenošana, ko jau uzsvēra runātāji pirms manis.

Esmu pārliecināts, ka Slovēnijas prezidentūras laikā Eiropas Savienība vēros Melnkalnes attīstību tās līgumsaistību pildīšanā. Melnkalnes attīstība, protams, ir dienviņdaustrumu Eiropas un tādēļ arī visas Eiropas Savienības interesēs.

Hannes Swoboda (PSE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, Melnkalni var apbrīnot daudzu iemeslu dēļ. Apbrīnojama ir tās ainava un veids, kādā notika atdalīšanās no Serbijas, jo gan Melnkalne, gan Serbija rikojušās ļoti atbildīgi. Vēlos paust apbrīnu par valsts politiku minoritāšu jautājumā, kā rezultātā minoritātes lielā mērā Melnkalnē var justies kā mājās. Šīs un daudzas citas lietas noteikti ir mūsu apbrīna vērtas.

Tomēr pastāv arī ēnas puses, kas rada manī bažas un ko pieminējuši arī citi runātāji. Viena no tām ir ārvalstu investori, īpaši Krievijas, aktivitāte. Man nav iebildumu pret Krievijas investīcijām Melnkalnē vai kādā citā valstī. Tomēr Melnkalnes iedzīvotājiem jāuzmanās no nelīdzsvarotības, kas tos padarītu atkarīgus no vienas valsts – un es teiktu tieši to pašu par atkarību no jebkuras valsts, ne tikai no Krievijas. Daļa investīciju jau apdraud Melnkalnes dabiski skaistās vietas un gleznainās ainavas.

Korupcijas izplatība mani joprojām skumdina, un par to runājuši jau vairāki locekļi. Mums pienāk ziņojumi no plašsaziņas līdzekļiem, kuriem varam ticēt, ka sniegtā informācija ir samērā patiesa. Likās, ka masveida korupcijas skandāli saistībā ar cigarešu kontrabandu un citi gadījumi, par kuriem lasām, pieder vēsturei. Es lūdzu Komisiju noteikt šos gadījumus par prioritāti. Ja vienīgais kritērijs būtu korupcija, mums nevajadzētu piekrist Stabilizācijas un asociācijas nolīgumam ne šodien, ne turpmākajās dienās. Tomēr mēs tam piekrītam — tai skaitā arī Sociāldemokrātu grupa —, jo mēs vēlamies palīdzēt šai valstij reformu procesā.

Lieki teikt, ka mēs sagaidām, ka Komisija un Melnkalne darīs visu iespējamo korupcijas novēršanā, kas, lai cik skumji tas nebūtu, plešas pat līdz politiskajām aprindām. Bieži dzirdam nopietnas liecības par korupciju politiķu vidū. Tāpat kā Kacin kungs, es vēlos izcelt *Duško Jovanović* lietu, kas nav vēl atklāta. Interesanti, vai tas, ka viņš un viņa kolēģi daudz rakstījuši par organizēto noziedzību, ir tikai nejaušība? Es ceru, ka tā tiešām ir nejaušība un ka nepastāv nekāda saistība. Es noteikti vēlos, lai Melnkalnes varas iestādes šo lietu atklātu drīzāk un aktīvāk cīnītos pret korupciju savā valstī.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, ieteikums par stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un Melnkalnes Republiku skar īpašu situāciju. Pirmo reizi mēs saskaramies ar valsti, kas neatkarību ieguvusi referendumā rezultātā.

Būdama Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas pārstāve, es kā novērotāja piedalījos pirmajās parlamenta vēlēšanās Melnkalnē pēc referendumā. Gan Eiropadomes delegācija, gan OECD atzina vēlēšanas par demokrātiskām. Vēlēšanu procesā mani vienkārši apbūra pilsoņu iesaistīšanās pakāpe. Nevalstisko organizāciju pārstāvji un ierēdņi, kas kontrolēja vēlēšanas, bija klāt visās vēlēšanu komitejās, ko mēs apmeklējām. Skaidri

redzējām lielo atdevi, ar kādu vēlēšanu komitejas locekļi nodrošināja visu procedūru izpildi. Jāatzīmē arī, ka Melnkalne noteikusi eiro par likumīgu maksāšanas līdzekli.

Ņemot vērā integrācijas Eiropas Savienībā gaitu, es atbalstu ieteikumu par nolīguma noslēgšanu. Es ceru, ka pielāgošanās gaita ļaus Melnkalnei uzlabot tās iedzīvotāju dzīves apstākļus.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). - (CS) Dāmas un kungi, attiecības starp ES un Balkāniem ir delikāts jautājums daļēji tāpēc, ka lielākās ES dalībvalstis ar savu „skaldi un valdi” politiku lielā mērā veicināja bijušās Dienvidslāvijas, kas kopš Pirmā Pasaules kara nodrošināja stabilitāti visā reģionā, sabrukumu. Visām šīm valstīm, izņemot Slovēniju, raksturīga nestabilitāte, etniskie konflikti, migrācijas problēmas, augsts korupcijas un bezdarba līmenis un ievēlēto parlamentu vājums un ierobežotā ietekme. Šādā vidē plaukst un zēl nelikumīga tirdzniecība un ieroču, cilvēku, narkotiku un tabakas izstrādājumu kontrabanda. Šāda vide apgrūtina transporta, enerģētikas un ekonomiskās izaugsmes plānošanu. Tāpat ir grūti aizsargāt vidi. Lai jūs nevienu nepārsteidz tas, ka mēs šīs Melnkalnē izplatītās parādības uzskatām par neatliekamām globālām problēmām, kas skar visu zemi. Rezolūcija ir tikai vājš aizstājējs tam, kas mums būtu patiesībā jādara, lai izpirktu savu vainu par pašreizējo šī apgabala stāvokli. Vai Parlaments to apzinās?

Georgios Georgiou (IND/DEM). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, mūsu kolēģis M. Vernola ir lieliski, es pat teiktu — dzīvi — atainojis situāciju Melnkalnē, kas ir viens no valdzinošākajiem Balkānu nostūriem. Balkānu leģendas stāsta par šo seno karalisti, kas spējusi sadzīvot ar savām kaimiņvalstīm. Tik daudz kaimiņu! Tā robežojas ar Bosniju, Horvātiju, Serbiju un Albāniju, kā arī ar Kosovu, kas, iespējams, tagad sagādās Melnkalnei problēmas, jo, kā lasām laikrakstos un dzirdam no kolēģiem, Kosova tūlīt vienpusēji pasludinās savu neatkarību!

Tas varētu sagādāt problēmas Melnkalnei, jo šobrīd to par mājām sauc liels skaits albāņu. Manuprāt, pievienošanās līguma parakstīšana par sarunu uzsākšanu ir ļoti pozitīvs solis, kas ne vien veicinās varas iestāžu un tiesas varas reformu, bet jo īpaši palīdzēs apkarot korupciju. Es ceru, ka šis līgums ierobežos jebkādas tendences, kas varētu rasties albāņu iedzīvotāju vidū.

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, vairāku gadu garumā politiskā situācija Balkānos ir atradusies Parlamenta īpašo interešu lokā. Mēs priecājamies, ka pēc asiņainu konfliktu laikmeta starp šī reģiona tautām miers un sadarbība šodien ir ikdienišķa parādība.

Pat īpaši delikāti jautājumi kā, piemēram, jaunu valstu neatkarības pasludināšana, tagad notiek vai var notikt atbilstoši augstākajiem starptautiskajiem standartiem. Tāds ir patiesais Balkānu politiskās attīstības virziens – tas sniedz iespēju realizēt lielākās daļas šī reģiona tautu stratēģisko mērķi, proti, ciešāku sadarbību ar Eiropas Savienību, līdz pat pilntiesīgai dalībai un to ieskaitot.

Melnkalne ir izcils šī virziena paraugs. Pēc neatkarības pasludināšanas tā saglabājusi labas attiecības ar tuvākajiem kaimiņiem, tai skaitā ar Serbijas Republiku, ar kuru tā iepriekš bija apvienota federācijā. Tā nekavējoties uzsāka spraigas sarunas par Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu, kas noslēdzās ar nolīguma parakstīšanu šī gada 15. oktobrī. Paralēli tā noslēdza brīvās tirdzniecības līgumu ar ES, kas stāsies spēkā janvārī.

Šajā īsajā - nepilna pusotra gada laikā Melnkalnes attīstība bijusi ievērojama. Kā pozitīvi sasniegumi jāmin izmaiņas fiskālajā un nodokļu politikā un uz konkurenci un brīvu kapitāla apriti balstītas tirgus ekonomikas izveide.

Vēl daudz jāizdara sociālās politikas un nodarbinātības, enerģētikas un vides aizsardzības, kā arī drošības un pilsonisko tiesību jomās. Melnkalnes valdībai jāpaveic tādi īpaši svarīgi uzdevumi kā cīņa pret korupciju un organizēto noziedzību un pilnā apjomā jāsadarbjas ar Hāgas starptautisko tribunālu.

Tomēr Melnkalne nav vienīgā, kam jāskatās ar šīm problēmām. Līdzīgas problēmas ir visām Balkānu valstīm, kas gatavojas iestāties Eiropas Savienībā. Melnkalne ir viena no šī procesa līderēm, un ļaujiet man cerēt, ka tā arī turpināsies. Savienība ir gatava uzņemt Balkānu valstis savā kopienā. Vai un kad tas notiks, vispirms jau ir atkarīgs no Balkānu elites un Balkānu valstu politiķu gudrības.

Libor Rouček (PSE). - (CS) Komisār, dāmas un kungi, Melnkalnes neilgās pastāvēšanas laikā tās attīstība ir acīmredzama. Ir ielikti jaunas valsts pamati un pieņemta jauna konstitūcija. Valsts ekonomikā vērojams 8 % pieaugums, un šogad iekšējo investīciju apjoms sasniedzis 700 miljonus eiro. Parakstīts Stabilizācijas un asociācijas nolīgums, un Melnkalne spērusi pirmos soļus ceļā uz pilntiesīgu dalību ES. Tomēr, ja tā vēlas

iespējami saīsināt un paātrināt savu iestāšanos ES, Podgoricai jāpieņem daži būtiski lēmumi. Nepieciešams pastiprināt tiesu varas funkcijas, un cita starpā jānodrošina neatkarīga tiesu sistēma. Ar lielāku pārliecību nekā agrāk jāapkaro korupcija un jāpalielina politisko un ekonomisko struktūru lēmumu pieņemšanas pārredzamība, lai garantētu demokrātisku un taisnīgu tirgus ekonomikas darbību. Tūrismam ir būtiska nozīme Melnkalnes ekonomikā. Pieņemot vienotu tiesību aktu sistēmu dabiskās vides un piekrastes aizsardzībai, tiks nodrošināta tūrisma ilgtspējība.

Dāmas un kungi, Melnkalnes un tās kaimiņvalstu iestāšanās gaita veicina ciešāku reģionālo sadarbību. Esmu pārliecināts, ka reģionālā sadarbība, kas attiecas uz CEFTA, palīdzēs atrisināt vairākus politiskos, ekonomiskos un sociālos jautājumus visā reģionā kopumā. Nobeigumā vēlos aicināt Komisiju palīdzēt Melnkalnei un citām Rietumbalkānu valstīm attīstīt reģionālo sadarbību, it īpaši enerģētikas, transporta un vides aizsardzības jomās.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Swoboda* kungs pirms brīža pareizi norādīja uz plaši izplatīto korupciju Melnkalnē. Kā pierādījumu es vēlos minēt *Transparency International* skaitļus, kas parāda to, ka skalā no 0 līdz 10 (10 apzīmē to, ka korupcijas nav), Melnkalnei ir 3,3 punkti. Tādējādi tā ir to valstu priekšgalā, kurās korupcija ir liela problēma.

Es vēlos piebilst, ka kontrabanda arī ir ļoti svarīga problēma Melnkalnē. Šajā saistībā valstij patiešām nav robežu. Nesen tika izteikts priekšlikums aizliegt smēķēšanu sabiedriskās vietās, bet tajā pašā laikā galvaspilsētas centrā var nopirkt tūkstošiem paciņu kontrabandas cigarešu. Šajā saistībā Melnkalnei noteikti ir jānoiet garš ceļš līdz Eiropas Savienībai.

No otras puses, valsts ir jāiedrošina pēc iespējas ātrāk ievērot Eiropas Savienības kritērijus. Es atbalstu to, ka, piemēram, attiecībā uz tiesu iekārtu vai pārvaldes darbību ir sasniegta ievērojama attīstība. Mums ir jānovērtē tas, ko Melnkalne ir sasniegusi šajā jomā kopš tā brīža, kad tā diezgan negaidīti pēc referendumā pasludināja savu neatkarību.

Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai jāsniedz skaidrs signāls, ka tad, kad tiks ievēroti attiecīgie kritēriji, ceļš uz Eiropas Savienību tiks saīsināts. Mums jāpieāvā skaidra dalības perspektīva — acīmredzot ne pēc diviem, trīs vai četriem gadiem —, bet reāls stimuls Melnkalnes sabiedrībai sasniegt Eiropas standartus.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, Melnkalne ne tikai ir viena no pasaules skaistākajām valstīm; tā arī ir Balkānu valsts ar senām neatkarības tradīcijām mūsdienu laikmetā. Kad tika nodibināta Beļģijas valsts, Melnkalne jau gadsimtiem ilgi bija neatkarīga, un tai bija valsts pazīmes. Es to uzsveru, jo Melnkalne vienmēr kļūdaini tiek minēta kā piemērs nenozīmīgai sīkai zemei, kas liktenīgas sagādīšanās dēļ pēkšņi kļuva neatkarīga.

Ļaujiet man pateikt, *Markov* kungs, ka Melnkalni ar varu pievienoja tās sabiedrotā Serbijai pēc Pirmā pasaules kara. Tolaik tā nebija brīvprātīga savienība. Tika veikts formāls balsojums parlamentā, bet tas arī viss. Pastāvēja masveida Melnkalnes atbrīvošanas kustība, kuras darbība turpinājās divdesmitajos un trīsdesmitajos gados. Tad *J. B. Tito* atjaunoja Melnkalnes neatkarību Dienvidslāvijā, un, atbilstīgi *J. B. Tito* Dienvidslāvijas konstitūcijai, tā ieguva tiesības atdalīties. Tomēr, kad Melnkalne mēģināja izmantot šo tiesību, tā sastapās ar šķēršļiem. Šodien Melnkalne ir neatkarīga valsts ceļā uz dalību Eiropas Savienībā.

Mums jāatbalsta Melnkalnes demokrātu spēki. Kā jau tika minēts, tās izturēšanās pret minoritātēm ir piemērs daudziem reģionā, tāpēc arī minoritātes atbalstīja neatkarību. Melnkalnei vēl ir vajadzīga spēcīgāka neatkarīgās izglītības sistēma, tāda kā tā, ko sniedz franciskāņu izglītības centrs *Tuzi*, netālu no Podgoricas. Privātās izglītības iniciatīvas ir vajadzīgas, lai atbrīvotu valsti no tās stūvuma.

Es aicinu valdību turpināt enerģiski virzīties ceļā uz plurālismu ne tikai ekonomikas, bet arī izglītības jomā un valsts konstitucionālajās un demokrātijas struktūrās.

(Aplausi)

Józef Pinior (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, nav šaubu, ka Melnkalne ir pozitīvas attīstības piemērs Balkānos attiecībā uz valsts struktūru, konstitūciju, tiesiskumu, ienākšanu globālajā tirgū un tirgus ekonomikas izveidošanu. Tāpēc Eiropas Parlamentam neapšaubāmi jāatbalsta Stabilizācijas un asociācijas nolīgums starp Eiropas Kopienām un Melnkalni.

Tomēr tajā pašā laikā mums jāatceras, ka Melnkalnei vēl ir jāveic daudzas pārmaiņas - īpaši attiecībā uz tiesiskumu un cīņu pret korupciju. Es vēlos norādīt uz to, ka 2007. gada aprīlī Melnkalne ar Amerikas Savienotajām Valstīm parakstīja divpusēju līgumu par izstāšanos no Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikcijas;

šis līgums ir pretrunā ar Eiropas Savienības kopējo nostāju un pamatprincipiem. Starptautiskā Krimināltiesā ir ļoti nozīmīga iestāde, raugoties no ES politikas skatpunkta. Tāpēc divpusējais līgums nepatīkami ietekmē iespēju parakstīt nolīgumu ar Eiropas Savienību.

Es to nesaku, lai noskaņotu Eiropas Parlamentu pret Melnkalni. Tieši otrādi, es uzskatu, ka Eiropas Komisijai un visām ES iestādēm pašlaik daudz jādarā, lai palīdzētu šai valstij sagatavoties ciešākām attiecībām ar Eiropas Savienību, jo īpaši, apkarojot korupciju, stiprinot tiesiskumu, veidojot tirgus ekonomiku un cīnoties pret melno tirgu.

Paul Rübige (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Melnkalnes piemērs parāda, cik nozīmīgs var būt referendums. Līdz ar to es saprotu, kāpēc šodien parlamentā tika pacelti neskaitāmi plakāti, kas aicina uz referendumu, jo pats Lisabonas līgums, protams, dod mums izvēles tiesības piedāvāt Eiropas iedzīvotājiem šādu referendumu. Es uzskatu, ka ir būtiski, lai sabiedrība būtu iesaistīta apspriešanas procesā un lai tai būtu iespēja izteikt savas vēlmes.

Es uzskatu, ka Melnkalnē ir jāuzlabo arī valsts ekonomikas struktūras; kā Posselt kungs jau norādīja, Eiropas Savienības izglītības iestādes un programmas šajā saistībā ir īpaši nozīmīgas. Arī enerģētikas nozarē enerģētikas efektivitāte un atjaunojamie resursi uzliek Melnkalnei lielu izaicinājumu, kā arī sniedz nebijušas iespējas.

Arī telekomunikāciju nozarē būtu vēlams, lai Melnkalne valsts tiesību aktos transponētu Viesabonēšanas direktīvu, jo tas veicinātu labākas saziņas iespējas ar mūsu Eiropas valstīm par saprātīgākām cenām.

Tas ir pats par sevi saprotams, ka vide ir viens no galvenajiem izaicinājumiem, un atkritumu apsaimniekošana, kanalizācija un notekūdeņi īpaši sagādā problēmas. Ja runājam par krāšņo nesabojāto dabas skaistumu, mums šeit ir pamats piemērot jaunākos standartus. Eiropas Savienība piedāvā vides atbalsta sistēmas, kuras pēc iespējas ātri ir jāievieš.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Liels paldies referentam, kuram šajā ziņojumā bija gods mūs iepazīstināt ar jaunu un vienlaicīgi senu Eiropas valsti. Pēc „samta šķiršanās” no Serbijas Melnkalnei bija iespēja parādīt neierobežotu mazas, lepnas valsts potenciālu. No otras puses Melnkalnei vajadzētu uzņemties vadošo lomu reģionālās sadarbības attīstībā, turpinot palielināt minoritāšu tiesības un sniedzot ieguldījumu Balkānu reģiona pārveidošanā no šaujampulvera mucas uz dažādu valstu kopumu.

Līdzīgi kā citas valstis, kuru nosaukumi tikai nesen parādījās kartē, Melnkalne sastopas ar vairākiem bīstamiem izaicinājumiem: dziļi iesakņojušos korupciju, nelegālo uzņēmējdarbību, pelēko ekonomiku u.c. Diemžēl dažus ārzemju investorus, jo īpaši no Krievijas, šī jaunā valsts galvenokārt piesaista tādēļ, ka tajā ir vienkārši veikt nelegālus finanšu darījumus. Lēmums nenodot ASV darbiniekus Starptautiskajai Krimināltiesai apmaiņā pret militāro palīdzību mazina Melnkalnes uzticamību attiecībā uz tās gribu miermīlīgi sadarboties ar tās kaimiņvalstīm un pat attiecībā uz tās apņemšanos sasniegt Eiropas mērķus.

Šodien, pagātnes ēnā, Melnkalni tāpat kā dažas tās kaimiņvalstis saista iespēja kļūt par Eiropas Savienības dalībvalsti. Jau pati iespēja kļūt par dalībvalsti veicina demokrātijas, cilvēktiesību attīstību un labāku dzīves apstākļu veidošanu tās pilsoņiem. Stabilizācijas un asociācijas nolīguma ieviešanai vajadzētu veicināt Melnkalnes reformas. Valsts var mācīties no tās pieredzes, ko ceļā uz ES dalībvalsts statusa iegūšanu uzkrājusi tās kaimiņvalsts Slovēnija un citas valstis, kas kļuva par ES dalībvalstīm jaunajā tūkstošgadē.

Melnkalnes iniciatīva pasludināt sevi par ekoloģisku republiku ir slavējama, tomēr ceļš uz šī mērķa patiesu sasniegšanu varētu būt garš.

Ir labi, ka ir pavērts izolācijas priekšskars, kas apņēma vīzas uz Melnkalni un citām Balkānu valstīm. Eiropas Komisijai un Eiropas Padomei nevajadzētu vilcināties pusceļā, bet turpināt šī šķēršļa, kā arī finansiālu un birokrātisku šķēršļu noņemšanu, vienlaicīgi uzturot augstu aizsardzības līmeni pret noziedzniekiem un likumpārkāpējiem.

Olli Rehn, Komisijas loceklis. - Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sākt ar pateicību visiem deputātiem par ļoti būtiskām un pamatīgām debatēm un *Vernola* kungam par šo debašu veicināšanu.

Vairums deputātu pareizi uzsvēra absolūto nepieciešamību apkarot korupciju un noziedzību, nodrošinot to, ka Melnkalnē tiek nodrošināts tiesiskums. Es pilnībā tam piekrītu: tiesiskums ir ļoti nozīmīgs visiem sabiedrības sektoriem, jo ir visas sabiedrības un ekonomikas darbības pamatā. Tāpēc Komisija uzstāja uz tiesu sistēmas reformu Melnkalnē jau pašā pirmsiestāšanās procesa sākumā, tāpat kā citās Rietumbalkānu valstīs. Tas ir viens no vissvarīgākajiem politiskajiem iestāšanās kritērijiem, kas jāapsver pirmām kārtām.

Vernola kungs un daudzi citi deputāti arī uzsvēra ekoloģijas un vides nozīmi. Eiropas Komisija palīdz šai senajai karalistei kļūt par ekoloģisku republiku, kā *Paleckis* kungs izteicās, dažādu valstu kopumā, stiprinot Melnkalnes administratīvo kapacitāti, kas, savukārt, uzlabo valsts spēju tuvināt tās tiesību aktus mūsējiem, piemēram, atkritumu apsaimniekošanas un ūdens attīrīšanas jomā.

Tomēr tas attiecas arī uz korupciju, un es vēlos citēt Komisijas attīstības ziņojumu: „Nav uzlaboti pasākumi politiskās korupcijas samazināšanai. .. Nopietnu satraukumu rada valsts līdzekļu pārvaldīšana. Ir liels korupcijas risks, jo īpaši celtniecības un zemes izmantošanas plānošanas, privatizācijas, koncesiju un valsts iepirkumu jomā.” Korupcija ir ļoti nopietna problēma, un tāpēc Melnkalnei tā ir jāizvirza kā prioritāra.

Es vēlos arī informēt godājamos deputātus par to, ka Komisija paredz nākamā gada sākumā — iespējams, martā — pieņemt paziņojumu, kurā mēs izvērtēsim attīstību kopš Saloniku un Zalcburgas sanāksmes pagājušajā gadā un dosim turpmākas norādes. Viens šāds jautājums būs vīzu liberalizēšana, ko daudzi no jums pareizi pieminēja. Komisija ierosinās dialogu par veidu, lai sasniegtu bezvīzu ceļošanas režīmu, kam būtu jāpalīdz Rietumbalkānu valstīm virzīties uz priekšu, lai izpildītu prasības, un viņu pilsoņiem vairs nevajadzētu vīzas, lai ceļotu uz Eiropas Savienību.

Bet es vēlos uzsvērt, ka tas nav Komisijas kompetences jautājums, bet Eiropas Savienības valstu valdību ziņā, un iekšlietu ministrijas un ministri šajā jautājumā ir galvenie spēlētāji. Tāpēc apvienosim spēkus un veiksīm efektīvu lobēšanu attiecībā uz iekšlietu ministriem, kā arī attiecīgajās Rietumbalkānu valstīs, jo mums jābūt pārliecinātiem, ka visas drošības prasības, piemēram, dokumentu izsniegšana un robežkontrolē ir pilnīgi gatavas vīzu liberalizēšanai.

Nobeigumā man ir ļoti patīkami uzzināt par parlamentāro sadarbību starp Melnkalnes parlamentu un Eiropas Parlamentu. Es zinu, ka tas ir būtiski — tā ir patiesas politiskās integritātes sastāvdaļa —, un tas vislabvēlīgākajā veidā Melnkalnē palīdz attīstīt iestādes. Es ticu, ka mēs varam sastrādāties, lai nostiprinātu Melnkalnes iestāžu demokrātiskās iestrādes un administratīvo kapacitāti. Es esmu ļoti priecīgs, ka mēs droši raugāties Melnkalnes turpmākajā attīstībā tās ceļā uz Eiropas Savienību.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu, lai pabeigtu debātes par Komisijas paziņojumu⁽²⁾.

Kopējās debātes ir slēgtas.

Balsojums par rezolūcijas priekšlikumu un *M. Vernola* ziņojumu notiks ceturtdien, 2007. gada 13. decembrī.

Rakstiskie paziņojumi (142. pants)

Bogdan Golik (PSE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, kā Eiropas Parlamenta deputāts es ar prieku atbalstu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un tās dalībvalstīm un Melnkalnes Republiku.

Es ticu, ka sadarbība starp Eiropas Savienību un Melnkalnes Republiku būs abpusēji izdevīga nākotnē, jo īpaši, pakāpeniski izveidojot divpusēju brīvās tirdzniecības zonu. Es arī ļoti priecājos par Melnkalnes Republikas panākto progresu Eiropas Savienības izvirzīto prasību sasniegšanā.

Tomēr es vēlētos īsi norādīt uz jomām, kurās, kā minēts Komisijas ieteikumos, Melnkalnei jāturpina centieni, ja tā vēlas tuvināties Eiropas Savienībai. Vissvarīgākais uzdevums ir uzlabot tiesiskumu, reformējot valsts pārvaldi, lai visos līmeņos nostiprinātu valsts iestādes un efektīvi apkarotu to politizēšanu. Es apzinos un augsti vērtēju Melnkalnes likumdošanas centienus šajā jomā, bet vissvarīgāk ir, lai tie pakāpeniski tiktu praktiski īstenoti. Melnkalnes iestādēm jāsasniedz lielāka pārredzamība budžeta kontroles, valsts līdzekļu un konkursu procedūru pārvaldīšanas jomā.

Es ticu, ka visu Eiropas Komisijas ieteikumu īstenošana dos iespēju Melnkalnes Republikai ātri nonākt uz pievienošanās ceļa.

(2) Sk. protokolu

14. 1. decembris: Pasaules AIDS diena (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Komisijas ziņojums par Pasaules AIDS dienu, kura bija 2007. gada 1. decembrī.

Markos Kyprianou, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, mums atkal ir iespēja Eiropas Parlamentā diskutēt par šo nopietno draudu veselībai. Tikai pirms dažiem mēnešiem mēs varējām runāt par Kopienas Rīcības plānu attiecībā uz šo veselības draudu. Mūsu rūpes, protams, nav attiecināmas tikai uz Eiropas Kopienas, bet arī uz visu pasauli.

Mēs uztraucamies par infekcijas pieaugošo izplatību, par HIV skarto cilvēku skaitu visā pasaulē, un mums šis skaitlis — 33 miljoni cilvēku - ir pārāk liels. Tāpēc mēs gribam rīkoties ne tikai Eiropas Savienības ietvaros, bet koordinēt savu rīcību arī ar visiem pārējiem starptautiskajiem spēlētājiem ārpus ES, lai šo jautājumu risinātu globāli. Tas atbilst arī jaunajai Eiropas Kopienas veselības stratēģijai, kas veselības jomā Eiropas Savienībai paredz globālu lomu.

Jomas, uz kurām varam koncentrēties, ir, pirmkārt, infekcijas novēršana — tas ir ļoti svarīgi. Vienlaicīgi jāpārliedzina, ka ir pieejamas pārbaudes un nepieciešamības gadījumā arī ārstēšana un aprūpe. Lai to panāktu, ļoti svarīgs faktors ir apziņas celšana, un šeit mēs atpaliēkam — bet pie tā es atgriezīšos pēc minūtes. Vēl ir arī sociālā stigma, kas ir viens no mūsu lielākajiem uztraukuma avotiem. Tas ir kā burvju loks — sociālā stigma attur cilvēkus no vēlmes pārbaudīt sevi, lai noskaidrotu, vai viņi nav inficēti, tādējādi pastāvot iespējai inficēt citus. Viņi nemeklē ārstēšanās iespējas un neveic pārbaudes ar visām no tā izrietošajām negatīvajām sekām. Tas ir īpaši satraucoši jaunu cilvēku vidū, un tās arī ir mūsu galvenās rūpes un mērķis.

Mūsu pētījumi un aptaujas liecina, ka jauniem cilvēkiem tiešām pietrūkst zināšanu, varētu pat teikt, ka ir pilnīgs izglītības trūkums, kad runa ir par šiem draudiem veselībai. Tāpēc ir svarīgi cilvēkiem parādīt līdzsvarotā veidā — tādā, kas sniedz informāciju un kas, no vienas puses, nerada paniku, bet, no otras puses, nedod iemeslu bezrūpībai —, ka šī ir nopietna slimība, kas nav ārstējama, bet viņiem ir iespēja sevi aizsargāt, un viņiem var parādīt, kā to darīt, un tajā pašā laikā, ka nav jābaidās no tiem līdzcivīkiem, kuri ir inficēti vai kuriem jau ir šī slimība.

Eiropas aptaujās mēs esam novērojuši divas galējības. Daži jauni cilvēki domā, ka nav no kā baidīties: vajag iedzert dažas antibiotikas, un slimība atkāpsies. Citi savukārt domā, ka saslimt var, kaut vai tikai pieskaroties inficētam cilvēkam vai izmantojot to pašu glāzi, vai noskūpstot inficētu cilvēku. Tātad mēs vērojam divus galēji pretējus uzskatus attiecībā uz šo veselības draudu, taču neviens no tiem nav efektīvs, lai sasniegtu mūsu mērķi, kas ir kontrolēt infekcijas izplatību un turpmāku inficēšanos.

Pasaules AIDS diena ir svarīga diena un dod mums iespēju diskutēt un vairot mūsu apziņu, bet mums nevajadzētu aprobežoties ar šo vienu dienu, un tāpēc es esmu priecīgs, ka vismaz Eiropas Savienības ietvaros mēs turpināsim runāt par šiem jautājumiem. Bet attiecībā uz jauniem cilvēkiem mums sev jāatgādina par akcijām 1980. gados, kas bija aktīvas, efektīvas un agresīvas un ar kuru palīdzību izdevās sasniegt mērķi, paaugstinot cilvēku apziņas līmeni attiecībā uz šo slimību, bet tad mēs apstājāmies un aizmirsām, ka pēc šīm akcijām atkal jauna jauniešu paaudze kļuva seksuāli aktīva. Patiesībā daži no viņiem piedzima tieši pirms tam, kad šīs akcijas izskanēja, un tāpēc neko neguva no šīm apziņu rosinošajām iniciatīvām, kas tajā laikā norisinājās, un tāpēc šodien mēs sastopamies ar manis tikko pieminētajiem rezultātiem. Mēs zinām, ka ar vienkāršas informācijas, vienkāršu metožu, lomu modeļu, slavenību, viedokļu līderu, labu piemēru un situācijas skaidrošanas palīdzību mēs varam sasniegt to apziņas līmeni, kuru mēs vēlamies sasniegt.

Šogad mēs nācām klajā ar piedāvājumu visiem Eiropas Savienības veselības ministriem vienlaicīgi Pasaules AIDS dienā doties uz skolām un runāt par šīm problēmām ar jauniešiem, lai noskaidrotu, cik daudz viņi zina, lai pastāstītu, ko zinām mēs, un apmainītos viedokļiem. Atsaucība bija laba: vairāk nekā puse dalībvalstu ministru sekoja šim aicinājumam.

Mēs devāmies uz skolām - arī es -, un šis solis mums atvēra acis: debates un diskusijas ar jauniešiem – vispirms, lai saprastu, ko viņi zina vai nezina par šo slimību, un arī dažu praktisku problēmu apzināšana. Viņi, piemēram, zina, ka prezervatīvu izmantošana ir labākā aizsardzība, bet tajā pašā laikā — kā lai viņi tos iegūst? Viņi ir pārāk apmulsuši vai pārāk uztraukušies, vai arī viņi ir kautrīgi. Mēs redzam dažas praktiskas lietas, kuras mēs neuzskatījām par problēmām, nekad nedomājām saskarties ar tām Eiropā. Bet tās tur joprojām ir.

Tā kā mēs vēlamies uzrunāt jauniešus viņiem saprotamā valodā, tad Komisija šogad nāca klajā ar iniciatīvu izveidot jaunu TV raidījumu par tēmu, kā novērst HIV infekcijas pārnesi. Tas tika veikts, rīkojot konkursu jauniešu vidū, un par vislabāko ierakstu tika izvēlēts kāda poļu studenta darbs. Mēs to ierakstījām, to pārraidīja

vairāki TV kanāli, kā arī ierakstu izmantoja skolu vizītēs. Šī ir ļoti svarīga stratēģija, kurai mums ir jāseko: mums ir jārunā ar jauniešiem viņiem saprotamā valodā.

Bet, kā jau es teicu iepriekš, HIV un AIDS radītie izaicinājumi skar cilvēkus arī tālu ārpus Eiropas Savienības robežām. Taisnība, ka pasaule ir gājusi uz priekšu attiecībā uz ar HIV saistīto pakalpojumu pieejamību, jo īpaši zemu un vidēju ienākumu valstīs. Šobrīd aptuveni 95 % HIV inficēto cilvēku dzīvo šajās valstīs.

Pateicoties līdz šim nepieredzētam starptautiskā finansējuma pieaugumam šajās valstīs, ir ievērojami pieaudzis to cilvēku skaits, kuri saņem ārstēšanu – no 100 000 cilvēkiem 2001. gadā līdz 2,5 miljoniem cilvēku 2007. gadā. Šie ir iespaidīgi skaitļi, taču, neskatoties uz to, šajās pašās valstīs vairāk nekā 70 % cilvēku, kuriem ir nepieciešama ARV terapija, to nesaņem vai tā viņiem nav pieejama. Tas parāda, ka mums joprojām ir tāls ceļš ejams.

Eiropas aktivitātes tiek finansētas ar plaša spektra finanšu instrumentu palīdzību gan nacionālā, gan globālā līmenī, kā, piemēram, globālais fonds. Citi finanšu mehānismi ir rodami valsts un privātajā partnerībā. Kopā ar starptautisko sabiedrību kopīgos centienos ir panākts ievērojams progress, taču mums vēl ir tāls ceļš ejams, un tas prasa Eiropas institūciju ciešu sadarbību.

Kā jau es teicu pašā sākumā, mūsu galvenais mērķis ir panākt jaunu HIV inficēto skaita samazināšanos, kā arī strādāt, lai rastu iespējami labākos risinājumus atbalsta, ārstēšanas un aprūpes sniegšanā tiem, kuri jau šodien dzīvo ar HIV/AIDS. Tāpēc es vēlreiz vēlos uzsvērt: apkarot stigmā — sociālo atstumtību, slimības un cilvēku, kuri no tās cieš vai ir tās skarti, diskrimināciju — ir ārkārtīgi svarīgi, un, ja mēs tā nerīkosimies, tad nekad nespēsīm situāciju kontrolēt. Lai to panāktu, mums ir aktīvi jāveido apziņu ceļošanas akcijas un jāpalielina to skaits.

Tieši tāpēc Eiropas Komisijas moto šajā akcijā pret AIDS ir „Atceries mani”, jo tā ir visos līmeņos aizmirsta slimība, vai arī vismaz tāda ir kļuvusi. Mēs to tagad atkal izcelsim priekšplānā, bet tas nebūs domāts tikai pilsoņiem, lai atgādinātu par tās eksistenci, bet arī lēmumu pieņēmējiem, lai būtu droši, ka viņi šo problēmu atgriez politikās dienas kārtības augšgalā un attiecīgi dara visu nepieciešamo. Šajā ziņā es rēķinos — un es zinu, ka man tas ir, — ar Eiropas Parlamenta atbalstu.

John Bowis, *PPE-DE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, ir ļoti daudz darāmā. Ļaujiet man sākt ar to, ko komisārs īpaši uzsvēra savā runā — tā ir ietekme uz bērniem, jo viena no akcijām, kas norisinās šogad, protams, ir „Apturiet AIDS bērnos”. Mēs zinām, ka katras dienas katrā minūtē piedzimst kāds bērniņš ar HIV; mēs zinām, ka mūsu pasaulē dzīvo 2,3 miljoni bērnu, kuriem ir HIV; ka tikai viens no desmit, kuriem ir nepieciešama antiretrovirālā terapija, to arī saņem; mēs zinām, ka bez šīs terapijas aptuveni viena trešdaļa zīdaiņu nomirst pirmajā dzīves gadā un puse nomirst, nesaņieguši savu otro dzimšanas dienu; mēs zinām, ka 15,2 miljoniem bērnu līdz 18 gadu vecumam viens vai abi vecāki ir miruši no AIDS; un mēs zinām, ka līdz 2010. gadam, šim maģiskajam gadam, vairāk nekā 20 miljoni bērnu AIDS dēļ būs kļuvuši bāreņi.

Tas ir bērnu stāsts, tas ir ar bērniem saistītais izaicinājums, bet tas, protams, ir arī pieaugušo stāsts. Mēs zinām statistikas datus mūsu dažādajās valstīs attiecībā uz cilvēkiem ar atklātu HIV diagnozi, cilvēkiem, kuri dzīvo ar HIV: tie visi ir augšupejoši, kā arī biedējošā statistika, ka viens no trim cilvēkiem nezina, ka ir inficēts.

Tas ir kopīgs izaicinājums, bet, manuprāt, šogad mums būtu jāizceļ vairāki īpaši uzdevumi, un Komisārs jau norādīja uz dažiem no tiem. Pēdējos piecos gados pamatzināšanu līmenis patiesībā ir gājis lejup: šodien sabiedrība daudz mazākā mērā nekā agrāk apzinās pastāvošos draudus. Mīti un pārpratumi arvien pieaug. Viens no pieciem nezina, ka ar HIV var inficēties seksuālā ceļā, neizmantojot prezervatīvu. Mazāk nekā puse visu seksuāli aktīvo cilvēku vienmēr izmanto prezervatīvu attiecībās ar jaunu seksuālo partneri.

Mēs zinām, ka kopš 1997. gada cilvēku skaits ar HIV diagnozi ir trīskāršojies; mēs zinām, ka arvien pieaug riskanta seksuālā uzvedība; mēs zinām, ka ceturtdaļa visu ar HIV saistīto nāves gadījumu ir „pateicoties” vēlai diagnozei, un trešdaļa no tiem ir novēršami. Un mēs īpaši zinām, ka patvēruma meklētāji, kuri ir saņēmuši noraidījumu, pārāk bieži nevar saņemt bezmaksas HIV ārstēšanu, tāpēc nevar atļauties aprūpi savas dzīvības glābšanai, tādējādi turpinot inficēt citus cilvēkus. Mēs arī zinām, ka HIV rādītāji ieslodzīto vīriešu vidū ir 15 reizes augstāki nekā vidēji sabiedrībā.

Visas šīs lietas mēs zinām paralēli cerīgajai informācijai, kuru sniedz zinātniskie pētījumi. Nesen es vēroju pētījumus Ruandā, tur notiekošās klīniskās pārbaudes un redzēju to nepieciešamību Āfrikā, lai vakcinētu afrikāņus.

Visas šīs lietas ir neatliekamas, un 2010. gads ir mērķis; 2010. gads ir gandrīz jau klāt. 2010. gadā, komisār, jūs un es beigsim savu darbu šajos amatos. Es vēlos, lai mēs neslēptos aiz šī fakta un neatstātu šo uzdevumu

saviem pēctečiem. Es vēlos, lai 2009.gadā, kad Jūs un es atstāsim savus amatus, mēs teiktu, ka būsīm vismaz izpildījuši šo solījumu.

Jan Marinus Wiersma, PSE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, pieņemiet manus apsveikumus Komisijai par to darbu, kuru Komisārs tikko mums aprakstīja. Es šodien vēlos uzsvērt Pasaules AIDS dienas svarīgumu un mūsu kopīgo atbildību šīs slimības apkarošanā, jo šī nelaime izplatās visā pasaulē, un tā ir nelaime, kura nesaņem pienācīgu uzmanību.

Tāpēc mana grupa priecājas par iespēju mums šodien debatēt Strasbūrā. Skaitļi runā paši par sevi. Visā pasaulē šodien ir 33 miljoni cilvēku, kuri ir slimi ar AIDS vai ir HIV pozitīvi, un pasaulē kopā no šīs slimības ir miruši 25 miljoni cilvēku.

Taču daudzi cilvēki uzvedas tā, it kā AIDS vispār neeksistētu. Tā kā AIDS ir saistīts ar seksu, daudzi izvēlas vienkārši par to nerunāt. Un tieši tas ir grūts uzdevums, kā to apliecināja arī Komisārs, - izglītot cilvēkus par AIDS. Šodienas jaunākās paaudzes ļoti dārgi par to maksā. Puse no visām jauniegūtajām infekcijām ir cilvēkiem līdz 25 gadu vecumam. Laikā, kas man ir vajadzīgs, lai to pateiktu, seši jauni cilvēki inficēties ar šo vīrusu, un trīs bērni nomirs no AIDS. Mēs šobrīd runājam par paaudzi, kas nepazīst pasauli bez AIDS.

Šī nelaime nav piesaistīta tikai Āfrikai vien. Pēdējo gadu laikā HIV inficēto skaits Eiropā un Centrālajā Āzijā ir dubultojies no 1,25 līdz 2,4 miljoniem. Eiropas Savienībai ir pēdējais laiks kaut ko darīt lietas labā. Šī briesmīgā slimība, kura sagrauj miljoniem ģimeņu dzīvi visā pasaulē, ir novēršama. AIDS slimība var tikt apkārota ar efektīvu informāciju, plašāku prezervatīvu pieejamību un finansiāli pieejamām zālēm.

Komisārs jau pareizi norādīja, ka mēs esam pieļāvuši, ka mūsu kontinentā AIDS ir kļuvusi par aizmirstu slimību. Šodienas Eiropas jaunieši nebija starp mums, kad norisinājās plašās sabiedrības apziņas celšanas akcijas 1990. gados. Ja mēs negribam pilnībā zaudēt kontroli, mums ir jārikojas enerģiski.

Tāpēc daļēji kā simbolisku rīcību, daļēji kā mūsu skatījumu uz patiešām būtisku iniciatīvu mana grupa pagājušajā mēnesī uzsāka akciju, lai panāktu nodokļu samazinājumu prezervatīviem līdz 5 % visā Eiropas Savienības teritorijā. Fakts, ka PVN likme prezervatīviem ir ļoti atšķirīga - dažās valstīs līdz pat 25 % -, liecina, ka Eiropā mums nav vienotas pieejas vienotai problēmai vai arī, ka mēs nedarām pietiekami daudz šajā virzienā.

Portugāles prezidentūra mūsu akcijai sniedza ievērojamu atbalstu, un mēs arī ceram uz pozitīvu apstiprinājumu no komisāra Kovács puses, kad viņš nākamā gada beigās uzsāks debātes par Eiropas PVN sistēmu.

Holger Krahmer, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Komisār, dāmas un kungi, „Tavs uz mūžiem, AIDS” bija vārdi, kurus es izlasīju uz kāda Pasaules AIDS dienas plakāta gandrīz pirms divām nedēļām. Galvenā vēsts bija, ka AIDS ir ārstējams, bet nav izārstējams. Daudzi cilvēki, jo īpaši jauni cilvēki, to palaiž garām vai arī izvēlas to neievērot. Infekciju rādītāji, uz kuriem atsaucās jau iepriekšējie runātāji, runā paši par sevi. Izglītība ir vienīgais veids, kā novērst HIV un AIDS, un es esmu pārliecināts, ka tāpat uzskata arī Eiropas Komisija.

Taču izglītību nevajadzētu saistīt tikai ar plakātu akcijām un valdību ministru vizītēm skolās. Šāda rīcība saista cilvēku un tāpat arī mediju uzmanību uz īsu laiku, bet nekādi nemaina uzvedības modeļus, jo īpaši jaunu cilvēku vidū.

Reiz AIDS un HIV bija materiāls patiesās dzīves šausmu stāstiem presē. Daudzi cilvēki jutās nedroši un nobijušies, jo neviens nezināja, cik bīstams šis vīruss īsti ir. Man nav ne mazākās vēlēšanās atgriezties tajās dienās, bet, tā kā HIV/AIDS esamība ir kļuvusi par dzīves faktu un ārstēšana ir kļuvusi drošāka, šī problēma vairs automātiski nesaista sabiedrības uzmanību tādā pašā mērogā.

Daudzi cilvēki ir pieraduši pie šīm ziņām, un daži pat ir noguruši tās dzirdēt un skatīties. Tas ir neloģiski, bet fakts. Arī izglītība ir jāpiemēro šiem jaunajiem apstākļiem. Izglītības programmas ir jāizstrādā tā, lai tās sasniegtu un saistītu cilvēku uzmanību, lai īpaši piemērotas vēstis sasniegtu attiecīgās mērķgrupas viņu dzimtajā valodā. Mūsu sabiedrībā ir jaunieši, kuri HIV kļūdaini interpretē kā nenožīmīgu risku, un īpaši svarīgi ir viņus uzrunāt viņu izzinājamā līmenī, lai viņus mudinātu domāt par infekcijas sekām.

Daudzi cilvēki arī tiešām domā par sekām, bet diemžēl viņi sāk to darīt pārāk vēlu, tas ir, kad ārsts vai sociālais darbinieks ir informējis par pozitīviem testa rezultātiem. Tad slimība, kas līdz šim ir bijusi tāls un neskaidrs jēdziens, pēkšņi kļūst ļoti reāla. Tikai tad, ja mēs panāksim, ka cilvēki par HIV domā, pirms ir par vēlu, mēs būsīm kaut cik progresējuši.

Lai šo mērķi sasniegtu, būs nepieciešams pacietīgs ilgtermiņa darbs. Ir jābūt aprikojumam, pakalpojumiem un projektiem, kas tiek izstrādāti mērķgrupām – jo tie būs piemērotāki un tuvāki personīgajai pieredzei, jo tie būs labāki. Organizētās AIDS labdarības kustības, piemēram, *AIDS-Hilfe* asociācijas Vācijā, varētu arī turpmāk spēlēt būtisku lomu šajā procesā, ja tās piemērojas šai jaunajai situācijai. Taču diemžēl ne visur tā notiek.

Tiem, kuri šodien ir HIV pozitīvi, ir labas izredzes uz ilgu mūžu, vismaz Eiropā. Citās pasaules daļās, piemēram, Āfrikā, tas ir savādāk. Taču šī mūsu ērtā situācija nedrīkst veicināt bezrūpīgu attieksmi.

Vittorio Agnoletto, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es esmu ārsts, kurš ir strādājis ar AIDS divdesmit gadus, un man jāsaka godīgi, ka no Eiropas Komisijas puses es būtu gaidījis daudz detalizētākus un pragmatiskākus priekšlikumus. Eiropas Savienībā seksuālās attiecības ir galvenais inficēšanās veids. Nedaudz konkrētāk:

- 1) vai Komisija aicinās visas dalībvalstis rīkot seksuālās izglītības nodarbības skolās?
- 2) vai tā aicinās dalībvalstis ieviest cenu kontroli prezervatīviem, kas šobrīd ir vienīgais veids, kā apturēt inficēšanos seksuālā ceļā?

Otrs izplatītākais inficēšanās ceļš Eiropā ir intravenozais, jo īpaši to vidū, kuri lieto narkotikas. Ko šajā situācijā Eiropas Komisija dara, lai mudinātu dalībvalstis ieviest postījumu ierobežošanas stratēģijas, kas ir vienīgais veids, kā samazināt intravenozo inficēšanos to vidū, kuri nav spējīgi, nevar vai nevēlas atmet narkotiku lietošanu?

Kas attiecas uz pārējo pasaules daļu, es cerēju, ka Eiropas Komisija atnāks šeit un mums teiks: pēc astoņiem strupceļa mēnešiem ar Eiropas Parlamentu mēs atzīmējam, ka Eiropas Parlaments ir balsojis, lai labotu *TRIPS* līguma 6. pantu, un, kamēr vēl tas nav novedis pie izmaiņām, Komisija cīnās, lai labotu PTO noteikumus. Šobrīd *TRIPS* noteikumi atļauj starptautiskajiem spēlētājiem paturēt patentu divdesmit gadus, ja rezultātā šīs zāles nenonāk Āfrikā. Mēs pilnīgi neko neesam par to dzirdējuši! Ja šie noteikumi netiek mainīti, tad runas par Āfriku nav nekas vairāk kā tikai tukšs gaiss!

Un visbeidzot, kā tas ir iespējams — kamēr visi runā par AIDS apkarošanu -, ka jums ir komisāra *Mandelson* rakstiskas vēstules Taizemes valdībai ar lūgumu nepieņemt likumus, kas ļautu izplatīt nepatentētus produktus, un viņa vēstulēs sponsorētas un pieminētas tādas kompānijas kā *Sanofi-Aventis*? Manā skatījumā Komisijai būtu jābūt kam sakāmam par šo lietu!

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, jā, AIDS ir prasījis pārāk daudz upuru — daudz par daudz. Tas turpina prasīt upurus un prasīs vēl daudz vairāk. Traģiski, bet daudz bērnu inficēsies vēl pirms dzimšanas. Mēs esam dzirdējuši skaitļus, kas ir biedējoši, un es tos necilāšu vēlreiz.

Skumji, taču AIDS turpina izplatīties ne tikai ES dalībvalstīs, bet arī pārējās valstīs, un, lai apkarotu šo jauno epidēmijas vilni, ir ļoti būtiski rīkoties preventīvi, nodrošināt vairāk ārstēšanas, aprūpes un atbalsta, stiprināt partnerības, kuras mērķa sasniegšanai ir absolūti nepieciešamas. Paralēli preventīviem pasākumiem mums ir jāuzlabo pieejamība informācijai un jānodrošina, lai cilvēkiem ir vieglāk saņemt vajadzīgo padomu, ārstēšanu un sociālos pakalpojumus. Mūsu pienākums ir mīkstināt šīs slimības negatīvo ietekmi, kuras viena no skumjākajām pusēm ir aizlieguma jeb „tabu” aspekts — kaut kas, ko cilvēki neuzdrošinās brīvi apspriest. Lai to visu sasniegtu, mums ir jāmobilizē pieejamie resursi, jākoncentrē pētniecība, mums vajag koordinēt savu rīcību un finansēt atsevišķus projektus. Tikai tad, ja visas iesaistītās puses sadarbosies konstruktīvā veidā, mēs varēsim dot ievērojamu un paliekošu ieguldījumu šīs epidēmijas apturēšanā.

Pārsteidzoši ir tas, ka mūsdienu Eiropas jaunieši nekad nav pieredzējuši līdzīgas efektīvas AIDS novēršanas akcijas, kādas Eiropā norisinājās 1980. gados. Eiropas sabiedrībām par to ir jāuzņemas atbildība, un svarīgākā informācija par HIV un AIDS jānovada līdz jauniem cilvēkiem. Nesenas aptaujas atspoguļo satriecošu zināšanu trūkumu par minēto slimību jauniešu vidū. 54 % jauniešu „vecajās” ES dalībvalstīs tic, ka HIV var iegūt, dzerot no vienas glāzes ar inficēto personu. Tas parāda, cik ļoti svarīgi ir paaugstināt apziņas līmeni un ieguldīt līdzekļus preventīvos pasākumos un informācijā par prezervatīviem. Prezervatīvu cena atkal ir cits risināms jautājums. Aptaujas rezultāti parāda, ka mēs nevaram atslābināties savā darbībā, mēs nevaram nepievērst uzmanību tam, kas vairs nav ‘jauna’ slimība. Paaugstinot cilvēku apziņas līmeni, mums ir arī jānodod pareizā vēsts — vēsts, kas ir piemērotāka savai auditorijai. Šobrīd tiek strādāts minētajā virzienā. Mūsu paustajām vēstīm ir jābūt mūsdienīgām, jāspēj patiesi uzrunāt jaunus cilvēkus. Ļoti ilgi - un daļēji ētisku apsvērumu dēļ - pacienti lielākoties pašiem bija jāmeklē padoms un jālūdz HIV pārbaudes. Atskatoties uz šo, varam izcelt divas problēmas: pirmkārt, pakalpojumu pieejamība bija ļoti zema, un, otrkārt, cilvēki

baidījās tikt stigmatizēti un diskriminēti. Zemu ienākumu valstīs tas, ka pārbaudīšanu veiksana ir brīvprātīga, ir nopietns šķērslis AIDS pandēmijas apkarošanā. Kā gan pacienti no nelabvēlīgas vides un ar zemu izglītības līmeni var dot apzinātu piekrišanu? Kā gan cilvēks, kurš nekad nav dzirdējis par HIV, var piekrist, lai viņu uz to pārbauda?

Un kāds gan ir labums cilvēkam no HIV pārbaudes veikšanas, ja valstī tam nav sociālās aizsardzības sistēmas? Neseni pētījumi tajā Āfrikas daļā, kas atrodas zem Sahāras, liecina, ka tikai 12 % vīriešu un 10 % sieviešu šīs pārbaudes ir veiktas, un viņi ir saņēmuši rezultātus. AIDS slimība ir šī brīža drauds, un mēs nedrīkstam vājināt savu aizsardzību pret to!

Pierre Schapira (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, AIDS joprojām ir viena no 21. gadsimta lielākajām sērgām, un tas – par spīti starptautiskās sabiedrības ārkārtējiem centieniem slimību apkarot pēdējos 20 gadus, lai arī ar dažiem atslābināšanās brīžiem.

ANO Tūkstošgades attīstības mērķu, kurus pieņēma 2000. gada septembrī, 6. punkts drīz apstāsies un līdz 2015. gadam sāks virzīties pretējā AIDS virzienā. Lai nu kā, pastāvošā situācija attīstības valstīs un jo īpaši Āfrikā, kur nāves gadījumu skaits no AIDS joprojām pieaug, prasa, lai mēs savu rīcību aktivizētu dubulti, ja mēs vēlamies sasniegt mērķi.

Eiropas turpmākajai rīcībai šeit ir vairāki potenciālie ceļi. Pirmkārt, mēs varam stiprināt sadarbības vienošanās, jo īpaši ar vietējās pārvaldes institūcijām dienvidu puslodē, jo paliekošus risinājumus attiecībā uz cietēju aprūpi, slimības novēršanu, zāļu piegādi, informatīvu un preventīvu akciju rīkošanu un vispārēju veselības pakalpojumu pārvaldi tā, lai tiktu apmierinātas vietējo cilvēku vajadzības, var rast tikai vietējā līmenī.

Otrkārt, mums ir jārod veids, kā risināt veselības profesionāļu trūkumu zemu ienākumu valstīs. Eiropai šeit ir jānāk palīgā ar praktiskām, pareizi finansētām programmām, lai dotu iespēju veselības jomas profesionāļiem darīt savu darbu dzimtajās zemēs un darīt to piemērotos apstākļos un piemērotās sociālās struktūrās, ar nepieciešamo aprīkojumu un medikamentiem.

Un visbeidzot — AIDS apkarošana ilgtermiņā prasīs ciešu apņemšanos nodrošināt pacientiem attīstības valstīs pieeju medikamentiem par cenu, kādu viņi var atļauties. Ņemot vērā, ka daudziem AIDS slimniekiem Dienvidu puslodē jau ir attīstījusies pretošanās spēja pirmās paaudzes medikamentiem, ar kuriem viņi ir ārstēti līdz šim, ir ārkārtīgi būtiski atrast veidus, kā zemu ienākumu valstīs darīt pieejamus jaunākos zāļu veidus nepatentētā formā. Šī iemesla dēļ es īpaši lūdzu Komisiju nodrošināt, lai divpusējie un reģionālie līgumi, kuri šobrīd tiek apspriesti — jo īpaši EPA nolīgumi - neparedzētu nosacījumus, kas apgrūtinātu s valstīm iespēju izmantot TRIPS līgumā un 2001. gada Dohas Deklarācijā noteikto elastību AIDS pacientu aizsardzības mērķim.

Man vairs nav, ko teikt. Nepieņemamā situācija, ka katru gadu no AIDS mirst miljoniem cilvēku, prasa, lai Eiropas Savienība uzņemtos savu atbildību. Ir laiks beigt runāt un ķerties pie darba.

Markos Kyprianou, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es izteikšos īsi, jo saprotu, ka esam laika trūkumā.

Es tikai vēlos izcelt trīs vai četrus punktus. Pirmkārt, šī ir problēma, kas skar visas pasaules iedzīvotājus, un šo vēsti mēs arī cenšamies nodot tālāk. Tas vairs nav tikai riska grupu jautājums, par kuru mums, pārējiem, nebūtu jāuztraucas: tas ir problēmjautājums visiem iedzīvotājiem — jauniešiem, sievietēm. Mums ir jāceļ cilvēku apziņa šajā jautājumā, un arī politiskajai nostājai ir jātiek paustai.

Bez tam — tāpēc, ka tika pieminēts —, jautājumā par imigrantiem mums ir īpaša pieeja. Portugāle par savas prezidentūras tēmu izvirzīja veselību un imigrāciju, kā arī ārstēšanas pieejamību, imigrantu veselības pārbaudes, ārstēšanu un veselības aprūpi arī attiecībā uz oficiāli neregistrētajiem imigrantiem. Šos jautājumus mēs apspriežam ne tikai viņu aizsardzībai un viņu cilvēktiesību aspekta dēļ, kas, protams, ir prioritāri, bet arī visas sabiedrības aizsardzībai kopumā.

Jau pieminētie jautājumi, tādi kā narkotiku lietotājiem iespēja apmainīt adatas, prezervatīvu popularizēšana, seksuālā izglītība skolās, problēmas cietumos – visi šie jautājumi tiek diskutēti mūsu sarunās ar dalībvalstīm un pilsonisko sabiedrību. Mums ir ideju ģenerators, kurā ir iesaistīts ikviens: viņi piedalās diskusijās un labās prakses un pieredzes apmaiņā. Bet, protams, mēs Eiropas Savienībā saprotam, ka tas nav mūsu kompetencē: šo politiku īstenošana ir pašu dalībvalstu atbildība. Tāpēc mēs paceļam problēmu politiskajā līmenī, mēs uzturam diskusijas tehniskajā līmenī, bet dienas beigās dalībvalstis pašas ir atbildīgas par konkrētu iniciatīvu īstenošanu.

Attiecībā uz citiem jautājumiem, kurus skāra *Agnoletto* kungs, es ar lielu interesi uzņēmu TRIPS problēmjautājumu. Esmu to atzīmējis, kā arī sekas, kādas tas radītu medikamentu pieejamībai attīstības valstīs, kā arī visus pārējos viņa pieminētos jautājumus, kas skar valstis ārpus Eiropas. Es tos pārrunāju ar saviem kolēģiem, kuri ir atbildīgi par šīm specifiskajām jomām, un informēju par aspektiem, kurus minēja cienījamais Parlamenta loceklis.

Visbeidzot, runājot par ARV terapijas pieejamību Eiropas Savienībā, iesākumā - un pēc tam, cerams, mēs to varēsim attiecināt arī uz citām jomām - mēs aktīvi atbalstām Vācijas prezidentūras iniciatīvu pēc Brēmenes Konferences, lai panāktu piekļuvi lētai un finansiāli iespējamai ARV terapijai visiem pacientiem un tiem, kuriem tas ir vajadzīgs. Mums jau ir viens, ja to tā var saukt, veiksmes stāsts Bulgārijā. Bet ar Komisijas atbalstu mēs to, protams, turpināsim virzīt uz priekšu prezidentūrā, un cerams, ka, izveidojot savu modeli, šo pieeju varēsim paplašināt tālāk ārpus Eiropas Savienības. Tas vienmēr ir mūsu mērķis.

Es vēlos vēlreiz pateikties Parlamenta locekļiem par ļoti interesantajām debatēm, un es esmu sev atzīmējis visus šodien skartos jautājumus.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

15. Vairāku nogrimušu kuģu izraisīts naftas piesārņojums Melnajā jūrā un Azovas jūrā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts Komisijas ziņojumā ir kuģu katastrofa Melnajā jūrā un Azovas jūrā, un izrietošais naftas piesārņojums.

Markos Kyprianou, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribētu pateikt, ka manam kolēģim *Dimas* kungam ir žēl, ka viņš šodien nevarēja būt šeit, lai piedalītos debatēs, bet, kā Jūs jau zināt, viņš piedalās globālās sasīšanas konferencē un tur pārstāv Kopieni.

Šis ir ļoti nopietns jautājums. Mēs zinām, ka spēcīgas vētras Melnajā jūrā novembrī izraisīja traģiskus dzīvības un materiālos zaudējumus, kā arī izraisīja postījumus vidē, kad noplūda aptuveni 1 300 tonnu degvielas, un nogrima kuģi, kuri pārveda sēru. Uz divpusējas vienošanās pamata Komisija nosūtīja piecu ES ekspertu komandu, kuriem pievienojās Komisijas un ANO Vides programmas pārstāvji. ES eksperti atzina, ka ukraiņu vides satīrīšanas operācijas norit labi. Vietējās pieejamās tehnoloģijas un resursi tika atzīti par pietiekamiem, un Ukraina neizteica vajadzību pēc papildu ārkārtas aprīkojuma. Misijas galvenie rezultāti Ukrainas valsts iestādēm tiks prezentēti 14. decembrī Kijevā. Tikšanās laikā diskusijās tiks pievērsta uzmanība turpmākās sadarbības stiprināšanai ar mērķi panākt uzlabojumus Melnās jūras vides kvalitātes uzraudzībā.

Saskaņā ar starptautisko naftas izplūdes statistiku, esošā naftas noplūde var tikt uzskatīta par vidēja lieluma noplūdi, un nav paredzams, ka tā kļūs par lielu vides katastrofu. Tas, protams, nenozīmē, ka mēs neesam tikpat uztraukušies, jo īpaši ņemot vērā, ka vienmēr pastāv otras noplūdes iespēja. Vides problēmu intensitāte, jūtīgu sugu klātbūtne jūras šaurumā, reģiona politiskais trauslums un citu līdzīgu negadījumu risks nākotnē - visi šie punkti liecina par nepieciešamību situāciju izvērtēt plašākā kontekstā. Eiropas Komisija tāpēc plāno papildu pasākumus, izmantojot citus instrumentus, piemēram, postījumu novērtēšanas misijas, tāpēc es ar nepacietību gaidu debates par šo jautājumu.

Stanisław Jałowiecki, *PPE-DE grupas vārdā.* – (PL) Priekšsēdētāja kungs, šodienas iespēja apspriest pagājušā mēneša katastrofu Melnajā jūrā ir apsveicama vismaz divu iemeslu dēļ.

Pirmkārt, attiecībā uz daudzām valstīm, tai skaitā Krieviju, Eiropas Parlamenta loma ir aizstāt sabiedrisko domu. Iedomājieties, kas notiktu Eiropas masu medijos, ja līdzīga katastrofa būtu notikusi, piemēram, Baltijā. Televīzija mūs mielotu ar izpostītas floras un faunas bildēm dienām ilgi. Mēs kļūtu par ekspertu uzbrukumu mērķi, saņemot skaidrojumus par nelaimes draudošo ietekmi. Taču Krievijas mediji klusē. Tikai ar lielām grūtībām man izdevās savākt dažus informācijas gabaliņus, un galvenokārt no ukraiņu avotiem. Tāpēc šajā jautājumā mūsu balsij ir ārkārtīgi liela nozīme.

Otru iemeslu es nosauktu par mūsu Eiropas apziņas paplašināšanu: apziņas, ka reģioni, kuriem mēs līdz šim esam pievērsuši maz vai nemaz uzmanības, kā, piemēram, Melnās jūras reģions, ir neatņemama mūsu kontinenta daļa, un ne tikai ģeogrāfiskā nozīmē, bet arī, runājot par dabu, ekoloģiju, ekonomiku un kultūru; apziņas, ka mēs esam daļa no viena veseluma, un ka šīs daļas viena otru ietekmē.

Šādai apziņai būtu jāpastiprina mūsu atbildības sajūta, kurai būtu jāaizsniiedz arī Melnā jūra. Mūsu atbildība dod mums tiesības prasīt, lai Melnās jūras baseins tiktu padarīts ievērojami drošāks nekā līdz šim. Garām ejot, ir jāpiemin arī, ka nesenā pagātnē šeit ir vairākkārt notikušas arī mazāka apmēra nelaimes.

Šajā situācijā īpaši svarīgas ir šādas prasības. Pirmkārt un vissvarīgāk — situācijas uzraudzība Melnajā jūrā, gan tagad, tikko mēnesi pēc katastrofas, gan arī turpmāk.

Nākamā prasība ir panākt, lai Eiropas Savienības kaimiņvalstis beidzot sāktu modernizēt savas flotes un jo īpaši tankkuģus. Melnā jūra kļūst arvien melnāka un melnāka, bet ne jau dabisku iemeslu dēļ, no kā jūra ir ieguvusi savu nosaukumu, bet gan pateicoties jēlnaftai. Tā var kļūt par lielu naftas konteineru. Ir jāizdara spiediens, lai iespaidotu ES kaimiņvalstis un noteiktu ātru aizliegumu novecojušu vienkorpora tankkuģu izmantošanai.

Tāpēc es lūdzu Parlamentu pieņemt rezolūcijas priekšlikumu, kas ir iesniegts apspriešanai un kurā mēs aicinām Padomi un Komisiju aktivizēt sadarbību ar ārpus ES esošajām krasta valstīm. Sauszemes robežu var slēgt salīdzinoši viegli, bet to nevar izdarīt ar jūras robežu. Tā kā mēs necelsim dambjus, tad mūsu piedāvātā rīcība ir mūsu pašu interesēs.

Silvia-Adriana Țicău, PSE grupas vārdā. – (RO) Priekšsēdētāja kungs, pēc nesenajām spēcīgajām vētrām Melnajā jūrā nogrima četri kuģi un septiņi tika sabojāti, no kuriem divi bija tankkuģi.

Negadījumi notika Kerčas šaurumā, kas savieno Melno jūru un Azovas jūru un kas ir galvenais ceļš Krievijas naftas eksportam uz Eiropu.

2 000 tonnu degvielleļļas nonāca jūrā, savukārt nogrimušie kuģi veda vairāk nekā 7 tonnas sēra. Kopienas Civilās aizsardzības mehānisms uz notikuma vietu nosūtīja 7 ekspertu komandu, lai izvērtētu situāciju un noteiktu turpmāko nepieciešamo rīcību.

Būdam Eiropas Parlamenta Rūpniecības, pētniecības un enerģijas komitejas apstiprinājuma attiecībā uz Komisijas komunikācijas par Melnās jūras sinerģiju referente, es lūdzu Savienību kļūt par līderi vienotas jūrniecības politikas principu veicināšanā un jūras transporta ceļu attīstībā šajā reģionā.

Tiesību aktu pakete par jūras transportu Melnās jūras reģionam ir ļoti svarīga. Direktīva par ostu kontroli un Direktīva 65/2005 par ostu drošību paaugstinās jūras transporta drošības līmeni reģionā.

2006. gadā Melnās jūras Saprāšanās memoranda ietvaros tika veiktas vairāk nekā 4650 kuģu pārbaudes, kuri piederēja 83 dažādām valstīm. Pārbauzu rezultātā, kuras veica Bulgārija, Gruzija, Rumānija, Krievijas Federācija, Turcija un Ukraina, tika konstatēts, ka 69,39 % kuģu bija defekti, un apmēram 6 % kuģu tika aizturēti. No kopējā aizturēto kuģu skaita 8,7% bija kravas kuģi, 2,9% pasažieru kuģi, 2,7 % kuģi, kas pārvadāja ķīmiskas vielas, un 0,5 % bija tankkuģi. Aizturēti tika kuģi ar defektiem navigācijas sistēmas drošībā, glābšanas aprīkojuma trūkuma dēļ un ar bojājumiem aprīkojumā un struktūrās, kas nodrošina kuģa stabilitāti.

Arī citas Melnās jūras krasta valstis, piemēram, Gruzija, ir Parīzes Saprāšanās memoranda „melnajā sarakstā”, un vēl 5 Melnās jūras krasta valstis ir iekļautas „pelēkajā sarakstā”.

Manuprāt, Savienībai būtu jādara vairāk, lai palielinātu jūras transporta drošību minētajā reģionā.

Eiropas Jūras drošības aģentūra kopā ar Parīzes Saprāšanās memoranda sekretariātu un dalībvalstīm finansēs studijas un programmas ar mērķi paaugstināt jūras transporta drošību. No 2007. gada aģentūra atbalstīs dalībvalstis, nodrošinot palīdzību gatavībā novērst un apkarot toksisko vielu piesārņojumu jūrā, ja rastos vajadzība.

Izmantojot TEN-T budžetu, Komisija jau ir izstrādājusi projektus jūras ceļu attīstībai Baltijas jūras reģionā, Vidusjūrā un Rietumeiropā esošajās jūrās. Es lūdzu, lai Komisija veiktu līdzīgu izpēti arī Melnās jūras reģionā, kā arī lūdzu izmantot aģentūras izstrādāto *CleanSeaNet* pakalpojumu, kurš dod iespēju uztvert naftas noplūdes un uzraudzīt Eiropas ūdeņus, tostarp Melnās jūras reģionu.

Roberts Zīle, UEN grupas vārdā. – (LV) Paldies, priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Vispirms gribētu pateikties *Paolo Costa*, kurš iesniedza Transporta komitejas vārdā rezolūcijas priekšlikumu par izskatāmo jautājumu. Taču politiski man gribētos reaģēt daudz asāk, nekā tikai akcentēt nepieciešamību Padomei nekavējoties pieņemt nostāju par septiņiem tiesību aktu priekšlikumiem tā sauktās trešās jūrniecības paketes ietvaros. Manuprāt, tas neko neatrisinās ekoloģiski bīstamās iekšējās jūrās, tādās kā Melnā jūra un Baltijas jūra, pie kurām ir gan Eiropas Savienības valstis, gan arī Krievijas valsts kā krasta valsts. Ņemot vērā naftas cenu līmeni un tās peļņas līmeni, nākotnē Krievijas naftas eksports pa jūru pieaugs ļoti strauji. Tas atbilst

Krievijas transporta politikai — eksportēt naftu caur savas valsts ostām, tai pat laikā turot tukšus cauruļvadus Eiropas Savienības valstu naftas terminālos Ventspilī un Būtiņģē. Vai mēs varam sagaidīt šādu tankeru pieprasījuma pieaugumu, un vai Krievijas tankkuģu flote saņems nepieciešamās investīcijas, lai vairs nelietotu vienkorpusa tankkuģus, četrdesmit gadus vecus un tos, kas domāti upēm? Domāju, ka nē. Pamatmotivācija iespējamam naftas pārvadājumam pa jūru būs maksimāli lēts vraks. Tā kā es uzskatu, ka, ja stingri kuģošanas drošības pasākumi tiks uzturēti tikai Eiropas Savienībā, tad tas neglābs vidi Eiropas Savienībai piegulošās jūrās, izņemot, ja Eiropas Savienība panāks starptautiskos standartus. Paldies!

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Pēdējās desmitgadēs esam pieredzējuši strauju izaugsmi daudzās jomās, bet neko nevar salīdzināt ar izaugsmi, kas pieradzēta pasaules tirdzniecībā un šajā sakarā arī preču transportēšanā. Šajā eksplozijā jūras transportam ir bijusi ārkārtīgi liela loma, ņemot vērā, ka 90 % Eiropas Savienības ārējās tirdzniecības notiek tieši šajā jomā. Tā kā šis ir būtiskākais transportēšanas veids, tad, manuprāt, cilvēkiem ir tiesības sagaidīt, ka minētais cilvēku un preču transporta veids ir arī drošs un tīrs, ka jūrā notiekošo negadījumu risks un kuģu izraisītais piesārņojuma līmenis krītas.

Pēdējā mēneša laikā ir notikušas trīs smagas katastrofas, kuru kopējais apjoms ir tāds pats kā *Exxon Valdez* radītais piesārņojums 1989. gadā — tam vajadzētu radīt satriecošu iespaidu. Ir jāpievērš uzmanība efektīvu novēršanas pasākumu nozīmībai. Šādu negadījumu radītais vides postījums neapstājas pie vienas vai divu valstu robežām vai pie kontinenta robežām, bet gan apdraud un galu galā var nelabojami iznīcināt mūsu kopējās vērtības un mūsu kopējos dabas dārgumus. Tāpēc steidzami ir nepieciešama efektīvāka starptautiskā koordinācija nekā tas ir šobrīd, kā arī nopietni jāstrādā pie negadījumu novēršanas un seku likvidēšanas pēc negadījumiem. Svarīgi ir arī nekavējoties pārskatīt starptautiskos tiesību aktus šajā jautājumā, lai aizpildītu tukšos caurumus, aizliegtu kuģiem, kas paredzēti kuģošanai upēs, doties jūrā, un efektīvi ieviest principu "piesārņotājs maksā". Primārs Eiropas Savienības pienākums ir likt uzsvāru uz pasākumiem, kuru mērķis būtu droša kuģošana jūrās starptautiskā līmenī, tāpat kā tas jau šodien ir Eiropas Savienībā. Paldies.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Priekšsēdētāja kungs, negadījums novembrī izraisīja ekoloģiskus postījumus gan Melnajā jūrā, gan Azovas jūrā, ņemot vērā, ka jūras ūdeņiem nav nekādu robežu un negadījumu izraisītās naftas noplūdes ārpus Eiropas telpas var ietekmēt arī dalībvalstu piekrastes ekosistēmas.

Nogrimušie kuģi, kas izraisīja piesārņojumu Melnajā jūrā, bija paredzēti navigācijai iekšzemes ūdeņos un nevis jūras navigācijai, tādējādi tie izraisīja tonnām naftas noplūdes, negatīvi ietekmējot jūras dabisko vidi. Vairāk nekā 15 000 putnu un delfīnu tika pārklāti ar degvieluļļu, kā arī tika iznīcinātas vairākas retas floras un faunas sugas Melnās jūras krastā un jūras dibenā, kas tagad prasīs lielu piepūli, lai atjaunotu Melnās jūras ekosistēmas integritāti.

Ūdens pasaules degradācijai līdzī nāk daudz negatīvu seku, jo šāds process iespaido ekoloģisko drošību un iedzīvotāju dzīves kvalitāti un veselību. Akūta Melnās jūras biodaudzveidības samazināšana ir satraucoša ilgstošas ekosistēmas degradācijas dēļ, kā arī nelegālas zvejniecības un dabas resursu pārlieku izmantošanas dēļ. Bez tam naftas noplūdes pastiprina vides stāvokļa pasliktināšanos visā reģionā, kas tiek uzskatīts par vispiesārņotāko reģionu visā pasaulē.

Eiropas Savienības valstu vadītāji un valdības ir uzņēmušās līdz 2010. gadam apturēt biodaudzveidības samazināšanu, un šie mērķi ir jāsasniedz arī jūras sektorā.

Eiropas Savienībā mums ir jābūt drošiem, ka jūras transporta procesi notiek drošos apstākļos un jūras robežas ir iespējami droši pasargātas no pārrobežu draudiem. Vēl vairāk — jaunā Zaļā grāmata par tirgū balstītiem vides instrumentiem un saistītie politiskie mērķi ir vērsti uz veiksmīgāku principa "piesārņotājs maksā" ieviešanu, un es ceru, ka tam būs pozitīva ietekme uz šāda veida ekoloģisko katastrofu novēršanas metodēm.

Nikolay Mladenov (PPE-DE). - (BG) Priekšsēdētāja kungs, kolēģi, pēc Bulgārijas un Rumānijas pievienošanās Melnā jūra ir ne tikai Eiropas Savienības ārējā robeža, bet arī jūra ar milzīgu ekonomisko potenciālu mūsu Savienības attīstībai. Ja mēs aplūkojam Melnās jūras un Kaspijas jūras reģionu kā vienu veselu, tā tirgum ir ārējās tirdzniecības potenciāls, kura vērtība ir virs 200 miljoniem eiro, un tā iedzīvotāju skaits pārsniedz 350 miljonus.

Ļaujiet man īsumā atcerēties septembra debates pēc lielajiem plūdiem un ugunsgrēkiem Eiropā. Tad mēs diskutējām par nepieciešamību apvienot spēkus, lai palīdzētu dalībvalstīm tikt galā ar dabas katastrofām, kuras mūs šogad pārsteidza. Līdzīgu nepieciešamību mēs šobrīd redzam Melnās jūras reģionā. Pirmkārt un vissvarīgāk, es uzrunāju Eiropas Komisiju un, protams, dalībvalstis, īpaši Bulgāriju un Rumāniju, ir uzsākt prioritāšu izpēti nepieciešamībai izveidot reģionālu glābšanas centru Melnās jūras reģionā, lai valstīm palīdzētu tikt galā ar nopietnām situācijām, vienai no kurām mēs bijām liecinieki pirms dažiem mēnešiem. Otrkārt,

būtu jāveic dziļāka analīze, lai noskaidrotu šo nelaimju patiesos iemeslus, kā arī visu citu Melnās jūras reģiona nelaimju iemeslus, lai mācītos no gūtās pieredzes un dotu rekomendācijas mūsu politikas attīstībai reģionā. Treškārt, ir laiks izveidot reģionālās navigācijas informācijas centru Melnajai jūrai, kas labvēlīgi ietekmēs transporta ceļu drošību un navigāciju reģionā kopumā.

Traģēdija Kerčas šaurumā ir tas, ar ko mums jāsadzīvo un jātiek galā iespējami īsākā laika posmā, jo īpaši tiem no mums, kas apdzīvo Melnās jūras reģiona robežu. Taču izmantosim šo traģisko gadījumu, lai rastu gan iemeslus, gan iespējas sadarbībai starp dalībvalstīm, Komisiju un pārējām Melnās jūras robežvalstīm, lai paaugstinātu drošības līmeni šajā svarīgajā Eiropas ceļā. Paldies.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) Dāmas un kungi, būdama Melnās jūras reģionālās sadarbības referente, es priecājos par šo debašu ierosināšanu, bet man ir arī žēl, ka patiesībā mūsu diskusiju tēma ir bēdīgs atzinums, ka Melnā jūra vēl joprojām negūst nepieciešamo uzmanību no Eiropas Savienības puses, kā arī plānoto pasākumu īstenošanas līmenis nav apmierinošs.

Taču es vēlos jums atgādināt, ka, kopš Bulgārija un Rumānija ir kļuvušas par Eiropas Savienības dalībvalstīm, Melnā jūra ir daļēji kļuvusi par iekšējo jūru un mēs nevaram ignorēt tās stratēģisko nozīmi visas pasaules līmenī.

No Eiropas Savienības enerģētikas un transporta politikas skatu punkta Melnās jūras reģions ir ārkārtīgi svarīgs. Tas liek mums izstrādāt globālu un skaidru visa reģiona stratēģiju, kuras mērķis būtu nodrošināt drošību, ilgtspējīgu attīstību un cītīgu vides aizsardzības aspektu integrāciju. Vēl vairāk, lai veicinātu efektīvu politiku reģionālā līmenī, visām jūras krasta valstīm ir nepieciešams apvienot spēkus, kas sniegtos pāri nacionālām un divpusējām struktūrām.

Tāpēc es priecājos par Melnās jūras sinerģijas uzsākšanu 2007. gadā, bet es vairākkārt atkārtāju būtisku mana referāta aspektu, tas ir, nepieciešamību spert konkrētus un stingrus soļus, lai attīstītu un uzsāktu šīs sadarbības iniciatīvu gan reģiona iekšienē, gan starp reģionu un Eiropas Savienību.

2007. gada 11. novembra melnās dienas traģēdija mūs pārliecināja, ka šajā jomā mums savi spēki ir jāapvieno. Eiropas Savienībai ir jābūt vadošajai lomai visā procesā, gan pastiprināti iesaistoties Melnās jūras sinerģijas attīstībā, gan mudinot savus kaimiņus un partnerus darboties šajā virzienā. Šis ir vienīgais veids, kā mēs varēsim efektīvi reaģēt uz to mūsu pilsoņu gaidām un lūgumiem, kuri šodien sastopas ar tiešām 11. novembra nelaimes sekām.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). - (BG) Vispirms es vēlos izteikt savu prieku par to, ka Eiropas Komisija ir nākusi klajā ar šādu viedokli. Šīs debātes parādīs, ka Melnā jūra šobrīd ir Eiropas politikas un Eiropas politiķu vadošais jautājums. Es uzslavēju šādu pieeju un ticu, ka no tās labumu gūs visi Eiropas Savienības pilsoņi. Kā jau tika minēts iepriekš, ir jādara daudz vairāk, lai aizsargātu Melnās jūras reģionu. Jautājums ir, kā novērst tādas nelaimes kā šī, kas atgadījās Kerčas šaurumā. Jo nelaimes nekad nevar tikt pilnībā novērstas, bet to galvenie iemesli gan var tikt samazināti līdz minimumam.

Ir divi veidi, kā nodrošināt labāku mūsu jūru aizsardzību. Pirmkārt, mums ir jāturpina veicināt reģionālā sadarbība. Otrkārt, paralēli reģionālajai sadarbībai ir nepieciešami labāki navigācijas darbības plāni. Trešajā jūrniecības paketē ieteiktie pasākumi ir vērsti pareizā virzienā, un tie būtu jāievieš iespējami labākā veidā. To īstenošana ir cieši saistīta ar tādu notikumu novēršanu, kādi norisinājās Melnās jūras reģiona Kerčas šaurumā. Tā kā Eiropas Parlaments un Eiropas Komisija jau pirms kāda laika pauda savu atbalstu šīs paketes pasākumiem, ir pienācis laiks Padomei kļūt aktīvākai un spert nepieciešamos soļus šīs paketes īstenošanā. Veiksmīga minētajā paketē paredzēto pasākumu īstenošana ir saistīta ar paaugstinātu reģionālās sadarbības līmeni, piemēram, Melnās jūras Ekonomikas sadarbību un DABLAS iniciatīvu vides aizsardzībai. Tas varētu būt nozīmīgs ieguldījums mūsu jūru drošībai, un tajā pašā laikā varētu nodrošināt augstāku mūsu navigācijas industrijas konkurētspēju.

Es ticu, ka šī nelaime vēlreiz apliecina mūsu ūdens baseinu jautājuma svarīgumu un piemērotu politiku nepieciešamību, lai novērstu šādus negadījumus un aizsargātu vidi. Tāpēc es ticu, ka tiešām ir pienācis laiks jūrniecības politikas trešās paketes pasākumu īstenošanai dzīvē. Paldies.

Gabriele Albertini (PPE-DE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Padomes priekšsēdētāj, komisār, dāmas un kungi, Transporta un tūrisma komitejas vārdā es vēlos jums paskaidrot, kāpēc mēs esam iesnieguši apspriešanai šo rezolūcijas priekšlikumu par kuģu vrakiem Melnās jūras Kerčas šaurumā. Mūsu solidaritāte ir vērsta uz šajā nelaimē cietušajiem!

Mēs aicinām Eiropas Padomi un Eiropas Komisiju rūpīgi uzraudzīt situāciju Melnajā jūrā un veikt konkrētus pasākumus, lai palīdzētu samazināt nelaiemes izraisīto ekoloģisko iespaidu. Eiropai vēl nav pilns noteikumu bruņojums, kas būtu nepieciešams, lai novērstu jebkādu nopietnu negadījumu atkārtošanos, kas būtu līdzīgi Melnās jūras katastrofai; cita starpā, šiem noteikumiem būtu jāparedz, ka valstis ir atbildīgas par kuģiem, kuri kuģo zem to karogiem, un apsūdzību celšanu, tai skaitā caur civilo lietu tiesvedību, tiem, kas ir atbildīgi par šādām vides katastrofām.

Lai arī Eiropas Parlaments apstiprināja trešo jūrniecības drošības paketi pirmajā lasījumā 2007. gada aprīlī, tā vēl nav pilnībā apstiprināta un ir neizprotami nobloķēta Eiropas Padomē, un tas par spīti likumprojekta iesniegšanai, ko Portugāles prezidentūra šajā situācijā uzticēja Transporta komitejai un Eiropas Parlamentam. Pakete, kas sastāv no septiņiem referātiem, ir visaptveroša: tā izceļ jūrniecības drošības standartus, garantē drošību pasažieriem, negadījumu situācijās ierobežo nodarījumus videi, kā arī nosaka valstu, pārvadātāju un kuģu īpašnieku pienākumus un atbildību. Debašu pārtraukšana, dodot priekšroku vieniem aspektiem un nevis citiem, ir apliecinājums tam, ka Padome nevēlas drošības jautājumu risināt nopietnā ceļā un vēlas bremsēt paketes apstiprināšanu kopumā.

Jūrniecības drošība ir pārāk nopietna lieta, lai to pakļautu taktikas jautājumiem, pārāk nopietna, ņemot vērā jau notikušus negadījumus: *Erika*, *Prestige*, nesen arī *Segesta Jet* Mesīnas jūras šaurumā un *Sea Diamond* Santorīnī! Ņemot vērā negadījumus, kas jau ir notikuši, pieaugošo jūras satiksmi Eiropā un pasaulē, arī riski nākotnē var tikai pieaugt.

Tieši šī iemesla dēļ Eiropas Parlaments uzskata, ka visiem septiņiem priekšlikumiem ir jātiek virzītiem uz priekšu pēc iespējas ātrāk, pirms notiek vēl kāda vides katastrofa, kurā bojā iet cilvēki, un tas nozīmē: saskaņot klasifikācijas veidus, likt valstīm uzraudzīt sava karoga kuģus, nodrošināt, ka kuģi ostās tiek pārbaudīti un uzraudzīti viņu kustību, izlemt, kā rīkoties negadījumu situācijās, uzraudzīt un uzņemt atbildību attiecībā uz trešām pusēm un pasažieriem. Tāpēc mēs mudinām Eiropas Padomi nepalikt akliem pret šo traģisko brīdinājumu Melnajā jūrā.

Markos Kyprianou, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, dažas piezīmes. Pirmkārt, attiecībā uz Krieviju — punkts, kuru pieminēja vairāki Eiropas Parlamenta locekļi. Es gribētu sākt ar atgādinājumu, ka Eiropas Kopienas Civilās aizsardzības mehānisms var tikt aktivizēts tikai pēc skartās valsts lūguma. Gan Ukrainai, gan Krievijas Federācijai tika nosūtītas oficiālas vēstules ar palīdzības piedāvājumu. Ukraina atbildēja pozitīvi, lūdzot palīdzību, kamēr Krievija noraidīja piedāvājumu.

Bet attiecībā uz vispārējiem jūrniecības drošības jautājumiem mans kolēģis viceprezidents *Barrot* 10. decembrī rakstīja vēstuli savam kolēģim *Levitin* kungam, kurš ir Krievijas transporta ministrs, lai izteiktu minētās bažas un uzsvērtu ES-Krievijas sadarbības stiprināšanas nozīmi Melnajā jūrā, kā arī Baltijas jūrā, lai uzlabotu jūrniecības drošību.

Diskusijas par jūras vides problēmām reģionālā līmenī ir viens no Eiropas Savienības jūrniecības stratēģijas un plānotās Jūrniecības stratēģijas direktīvas stūrakmeņiem, par kuru ir panākta otrā lasījuma vienošanās starp Eiropas Padomi un Eiropas Parlamentu. Manuprāt, šī ir ļoti pozitīva jautājuma attīstība.

Komisija ir izklāstījusi savu skatījumu par reģiona stratēģiju paziņojumā „Melnās jūras sinerģija – jauna reģionālās sadarbības iniciatīva”. Priekšlikums izceļ iniciatīvu, kas politisko uzmanību koncentrē reģionālā līmenī. Nesenie negadījumi Melnajā jūrā ir ievērojami skāruši īpašas kategorijas kuģus, tā saucamos jūras/upju tankkuģus, kuri atklātā jūrā var kuģot tikai pie īpašiem nosacījumiem.

Vispārīgākā līmenī Eiropas Komisija ir uztraukusies, ka šīs kategorijas kuģi varētu kuģot un tirgoties citās Eiropas Savienības jūras teritorijās vai Eiropas Savienībai piegulošās jūras teritorijās, īpaši Baltijas jūrā. ES robežās mums ir stingri jūrniecības drošības un kuģu stāvokļa noteikumi, bet mēs uztraucamies arī par to, kas notiek starptautiskajos ūdeņos — gan tāpēc, ka tas var viegli ietekmēt Eiropas Savienību, gan arī tāpēc, ka mēs uztraucamies par globālo vides situāciju. Tieši tāpēc šie negadījumi vēlreiz atklāj nepieciešamību uzturēt noteiktu spiedienu jūrniecības drošības jautājumos gan ES, gan starptautiskā līmenī.

Šajā ziņā, kā to jau norādīja Eiropas Parlaments un tā locekļi, ir ļoti svarīgi, lai septiņu trešās jūrniecības drošības paketes priekšlikumu izskatīšana tiktu paātrināta.

Visbeidzot, jautājumā par reaģēšanu Komisija ir uzņēmusies turpināt stiprināt Eiropas Kopienas reaģēšanas instrumentus, piemēram, Civilās aizsardzības mehānismu, lai nodrošinātu ātru un efektīvu reaģēšanu, ja šādas nelaiemes atkārtotos arī nākotnē. Tas arī nozīmē sadarbību ar Melnās jūras krasta valstīm un, protams, arī trešām valstīm.

Es vēlos pateikties locekļiem par debatēm, un es, protams, ar savu kolēģi pārrunāšu Jūsu pieminētos interesantos jautājumus.

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu⁽³⁾, kas ir iesniegts apspriešanai saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu un 108. panta 5. punktu.

Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2007. gada 13. decembrī.

(Sēdi pārtrauca plkst. 19.30 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

priekšsēdētāja vietniece

16. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

17. Noguldījumu garantiju sistēmas (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamā lieta darba kārtībā ir *Christian Ehler*, kurš pārstāv Ekonomikas un monetāro komiteju, ziņojums par noguldījumu garantiju sistēmām (2007/2199(INI)) (A6-0448/2007).

Christian Ehler, referents. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi! Es priecājos par iespēju iepazīstināt jūs šodien ar ziņojumu, kuru vienprātīgi pieņēma Ekonomikas un monetārā komiteja. Pirms balsojuma komitejā noguldījumu garantiju sistēmu nākotne bija intensīvu debašu temats, jo īpaši, pašlaik ņemot vērā reģionālās problēmas un nesenās krīzes ASV īpašuma tirgū.

2006. gada beigās Komisija iepazīstināja ar paziņojumu, ar ko pārskata 1994. gada direktīvu par noguldījumu garantiju sistēmām. Pirms šī paziņojuma sagatavošanas Komisija organizēja konsultācijas. Uz empīrisko rezultātu pamata, kuri tika iegūti, mēs varam secināt, ka direktīvas mērķi būtībā ir sasniegti un ka pašreiz nav nekādas nepieciešamības pēc likumdošanas pasākumiem.

Tomēr Eiropā finanšu tirgus struktūru arvien plašākais pārrobežu raksturs liek mums koncentrēties daudz konkrētāk uz sadarbību starp atšķirīgām noguldījumu garantiju sistēmām Eiropā. Komisija savā paziņojumā noteica jomas, kurās pašregulācijas pasākumi vai juridiskā pamata citāda piemērošana klientu interesēs varētu radīt papildu uzlabojumus.

Šī pieeja, mūsaprāt, turpmāk jāīsteno. Mēs uzskatām, ka dinamiskam diskusiju procesam, kurā būtu iesaistīta Komisija, dalībvalstis un EFDI, Eiropas noguldījumu apdrošinātāju forums, ir ļoti lietderīga loma, ļaujot mums pēc iespējas ātrāk pielāgoties mainīgajiem apstākļiem.

Šobrīd *Nordea* problēma neattiecināms aicinājumu veikt dārgu jaunu direktīvas grozījumu. Tāpēc es esmu pateicīgs Komisijai par ļoti skaidro norādījumu, ka *Nordea* problēma, kas būtībā ir par iemaksu atmaksāšanu, ir jāatrisina dalībvalstīm.

Tiem, kas pārvalda noguldījumu garantiju sistēmas Skandināvijas valstīs un pārraudzības iestādēm šajās valstīs, ir pašiem jālemj par to, vai iemaksas ir jāatmaksā, vai arī noguldījumu garantijas šajās valstīs ir jāuztver kā apdrošināšanas polises un tās neparedz tiesības uz kompensāciju. Tā ir nopietna problēma, bet tā ir dalībvalstu nopietna problēma.

Ziņojumu būtībā var sadalīt trīs daļās. Pirmā daļa ir diskusija par Komisijas veikto pētījumu un nostājas pieņemšana par tā rezultātiem, piemēram, par obligāto garantiju apjomu. Otrajā daļā pievērsas jautājumam par to, vai atšķirīgās noguldījumu garantiju sistēmas Eiropā rada nepieņemamus konkurences izkropļojumus. Trešajā daļā aplūko nākotnes krīžu un risku pārvaldību.

Attiecībā uz mana ziņojuma pirmo daļu es esmu plānoju izteikties ļoti īsi, tā kā šī daļa ir izrādījusies lielā mērā nediskutējama un atspoguļo konsultāciju procesa par noguldījumu garantiju sistēmām rezultātus. Es uzskatu, ka mūsu nostādnē par obligāto zaudējumu atlīdzības līmeni, kurš ir jāpielāgo inflācijai, kad direktīva tiks pārskatīta nākamo reizi, ir atrasts līdzsvars starp jaunajām dalībvalstīm un tām, kas jau ilgāku laiku ir

(3) Sk. protokolu.

ES dalībvalstis. Es vēlētos uzsvērt, ka katrai dalībvalstij un katram noguldījumu garantētājam jau ir iespēja pārsniegt Eiropas Savienības obligātās prasības, garantējot noguldījumus.

Cits svarīgs aspekts, kas atspoguļots ziņojumā, ir jautājuma aplūkošana par to, vai atšķirīgās noguldījumu sistēmas un dažādās metodes, kuras izmanto, lai tās finansētu, izkropļo konkurenci. Komisija ir izklāstījusi savu viedokli un iepazīstinājusi ar pētījumu, kura rezultātā, ja tā ieteikumi tiktu īstenoti, notiktu finansēšanas saskaņošana attiecībā uz atsevišķām dalībvalstīm.

Ja dalībvalstīm ar *ex post* sistēmām tagad prasītu veikt pilnīgu to noguldījumu garantiju sistēmu pārstrukturēšanu ar augstām izmaksām, būtu nepieciešams analizēt, vai šo sistēmu dažādība un no tās izrietošie nepieņemamie un dārgie tirgus izkropļojumi vispār ir attaisnojami iekšējā tirgū. Tas vēl nav analizēts, un šādas analīzes būs svarīgs nākotnes uzdevums.

Trešajā ziņojuma daļā tiek aplūkots risks un krīžu pārvaldība. Iekšējais tirgus un pārrobežu savstarpējās atkarības pieaugošais līmenis prasa mums izvērtēt, vai pārrobežu risku un krīžu pārvaldība darbojas veiksmīgi. Šeit ir steidzama vajadzība pēc padziļinātām diskusijām ar visām ieinteresētajām pusēm. Ilgstošie jautājumi, piemēram, spekulatīvo izmantotāju problēma vai morālā kaitējuma risks ir jārisina šajā kontekstā.

Es uzskatu, ka empiriskie pētījumi, ar kuriem analizē krīžu un risku pārvaldību, ir obligāti, ja mums jāizstrādā dzīvotspējīga kārtība atbildības dalīšanai pārrobežu krīžu gadījumā un kopējās metodes agrīnai riska noteikšanai vai jāizveido sistēma paaugstināta riska iemaksu ieviešanai. Šiem pētījumiem pēc tam ir jānosaka sekojošo diskusiju saturs.

Ņemot vērā iepriekš minēto, es kategoriski noraidu PSE grupas grozījumu, kurā pieņem pastāvošus tirgus izkropļojumus, lai gan pašlaik par tiem nav nekādu pierādījumu. Mēs uzskatām, ka pašreizējais process ir pareizā pieeja.

Charlie McCreevy, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze! Es vispirms vēlētos sirsnīgi pateikties Ekonomikas un monetārajai komitejai un jo īpaši referentam *Christian Ehler* kungam par mūsu paziņojumā izklāstītās politikas atbalstīšanu.

Es pilnībā atbalstu jūsu viedokli, ka tiesību aktu priekšlikumi šajā posmā ir nepiemēroti. Dažu jautājumu risināšanu var uzlabot ar noteiktā regulējuma palīdzību bez būtiskas ietekmes uz izmaksām un strādājot kopīgi ar Eiropas noguldījumu apdrošinātāju forumu (EFDI). Nesenā finanšu nestabilitāte sniedz pierādījumu tam, ka noguldījumu vai uzticības saglabāšana finanšu krīžu laikā ir ļoti svarīga. Attiecībā uz noguldījumu garantiju sistēmām šķiet, ka risinājums ir divi elementi – atbilstošs zaudējumu atlīdzināšanas līmenis un nekavēšanās ar izmaksu. Ja noguldītāji zina, ka viņu noguldījums tiks atlīdzināts, un ja viņi jūtas pārliecināti par to, ka apdrošinātie noguldījumi tiks ātri atmaksāti, viņiem nav nepieciešams pievienoties rindai pie bankas.

Spēkā esošā direktīva ir izrādījusies elastīga un atļauj dalībvalstīm palielināt zaudējumu atlīdzību saskaņā ar to ekonomisko stāvokli. Dalībvalstis var nekavējoties rīkoties, ja to zaudējumu atlīdzības līmenis izrādās neatbilstošs. Savlaicīgu apdrošinātāju noguldījumu izmaksu tiešām var uzlabot. Saskaņā ar attiecīgo direktīvu atmaksāšanas ilgums parasti nevar pārsniegt trīs mēnešus, bet tas atspoguļo tehnoloģiju, kas bija pieejama 1994. gadā. Tāpēc mēs esam aicinājuši EFDI noteikt šķēršļus ātrai izmaksai.

Ieguldītāji ir arī jāinformē par viņiem pieejamo aizsardzību. Eiropā pašreizējie informēšanas pienākumi direktīvā tiek piemēroti dažādi. Tāpēc mēs lūdzām EFDI noteikt paraugpraksi, lai uzlabotu šādas informācijas izplatīšanu noguldītājiem. Attiecībā uz pārrobežu krīzēm es pievienojos Parlamenta viedoklim par nepieciešamību ieviest skaidrību par atbildības dalīšanu un sadarbību starp visām iesaistītajām pusēm, pirms rodas šāda krīze. 9. oktobra Ekonomikas un finanšu padomes (ECOFIN) secinājumi par šo jautājumu ir skaidri. Es pamanīju ieteikumu par to, ka EFDI jāpiedalās diskusijās par vispārējās atbildības dalīšanu. Ļaujiet man uzsvērt to, ka tikai ļoti nedaudzas sistēmas paredz pilnvaras, kuras pārsniedz vienkāršu atmaksu noguldītājiem. To finanšu līdzekļi arī tikai nosegs daļu no summām, kuras ir iesaistītas lielākās pārrobežu krīzēs. Tāpēc es nevaru atbalstīt ieteikumu iekļaut EFDI diskusijās par vispārējās atbildības dalīšanu.

Ziņojumā arī uzsvērtā iespējamo tirgus izkropļojumu novēršanas nozīme. Kā tiek prasīts, mēs izskatīsim šo jautājumu. Tomēr pašlaik mēs nedomājam, ka spēkā esošā tiesiskā regulējuma pilnīgas saskaņošanas augstās izmaksas, kas novērtētas no EUR 2,5 līdz EUR 4,5 miljardiem, būtu attaisnojamas. Daži ar vienlīdzīgiem konkurences nosacījumiem saistīti jautājumi jau tiek risināti. Piemēram, mums ir jāveicina garantiju līmeņa izlīdzināšana, kur filiālei jābūt spējīgai piedāvāt aizsardzības līmeni saņēmējā valstī, kas ir augstāks nekā tās izcelsmes valstī. Tomēr dažkārt režīms starp sistēmām dažādās dalībvalstīs praksē nav darbojies, un mēs atbalstām EFDI centienus panākt brīvprātīgu nolīgumu pēc noteikta parauga. Dažas dalībvalstis jau pielāgo

iemaksas ar to sistēmu palīdzību saskaņā ar banku individuālo risku. Mēs vēlētos palīdzēt ieinteresētajām dalībvalstīm, tā kā tas veicinātu vienlīdzīgu konkurences nosacījumu panākšanu bankām ar līdzīgiem riska profiliem.

Noslēgumā, Eiropai ir vajadzīgas noguldījumu garantiju sistēmas, lai nodrošinātu ieguldītāju pārliecību finanšu krīžu laikā. Ar paredzētajiem uzlabojumiem es esmu pārliecināts, ka mēs tuvosimies šim mērķim.

Piia-Noora Kauppi, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kundze! Vispirms es vēlētos patiekties visiem, jo šis ir ļoti savlaicīgs jautājums.

Mēs visi zinām, ka pašreizējā finanšu nestabilitāte ir aktualizējusi nepieciešamību pēc pārrobežu krīžu pārvaldības, oktobra ECOFIN lēmumu nodrošināt lielāku *ex-ante* koordināciju starp dalībvalstī, un jo īpaši pārraudzības režīmus nevar novērtēt vēl atzinīgāk.

Bankas ir maksājumu sistēmas pamats, un tās nodarbojas ar vienkāršo klientu, kuri nav finanšu speciālisti, uzkrājumiem. Tāpēc maksājumu sistēmu pienācīga funkcionēšana un klīringa un norēķinu sistēma ir īpaši jutīgas. Daudzu banku darbība pašlaik ir pārrobežu. Daudzveidīgais dalībvalstu tiesiskais regulējums nav atbilstošs. Pašlaik pat tie kontu veidi, kuri ietverti deficīta garantiju sistēmas prasībās, katrā dalībvalstī atšķiras.

Mēs nevaram pieļaut, ka tā kļūtu par noguldītāju problēmu. Referents Ehler kungs ir veicis labu darbu šajā ziņojumā un parādījis lielu gatavību kompromisam. Konkrēti, ziņojumā pareizi uzsver konkurences izkropļojumu novēršanas nozīmi. Kā komisārs minēja, ir ļoti svarīgi nodrošināt vienlīdzīgus konkurences nosacījumus.

Tomēr man ir žēl, ka ziņojumā beidzot nerisina jautājumu par *ex-ante* noguldījumu garantiju (DG) sistēmām. Lai gan dalībvalstis, kurām ir *ex-post* noguldījumu garantiju sistēmas, ir centušās pārliecināt par to, ka tā ir Skandināvijai un Ziemeļvalstu tirgiem raksturīga problēma, tā nav. Tas patiesībā kropļo konkurenci visam vienotajam tirgum plašākā mērogā. Patiesībā vairums sistēmu Eiropā ir *ex ante* sistēmas. Ja noteikumi par finanšu līdzekļu, kuri iemaksāti šajās sistēmās, kompensējamību un pārskaitāmību netiek saskaņoti, tas kropļo izvēli starp filiāli un meitasuzņēmuma modeļiem saņēmējā dalībvalstī, un tas rada konkurences izkropļojumu. Tāpēc ir ļoti atzīstami, ka Komisija pēta šo jautājumu, analizējot to, vai pastāv konkurences izkropļojumi, un nodrošinot iespēju sniegt turpmākos ieteikumus šajā jomā, jo īpaši par naudā samaksāto *ex ante* noguldījumu garantiju kompensējamību un pārskaitāmību.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju Komisijas iniciatīvu un Ehler kunga ziņojumu, bet ir jāveic turpmākais darbs.

Pervenche Berès, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kundze, komisār! Es esmu pateicīga referentam par viņa sagatavotā ziņojuma tekstu. Vienlaikus es atkārtotu daudzus no Kauppi kundzes sniegtajiem komentāriem. Mēs sākam strādāt ar šī teksta sagatavošanu pavasarī, un es domāju, ka tiem, kas to uzskatīja par ļoti savlaicīgu, ir izrādījusies taisnība saistībā ar šīs vasaras notikumiem.

Tas, kas notika šovasar, rada jautājumus par noguldījumu garantiju sistēmām. Mēs vienkārši nevaram dzīvot ar sistēmu, kurā daudzi no tirgus dalībniekiem darbojas vairākās valstīs bez noteikumiem par noguldījumu garantijām, kuri vismaz būtu saskaņoti vai kuru pamatā būtu kopēji principi ne tikai konkurences, bet sabiedrības uzticības tirgus mehānismiem dēļ.

Es biju ļoti pārsteigta., kad es vasarā apceļoju dažādas valstis – un ne tikai Skandināvijas valstis – par to, kā šis jautājums par noguldījumu garantiju sistēmām tika sistemātiski izvirzīts un uzskatīts par ārkārtīgi svarīgu. Es, protams, zinu, ko teiks komisārs: “Ja jūs apkopotu visas Eiropas Savienības līmeņa garantiju sistēmas, kopējais rezultāts vienalga nebūtu nekas vairāk kā piliens okeānā, salīdzinot ar tām summām, kuras ir nepieciešamas, lai novērstu šīs krīzes”. Tas ir vājš arguments, kad mums ir jāsamazina mūsu trūkumi attiecībā gan uz konkurētspēju, gan ticību tirgus mehānismiem, jo īpaši tāpēc, ka tam ir uzņēmējdarbības stratēģiju kropļojoša ietekme, tā kā uzņēmumi pēkšņi konstatē, ka nepareizu iemeslu dēļ ir spiesti risināt atšķirību problēmas starp dažādiem meitasuzņēmumiem un filiālēm.

Pamatojoties uz visiem šiem argumentiem, es aicinu manu grupu mani atbalstīt. Grupa iesniedza grozījumu, ar kuru aicina Komisiju strādāt ātrāk un saprast to, ko cilvēki no tās sagaida: lai gan viņi var neizteikt savu prasību skaļi un konkrēti attiecībā uz prioritāti, viņiem ir nepieciešams atkārtots apliecinājums par to, kā Eiropas finanšu tirgi darbojas un cik pareizi tie reaģē uz notikumiem. Stabila Eiropas Savienības līmeņa noguldījumu garantiju sistēma to šajā ziņā veicinās.

Komisār, es uzskatu, ka tā ir daļa no jūsu uzdevuma novērtēt uzticības līmeni vai citādi finanšu tirgu darbībai Eiropas Savienības līmenī. Diez vai ir pietiekami neko neuzsākt un gaidīt jaunus pētījumu rezultātus. Jums

ir jārikojas, lai paātrinātu atbildi un nodrošinātu mums iespēju progresēt saskaņotākā veidā ar labāku un pārredzamāku noguldījumu garantiju sistēmu izpratni un to, kā tās darbojas Eiropas Savienībā.

Wolf Klinz, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi! Kā jau tika minēts, iepriekšējās nedēļās noguldījumu garantiju sistēmas atkal ir bijušas sabiedrības uzmanības lokā. *Northern Rock* gadījums, kura filiāles pārpludināja simtiem klientu, kas steidzās izņemt savus uzkrājumus, un jautājums par kompensāciju ieguldītājiem bankas sabrukuma gadījumā vēl joprojām ir mums skaidrā atmiņā.

Tas pārāk labi parāda to, ka finanšu tirgu globālā integrācija rada izaicinājumus arī Eiropai. Pārrobežu konsolidācijas palielināšanās banku nozarē rada jautājumus par uzraudzības jurisdikciju, par atbilstošu noguldījumu garantiju sistēmu zaudējumu atlīdzināšanas līmeni un pārrobežu sadarbību starp šīm sistēmām. Kā mēs zinām, Eiropas Savienības obligātais zaudējumu atlīdzināšanas līmenis ir noteikts EUR 20 000, bet, protams, daudzās dalībvalstīs tas faktiski ir daudz augstāks. Tomēr garantiju sistēmu finansēšana ir jautājums, kas ir dalībvalstu pārziņā, un šo sistēmu struktūras ir diezgan atšķirīgas.

Šī iemesla dēļ ir jāprecizē šādas lietas un ātri jāprecizē: tas, kādā mērā ir jāaskaņo noguldījumu garantiju sistēmas, to finansēšana un proaktīva *ex ante* resursu izmantošana kaitējuma novēršanai.

Attiecībā uz pārrobežu iestādēm krīžu gadījumā uzmanība tiek koncentrēta uz uzraudzības struktūru, jo īpaši grupu uzraudzības gadījumā, kā arī uz atbildības dalīšanu. Ja meitasuzņēmums darbojas saņēmējā dalībvalstī un ir piederīgs šīs valsts noguldījumu garantiju sistēmai, bet ir pakļauts uzraudzības iestādei izcelsmes dalībvalstī, pamatojoties uz grupu uzraudzības principu, tiek radīta dziļa plaisa starp uzraudzības sistēmu un noguldījumu garantiju sistēmu, un tas ir noteikti nepieņemami un pretrunā ar ieguldītāju interesēm.

Tomēr es atbalstu referenta nostāju. Pirms mēs ķeramies pie likumdošanas pasākumiem, dalībvalstīm vispirms ir jānovērš atlikušie trūkumi savās noguldījumu garantiju sistēmās. Tajā pašā laikā Komisijai, rīkojoties pēc iespējas ātrāk, ir jāveic mērķpētījumi par pārrobežu risku pārvaldību un detalizētas analīzes par veidiem, kādos tiek finansētas dažādas sistēmas. Pamatojoties uz tās secinājumiem, vēlāk var nopietni apsvērt likumdošanas pasākumus, ja tie ir izrādījušies lietderīgi un nepieciešami.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos pateikties referentam par akcentēto nepieciešamību pēc pētījumiem un analīzēm, arī par secinājumu, ja tirgū pastāv izkropļojumi, ir kaut kas jādara, lai panāktu vienlīdzīgu konkurences nosacījumus. Es domāju, ka ir ļoti svarīgi to secināt no šīm debatēm.

Ja izkropļojumi pastāv, mums var būt dažādi uzskati – ja tie tiešām pastāv. Bet, ja tie tiešām pastāv, kaut kas ir jādara. Mums tas ir jādara, jo es domāju, ka mēs visi piekrītam, ka mēs gribam nodrošināt lielāku pārrobežu konkurenci un ka mēs arī vēlamies nodrošināt klientu interešu ievērošanu.

Ir būtiski apspriest atšķirības starp dažādām sistēmām, jo, ja jums dažās dalībvalstīs ir *ex-ante* sistēmas un dažās dalībvalstīs atšķirīgas *ex-post* sistēmas, ar kurām realitātē pieņem to, ka valsts varētu atbalstīt ar sanācijas pasākumiem bankas, kuras nespēj maksāt saviem klientiem, tādā gadījumā jums ir izkropļojums.

Mans viedoklis ir, ka dažādu mūsu viedokļu atšķirību dēļ izkropļojums jau pastāv. Šis izkropļojums ir pat vēl nopietnāks, ja tas arī pamatojas uz pieņēmumu, ka valstij ir jāpalīdz bankām, kuras nespēj maksāt saviem klientiem.

Manuprāt, labs sasniegums ar *Ehler* kunga ziņojumu ir, ka mēs esam nonākuši pie šī secinājuma. Es domāju, ir svarīgi, ka Komisija turpmākajās darbībās uz to reaģē.

Mums var būt viedokļu atšķirības par to, kāda ir pašreizējā situācija. Bet mēs piekrītam par nepieciešamību veikt pasākumus, ja paredzētie pētījumi parādīs, ka izkropļojumi pastāv.

Es par to vēlētos pateikties referentam un arī aicināt Komisiju reaģēt uz to ar rīcību.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlētos pateikties *Ehler* kungam par viņa darbu, kas seko desmit gadus pēc 1994. gada direktīvas par noguldījumu garantiju sistēmām transponēšanas finanšu svārstību laikā, kad tiek diskutēts par uzlabojumiem attiecībā uz Eiropas Savienības finanšu pakalpojumu tirgu.

Pašlaik pastāv ievērojamas atšķirības starp dalībvalstu pieņemtajām nostājām un ir svarīgi jautājumi, kuri ir jārisina. Lai gan vairums dalībvalstu piemēro sistēmu, kuras pamatā ir *ex-ante* finansējums, vēl joprojām ir nozīmīgas atšķirības attiecībā uz garantiju līmeni, fondu apjomu un to finansēšanas metodi.

Lai minētu divus piemērus: garantētā summa ir astoņas reizes lielāka vairumā visvairāk aizsargājošo valstu nekā vismazāk aizsargājošo valstu un garantiju fonds vienā valstī vien veido 40 % no Eiropas Savienības kopējā apjoma. Šī situācija rada konkurences izkropļojumu. *Ex-post* sistēma apdraud dalībvalstu un Eiropas Savienības finanšu stabilitāti krīžu laikā.

Pārrobežu banku grupas arī saskaras ar problēmām. Fondu konsolidācija no dažādām sistēmām rada praktiskas grūtības. Garantiju koncentrēšanās vienotā sistēmā var tikt panākta vienīgi ar noteikumu un nolīgumu plašāku pieņemšanu starp dalībvalstīm, kaut kas, kas sadrumstalo sistēmu un padara to jutīgāku pret nepieņemamu risku uzkrāšanos. Šeit pastāv nozīmīgi jautājumi attiecībā uz noguldījumu garantiju sistēmas mērķiem: zaudējuma atlīdzības līmeņa harmonizēšana, paaugstināta riska iemaksas, fondu izmantošana, lai nodrošinātu likviditāti, atbildības dalīšana, pārrobežu krīžu risināšana, iestāžu likvidācija un sadarbība starp iestādēm.

Noguldījumu garantiju sistēmām ir jāparedz paaugstināta riska drošības tīkls, kas spēj aizsargāt noguldītājus, nodrošināt godīgu un efektīvu konkurenci, kā arī stabilitāti naudas tirgos un veicināt taisnīgu atbildības dalīšanu krīzes situācijās.

Tāpēc esošās sistēmas visu iespēju izmantošana nevar kavēt pilnīgu un tālejošu reformu, kad būs veikti nepieciešamie pētījumi.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). - (BG) Kolēģi! Es norādu uz faktu, ka finanšu krīzes nav jauna parādība, tās norāda uz asimetriju starp finanšu nozari un reālo ekonomiku. Par hipotēku krīzi ASV finanšu eksperti nesen teica to, ka ekonomika un finanšu tirgi ir savstarpēji saistīti un ir nepieciešamas plašas diskusijas, lai uzlabotu risku pārvaldību.

Ideja C. Ehler rezolūcijas projektā par Eiropas Savienības piesardzības un agrīnās brīdināšanas pasākumu novērtēšanu un uzlabošanu, lai nodrošinātu finanšu tirgu stabilitāti, un jautājums par noguldījumu kā tradicionālo uzkrājumu veida garantēšanu manā valstī Bulgārijā tiešām ir ļoti savlaicīgs. Šajā saistībā es vēlos uzsvērt, ka ārkārtīgi liela nozīme ir banku atbildībai rūpīgi organizēt savu vērtspapīru portfeli un efektīvi pārvaldīt savu noguldītāju resursus. Protams, pilsoņu lielāka izpratne par tiem veidiem, kā izmantot elastīgas sistēmas, noguldījumu veidu diversifikācija un tādi mehānismi kā noguldījumu garantiju fondi papildus vairo uzticību un veicina finanšu stabilitāti.

Charlie McCreavy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos pateikties deputātiem par viņu ieguldījumu. Noslēgumā es gribētu minēt divas galvenās lietas.

Mēs neuzskatām, ka regulatīvas izmaiņas pašlaik ir piemērotas. Šī direktīva ir labi izturējusi laika pārbaudījumu. Tā spējusi pielāgoties mainīgiem apstākļiem. Ilgtermiņā no finanšu stabilitātes perspektīvas tas būs ļoti svarīgi, lai pozitīvas garantiju sistēmas veicinātu līdzsvarotu krīžu pārvaldību arvien pieaugošajā Eiropas mēroga banku pakalpojumu vidē.

Jebkuri turpmākie pasākumi, lai panāktu saskaņotākas sistēmas Eiropas Savienībā, tādejādi tagad ir atkarīgi no plašāka darba rezultāta, kas pašlaik tiek veikts saistībā ar krīžu pārvaldību.

Attiecībā uz problēmām, kuras minēja gan *Kauppi* kundze, gan *Hökmark* kungs, iemaksu atmaksāšana bankai, kura izstājas no sistēmas, vienalga kādu iemeslu dēļ, nav noteikta ar spēkā esošo direktīvu, un tādējādi ir jautājums, kuru nosaka ar dalībvalsts likumdošanu. Saskaņošanai Eiropas Savienības līmenī būtu nepieciešama pilnīga finansēšanas metodes saskaņošana.

Es vēlētos pateikties referentam *Ehler* kungam un Ekonomikas un monetārajai komitejai par viņu ļoti konstruktīvo pieeju.

Priekšsēdētāja. - Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2007. gada 13. decembrī.

18. Aktīvu pārvaldība II (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamā lieta darba kārtībā ir *Wolf Klinz*, kurš pārstāv Ekonomikas un monetāro komiteju, ziņojums par aktīvu pārvaldību II (2007/2200(INI) (A6-0460/2007).

Wolf Klinz, referents. – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Kopš PVKIU direktīvas pieņemšanas 1985. gadā Eiropas Savienības fondu tirgi ir piedzīvojuši ārkārtīgi strauju izaugsmi. Kopš tā laika direktīva ir divreiz atjaunināta,

lai ņemtu vērā jaunās tirgus attīstības tendences, un turpmākā uzlabošana ir viens no svarīgākajiem jautājumiem nākamā gada darba kārtībā.

Arī starp Komisijas pašreizējā reformas projekta avotiem ir pirmā rezolūcija par aktīvu pārvaldību (Aktīvu pārvaldība I), ko Eiropas Parlaments pieņēma 2006. gada aprīlī, kurā izklāstītas reformu paketes galvenās daļas. Es esmu pateicīgs Komisijai par šo ieteikumu pieņemšanu un par tās nodomu nākamgad iekļaut tos tiesību aktā.

Pašreizējais rezolūcijas projekts, kura nosaukums ir Aktīvu pārvaldība II, ir paredzēts līdzīgā veidā, lai no Komisijas puses veicinātu turpmākas iniciatīvas. Šim nolūkam projekts paredz daudzus pasākumus, kas pārsniedz nākamajā gadā plānotās pārskatīšanas dokumentu paketes saturu, bet kurus mēs uzskatām par nepieciešamiem, ja Eiropas Savienības ieguldījumu fondu nozarei ir jāklūst konkurētspējīgāki. Šādi ir galvenie punkti:

Pirmkārt, Komisijai ir jāapsver atbilstīgo aktīvu paplašināšana, lai iekļautu nekustamā īpašuma ieguldījumu fondus un drošības fondus. Abi produkti palīdz diversificēt ieguldījumu portfeļu riska darījumus un piedāvā pievilcīgu peļņu no ieguldījumiem. Papildus iespējai par šo produktu pievienošanu ieguldījumu portfeļiem ir jāapsver arī Eiropas depozitārija darbības atļaujas ieviešana, kura privātajiem ieguldītājiem nodrošinātu tiešu piekļuvi šiem produktiem. Mēs atzinīgi vērtējam to, ka Komisija ir izveidojusi ekspertu grupu par atvērtajiem nekustamā īpašuma ieguldījuma fondiem (OREF) un tās lēmumu veikt pētījumu par nesaskaņotajiem privātajiem fondiem.

Otrkārt, ne tikai privātajiem ieguldītājiem, bet arī profesionāliem ieguldītājiem un institucionālajiem ieguldītājiem ir jāspēj pilnībā gūt labumu no vienotā Eiropas Savienības tirgus. Šīm grupām, kuras var efektīvi darboties bez tradicionālajiem patērētāju aizsardzības mehānismiem, nekad nav bijusi iespēja pārrobežu darbībai bez ļoti publiskām paziņošanas procedūrām. Eiropas privātās izvietojšanas režīms varētu atrisināt šo situāciju. Tas ir jāparedz tādā veidā, lai neierobežotu pastāvošās sistēmas, no kurām dažas atsevišķās dalībvalstīs ir ļoti liberālas. Lai nodrošinātu šo elastīgumu, Parlaments ierosina, ka EVRK, Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejai, ir jāformulē ieteikumi šāda režīma organizācijai. Pēc tam nākamais solis ietvertu pārbaudīšanu, vai tas ir pietiekami, vai arī ir nepieciešamība pēc vispārēji saistošas direktīvas.

Treškārt, ieguldījumu produktu piedāvājums privātajiem ieguldītājiem pastāvīgi pieaug, bet pieejamā informācija par produktiem neļauj veikt produktu relatīvo priekšrocību salīdzinājumu. Tas daļēji ir saistīts ar ļoti fragmentēto tiesisko regulējumu Eiropā. Tomēr, ja individuālajiem ieguldītājiem ir jāpieņem apzināti lēmumi, ar informācijas prasībām un informācijas sniegšanas pienākumu ir jāizveido zināms salīdzināmības līmenis starp konkurējošajiem produktiem. Dažādām nozarēm ir jāspēj konkurēt uz vienlīdzīgu konkurences nosacījumu pamata saskaņā ar vieniem un tiem pašiem noteikumiem. Šā iemesla dēļ mēs aicinām Komisiju pārskatīt spēkā esošos tiesiskos regulējumus attiecībā uz dažādām produktu kategorijām un iesniegt priekšlikumus par to, kā šo situāciju varētu uzlabot.

Mērķis nav padarīt produktus par pilnībā salīdzināmiem. Dzīvības apdrošināšanas polises, sertifikāti un ieguldījumu fondi būtiski atšķiras pēc to juridiskā statusa un struktūras. Mērķis drīzāk ir noteikt līdzvērtīgas informācijas prasības. Tomēr pat maksimāla pārredzamība neko nelīdzēs, ja ieguldītājiem nebūs vismaz minimāla līmeņa zināšanas par dažādiem finanšu produktiem un veidiem, kā tie darbojas. Tāpēc tā ir dalībvalstu atbildība veicināt izglītības iniciatīvas šajā sfērā.

Ceturtkārt, ieguldītājiem ir jāspēj gūt labumu ne tikai no produktu plašā piedāvājuma klāsta, bet arī no zemajām izmaksām. Tomēr šobrīd Eiropas Savienības ieguldījumu fondu nozare ir ārkārtīgi fragmentēta, kas veicina relatīvu neefektivitāti un pārmērīgi lielas izmaksas, jo īpaši salīdzinājumā ar konkurējošajām valstīm. Komisija nākamgad plāno izveidot tiesisko regulējumu attiecībā uz fondu apvienošanu. Tas ir jāvērtē atzinīgi. Tomēr Komisija neņem vērā vienu no galvenajiem šķēršļiem pārrobežu fondu apvienošanās gadījumos, proti, aplikšanu ar nodokļiem. Tāpēc mēs aicinām, lai pārrobežu apvienošanās gadījumi no nodokļu perspektīvas tiktu uztverti tieši tādā pašā veidā kā vietējie apvienošanās gadījumi, citiem vārdiem, tie nedrīkst radīt nekādas papildu nodokļu saistības ieguldītājiem. Mēs neprasām, lai tiktu veikti kādi pasākumi attiecībā uz nodokļu likmēm vai tamlīdzīgi. Mēs vienīgi prasām, lai pret pārrobežu apvienošanās gadījumiem neattiektos citādi kā pret vietējiem apvienošanās gadījumiem.

Piektkārt, Parlaments sagatavos atsevišķu ziņojumu, ar kuru novērtēs Eiropas Savienības tiesiskā regulējuma potenciālo lietderību attiecībā uz drošības fondiem un privāto kapitālu. Tomēr Komisijai pašai ir jāgatavojas par šiem jautājumiem aktīvi iesaistīties starptautiskajās diskusijās.

Visbeidzot, es vēlētos pateikties maniem kolēģiem komitejas locekļiem, jo īpaši „ēnu” referentiem no citām grupām par viņu ciešo sadarbību. Es ceru, ka Komisija, kā tā ir darījusi pirmajā reizē, atkal iekļaus mūsu priekšlikumus, lai mēs vienotā Eiropas Savienības tirgus iespējas varam padarīt pilnībā pieejamas gan ieguldītājiem, gan ieguldījumu fondu nozarei.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos paust atzinību Ekonomikas un monetārajai komitejai un jo īpaši referentam Klīnz kungam par iniciatīvas uzņemšanos izstrādāt patstāvīgo ziņojumu un par smago darbu, kas ieguldīts šajā ziņojumā. Es vēlētos arī izmantot šo iespēju, lai pateiktos Eiropas Parlamentam par tā vērtīgo ieguldījumu debatēs par aktīvu pārvaldību. Parlamenta iepriekšējais ziņojums par aktīvu pārvaldību arī bija izcils ieguldījums mūsu darbā pie PVKIU direktīvas.

Mēs uzskatām, ka ar ilgo analīzes un konsultāciju procesu ir panākta spēcīga vienprātība par to, kas un kā ir jādara. Mēs nevaram pārslogot mūsu darba kārtību, bet mēs pamanām arī citus jautājumus un problēmas. Šodienas ziņojums norāda uz daudziem citiem jautājumiem, ar kuriem saskaras Eiropas Savienības ieguldījumu fondu nozare. Mēs jau esam sākuši darbu daudzās no jomām, kas izceltas šajā ziņojumā. Mērķis ir sagatavot neapgāžamus faktus, uz kuriem balstīt nākotnes lēmumus. Mēs priecājamies, redzot, ka Parlaments atbalsta procesu, kurš pamatojas uz rūpīgi veiktu ietekmes novērtējumu. Mēs Komisijā cieši atbalstām šādu pieeju. Tas nodrošinātu to, ka turpmākās iniciatīvas atbilstu reālajām vajadzībām un sniegtu efektīvus risinājumus. Mēs arī izmantojam šo pieeju mūsu darbā attiecībā uz privāto izvietojumu. Līdz 2008. gada maijam mēs plānojam iepazīstināt ar Komisijas paziņojumu, kurā būs novērtēta nepieciešamība un iespējamība ieviest Eiropas Savienības privātās izvietojuma režīmu.

Ar ziņojumu, kuru mēs pašlaik izskatām, aicina atrast ātrus risinājumus, lai veicinātu pārrobežu darbības atļauju izsniegšanu nesaskaņotajiem privātajiem fondiem. Mēs arī uzmanīgi izskatām šo svarīgo jautājumu un ziņosim Padomei un Parlamentam 2008. gada rudenī. Mēs ceram, ka šis ziņojums nodrošinās zināmu empīrisku pamatu šai sarežģītajai diskusijai.

Dažkārt, klausoties šajās debatēs, mums var rasties iespaids, ka risinājumi tiek atrasti, pirms pienācīgi noteikta pati problēma. Mēs gribētu brīdināt pret steigšanos turpmāk paplašināt ES privāto fondu sistēmu. PVKIU 3 jau atļauj plašu novatorisko stratēģiju klāsta izmantošanu, tostarp arī dažus alternatīvo ieguldījumu veidus. Mums ir jābūt konkrētiem attiecībā uz to, kas ir pašlaik iespējams un vai risku pārvaldības kontrole nozarē ir pilnīga, pirms apsveram iespēju par privāto fondu struktūras turpmāku paplašināšanu. Mēs saprotam Eiropas Savienības ieguldījumu fondu nozares vēlmi izmantot tās vadošo lomu inovācijās un jaunradē finanšu jomā, bet ne uz ieguldītāju uzticības rēķina PVKIU zīmolam.

Mēs ņemam vērā tās bažas, kas minētas šajā ziņojumā attiecībā uz atšķirīgajām normatīvajām prasībām, kuras piemērojamas aizstājējproduktu izplatīšanai, un uzsveram, ka Komisija ir atvērta attiecībā uz to, vai šeit ir būtisks jautājums, kas jārisina. Atbildes uz pieprasījumu pēc pierādījumiem, ko veica oktobrī, ļaus novērtēt, vai spēkā esošā tiesiskā regulējuma sadrumstalotība rada reālu un nozīmīgu kaitējuma risku ieguldītājiem. Ņemot vērā atbildes un turpmāko darbu, Komisija 2008. gada rudenī sniegs ziņojumu par nepieciešamību pēc Eiropas Savienības līmeņa pasākumiem.

Mēs atzinīgi novērtējam ziņojumā pausto apliecinājumu pozitīvajam ieguldījumam, ko drošības fondi sniedz tirgu funkcionēšanai un korporatīvajai efektivitātei. Dažas nesenās nozares virzītās iniciatīvas sagatavot brīvprātīgus standartus attiecībā uz paraugpraksi ir vērtējamas atzinīgi, un ir reakcija uz prasību pēc lielākas atklātības. Mēs novērtējam to, ka Parlaments arī uzskata, ka šajā ļoti globalizētajā uzņēmējdarbības veidā ir nepieciešama starptautiska reakcija.

Kopumā daudz ir panākts aktīvu pārvaldības jomā. Priekšā vēl ir daudz darāmā. Pastāvīgi rodas jauni izaicinājumi šajā uzņēmējdarbības veidā, kas strauji mainās. Tomēr steigā nepārdomāta un vāji sagatavota reakcija mums nedos nekādu labumu. Mēs priecājamies, ka Komisija Parlamentā ir atradusi vērtīgu partneri, strādājot pie viena mērķa sasniegšanas, kas ir integrēts un efektīvs Eiropas Savienības ieguldījumu fondu tirgus, nodrošinot ieguvumus gan nozarei, gan ieguldītājiem.

Astrid Lulling, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Attiecībā uz šo svarīgo patstāvīgo ziņojumu par Komisijas Balto grāmatu par ieguldījumu fondiem mūsu nostāja ir, ka mēs ar vispārēju vienošanos esam nolēmuši koncentrēties uz nenormatīviem aspektiem, ņemot vērā, ka tiesību aktu priekšlikums attiecībā uz PVKIU III direktīvas pārskatīšanu tiks iesniegts 2008. gada sākumā. Ņemot to vērā, jautājumi, kurus mēs esam nolēmuši risināt, ir ļoti svarīgi pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem.

Pastāv risks, ka atbilstīgo aktīvu klāsta paplašināšana, lai iekļautu atvērtos nekustamā īpašuma ieguldījumu fondus un alternatīvos ieguldījumu fondus, varētu sabojāt PVKIU izcilo starptautisko reputāciju un negatīvi ietekmēt to izplatīšanu gan Eiropas Savienībā, gan trešajās valstīs. Lai novērstu jebkādu kaitējumu ieguldījumu fondu nozarei Eiropā, Parlaments ir lūdzis Komisijai veikt padziļinātu pētījumu par šo nesaskaņoto privāto fondu iekļaušanu starp tiem aktīviem, kuri ir atbilstīgi PVKIU zīmolam, iespējamajām sekām.

Ieguldījumi PVKIU kopā ir tūkstošiem miljardu eiro un veido aptuveni 80 % no ieguldījumu fondu tirgus Eiropā. Šī nozare nepacietīgi gaida PVKIU direktīvas pārskatīšanu. Tomēr, lai novērstu jebkuru nevajadzīgu vai neproduktīvu kavēšanos saistībā ar šo pārskatīšanu, Parlaments ir skaidri ierosinājis to, ka nevajadzētu paplašināt atbilstīgos aktīvus līdz PVKIU direktīvas tiesību aktu reformas pabeigšanai. Manas grupas vārdā es esmu pastāvīgi mudinājusi šādi rīkoties, un es atzinīgi vērtēju referenta gatavību uz kompromisu.

Ar šo ziņojumu arī aicina izveidot saskaņotu struktūru attiecībā uz privāto izvietošanu Savienībā, un es pilnībā atbalstu tajā minētos ieteikumus attiecībā uz šo jautājumu.

Privātās izvietošanas režīma pamatā ir jābūt kvalificēto ieguldītāju precīzai definīcijai, kā tas noteikts ar Finanšu instrumentu tirgu direktīvu. Pienācīgi informēti un kvalificēti ieguldītāji, kuri ir tiesīgi praktizēt privāto izvietošanu, nedrīkstētu nekādā gadījumā saskarties ar pārmērīgu birokrātisku slogu tādu noteikumu rezultātā, kas ir ne tikai nevajadzīgi, bet patiesībā neproduktīvi.

Man ir jāiebilst pret sociālistu grozījumiem, ar kuriem aicina panākt līdzvērtību starp dalībvalstu regulēšanas un uzraudzības sistēmām saistībā ar privātās izvietošanas režīma piemērošanu, kas paredzētu atļaut savstarpēju piekļuvi tirgiem. Šāda veida līdzvērtība Eiropā ir vienkārši nereāla.

Man ir arī jāizceļ viens aspekts, kurā nedz mana grupa, nedz es nepiekrītu referentam. Tas attiecas uz 19. punktu jautājumā par tā saucamajiem „garantiju fondiem”. Pati šo fondu koncepcija ir pretrunīga, un mēs mēģinājām protestēt pret to kļūdaino definīciju. Es ceru, ka mēs varēsim svītrot šo punktu. Tomēr man ir jāapsveic referents par viņa darba kvalitāti, kas mums ļauj pienācīgi sagatavoties tiesību akta priekšlikumam. Tas nozīmē, ka mēs tagad varam ar mierīgu prātu gaidīt to darbu, kas ir jāveic nākamgad.

Harald Ettl, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Vai es varu pateikt *Astrid*, ka viņai nav vienmēr jāpieņem, ka sociālistu priekšlikumi būs nerealizējami. Ļaujiet man sākt savu runu ar sirsnīgu pateicību referentam *Klinz* kungam par viņa līdzsvaroto ziņojumu. Man ir jāsaka komisāram, ka viņam vienmēr nevajadzētu tā uztraukties par darba kārtības pārslodzi.

Saistībā ar ASV finanšu un hipotēku krīzi mēs tagad izskatām ziņojumu par aktīvu pārvaldību. Pat Eiropas Centrālā banka nespēj novērtēt šo kaitējumu pilnu apmēru, ko šīs krīzes ir radījušas Eiropas Savienības finanšu sistēmai un Eiropas Savienības bankām. Un var būt – un noteikti būs – vēl vairākas krīzes. Pasaules finanšu tirgus jau ir tik cieši savstarpēji saistīts, ka nav veida, kā aizsargāt Savienību no šādām spekulatīvām avantūrām, ar kuru sekām mums visiem galu galā ir jāsamierinās. Mantkārīgie banku vadītāji, koncentrējušies vienīgi uz biržas vērtību, vēl joprojām bauda slavenību statusu, un ASV reitinga aģentūras turpina īstenot rošīgu tirdzniecību un mūs maldināt. Automātiska likumdošana nekad nav attaisnojama. Tomēr šajā jomā ir daudz darāmā, un Komisija nevar atstāt šo jautājumu pašplūsmā un ļaut turpināt pastāvēt šādam tirgum.

Viens vēstījums, ko es vēlos izcelt šajā ziņojumā, ir, ka vairāk informācijas un lielāka pārredzamība rada lielāku patērētāju aizsardzību un patērētāju drošību. Tas ir ļoti labs sākumpunkts. Cita laba lieta ir, ka šajā ziņojumā atsaucas uz drošības fondiem un privāto kapitālu, jo arvien vairāk aktīvu pārvaldītāju iegulda alternatīvajos ieguldījumu produktos. Drošības fondi, atvērtie nekustamā īpašuma ieguldījumu fondi un citi privātie produkti tāpēc ir jāiekļauj PVKIU III direktīvā – uzdevums, kas vēl ir priekšā.

Manuprāt, pats aktīvu pārvaldības jēdziens ietver pastāvīgu attīstību, vienalga, vai tā notiek, izmantojot ieguldījumu sertifikātus, pensiju fondus, dzīvības apdrošināšanas uzņēmumus, bankas vai privāto aktīvu pārvaldību. Kopš 2003. gada mums ir bijusi direktīva par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām. Tās īstenošana ir bijusi pilnībā neatbilstoša. Ieguldījumu fondu nozare jo īpaši vienmēr atsauca uz dārgo, pārmērīgo regulējumu un atsakās paplašināt tās pārredzamību un noteikumus par atbildību.

Tas, kas mums šeit ir vajadzīgs, komisār, ir skaidri strukturēta sistēma, kura nodrošina juridisko noteiktību. Es esmu gandarīts, ka mans priekšlikums attiecībā uz korporatīvās pārvaldības klauzulu ir pieņemts, bet man ir žēl, ka tika noraidīts mans priekšlikums par ES finanšu tirgu uzraudzību. Mēs varētu un, iespējams, mums ir jādomā mazliet tālāk arī šajā virzienā, komisār.

Tomēr tas ir iepriecinoši, ka ir panākts kompromiss starp partijām par garantiju fondu jautājumu. Ņemot vērā iepriekš minēto, mums būtu un ir jādara viss iespējams, lai nodrošinātu, ka aktīvu pārvaldītāju

spekulācijas ir ierobežotas un ka Parlaments, Komisija un Padome neļaujās kolektīvam kūtrumam. Komisār, tas bija domāts jums. Dariet un dariet to labi!

Margarita Starkevičiūtē, ALDE grupas vārdā. – (LT) Es vēlētos norādīt, ka šis ziņojums, lai gan tajā ir ievērots labs līdzsvars un tas ir vispārēji pieņemams, patiesībā neatspoguļo patieso realitāti. Problēma ir, ka lielākā daļa no finanšu iestādēm, kā izrādās, spriežot pēc sniegtajiem datiem, stingri neievēro noteikumus un regulas, kurus mēs esam ieteikuši izmantot.

Galvenā problēma izrādās to neatbilstību, kas radušās šajās regulās, ļaunprātīgā izmantošana. Šī iemesla dēļ mums ir jāizvērtē šis ziņojums citu ziņojumu un dokumentu kontekstā, kā, piemēram, Finanšu instrumentu tirgu direktīvas kontekstā, lai atrastu zināmu atbilstību. Cita lieta, kuru es gribētu uzsvērt, ir, ka es atbalstu *Lulling* kundzes viedokli. PVKIU ir laba reputācija, un tāpēc mums ir jābūt ļoti uzmanīgiem, ieļaujot šajā portfeli jaunus produktus.

Kāpēc tā? Jo mēs nezinām, kādi ir šie produkti. Man ļoti žēl, bet šajā dokumentā, kā arī Komisijas priekšlikumā ieguldījumu portfeli un privāto ieguldītāju un institucionālo, profesionālo ieguldītāju intereses, šķiet, tiek mazliet jaukti. Ir jābūt skaidrām definīcijām un noteikumiem attiecībā uz privātajiem ieguldītājiem. Tomēr, ja mums ir gan PVKIU, gan alternatīvie ieguldījumu fondi, realitāte ir, ka, piemēram, manā valstī tie tiek jaukti kopā un ar tiem tiek iepazīstināti privātie ieguldītāji, kuri tad nesaprot, kur viņi iegulda savus līdzekļus.

Tāpēc mums ir jābūt skaidrākām definīcijām un dokumentam, kas ir strukturēts nepārprotami. Es ceru, ka nākamgad Komisija sagatavos dokumentu, kurš būs strukturēts daudz skaidrāk. Mums patiešām ir jāaizsargā privātie ieguldītāji. Protams, privāto ieguldītāju tiesībām jābūt lielākām, bet tas ir jānosaka atsevišķi. Mēs nedrīkstam cilvēkiem ieteikt ieguldīt alternatīvajos ieguldījumu fondos, kas nav pat definēti. Manā valstī pašlaik jebkurš fonds tiek apzīmēts kā alternatīvs.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es vēlētos pateikties referentam *Klinz* kungam par viņa patstāvīgo ziņojumu, kā arī par citu grupu priekšlikumu un viedokļu ņemšanu vērā šajā ziņojumā.

Vides harmonizēšana aktīvu pārvaldībai un produktiem ieguldījumu fondu tirgū var radīt milzīgas priekšrocības Eiropas Savienības ekonomikai, kā to pierādījusi arī 1985. gada PVKIU direktīva.

PVKIU direktīva pasaules mērogā ir kļuvusi par milzīgu zīmolu. To labi pārdod ārzemēs. PVKIU ir pamats efektīvam ieguldījumu fondu tirgum Eiropā, un tie veicina ekonomikas sekmīgāku darbību ar palielinātu stabilitāti un uzkrājumu produktīvu atkārtotu ieguldīšanu.

Tomēr šī ziņojuma temats nav PVKU pārskatīšana, kas ir plānota un ko mēs vērtējam atzinīgi. Tā vietā ziņojums pievēršas nesaskaņotajiem privātajiem fondiem, kas nav ietverti PVKIU darbības jomā, aicinot veikt daudzus svarīgus pasākumus.

Es vēlētos īpaši atzinīgi atzīmēt privātās izvietojšanas režīmu, kuru minēja arī komisārs. Iniciatīva ir ļoti noderīga Eiropas Savienības nesaskaņoto ieguldījumu fondu tirgus izveides panākšanā.

Otrkārt, maksājumu pārredzamība ir ilgstoši noderīgs un pietiekami nenovērtēts aspekts, lai palielinātu ieguldītājiem paredzēto informāciju. Arī citi pasākumi šajā ziņojumā ir vērsti pareizajā virzienā, novēršot tirgus izkropļojumus.

Tomēr – un atgriezoties pie PVKIU panākumiem – mums šeit nav jābūt alkatīgiem vai nepārdomātā veidā jājauc lietas. Es, protams, atsaucos uz debatēm par PVKIU darbības jomas paplašināšanu attiecībā uz jaunajām aktīvu kategorijām, piemēram, atvērtie nekustamā īpašuma ieguldījumu fondi vai drošības fondu fondi. Es nedomāju, ka pašlaik ir īstais laiks, lai apspriestu šos jutīgos jautājumus. Rezultātā mēs varam iegūt vēl neelastīgāku režīmu un mēs, iespējams, konstatēsim, ka esam izveidojuši citādu finanšu tirgus vidi.

Es arī domāju, ka ir ļoti svarīgi apspriest garantēto fondu lomu. Nepastāv tāda lieta kā garantētais fonds. Mana grupa gribēja, lai būtu zināms elastīgums. Mēs nedomājam, ka kapitāla pietiekamības režīma ieviešana fondiem atrisinās šo problēmu. Garantētie fondi nepastāv, un attiecībā uz šo režīmu šāda veida definīcija ir jāatceļ. Tāpēc mēs **abi esam** iesnieguši priekšlikumu no PPE-DE grupas.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Es vēlētos pateikties referentam par viņa sagatavotā ziņojuma tekstu. Jautājumi, kurus tas risina, ir tādi, kas atkarojas. Piemēram, ar ko tieši atšķiras institucionālie un profesionālie ieguldītāji no privātajiem ieguldītājiem? Daži cilvēki liek domāt, ka šeit starp šiem abiem ieguldītāju veidiem ir sava veida „Lielais Ķīnas mūris”. Es neesmu pārliecināta, un nesenie notikumi

ir parādījuši to, kā finanšu jauninājums no vienas ieguldītāju kategorijas iesniedzas otrā, līdz pat individuālajam ieguldītājam. Izdomājums, ka mēs varam sagatavot tiesību aktus, pilnībā pamatojoties uz divu veidu ieguldītāju pastāvēšanu – pieredzējuši, profesionāli ieguldītāji no vienas puses un mazie ieguldītāji no otras puses, – manuprāt, ir bīstams. Mums ir labi zināms par ieguldījumu produktu pakāpenisko novirzīšanos no šīm kategorijām. Konceptija par divu veidu ieguldītājiem ir laba lieta, bet mums ir ļoti skaidri jāapzinās tas, kā mēs to piemērojam.

Otrs jautājums, ko es gribētu izvirzīt – kas ir atspoguļots arī citos dokumentu tekstos attiecībā uz finanšu tirgiem – ir par ieguldītājiem paredzēto informāciju. Tas acīmredzot ir ļoti svarīgi, tomēr mēs sākam no sākumpunkta, jo finanšu jauninājumu sarežģītība ir kaut kas jauns, ko mēs līdz šim neesam pienācīgi atzinuši vai ar ko saskārušies. To tā atstāt nav pietiekami labs risinājums: atbildība no to puses, kuri ir iesaistījušies produktu izvietojumā, ir neaizstājama, un mums tas ir jāatceras.

Treškārt, komisār, man ir jāsaka, ka es domāju, ka jūs kļūdījāties attiecībā uz saistību starp Finanšu instrumentu tirgu direktīvas un PVKIU direktīvas īstenošanu. Vai ir loģiski, ka Finanšu instrumentu tirgu direktīva tiks īstenota dalībvalstīs, pirms mēs zinām, kā tā attieksies uz PVKIU direktīvu? Es domāju, ka pašreizējais stāvoklis būtu daudz līdzsvarotāks, ja mēs būtu rīkojušies citādi.

Attiecībā uz aplikšanu ar nodokļiem referents minēja ietekmi uz ieguldījumu fondu pārvaldītājiem. Es domāju, ka mums ir arī jāpatur prātā ietekme uz produktu izvietojumu, ko varētu apgrūtināt pilnībā fiskāla rakstura šķēršļi.

Es vēlētos kaut ko teikt arī par sociālistu grozījumu, jo šo produktu tirgus realitātē atšķiras starp tām valstīm, kuras sagatavo tos, kuras pērk tos, un valstīm, kuras gan sagatavo, gan pērk tos. Mēs esam ieviesuši savstarpīguma koncepciju, kura tiktu piemērota ne tikai tirgu atvēršanai un piekļuvei tirgiem, bet arī tiesību aktu un uzraudzības raksturam. Es domāju, ka šie elementi ir būtiski, jo ideja par ES nepiederošu valsti, kas tikai sagatavotu šādus produktus un kam būtu piekļuve mūsu tirgiem uz jebkādu nosacījumu pamata tikai tāpēc, ka mums būtu piekļuve tās tirgum (kas tikpat labi varētu arī nebūt Eiropas Savienības patērētāju interesēs) šķiet nereālistiska vai pilnīgi teorētiska, un es to nevaru pieņemt.

Referents vairākas reizes ir minējis to, ka savstarpīgums būtu pretrunā ar PTO noteikumiem. Bet, komisār, es jautāju jums: ko mēs darītu, ja mēs konstatētu līdzvērtības noteikumus ar Amerikas Savienotajām Valstīm? Šī ir tieši tā pieeja, ko mēs aicinām jūs šeit izmantot. Ir arī minēts, ka šī koncepcija ir nereāla, jo mums trūkst saskaņošanas Eiropas Savienībā. Tomēr, ja sarunas par līdzvērtību ar trešām valstīm pamudinātu mūs noteikt regulācijas un pārraudzības kopējus standartus Savienībā, vai tas būtu nozīmīgs progress?

Zsolt László Becsey (PPE-DE). - (HU) Paldies, priekšsēdētājas kundze! Es ceru izteikties īsi. Kā Austrumeiropas iedzīvotājs no reģiona, kas ir nabadzīgs, es neesmu sajūsmā par to, ka visi tagad kož sev pirkstos, lai redzētu, kas notiks ar drošības fondiem vai privāto kapitālu, kad PVKIU tiks paplašināts, jo tas mūsu pašu reģionu neietekmēs nemaz vai gandrīz nemaz vismaz pāris nākamajos gados. Iespējams, no cilvēku puses mēs pat pieredzēsīm kaut ko no tā ar nekustamā īpašuma fondiem. Bet es, iespējams, uzsvērtu to, ko es kā Austrumeiropas iedzīvotājs varētu sagaidīt no šīs revīzijas. Viena lieta ir, ka bankas, kuras šajā mehānismā ļoti bieži darbojas kā izplatītāji un saņem ļoti lielas naudas summas, tomēr ir jāpārbauda dažu iemeslu dēļ, tā kā pārdošanas cena pašlaik veido 60 % no kopējām izmaksām, un es atzīmēju, ka manā reģionā bankas šādā veidā darbojas neticami ienesīgi. Ja mēs kaut ko panākam šajā lietā, mēs esam spēruši soli uz priekšu.

Otra lieta ir, ka Finanšu instrumentu tirgu direktīvas stimula gadījums arī nav īpaši kaut ko izteicis attiecībā izmaksu pārredzamību, tā kā, piemēram, ja bankai ir ieguldījumu fonda pārvaldītājs un pārdevējs, mēs nezinām, kas notiek attiecībā uz iekšējām spekulācijām un interesantā kārtā pat šādas iekšējās spekulācijas nav spējušas panākt dažādo pārdošanas cenu izlīdzināšanos.

Treškārt, dažas dalībvalstis tomēr veic daudz darbu vai ievieš noteikumus, ar kuriem praktiski nodrošina, ka fonda līdzekļu pārvaldītājs, fonda pārvaldītājs un viņu vadība saglabā reālistisku domāšanu. Manā valstī vai mūsu valstīs ir daudz spējīgu, jaunu cilvēku, un viņi spēj veikt pārvaldības darbu, piemēram, par labu samaksu un ļoti labā kvalitātē, ja viņi var, un es uzskatu, ka atkārtota izvietojšana ir visu interesēs, lai viņi varētu ienākt brīvā tirgū.

Visbeidzot, patērētāju aizsardzība. Es atzīstu, ka apmācība tiešām ir ļoti svarīga, bet kopā ar to mums ir jāizceļ nodokļu jautājumi. Nevar būt tā, ka, ja es vēlos ieguldīt līdzekļus PVKIU citā valstī, es rezultātā būšu sliktākā situācijā nekā savā valstī. Liels paldies jums!

Gay Mitchell (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos pateikties *Klinz* kungam par šo ziņojumu. Eiropas Savienības ieguldījumu fondu nozare pēdējos gados ir panākusi lielu progresu, un PVKIU direktīvā tajā ir bijusi ļoti noderīga. Bet, kaut arī ieguldījumu fondu nozare ir piedzīvojusi strauju izaugsmi, tai ir daudz lielāks potenciāls. Šī potenciāla izmantošanu var panākt ar palielinātu konkurenci un mobilitāti šajā nozarē visā ES.

Es gribētu izteikt dažas piezīmes par šo ziņojumu. Es varu saskatīt priekšrocības no ieteikuma paplašināt PVKIU darbības jomu, lai ieguldītu atvērtajos nekustamā īpašuma ieguldījumu fondos un drošības fondos, bet tas, manuprāt, ir jāparedz ar atsevišķu direktīvu vai tiesību aktu. Es saskatu arī priekšrocības ierosinājumos uzlabot ES privātās izvietojuma režīmu un piekrišu, ka atbilstīgo ieguldītāju definīcija ir ļoti svarīga. Ir svarīgi atzīmēt, ka, lai gan definīcijas, kuras ir iekļautas Finanšu instrumentu tirgu un Prospektu direktīvā, nodrošina labu sākumpunktu, var būt papildu jautājumi, kuri arī, iespējams, jārisina.

Attiecībā uz ieguldījumu politiku un risku pārvaldību es gribu atgādināt Parlamentam, ka, lai gan EVRK veic pārskatu par to, kā dalībvalstīs tiek īstenotas PVKIU direktīvas riska pārvaldības procesa prasības, EVRK nolūks nav saskaņot šīs prasības. Atsevišķas galvenās jomas, kurās pastāv atšķirīga prakse, varētu izpētīt, lai ieviestu saskaņotāku pieeju. Garantiju fondi ir jāveicina ar kapitāla aizstāvības prasībām, un to var panākt, atļaujot fondus saukt par garantētiem fondiem vienīgi tad, ja ir atbilstošas vienošanās par garantijām. Man ir šaubas attiecībā uz jebkuru aicinājumu par depozitārija darbības atļaujas ieviešanu, kā rezultātā depozitārijs tiktu izveidots citā valstī, nevis attiecīgajā PVKIU valstī. Tas radītu regulējuma atšķirības, jo uz PVKIU un tā depozitāriju attiektos atsevišķi regulatīvie režīmi, un grūtību gadījumā PVKIU jomā rastos sarežģīti juridiskie jautājumi.

Es pateicos savam kolēģim par šo ziņojumu, kas ir ļoti noderīgs, un es ceru, ka komisārs spēs atbildēt uz tiem jautājumiem, kurus es izvirzīju.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze! Parlamenta ziņojums parāda, ka abu mūsu iestāžu pieejas virzībai uz priekšu aktīvu pārvaldības jomā ir ļoti saskaņotas. Mums arī ir nepieciešams tas, lai nākotnes lēmumu pamatā būtu rūpīgas ietekmes analīzes.

Abas mūsu iestādes vēlas efektīvu tirgu, kas atbilstu Eiropas Savienības ieguldījumu fondu nozares un Eiropas Savienības ieguldītāju vajadzībām un vēlmēm Ir veikti ievērojami centieni šajā virzienā. Mums priekšā ir vēl svarīgāki centieni. Mēs esam iesaistījušies to īstenošanā, bet mums ir jābūt piesardzīgiem. Mums ir jāturpina PVKIU zīmola reformas un jāsauglabā tā reputācija. Mums ir jāatvēr laiks, lai iesaistītu un konsultētos ar ieinteresētajām pusēm, un mums ir jānovērš nevajadzīgā iejaukšanās, kas rada tirgus izkropļošanas risku, bet nerada nekādas ievērojamas priekšrocības.

Vienīgi tad, kad būs izpildīti šie nosacījumi, mēs varam būt pārliecināti par to, ka mūsu lēmumi ir atbilstoši šim izaicinājumam. Mēs ceram uz turpmāko sadarbību starp mūsu iestādēm šajā ļoti svarīgajā jomā.

Priekšsēdētāja. - Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2007. gada 13. decembrī.

19. Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras sadarbība ar Eiropas Padomi (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamā lieta darba kārtībā ir *Adamos Adamou*, kurš pārstāv Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju, ziņojums par priekšlikumu Padomes lēmumam attiecībā uz Eiropas Kopienas un Eiropas Padomes nolīguma par Eiropas Pamattiesību aģentūras un Eiropas Padomes sadarbību noslēgšanu (COM(2007)0478 - C6-0311/2007 - 2007/0173(CNS)) (A6-0443/2007).

Franco Frattini, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos pateikties Parlamentam un jo īpaši referentam *Adamou* kungam par pastāvīgo un konstruktīvo sadarbību, kā arī par atbalstu šā ļoti svarīgā sadarbības nolīguma panākšanā.

Pamattiesību aģentūras izveide bija liels panākums attiecībā uz pamattiesību veicināšanu un ievērošanu Eiropas Savienībā. Tas ir arī panākums attiecībā uz starpiestāžu sadarbību. Es vienmēr esmu bijis iesaistīts tajā, lai nodrošinātu, ka šo svarīgo iniciatīvu pilnībā atbalstītu šīs trīs iestādes. Sekmīga sadarbība starp Eiropas Savienību un Eiropas Padomi ir ļoti svarīga aģentūras veiksmīgas darbības nodrošināšanai.

Padomes lēmuma projekts atspoguļo šo mērķi. Tas parāda divu organizāciju patieso vēlmi strādāt kopā, un es priecājos redzēt, ka šīs sarunas par nolīgumu ir bijušas ātras un abas puses tās veikušas ļoti konstruktīvi.

Šis svarīgais nolīgums nodrošinās aģentūras vislabāko darbu tās spēju robežās. Turklāt, lai būtu pilnībā gatavībā šim darbam, vairāki pasākumi jau ir veikti un daži vēl ir paredzēti. Šis nolīgums palīdzēs veicināt visaptverošu sadarbības struktūru. Tas palīdzēs nodrošināt struktūras platformu abām struktūrām, padarot gan savstarpējo dialogu, gan kopīgo rīcību daudz iespējamāku un efektīvāku.

Tas arī palīdzēs novērst darba pārklāšanos starp abām struktūrām. Ar šo nolīgumu paredz regulārus kontaktus un sanāksmes starp aģentūras un Eiropas Padomes amatpersonām, kā arī regulāru informācijas apmaiņu. Neatkarīgas personas iecelšana dalībai aģentūras valdē un izpildvaldē veicina viedokļu apmaiņu un sadarbību.

Visbeidzot, ar šo nolīgumu stiprina mūsu kopējo mērķi veicināt un aizsargāt pamattiesības Eiropas Savienībā.

Adamos Adamou, referents. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, kolēģi deputāti! Es vēlētos sākt savu runu, izsakot savu gandarījumu par līdz šim izcilo sadarbību starp Eiropas Pamattiesību aģentūru un Eiropas Padomi, īpaši nolīguma panākšanā, ar kuru ir apmierinātas abas puses. Es ceru, ka viņu sadarbība nākotnē turpināsies bez sarežģījumiem tādā pašā veidā.

Par spīti ieilgušajām diskusijām un konsultācijām ar „ēnu” referentiem par ziņojuma būtisko saturu, iesniegšanas nodaļa mūs informēja, ka saskaņā ar Reglamenta 83. panta 7. punktu un 51. panta 2. punktu nav iespējams grozīt nolīguma tekstu un attiecībā uz pašu ziņojumu būtu pieņemami tikai procedūras grozījumi, apstākļi, kura dēļ protestējot daudzi LIBE komitejas locekļi nobalsoja par šo ziņojumu. Tāpēc ar manu ziņojumu vienkārši apstiprina nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Padomi un Pamattiesību aģentūru.

ES pamattiesību aizsardzības sistēmas principus izstrādāja, galvenokārt pamatojoties uz Eiropas Kopienų Tiesas judikatūru un apstiprināja ar skaidro atzīšanu ES līgumos. Tomēr sevišķi svarīgi ir nodrošināt to, ka šī cilvēktiesību aizsardzības sistēma vēl vairāk tiek nostiprināta, aizsargājot tādus cilvēktiesību pamatprincipus kā diskriminācijas aizliegums, izstumšanas aizliegums, vārda un reliģiskās pārliecības brīvība, kā arī sociālās un ekonomiskās tiesības.

Eiropas Pamattiesību aģentūra varētu palīdzēt attiecīgajām Kopienų un dalībvalstu iestādēm, struktūrvienībām, birojiem un aģentūrām īstenot Kopienų tiesību aktus ar šiem aizsardzības pasākumiem. Ir svarīgi atzīt, ka tieši Eiropas Padome ir tā, kas, iedziļinoties šajā jomā, izstrādājusi normas, juridiskus un tiesu instrumentus, kuri veido visaptverošu cilvēktiesību un tiesiskuma aizsardzības un veicināšanas sistēmu, un šajā jomā ieguvusi plašu pieredzi. Tādējādi Pamattiesību aģentūras un Eiropas Padomes kopīgais mērķis par pamattiesību aizsardzību ir jāīsteno nozīmīgā un pozitīvā veidā, nepieļaujot pārklāšanos un Eiropas Padomes iedibinātās cilvēktiesību un individuālo tiesību aizsardzības normatīvās un nenormatīvās sistēmas vājināšanas risku. Mums ir jāuzņemas nodrošināt, lai nebūtu nekādu problēmu attiecībā uz juridiskajiem precedentiem un cilvēktiesību aizsardzības būtiskā satura īstenošanu, kā noteikusi Eiropas Padome, organizācija ar 47 dalībvalstīm.

Es vēlētos arī uzsvērt to, ka jānovērš jebkuri pilnvaru vai procedūru pārklāšanās draudi, lai izvairītos no nesaskaņām attiecībā uz abu struktūru mērķiem un pienākumiem, lai mēs starp tām varētu panākt saskaņotu sadarbību. Tam galvenokārt ir jāatspoguļojas aģentūras ikgadējā darba programmā un kohēzijas un savstarpējās papildināmības stiprināšanā starp abām iestādēm.

Attiecībā uz informācijas apmaiņu starp Eiropas Padomi un Pamattiesību aģentūru, ir ārkārtīgi svarīgi, cik vien tas iespējams, lai šāda apmaiņa notiktu saskaņā ar pilnīgas konfidencialitātes nosacījumiem, ko ievērotu abas puses. Pamattiesību aģentūrai un Eiropas Padomei ir jāvienojas par precīzākiem noteikumiem attiecībā uz nolīguma 15. panta īstenošanu, ar ko paredz, ka Eiropas Padome saņem dotācijas no aģentūras, lai šis process būtu pilnībā pārredzams un lai izvairītos no šo divu iestāžu pārmērīgas savstarpējās atkarības.

Ir arī būtiski īstenot nolīguma 7. pantu tā, lai abas iestādes pēc savstarpējas vienošanās var apmainīties ar informācijas daudzumu, kas ir pēc iespējas lielāks, ievērojot savu reglamentu un, cik vien tas iespējams, saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem par konfidencialitāti. Šī informācija jāizmanto tikai tām iestādēm, kuras ir tieši iesaistītas izskatāmajā jautājumā, kā arī to nedrīkst nodot trešo valstu iestādēm vai aģentūrām, ja nav garantijas un kontroles mehānismu par tās izmantošanu.

Kā es minēju, sadarbība starp Komisiju un Eiropas Padomi sarunās par šī nolīguma noslēgšanu ir izrādījusies produktīva, un ir sagaidāms, ka abas iestādes nākotnē turpinās efektīvi strādāt kopā, ievērojot tos pašus sadarbības, pārredzamības un savstarpējās papildināmības principus. Tomēr ir ārkārtīgi svarīgi, lai šajā procesā ir piedalītos Eiropas Parlaments, sistemātiski izstrādājot ziņojumus, Eiropas Padomei jāprasa paust viedokli par visām veiktajām aptaujām un novērtējumiem, lai nodrošinātu abu iestāžu savstarpējo papildināmību, darba nepārklāšanos un darbības pārredzamību.

Kinga Gál, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze! Es priecājos šodien par iespēju uzstāties kā “ēnu” referentei, pārstāvot PPE-DE grupu par Eiropas Kopienas un Eiropas Padomes nolīguma par Eiropas Pamattiesību aģentūras un Eiropas Padomes sadarbību noslēgšanu.

Mums ir bijušas ilgas debates un daudzi jautājumi par to, vai ir nepieciešamība pēc aģentūras, vai Eiropas Padome var to pieņemt, vai būs reāla, noderīga sadarbība starp abām iestādēm.

Visu šo laiku gan Parlaments, gan Komisija ir skaidri norādījuši: jā, mums ir vajadzīga šī aģentūra, mēs saredzam jēgu šai iestādei un mēs paredzam labu sadarbību starp Eiropas Padomi un aģentūru.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju to, ka tagad, kad šis nolīgums ir noslēgts, mēs varam runāt par institucionalizētu sadarbību. No otras puses, man ir žēl, ka mēs nevarējam reāli uzlabot šo nolīguma tekstu, grozot atsevišķus aspektus, jo es būtu uzsvērusi nepieciešamību, kad vien aģentūra izskata konkrētus jautājumus, ņemt vērā visu to pieredzi, ekspertīzi, ko ir ieguvusi Eiropas Padomes Parlamentārā asambleja ar tās ziņošanas sistēmu tās dažādajās komitejās, piemēram, Juridiskajā un cilvēktiesību komitejā, kur ir izcila ekspertīze un pieredze šo jautājumu risināšanā.

Tomēr es esmu priecīga, jo šī nolīguma noslēgšana signalizē par nepieciešamību pēc šīs struktūras, pēc aģentūras, lai sāktu tās darbu pēc iespējas drīzāk. Šī aģentūra oficiāli tika atklāta 1. martā, bet tai vēl nav izveidota tās darbības vai vadības struktūra. Ir obligāti jārikojas un jāuzlabo šī situācija, lai varētu virzīties uz priekšu.

Es esmu sekojusi šai lietai kopš mana mandāta piešķiršanas paša sākuma, ievērojot ārkārtīgās grūtības tās darbības jomas, kompetences jomas un lēmumpieņemēju struktūru noteikšanā, lai apmierinātu visas iesaistītās puses.

Mēs visi esam norūpējušies, tā kā aģentūra apkopos un vāks datus un sagatavos ieteikumus iestādēm konkrētajā jomā, kompetence, ko ir grūti definēt tās robežās, kas ir horizontāla un kas attiecas uz visiem Kopienas politikas virzieniem.

Mēs varam būt apmierināti tikai tad, ja mēs izveidojam uzticamu un atbildīgu aģentūru, kurai ir piešķirtas pietiekamas pilnvaras un pietiekams budžets, lai izpildītu savu uzdevumu. Iepriekš minētais nolīgums šeit var palīdzēt.

Mēs nodrošināsim, ka tiek novērsta jebkura šo uzdevumu un darba pārklāšanās. Cerēsim, ka Pamattiesību hartas svinīgā pasludināšana šodien būs kā vienas medaļas viena puse un aģentūra būs kā šīs medaļas otra puse: pirmais praktiskais solis ceļā uz nākotnes Savienības politiku attiecībā uz cilvēktiesībām un pamatbrīvībām.

Genowefa Grabowska, PSE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Tas, ko mēs šodien apspriežam, ir netipiska procedūra, tā kā Eiropas Parlaments izsakās par Eiropas Savienības un Eiropas Padomes sadarbības nolīguma lietderību. Mums nav nekādu iespēju iejaukties attiecībā uz šo nolīgumu: mēs vienkārši novērtējam to un sniedzam savu viedokli.

Eiropas Padome ir visvecākā Eiropas Savienības organizācija, kura nodarbojas ar cilvēktiesībām un demokrātijas veicināšanu. Nevienam šeit nav jāatgādina, ka sadarbība starp Eiropas Padomi un Eiropas Savienību – un iepriekš ar Eiropas Kopienām – ir pastāvējusi kopš paša sākuma. Valsts, kura vēlas pievienoties Eiropas Savienībai, pievienošanās dalībai, ir ar nosacījumu par to vērtību ievērošanu, kas ir noteiktas Eiropas Padomes statūtos: tiesiskums, demokrātijā un, pats galvenais, cilvēktiesību ievērošana.

Tādējādi ir labi, ka šīm abām iestādēm, Eiropas Kopienām – tagad Eiropas Savienībai – un Eiropas Padomei ir jāsadarbojas, ne tikai atrodoties līdzās Strasbūrā, bet arī iesaistoties kopējās darbības jomās. Šis nolīgums, kuru mēs šodien apspriežam, nav ne ļoti oriģināls, ne jauns, tāpat kā Pamattiesību aģentūra nav pilnīgi jauna iestāde.

Kā mēs zinām, Pamattiesību aģentūra aizvietoja Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centru, kurš atradās Vīnē, un šim centram bija līdzīgs sadarbības līgums ar Eiropas Padomi. Iepriekš minēto nolīgumu, kurš tika noslēgts 1999. gadā, ievēroja abas puses, un tas bija spēkā līdz šim brīdim, t.i., līdz brīdim, kad centru aizstāja Pamattiesību aģentūra.

Tomēr, tā kā ir iesaistīta jauna ES struktūra, mums ir jāizvērtē jaunais nolīgums par sadarbību ar Eiropas Padomi, lai nodrošinātu to, ka tas, kas šķiet divas līdzīgas iestādes, nekonkurē, bet sadarbojas.

Man ir jāsaka, ka nolīgums tika apspriests ātri, bet labi. Mums nav lielu iebildumu pret saturu, ne mums arī tādi varētu būt. Ar to nosaka sistēmu sadarbībai, paredz regulārus kontaktus un, vissvarīgāk, rada personisko saikni, tā kā tas paredz Eiropas Padomei uzaicināt personu no ārpuses – un vietnieku šai personai – piedalīties aģentūras valdē un izpildvaldē. Tas viss mani pārliecina pilnībā atbalstīt priekšlikumu un nolīguma pieņemšanu, kurš labi noderēs abām iestādēm.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Dāmas un kungi! Paldies jums par šo izdevību izteikties. Ziņojumā aplūko iespējamās interešu sadursmes starp Eiropas Pamattiesību aģentūru un Eiropas Padomi. Manuprāt, šim jautājumam ir sekundāra nozīme. Reālās grūtības rodas starp Eiropas Cilvēktiesību tiesu Strasbūrā un Eiropas Kopienas tiesu Luksemburgā.

Abām šīm tiesām ir pilnvarojums rīkoties cilvēktiesību pārkāpumu jomā un ir daži nolēmumi, kuros abas struktūras ir pretrunā. Lielākā daļa no šīm lietām attiecas uz Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. un 8. pantu un skar konkurences noteikumu pārkāpumu procedūras, piemēram, lietas, kurās iesaistīti *National Panasonic*, *Hoechst AG*, *Niemetz*, utt.

Visbeidzot, Eiropas Savienības Pamattiesību harta un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija, kuras apstiprinājusi Eiropas Savienība, ir divi līdzīgi, tomēr atšķirīgi dokumenti. Eiropas Pamattiesību aģentūras kompetence koncentrējas uz uzraudzīšanu un atbalstu. Šis nolīgums, kurš noslēgts saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 300. pantu, kurš precizēs individuālās kompetences jomas, tādējādi ir vērtējams atzinīgi. Fakts, ka Eiropas Padomei būs pārstāvis valdē, arī ir vērtējams atzinīgi.

Tā kā Aģentūras kompetences jomas ir ierobežotas, es uzskatu, ka tās darbība papildinās, nevis konkurēs ar Eiropas Padomes darbību. Jebkurā gadījumā mums būs jāturpina debatēt par šo tematu, ņemot vērā Pamattiesību hartas juridiskajā statusā veiktās izmaiņas.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Pēdējos mēnešos Eiropas Savienība ir spērusi četrus izšķirošus soļus, lai veicinātu un aizsargātu cilvēktiesības. Pirmkārt, ir izveidota īpaša Pamattiesību aģentūra. Otrkārt, klauzula par Pamattiesību hartas juridiski saistošo spēku un klauzula par Eiropas Savienības pievienošanu Eiropas Cilvēktiesību konvencijai 1950. gadā ir iekļautas Reformu līgumā. Treškārt, Parlamentā šodien tika svinīgi parakstīta Pamattiesību harta, ar tās formālo pasludināšanu tā kļūst par daļu no Eiropas Savienības *acquis*. Mūsdienīgs cilvēktiesību kodekss! Ceturtkārt, tā nolīguma noslēgšana starp ES Pamattiesību aģentūru un Eiropas Padomi, ko mēs šodien apspriežam, precīzi signalizē to, par ko iestājas Eiropas Savienība – cilvēktiesību veicināšana – un parāda, ka šis elements ir ļoti būtisks katrai mūsdienīgai sabiedrībai, katrai mūsdienīgai valstij.

Mēs nesaskatām nekādu subordināciju, pārklāšanos vai Eiropas Padomes lomas aizstāšanu, kas ir stabila kā starptautiskai cilvēktiesību uzraudzītāji. Tieši pretēji, ir sākti jauns sadarbības posms, nevis antagonisms. Tāpēc es piekriņu savam tautietim referentam visā, ko viņš ir teicis par šo jautājumu, un pilnībā atbalstu viņa ziņojumu un apsveicu viņu par to.

Es esmu Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas goda loceklis, ko es uzskatu par pagodinājumu, bet šodien es arī izjūtu lielu lepnumu un prieku, jo divas institūcijas, Eiropas Savienība un Eiropas Padome, sākušas savu sadarbību šajā jomā, un es ceru, ka šis gadsimts nopelnīs savu vietu pasaules vēsturē kā cilvēktiesību gadsimts.

Sylwester Chruszcz (NI). - (PL) Priekšsēdētājas kundze! Eiropas Pamattiesību aģentūra Vīnē ir kārtējā dārgā iestāde, kura turklāt pati sev nepamatoti piedēvē tiesības uzraudzīt un pamācīt dalībvalstis par Pamattiesību hartas ievērošanu un citiem jautājumiem.

Ir grūti pretoties iespaidam, ka Eiropas Savienības nodokļu maksātāju nauda tiek novirzīta kārtējam plānam stiprināt varas institūcijas Briselē un topošā Eiropas valstī. Eiropas Padome un EDSO ir iestādes, kuras risina tos pašus jautājumus starptautiskajā, nevis pārvalstiskā līmenī. Tas, ko mēs redzam, ir eksistējošu iestāžu dublēšanās, kas palielina Eiropas Savienības un ES birokrātijas pilnvaras.

Eiropas valstīm, tostarp arī manai valstij Polijai, ir pienākums aizsargāt un veicināt cilvēktiesības, ievērojot, *inter alia*, Eiropas Cilvēktiesību konvenciju. Tomēr Pamattiesību aģentūra kopā ar citām aģentūrām, kuras ir izveidotas iespaidīgā tempā, ir ne tikai naudas izšķiešana, bet arī papildus nedroša, lai neteiktu, kaitējoša iniciatīva no Briseles puses.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) Dāmas un kungi! Šī plenārsēde bija zīmīga ar dažādiem Eiropas Savienības pasākumiem cilvēktiesību jomā, kā arī ar iespēju panākt to novērtējumu par 2007. gadu.

Tajā pašā laikā Pamattiesību aģentūras izveide un Pamattiesību hartas pasludināšana, lēmums par sadarbības līguma noslēgšanu starp iepriekš minēto aģentūru un Eiropas Padomi ir daļa no Eiropas Savienības centieniem nostiprināt tās izpildi un cilvēktiesību veicinātājas lomu gan iekšējā, gan ārējā līmenī. Es vēlētos norādīt uz diviem aspektiem, kurus es uzskatu par svarīgiem šajā jomā.

Pirmkārt, es atzinīgi vērtēju nodomu sasniegt divkāršu mērķi ar šo nolīgumu, proti, no vienas puses, Eiropas Savienības politikas efektivitāti un konsolidāciju cilvēktiesību jomā un, no otras puses, saskaņotību un pārklāšanās novēršanu. Tas ir vienīgais veids, kādā mēs spēsim turpināt veicināt to pamatprincipu ievērošanu, kura noteikta ar Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un kuru papildinājusi Pamattiesību harta, tostarp arī konsolidējot mūsu pašu mehānismus šim nolūkam.

Otrkārt, es atzinīgi vērtēju nodomu konsolidēt sadarbību konkrētos cilvēktiesību aizsardzības projektos, kurus sākusī Eiropas Padome. Šāda mijiedarbība ļaus mums turpmāk veicināt cilvēktiesību stāvokļa uzlabošanu, konkrētos gadījumos rīkojoties gan iekšējā, gan ārējā līmenī. Es vēlētos vērst uzmanību uz to, ka šāda sadarbība īpaši jāveicina Eiropas Savienības valstīs, kas veido Eiropas Savienības robežu, lai izveidotu patiesu demokrātijas telpu pie Savienības ārējās robežas.

Kā referente par Melnās jūras reģionālo sadarbību es aicinu Eiropas Savienības iestādes atbalstīt reģionālos sadarbības projektus. Es uzskatu, ka iniciatīva izveidot Melnās jūras Eiroreģionu, lai veicinātu demokrātiju reģionālajā līmenī, ko sāka Eiropas Padome, ir labs sākumpunkts šajā virzienā, un es aicinu Komisiju paust tās pilnīgu atbalstu viņu panākumiem.

Priekšsēdētāja. - Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2007. gada 13. decembrī.

20. Piekritība un sadarbība jautājumos par uzturēšanas pienākumu (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamā lieta darba kārtībā ir *Genowefa Grabowska*, kura pārstāv Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju, ziņojums par priekšlikumu Padomes regulai par piekritību, piemērojamo likumu, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās (COM(2005)0649 - C6-0079/2006 - 2005/0259(CNS)) (A6-0468/2007).

Franco Frattini, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze! Ar ierosināto instrumentu par uzturēšanas saistībām mēģina uzlabot to cilvēku nedrošo situāciju, kuri ir atkarīgi no uzturlīdzekļiem, lai apmierinātu savas ikdienas vajadzības.

Eiropas Savienībā, kur cilvēku mobilitāte arvien palielinās, uztura kreditoriem – īpaši bērniem – nevajadzētu saskarties ar šķēršļiem izmaksājamās naudas piedzišanā, īpaši tajos gadījumos, kad debitors, piemēram, kāds no vecākiem, pamet valsti vai ir pārcēlies uz dzīvi ārzemēs.

Es vēlētos pateikties *Grabowska* kundzei kā referentei par pūliņiem, kurus viņa ir veikusi, nodrošināt iespēju paust savu viedokli ieinteresētajām pusēm, piemēram, nevalstiskajām organizācijām, kuras palīdz uztura kreditoriem, svarīgajā sabiedriskajā uzklaušanās 11. septembrī.

Mēs kopumā atzinīgi vērtējam *Grabowska* kundzes ziņojumu, kurā atbalsta priekšlikumu attiecībā uz tā būtiskajiem elementiem.

Man ir tikai pāris piezīmes par dažiem ierosinātajiem grozījumiem. Vispirms par juridisko pamatu. Mēs uzskatām, ka pašreizējais instruments attiecas uz ģimenes tiesībām. Tomēr es saprotu Parlamenta bažas, ņemot vērā spēkā esošās atbilstošās tiesību normas. Tāpēc mēs aicinājam Padomi paziņojumā, kurš pieņemts vienlaikus ar ierosināto regulu, lemt saskaņā ar EK Līguma 67. panta 2. punktu, ka pašreizējais instruments ir jāpieņem saskaņā ar koplēmuma procedūru. Tas ir mans viedoklis, un es turpināšu Padomi aicināt rīkoties pēc šā uzaicinājuma.

Par citiem noteikumu grozījumiem attiecībā uz piemērojamām tiesībām. Pēdējā mēnesī sarunas par pasaules mēroga konvenciju par uzturēšanas saistībām veiksmīgi noslēdzās Hāgas Starptautisko privāttiesību konferencē.

Ņemot vērā konvencijas apmierinošos rezultātus un tai pievienoto protokolu par piemērojamām tiesībām, Kopiena un tās dalībvalstis vēlētos stingri ievērot šos starptautiskos noteikumus. Tādēļ regulas noteikumi un saistītie ierosinātie grozījumi ir jāpārskata, lai nodrošinātu atbilstību starptautiskajiem noteikumiem.

Ar šo ziņojumu ierosina atļaut tiesām piemērot savus likumus, kad tās izskata šādas lietas, un gadījumos, kad tas paātrinātu strīda izšķiršanu. Lai gan mēs atzīstam interesi paātrināt tiesvedību, mēs uzskatām, ka šis ierosinātais risinājums neļauj nodrošināt pietiekamu juridisko noteiktību un ka pastāv draudi, ka tas nekalpotu uzturlīdzekļu kreditoru interesēm, kuras jāaizsargā ar vienu un to pašu materiālo tiesību normu piemērošanu, neatkarīgi no tā, kura tiesa izskata konkrēto lietu.

Visbeidzot, Parlaments tagad balsos par tā ziņojumu. Starptautiskais juridiskais konteksts ir kļuvis skaidrs. Es ļoti ceru, ka darbs pie šī projekta atsāksies maksimālā ātrumā 2008. gadā. Es ļoti ticu tam, ka Padome tam piešķirs visaugstāko prioritāti nākamajos mēnešos.

Genowefa Grabowska, referente. – (PL) Priekšsēdētāja kundze! Ļaujiet man sākt runu, izsakot savu pateicību. Es vēlos ļoti pateikties Eiropas Komisijai par tās izcilo sadarbību darba līmenī. Es arī pateicos Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai un „ēnu” referentiem, jo īpaši Juridiskajai komitejai un *Diana Wallis*, kura sagatavoja tās atzinumu, par viņu patiešām izcilo sadarbību. *Wallis* kundze uzņēmas smago pienākumu pārliecināt Komisiju par nepieciešamību pēc grozījumiem attiecībā uz juridisko pamatu.

Man, iespējams, ir jāsāk ar juridisko pamatu, ņemot vērā, ka ierosinātā rezolūcija tika uzdots mums saskaņā ar procedūru, kas Parlamentam nav pieņemama. Mēs vēlējamies, lai regula tiktu pieņemta saskaņā ar koplēmuma procedūru, nevis ar konsultāciju procedūru. Tāpēc es biju gandarīta dzirdot, ko Komisārs mums teica, un man ir zināms par paziņojumu Padomei, ar kuru aicina mums dot sniegt šo iespēju. Es piebildīšu tikai vienu lietu tam, ko teica komisārs.

Es neapšaubu faktu, ka uzturēšanas saistības izriet no ģimenes tiesībām. Tomēr es argumentētu par to, ka, kopumā ņemot, uzturēšanas saistībām ir jaukts raksturs. Fakts, ka tās izriet no ģimenes tiesībām, nenozīmē, ka tās nepārsniedz šīs robežas. Tam ir bijusi ietekme uz kopēju tirgu un abu pušu, t.i., uz uzturlīdzekļu kreditora un debitora ekonomisko stāvokli. Attiecīgi mums ir uzturēšanas saistības jānošķir no to sākotnējā avota ģimenes tiesībās un jāsaista uzturēšanas saistību izpilde nevis ar ģimenes tiesībām, bet ar tām jomām, kurās šim parlamentam ir kompetence, proti, kopējais tirgus, ģimenes aprūpe un cilvēktiesības. Tādā gadījumā man šķiet, ka nevajadzētu būt grūtībām mainīt procedūru.

Tāpēc es uzskatu, ka Padomei ne tikai jāvelta uzmanība šim priekšlikumam, bet arī tas jāpieņem. Sagatavojot šo regulu, mēs noturējam noklausīšanos, kas patiesībā bija vienas nepārtrauktas žēlabas. Galvenokārt sievietes stāstīja mums par grūto situāciju, kādā viņas bija nokļuvušas, kad viņas mēģināja panākt uzturlīdzekļu maksājumus bērniem, kuriem otrs no vecākiem dzīvo citā valstī un neizrādās pārāk ieinteresēts sava bērna audzināšanā vai uzturlīdzekļu maksāšanā viņa audzināšanai.

Tiek izmantotas dažādas viltības. Es tās visas neminēšu, bet aprobežošos ar vienu piemēru. Ir pietiekami izmainīt vienu burtu kādas personas uzvārdā, lai Eiropā pazustu bez pēdām, un uzturēšanas saistības izgaistu līdz ar debitoru. Ar šīs regulas palīdzību mēs mēģinām nodrošināt to, lai neviens uzturlīdzekļu debitors Eiropā nejustos droši, domājot, ka, pametot to valsti, kurā paliek bērns, kuram netiek maksāti uzturlīdzekļi, dodoties projām atvērtajā Eiropas Savienībā, kurā iekšējās robežas ir atceltas – īpaši tagad, kad jaunās dalībvalstis pēc pāris dienām pievienosies Šengenas zonai – viņš var izmantot situāciju, kura ir par labu tai personai, kura neuzņemas atbildību par savu ģimeni.

Ļaujiet man minēt divus pasākumus šajā rezolūcijā, kuri man šķiet vissvarīgākie un ir jauninājums. Rīkojums par uzturlīdzekļu maksāšanu, kurš izdots valstī, kur parasti uzturas kreditors, nav jāapstiprina valstij, kurā dzīvo uztura debitors. Tādējādi ar šo regulu ierosina oficiālās atzišanas procedūras atcelšanu. Es saprotu, ka tas ir kas jauns, bet, ja mēs vēlamies nodrošināt uzturēšanas saistību efektīvu izpildi, mums ir jāveic šis solis. Ja mēs paturēsim oficiālās atzišanas procedūru, visi centieni panākt efektīvu izpildi zaudē jēgu.

Es saprotu, ka mums ir jāievēro visi noteikumi, kas ir pieņemti uz Hāgas konvencijas un konferences pamata, bet starptautiskā sistēma darbojas pārāk lēni un nolīgumu ratifikācija starptautisko privāttiesību jomā var prasīt gadus. Eiropas Savienībai ir jāvirzās uz priekšu un jānodrošina, lai bērni būtu apgādāti, kad viņu tēvi vai viņu mātes par viņiem aizmirst. Tāpēc šī regula ir jāisteno ātri bērnu dēļ. Ar to ne tikai uzņemas rūpes par bērnu, bet arī aizsargā kreditoru. Tāpēc, patiecoties Portugāles prezidentūrai par darbu, ko tā ir ieguldījusi šī tiesību akta teksta sagatavošanā, es nododu šo lietu Slovēnijas prezidentūrai pilnā pārliecībā, ka tā turpinās darbu ar šo tekstu līdz noslēgumam un ka mēs iegūsim labu regulu.

Diana Wallis, Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotāja. – Priekšsēdētāja kundze! Es vēlētos pateikties komisāram par viņa ļoti pozitīvo paziņojumu. Es vēlētos arī pateikties *Grabowska* kundzei par viņas brīnišķīgo sadarbību attiecībā uz šo jautājumu.

Šis ir viens no tiem priekšlikumiem, kas Eiropu varētu padarīt par realitāti tiem, kuru interesēs mēs strādājam. Tas varētu palielināt praktisko vērtību dzīves grūtīs brīžos. Es nezinu, cik daudz reižu ar mani kā ar vēlētu Eiropas Parlamenta deputāti ir sazinājušies vēlētāji, kuriem ir grūtības iegūt uzturlīdzekļus no kādas personas, kura dzīvo citā dalībvalstī. Pārāk bieži es neesmu spējusi sniegt praktisku un pozitīvu atbildi.

Ar šo regulu, es ceru, vairumā gadījumu mēs spētu rīkoties daudz labāk. Ar šo priekšlikumu Eiropas Savienībai potenciāli atļauj iet daudz tālāk nekā valstis to var ar Hāgas konferences procesu, kas jau tika minēts. Mums tiešām ir jāspēj būt tālejošākiem. Galu galā mēs esam mudinājuši mūsu pilsoņus brīvi pārvietoties vecajās valstu robežās ES, un mums ir jāspēj sniegt atbildi labas, vienkāršas, funkcionējošas tiesu sistēmas veidā, kad viņi saskaras ar grūtībām laulībās vai izjūk partnerattiecības. Pats galvenais, mums jāspēj piedāvāt palīdzību bērniem, kuri cieš no laulības izjukšanas finansiālajām sekām. Šis priekšlikums nodrošinās mums vienkāršotu, viena soļa procesu pašreizējā murga vietā, iesniedzot pieteikumu vienā tiesā un pēc tam lielākā vai mazākā mērā ejot cauri tam pašam izpildes procesam ārzemju tiesā. Tas ir pārāk daudz cilvēkiem dzīves sāpīgajos un izmisīgos brīžos.

Juridiskā komiteja priecājās atbalstīt lielāko daļu no šī priekšlikuma, mēģinot veikt dažus tehniskos uzlabojumus. Šajā ziņā es esmu ļoti pateicīga savam kolēģim *Casini* kungam. Tomēr līdzīgi kā referente mēs nevaram pieņemt juridiskā pamata izvēli. Tam vajadzēja būt koplēmumam, nevis konsultācijai. Es uzskatu, ka dalībvalstis ir bijušas pilnībā nesaprātīgas attiecībā gan uz tiesību aktu saturu, gan uz ietekmi uz mūsu pilsoņiem. Es ceru, ka tās atbildēs uz Komisijas acinājumu.

Runājot manas grupas vārdā, mēs nevēlamies redzēt to, ka tiek iedragāta šīs viena soļa sistēmas efektivitāte. Mums, protams, ir jāievēro tiesības uz aizstāvību – saistībā ar sprieduma debitoru – bet tas ir jāattiecinā uz izcelsmes tiesu. Mēs nevaram pieļaut lietas atkārtotu izskatīšanu tiesā, kuras kompetencē ir uzturlīdzekļu piedziņa, vai arī mēs sagrausim tās priekšrocības, kuras mēs mēģinām nodrošināt. Tāpēc mēs vēlamies redzēt 33. panta a apakšpunkta svītrosānu, un mums ir nopietnas šaubas par grozījumu Nr. 61, kas vēl joprojām atstāj pārāk lielu iespēju neatzīt izcelsmes tiesas nolēmumu.

Visbeidzot es vēlos sniegt dažus komentārus kā šī parlamenta Apvienotās Karalistes deputāte. Apvienotās Karalistes atteikšanās vai nespēja piemērot šo instrumentu ir sliktas ziņas daudziem ES pilsoņiem no citām dalībvalstīm, kuri tagad dzīvo Apvienotajā Karalistē, un tās ir arī sliktas ziņas daudzajiem britiem, kuru partneri pārceļas uz citu ES dalībvalsti. Patiesi, ir sastopama visa veida kārtība, kur atteikšanās no šī instrumenta radīs haosu un jucekli. Cilvēki būs otrās šķiras pilsoņi attiecībā uz viņiem pieejamo tiesu sistēmu.

Tomēr visvairāk man ir žēl par Lielbritānijas valdības nespēju novērtēt Lielbritānijas parlamenta deputātu nepārliecinošo nostāju šajos jautājumos. Vai mums faktiski vajadzētu strādāt, runāt – un, vēl svarīgāk, balsot par priekšlikumiem par lietām, kurām pašreizējā situācijā nebūs nekāda pielietojuma tiem, kas mūs ievēlējuši? Citi sāk apšaubīt mūsu nostājas leģitimitāti. Šādas tiesības ir demokrātiski nepietiekami pamatotas un destruktīvas attiecībā uz ES civilās tiesvedības sistēmas saskaņotību. „Izvēlēt un sajaukt”, izvēle piemērot un atteikties tikai skar tos, kuri ir neaizsargāti un kuriem visvairāk ir vajadzīga tiesiskā aizsardzība.

SĒDI VADA: A. BIELAN

priekšsēdētāja vietnieks

Panayiotis Demetriou, *PPE-DE grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlētos apsveikt referenti *Grabowska* kundzi par viņas iniciatīvu izvirzīt šo jautājumu un ļoti pozitīvo viedokli, kuru viņa pauda šovakar.

Kolēģi deputāti! Hāgas konferences apspriešanās kārtā, kas sākās pirms septiņiem gadiem, tuvojas noslēgumam. Rodas jautājums: kāds progress ir panākts par savstarpējās atzīšanas un spriedumu starptautisko privāttiesību jomā izpildi? Kur ir paziņojums par to, ka savstarpējās atzīšanas un spriedumu izpildes princips ir tiesu iestāžu un policijas sadarbības stūrakmens brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveide? Atbilde ir, ka šajā virzienā nav panākts nekāds ievērojams progress. 2004. gada Hāgas programma nav veicināta tādā mērā, kādā tas bija nepieciešams, neraugoties uz atbildīgā komisāra *Frattini* kunga pūliņiem un iniciatīvām.

Diemžēl dažu dalībvalstu apelēšanas pie valsts suverenitātes ļaunprātīgā izmantošana ir šķērslis likumdošanas saskaņošanai ne tikai attiecībā uz jautājumiem pēc būtības, bet arī uz procedūru. Ar šiem vispārējiem novērojumiem, protams, nenoliedz tā priekšlikumu vērtību un nozīmi, kuru mēs apspriežam. Tieši pretēji, tie izceļ nepieciešamību pieņemt papildu priekšlikumus attiecībā uz Padomes regulām, aptverot visu ģimenes tiesību jomu: šķiršanās, dzīvošana atsevišķi, uzturēšanas saistības un īpašuma lietas. Padomes Regulai (EK) Nr. 2201/2003 par spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību nepieciešamas

radikālas reformas un papildināšana. Šī vajadzība lielā mērā tiek apmierināta ar šo priekšlikumu regulas grozīšanai, bet diemžēl tikai attiecībā uz uzturlīdzekļiem. Atšķirības dalībvalstu materiālo tiesību normās svarīgajā tiesiskuma sadaļā turpina pastāvēt. Vēl ir tāls ceļš ejams. Pat ja tā, tur, kur ir iespējas attiecībā uz konvergenci, šī likumdošanas saskaņošana ir jāvirza uz priekšu.

Grozījumi, kurus ierosinājis Eiropas Parlaments, novērš daudzas priekšlikuma nepilnības un uzlabo tā saturu. Pats galvenais, ar tiem novērš daudzus šķēršļus, kas kavē spriedumu izpildi par uzturēšanas saistībām jebkurā vietā Eiropas Savienībā un ar tiem ierobežo debitora vecāka vai laulātā drauga iespējas izvairīties no tiesas, kad viņš vai viņa ir pārcēlušies no vienas ES dalībvalsts uz citu. Tieši šis jautājums ir risināts ar to grozījumu, kuru es iesniedzu 33. panta a apakšpunktam, kurā es cenšos, pirmkārt, neatstāt neierobežotas iespējas rīkojuma neizpildei, pamatojoties uz apstākļu maiņu un, otrkārt, atļaut rīcības brīvību, risinot situāciju šādā veidā, kad ir nopietni, patiešām nopietni atbilstoši apstākļi, kas tiesai tieši piešķir šīs tiesības pārskatīt tās viedokli.

Andrzej Jan Szejna, PSE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es vispirms vēlētos no sirds pateikties referentei *Genowefa Grabowska*, par darbu, ko viņa ir ieguldījusi šajā regulā, kuru mēs pašlaik izskatām, un savā ziņojumā. Lieliskais rezultāts mani nepārsteidz, jo profesore *Grabowska* ir viena no Polijas vadošajām ekspertēm par Eiropas tiesībām.

Ņemot vērā, ka šķiršanos un atsevišķas dzīvošanas gadījumu skaits Eiropas Savienībā aug, juridisko šķēršļu problēma attiecībā uz nolēmumu par uzturēšanas saistībām atzīšanu un izpildi kļūst arvien nozīmīgāka. Turklāt, ņemot vērā dalībvalstu integrācijas līmeni un saistošo tiesību avotu joprojām lielo skaitu Eiropas Savienībā, uzlabota tiesību sistēma ir svarīga.

Šobrīd šajā jomā nav spēkā neviena saskaņota sistēma Eiropas Savienības līmenī. Tāpēc es atbalstu šo regulu, kurā ir iekļauti ļoti atbilstoši priekšlikumi attiecībā uz tām problēmām, kuras mēs apspriežam. Ir jāatzīmē, ka tas ir iznākums ilgtermiņa darba programmai, Hāgas programmai brīvības, drošības un tiesiskuma stiprināšanai Eiropas Savienībā. Es piekrītu tam, ka uzturēšanas saistību efektīva izpilde uzlabos daudzu bērnu, kuri ir pirmie uztura kreditori, dzīves apstākļus un izglītību. Tas ir ļoti nopietns jautājums Eiropas Savienības sociālistiem.

Ar ierosināto regulu ne tikai risina noteiktas mūsdienu sabiedrības problēmas: tā var arī palīdzēt uzlabot iekšējā tirgus darbību, īpaši atceļot šķēršļus attiecībā uz personu brīvu pārvietošanos, kuras varētu ciest dalībvalstu tiesību aktu atšķirību rezultātā par uzturēšanas saistību izpildi.

Visu Eiropas Savienības pilsoņu labā mums ir jācenšas panākt strauju, un, ja iespējams, bezmaksas uzturlīdzekļu maksājumu izpildi. Pašlaik iestādēm dažkārt ir jāizšķiras par drastiskiem pasākumiem, lai panāktu uzturlīdzekļu maksāšanu, kamēr kreditori dzīvo trūcīgos apstākļos.

Es arī atbalstu ideju par to, ka tiesas nolēmumiem ir jābūt tam pašam spēkam, kas tiem ir tajās dalībvalstīs, kurās tie izdoti, bez jebkādam papildu formalitātēm.

Visbeidzot es vēlētos uzsvērt nepieciešamību pēc Eiropas Parlamenta lielākas iesaistes lēmumu pieņemšanā par šādas nozīmes jautājumiem attiecībā uz Eiropas Savienības un iekšējā tirgus funkcionēšanu nākotnē.

Carlo Casini (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šī ziņojuma, kuru mēs izskatām, mērķis ir novērst lielāko daļu no šķēršļiem uzturlīdzekļu piedzīšanai Eiropā, nodrošinot iespēju noteikt attiecīgās tiesību normas atbilstoši uztura kreditoru likumīgajām cerībām.

Visnozīmīgākais sākumpunkts ir tas, ka lielākajā daļā lietu uztura kreditors ir vājākā puse, un tāpēc viņam ir vajadzīga ļoti spēcīga aizsardzība, un tas ir acīmredzami, ka galvenā problēma ir uzturlīdzekļu debitoru faktiskajos apstākļos. Tomēr ir vēlams izdarīt vismaz to, kas ir iespējams, t.i., novērst jebkuru nevajadzīgu birokrātiju un precizēt piemērojamās tiesību normas, noteikt priekšroku kreditora uzturēšanās vietas tiesību normām un paredzēt nekavējoties īstenot tiesas nolēmumu, saskaņā ar kuru ir jāmaksā uzturlīdzekļi, pat citās valstīs, nevis tajā, kurā šis nolēmums ir izdots.

Juridiskajai komitejai, kuru aicināja sniegt atzinumu saskaņā ar ciešākas sadarbības procedūru par piekritību, piemērojamo likumu un nolēmumu izpildi uzturēšanas saistību lietās, ir bijusi svarīga loma šī ziņojuma teksta sagatavošanā, panākot būtiskāko kompromisa vienošanos starp galvenajām politiskajām grupām, par ko es publiski vēlētos pateikties *Wallis* kundzei. Juridiskās komitejas iesniegto grozījumu galvenie mērķi ir izstrādāt uzturēšanas saistību skaidru definīciju, paplašināt piemērošanas jomu, aizsargāt iesaistītās visneaizsargātākās puses un vienkāršot ierosināto regulas tekstu.

Bija nepieciešams izstrādāt uzturēšanas saistību skaidru definīciju un iekļaut regulas darbības jomā jebkuru nolēmumu par vienreizējiem maksājumiem. Īpaša uzmanība tika pievērsta, kā es minēju, visneaizsargātākajām pusēm, un šeit regulas teksti ir jāvienkāršo. Noslēgumā, tā kā manai runai atvēlētais laiks tuvojās beigām, es esmu pārliecināts, ka PPE-DE šo lēmumu pilnībā atbalstīs.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs! Ar nožēlu pieminamais ģimeņu izjukšanas skaita pieaugums kopā ar Eiropas Savienībā dzīvojošo cilvēku pieaugošo mobilitāti nenovēršami noved pie pārobežu konfliktu skaita palielināšanās attiecībā uz uztura prasījumiem. Pašlaik, lai izpildītu prasību pret uzturlīdzekļu debitoru, kurš dzīvo citā dalībvalstī, ir nepieciešams vērsties tās valsts tiesās, kurā ir jāizpilda attiecīgais nolēmums. Diemžēl tas ne vienmēr darbojas, tāpēc šeit noteikti ir reāla nepieciešamība noteikt sīki izstrādātus noteikumus par piekritību attiecībā uz uztura prasījumiem.

Rezolūcijas priekšlikuma mērķis ir samazināt formālās prasības tam, lai tiesas nolēmumu izdotu jebkurā dalībvalstī un nodrošinātu tā efektīvu izpildi. Jaunā regula, stājoties spēkā, nodrošinās personai, kurai uz to ir tiesības, iespēju iegūt saistošu izpildes rīkojumu jebkurā vietā Eiropas Savienībā. Tas arī vienkāršos un apvienos izpildes sistēmu. Lai gan es atzinīgi vērtēju Hāgas konferencē pieņemtos pasākumus, es pilnībā piekritu referentei, ka šajā jautājumā piemērojamiem noteikumiem Eiropas Savienībā ir jābūt progresīvākiem un ātrāk īstenojamiem.

ES pilsoņu pieaugošā mobilitāte rada tādu laulību skaita pieaugumu, kurās laulātie draugi pārstāv dažādas tautības un dzīvo dažādās valstīs vai dzīvo dalībvalstī, kuras pilsonis nav neviens no viņiem. Kad starptautisks pāris izlemj šķīrties, viņi tādējādi var atsaukties uz dažādām tiesību normām. Regulas plašā subjektīvā un objektīvā darbības joma ir pamatota ar uztura maksājumu panākšanas biedējoši zemo līmeni atsevišķās ES dalībvalstīs. Piemēram, manā valstī Polijā šis skaitlis ir tikai 10 %.

Ar šo regulu arī nodrošinās iespēju juridiski neatzīta bērna mātei prasīt no bērna tēva to izdevumu segšanu, kas ir saistīti ar grūtniecību un dzemdībām, kā arī viņas aprūpes izmaksas dzemdību laikā. Pašlaik šāda prasība daudzās dalībvalstīs netiek atzīta kā uztura prasījums, kas padara tā izpildes panākšanu daudz grūtāku.

Pirms mana valsts pievienojās Eiropas Savienībai, vairāk nekā viens tūkstotis uztura prasījumu no ārzemēm katru gadu tika iesniegtas tiesās. Robežu atvēršanas rezultātā visas prognozes paredz šādu prasību skaita krasu pieaugumu gan Polijā, gan citās valstīs. Robežu un darbaspēka tirgu atvēršana var novest pie dažu tēvu bēgšanas no savām uzturēšanas saistībām, un tas galvenokārt būs bērns, kurš cietīs. To mēs nevaram pieļaut.

Franco Frattini, Komisijas loceklis. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es runāšu ļoti īsi. Es vēlētos pateikties visiem tiem, kas uzstājās, referentam un deputātiem, kuri piedalījās šajā darbā. Turpmākajos mēnešos mums, manuprāt, ir jābūt izvirzītiem trim mērķiem, un es ceru, ka Slovēnijas prezidentūra spēs veiksmīgi turpināt to īstenošanu.

Pirmais mērķis: pārliecināt Padomi par to, ja mēs uzskatām par lietderīgu grozīt juridisko pamatu saskaņā ar Līguma 67. pantu, mēs tā uzskatām, lai nodrošinātu labāku demokrātisko pamatu iniciatīvai, kura objektīvi aizsargā neaizsargātās cilvēku grupas, īpaši bērnus pēc ģimenes izjukšanas.

Otrais mērķis ir nodrošināt, lai kreditori saņemtu vienādu aizsardzību neatkarīgi no tās vietas, kurā lieta ir nodota izskatīšanai tiesā: tas būtu ļoti dīvaini, ja tā saucamais *lex fori* kritērijs radītu ievērojamas atšķirības tajā aizsardzībā, kas tiek piedāvāta kreditoriem. Tāpēc vēl viens būtisks mērķis ir mēģināt saskaņot šos noteikumus.

Trešais mērķis, kura sasniegšanā, manuprāt, ir vajadzīgs darbs, ir faktiskās izpildes mērķis: pārāk daudzos gadījumos mēs apstiprinām kreditoru aizsardzības principu ģimenes lietas, bet pēc tam mēs nenodrošinām, ka tas tiek īstenots, vai arī mēs atļaujam lietu atkārtoti izskatīt lietu pēc būtības, kad būtu jāizsniedz rīkojums par maksājumu. Tas nedarbojas uzturēšanas saistību gadījumā, kur būtībā šim pasākumam tiktu atņemta jebkura nozīme.

Mēs esam sagatavojuši diezgan novatoriskus priekšlikumus: debitora bankas konta daļas pagaidu iesaldēšana, ja debitors nevēlas maksāt, vai ir rīkojums par obligātu periodisku maksājumu, kas jāietur no debitora līdzekļiem par summu, kas jāmaksā debitoram. Kā jūs zināt, lielākajā daļā dalībvalstu Padomē ir bijusi nevienprātība un opozīcija, jo šis punkts ir tas, kam patiešām ir ietekme attiecībā uz regulu: vai pasākumu patiešām var īstenot, vai arī tam nav jēgas turpināt apstiprināt bērna vai šķirto laulāto draugu, kuri ir uzturlīdzekļu kreditori, aizsardzības nozīmi.

Mums ir jāstrādā pie šiem trim jautājumiem turpmākajos mēnešos, un noteikti šajā gadījumā vairāk nekā citos Komisijai un Parlamentam ir vienprātība, un mums jāpārliecina Padome, ka šis ir pareizais virziens.

Priekšsēdētājs. – Debātes ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2007. gada 13. decembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Pašlaik nav vienotas Eiropas Savienības sistēmas, lai atzītu un izpildītu juridiskās saistības nodrošināt uzturlīdzekļus ārzemēs. Kopienas noteikumi šajā jomā ir nepietiekami instrumenti, lai panāktu, ka debitori, kas cenšas izvairīties no savām saistībām, maksā uzturlīdzekļus.

Saskaņā ar šo regulu jebkurš spriedums attiecībā uz uzturlīdzekļiem, kurš pieņemts dalībvalstī, ir ātri un pareizi jāizpilda jebkurā citā dalībvalstī.

Tādējādi ir nodrošināta pilsoņu dzīves vienkāršošana, proti, bērnam nepieciešamo uzturlīdzekļu piedziņa no kāda no vecākiem vai citiem debitoriem, ja šīs personas uzturas citā valstī nekā bērns, vienas no Eiropas Savienības pamattiesībām, tiesību uz privāto un ģimenes dzīvi un bērnu aizsardzības, īstenošana, Eiropas Savienības tiesisko normu vienādošana un vienkāršošana visā Eiropas Savienības teritorijā, kā arī Eiropas Savienības brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveide un iekšējā tirgus darbības veicināšana.

Es domāju, ka minētajām tiesām ir jāpārbauda juridisko konsultāciju neatkarīgais statuss un kompetence un jāņem vērā šo pušu stāvoklis tiesvedības laikā. Uztura saistību kreditoram ir jāgūst labums no juridiskajiem noteikumiem uzturēšanās valstī, tiesu prāvas šajā jomā ir jāizšķir ar mazākām izmaksām un vislabvēlīgākās jurisdikcijas meklēšana ir jāpārtrauc.

21. Aitu un kazu elektroniskās identifikācijas ieviešanas datums (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamā lieta darba kārtībā ir *Graefe zu Baringdorf* kunga, kurš pārstāv Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteju, ziņojums (A6-0501/2007) par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 21/2004 attiecībā uz aitū un kazu elektroniskās identifikācijas ieviešanas datumu (COM(2007)0710 – C6-0448/2007 – 2007/0244(CNS)).

Markos Kyprianou, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Kā mēs visi zinām, izsekojamība ir galvenais elements dzīvnieku veselības un pārtikas drošības augstu standartu nodrošināšanā.

Mums ir bijusi nesena pieredze ar noteiktām slimībām Eiropas Savienībā, piemēram, mutes un nagu sērgu un infekciozo katarālo drudzi, kas atkārtoti ir parādījis efektīvu identifikācijas sistēmu nozīmi. Individuālā identifikācija nevar pienācīgi darboties bez elektroniskās identifikācijas.

Komisijai prasīja apstiprināt vai grozīt tās ziņojumā elektroniskās identifikācijas ieviešanas datumu, nevis izvērtēt regulas principus. Tāpēc tas ir tehnisks ziņojums par dažādām attiecīgajām metodēm un tehnoloģijām.

Komisijas ziņojumā vienīgi koncentrējas uz vislabāko veidu, kā ieviest elektronisko identifikāciju. Tomēr, lai sagatavotu ziņojumu, mums bija nepieciešami dati un ieguldījums no dalībvalstīm un jo īpaši no tām dalībvalstīm, kas jau strādā ar šādu sistēmu izveidošanu. Nepieciešamie pētījumi un izmēģinājumi šī ziņojuma sagatavošanai aizņēma daudz vairāk laika nekā tas bija sākotnēji paredzēts, kas izskaidro ziņojuma kavēšanos.

Mēs ļoti novērtējam un patiecamies Parlamentam par piekrišanu izskatīt šo jautājumu kā steidzamu. Tas novērsīs juridiskās nenoteiktības situāciju 2008. gada janvārī.

Ziņojumā secināts, ka tehniskie nosacījumi aitū un kazu elektroniskajai identifikācijai ir izpildīti, bet dalībvalstīm ir nepieciešams saprātīgs termiņš, lai sagatavotos elektroniskās identifikācijas ieviešanai.

Mēs piekrītam un pieņemam Parlamenta nostāju noteikt konkrētu datumu šīs sistēmas ieviešanai. No otras puses, mēs nevaram pieņemt citus ierosinātos grozījumus, ar kuriem būtu jāmaina pašas regulas principi, tā ka jautājums tagad ir, kuram ir jābūt ieviešanas faktiskajam datumam.

Es vēlētos vēlreiz pateikties referentam par ātro darbu, ko viņš ir paveicis, kā arī Parlamentam par piekrišanu izskatīt šo jautājumu kā steidzamu.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār Kyprianou! Mēs esam izpildījuši lūgumu ātri izskatīt šo jautājumu. Mēs šeit izskatām kaut ko steidzamu, kas ir tieši tas iemesls, kāpēc mēs joprojām esam šeit šajā vēlajā stundā.

Jautājums, protams, ir, kā izveidojās šī steidzamā situācija. Jūs kaut ko minējāt šajā saistībā. Es izskatīju dokumentus un nonācu pie tās pašas regulas, kuru mēs šodien vēlamies grozīt. Tā ir pieņemta 2003. gada 17. decembrī. Šī regula paredz, ka, stājoties spēkā no 2008. gada 1. janvāra, „elektroniskā identifikācija atbilstoši 1. punktā minētajiem norādījumiem [...] ir obligāta visiem dzīvniekiem”. Seko viena vai divas izņēmuma klauzulas, kuras es izlaidīšu, un tad tajā ir minēts „līdz 2006. gada 30. jūnijam Komisija iesniedz Padomei ziņojumu par elektroniskās identifikācijas sistēmas realizēšanu, pievienojot tam vajadzīgos priekšlikumus, par ziņojumu Padome lemj ar kvalificētu balsu vairākumu”.

Īsumā, šis jautājums skar ļoti tālu pagātņi. Komisijas ziņojums Padomei acīmredzot nav ticis iesniegts un nebija nekādas atbildes reakcijas no Padomes. Vai jūs par kaut ko signalizējat? Ja jūs iesniedzāt šo ziņojumu, vēl jo labāk, bet tad nav nekādas atbildes no dalībvalstīm. Un tad mēs nokļuvām šajā ķezā, saprotot, ka šo termiņu nav iespējams ievērot. Jo tālāk, jo sliktāk, bet tad jūs ierosinājāt, ka, iespējams, jauna termiņa noteikšanas vietā mums šis lēmums ir jāpieņem saskaņā ar komitoloģijas procedūru, lai noteiktu šo datumu. Citiem vārdiem sakot, termiņa noteikšana būtu jūsu lēmums. Tad mēs visu šo problēmu būtu uztvēruši par nieku, un tā komiteja nolēma, ka noteikumam par obligāto elektronisko identifikāciju ir jāstājas spēkā 2009. gada 13. decembrī un jāpiemēro no 2010. gada 1. janvāra, divus gadus vēlāk nekā noteikts sākotnējā regulā. Lai būtu kā būdams, svarīga lieta ir, ka mums ir noteikts datums. Komiteja arī noteica, ka par šo jautājumu arī ir jāiesniedz ziņojums.

Problēma saistībā ar jūsu priekšlikumu, protams, ir, ka jūs arvien vairāk lēmumu pieņemšanu paredzat ar komitoloģijas procedūru, tieši tāpat kā jūs to izdarījāt ar iepriekšējo 2003. gada 17. decembra regulu, kurā noteikumi un piemērošanas kārtība attiecībā uz elektroniskās identifikācijas režīmu tika deleģēti Komisijai ar komitoloģijas procedūru. Šajā laikā arī bija jābūt ziņojumam Padomei, bet nekādam ziņojumam Parlamentam. Šīs prakses rezultātā visu attiecināt uz komitoloģijas procedūru Parlamentam, ir atņemtas tā lēmumu pieņemšanas tiesības un pārbaudes pilnvaras, un tā mēs tikai vēlāk atklājam, ka saistības nav izpildītas.

Ja jūs tagad nebūtu iesnieguši šos grozījumus un nepieprasītu steidzamu izskatīšanu, jo uz jums bija spiediens ievērot termiņu, mēs domātu, ka viss ir kārtībā. Bet lietas nav kārtībā! Tam ir jābūt brīdinājumam mums Parlamentā nedelegēt pārāk daudz Komisijai, bet turpināt īstenot mūsu pārbaudes pilnvaras.

Tagad ir veikti divi grozījumi. Jūs minējāt, ka jūs nevarat tos pieņemt. Komiteja paredzēja, ka šiem noteikumiem ir jābūt saistošiem. Patiesībā tas ir noteikts arī pamatregulā, kura, kā mēs visi zinām, nav atcelta, bet tikai grozīta. Tagad ir grozījumi, ko esat iesniedzis jūs, *Stevenson* kungs, vienu no tiem kopīgi ar *McGuinness* kundzi, ar kuriem ierosina, ka sistēmai ir jābūt brīvprātīgai. Labi, ja mēs to noteiktu par brīvprātīgu, mēs tikpat labi varam aizmirst visu šo lietu. Kas tad būtu palicis ko noteikt? Mēs varētu samierināties ar faktu, ka nav nekādu redzamu atšķirību. Tāpēc es uzskatu, ka mums ir jāpaliek pie obligātajiem noteikumiem un ka šiem obligātajiem noteikumiem ir jāietver ieviešanas datums un ziņojums Eiropas Parlamentam.

Tā mums būs mācība, ka šis ziņojums ir līcis mums vairāk vai mazāk nejausi atklāt patiesi savādo rīcību no Komisijas un Padomes puses.

Es ceru, *Kyprianou* kungs, ka es neesmu pārmērīgi bargs savā kritikā, bet jūs varat iedomāties, ka, kad es sagatavoju šo ziņojumu un gatavojos šim vakaram un izskatīju attiecīgos dokumentus, man bija jāizberzē savas acis, kad es ieraudzīju visu to, kas var notikt mūsu Eiropas Savienības iestādēs. Gan Parlaments, gan Komisija – un arī mēs kā atsevišķas personas, cik tālu es esmu pārliecināts – noteikti esam ieinteresēti nodrošināt, lai šādas lietas neatkārtotos un neklātu par ieradumu.

Struan Stevenson, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet man sākt savu runu, atbildot uz jautājumu, kuru man uzdeva *Graefe zu Baringdorf* kungs. Viņš jautāja, kāpēc manu grozījumu mērķis ir padarīt šo sistēmu par brīvprātīgu. Es varu ļoti ātri pastāstīt *Graefe zu Baringdorf*, kāpēc es mēģinu šo sistēmu padarīt par brīvprātīgu.

Pagājušajā nedēļā manā vēlēšanu apgabalā Skotijā nederīgās aitas – cilvēkiem, kuriem nav zināšanu par lauksaimniecību šajā sēžu zālē (sēžu zālē nav daudz cilvēku), tās ir vecas aitu māītes – tika pārdotas par GBP 2 par aitu. Pirms gada tās tika pārdotas par GBP 60 par aitu, šogad par GBP 2. Es jautāju referentam: kā lai lopkopis, kurš par savām aitām saņem tikai divas mārciņas par dzīvnieku, aprīko ar mikročipiem un iegādājas dārgus skenerus un lasīšanas ierīces, kas atbilstu obligātajai elektroniskajai identifikācijas sistēmai? Tā ir ekonomiska problēma.

Sākotnējais Komisijas priekšlikums bija pilnīgi pareizs, cenšoties panākt konsultācijas ar ieinteresētajam pusēm un ekonomiskās ietekmes izmaksu un ieguvumu analīzes. Es neesmu redzējis visus šos skaitļus. Es nezinu, ko šis nodoms nozīmētu aitkopjiem manā vēlēšanu apgabalā. Man ir jāatgādina deputātiem šajā

parlamentā, ka Apvienotajai Karalistei ir lielākie aitu ganāmpulki visā Eiropā – vislielākie. Iepriekšminētā pasākuma ietekme būtu katastrofāla pašreizējā ekonomiskajā stāvoklī. Tas faktiski nozīmētu – ja tas būtu obligāti un mēs ievērotu Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas noteiktos datumus viņu balsojumā pirmdienas vakarā un mēs nosakām 2009. gada 31. decembrī kā obligātās ieviešanas datumu – ka visi aitkopji Lielbritānijā slēgs savas fermas un pārtrauks darbību. Augstienes teritorijas un pakalni, par kuriem rūpējās aitkopji un kurus gadsimtiem izmantoja par aitu ganībām, aizsargs, un sabiedrība sapratīs to kaitējumu, kas ir nodarīts.

Kamēr mēs radām šo kaitējumu ganāmpulkiem, kuriem jau ir vislabākā izsekojamība Eiropā – mums pašlaik Apvienotajā Karalistē ir pilnībā nodrošināta izsekojamība, un aitkopji nevar saprast, kāpēc mēs gribam ieviest jaunu elektroniskās identifikācijas sistēmu, ja viņiem jau ir augstas kvalitātes izsekojamība – mēs importējam aitu gaļu ES no ārpusēm, no valstīm, kuras neievēro mūsu higiēnas un labturības līmeni un stingros noteikumus, kurus mēs piemērojam mūsu aitkopjiem.

Tāpēc būsīm jūtīgāki šajā saistībā. Es ceru, kad mēs nonāksim pie balsojuma par šo jautājumu rītdien, deputāti redzēs iemelsu, kāpēc mēs prasām brīvprātīgu sistēmu un vēl nenoteikt obligāto datumu elektroniskās identifikācijas ieviešanai.

Rosa Miguélez Ramos, PSE grupas vārdā. –(ES) Priekšsēdētāja kungs! Es esmu tā, kura vienmēr uzmanīgi klausās *Stevenson* kunga teiktajā, kad vien viņš uzstājas, un es esmu klausījies viņā jau vairākus gadus, bet šī runa pārsteidz mani, jo tā ir runa, kuru labāk būtu bijis teikt 2003. gadā, nevis 2007. gadā, patiesībā gandrīz 2008. gadā.

Graefe zu Baringdorf to ļoti labi patieca: tā ir 2004. gada regula, mēs debatējam par to Parlamentā 2003. gadā, un šī regula nosaka, ka elektroniskās identifikācijas sistēmas spēkā stāšanās datumam aitām un kazām ir jābūt 2008. gada 1. janvārim.

Tāpēc, *Stevenson* kungs, – man nav nekādu šaubu par to, ka jūsu vēlēšanu apgabalā ir aitas, tāpat kā tās ir manā vēlēšanu apgabalā – piecas dalībvalstis ar lielākajiem aitu un kazu ganāmpulkiem, neskaitot jūsu valsti un manējo, ir Francija, Itālija un Grieķija. Labi, šīs četras dalībvalstis ir uzņēmušās uzdevumu, kas jums šķiet tik nepatīkams, pārliecināt savus lopkopjus identificēt aitas un kazas ar krotālijām, jo mēs esam teikuši, ka ar regulu nosaka, ka elektroniskā identifikācija būs obligāta no 2008. gada 1. janvāra.

Es kā šā parlamenta deputāte to pilnībā saprotu. Es arī saprotu to, ka ir dalībvalstis – tāda kā jūsējā, kas ir iemesls, kāpēc es nupat klausījos jūsu teiktajā – kuras nav izpildījušas savus pienākumus un, ņemot to vērā, es brīvprātīgi ierosināju datumu – kuru turklāt ir pieņēmusi Lauksaimniecības komiteja – nedaudz pārsniedzot šo termiņu, bet, kā jūs zināt, ja jūsu vēlēšanu apgabalā par dzīvnieku maksā divas mārciņas, manā apgabalā maksā tikai vienu mārciņu.

Pašlaik, kad dzīvnieku slimību problēmas dominē Eiropā, es domāju, ka tāda sistēma kā šī nodrošinās garantiju un veidu, kā palielināt lopkopju saražotā vērtību. Tā ir identifikācijas sistēma, kura mums nodrošina iespēju zināt visu dzīvnieku, kurus pārvadā Kopienas teritorijā, izcelšanās vietu un būt pārliecinātiem par to, ka tiem ir labs veselības stāvoklis, tā ir garantija patērētājam, un tam ir jābūt izdevīgi lopkopim, jo viņš vairāk saņems par saražoto gaļu.

Ja viņi par saražoto gaļu nesaņems vairāk, tā ir tieši tā situācija, kurā mēs pašlaik atrodamies ar infekciozo katarālo drudzi, mutes un nagu sērgu un Čikungunjas moskītiem. Ja tas ir tā, tad mums nav nekādu cerību. Tāpēc, lūdzu, vienkārši ķersimies pie darba, būsīm loģiski, izlasīsim un izskatīsim regulu, uz kuru norādīja *Graefe zu Baringdorf* kungs – kura, es vēlētos atkārtot, ir 2004. gada regula – rūpīgi to izlasīsim, atzīsīm, ka tajā ir pāris izņēmumi, bet tas nav jautājums, attiecībā uz kuru var rīkoties, kā vēlas, jo ieviešanas datums nevar būt brīvprātīgs. Tā nevar būt brīvprātīgs, jo mēs, Komisija un Padome izlēmām, ka tā ir obligāta.

Citiem vārdiem, es nevaru pagriezt laiku trīs gadus atpakaļ un pateikt maniem lopkopjiem, ka visas viņu pūles līdz šim ir pilnīgi vēltīgas, jo briti aizmirsa savus lopkopjus aicināt darīt to pašu. Vai jūs saprotat mani?

Es lūdzu jūs uzmanīgi izlasīt manu grozījumu. Mana grupa noteikti negatavojas apšaubīt sistēmas obligāto raksturu, jo tas radītu nelikumīgu diskrimināciju starp dalībvalstīm un pašā Eiropas Savienībā, lai gan mani tas nepārsteigtu – un es nedomāju jūs, *Stevenson* kungs, – ka kāds, kuram pietika nekaunības noraidīt Pamattiesību hartu šajā parlamentā, šodien varētu izrādīt līdzvērtīgu vai vēl lielāku nekaunību, noraidot aitu un kazu identifikāciju.

Tad nu mēs esam šeit: es domāju, mums ir regula, Komisija ir iesniegusi mums pieņemamu priekšlikumu, mēs arī esam iesnieguši pieņemamu priekšlikumu Komisijai, tāpēc mēģināsim pabeigt šā jautājuma izskatīšanu līdz rītam, nenodarot pārāk lielu kaitējumu katrai no pusēm.

Neil Parish (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Es lielā mērā uzstājos, lai atbalstītu to, ko nupat minēja *Stevenson* kungs, kā arī lielā mērā, lai atbalstītu to, ko mēģina izdarīt Komisija. Es domāju, ka mums ir jāsaprot aitkopības mērogs un iesaistīto dzīvnieku skaits. Jūs runājat par 25 miljoniem aitū Apvienotajā Karalistē, 8,5 miljoniem Francijā, 3 miljoniem Īrijā un nozīmīgu skaitu Spānijā un citās valstīs. Sistēmai ir jābūt pareizai. Ja mēs ieviešim elektronisko sistēmu, tai ir jābūt praktiskai un rentablai, un lopkopjiem ir jāspēj to izmantot praktiski. Kā *Stevenson* kungs patiešām pareizi minēja, aita ir dzīvnieks, kuram nav lielas vērtības, tāpēc to visu neveiks veterinārārsti. Daudz kas no paredzētā jāveic lopkopjiem, un kad viņi nonāks pie šo identifikatoru nolaišanas, tas ir praktiski jāpaveic kalnos mitros apstākļos, un visādas citas lietas.

Es esmu redzējis daudz no šīs elektronisko sistēmu darbības viesnīcu istabās, kad cilvēkus novirza caur dažādām ieejām, un viņi saka, ka nav nekādu pārpratumu attiecībā uz atšķirīgajām identifikācijas zīmēm. Jūs arī vēlaties sistēmu, kur automašīnas krava ar aitām ierodas tirgū ideālos apstākļos, jūs vēlaties, lai varētu elektroniski pārbaudīt katru aitu, kas ir šajā kravas automašīnā. Tā ir ideāla sistēma. Tas, ko es jums pavisam skaidri pasaku, ir, ka nav nekādas jēgas virzīties uz priekšu attiecībā uz elektronisko identifikāciju, kamēr mums nav praktiskas sistēmas, rentablas un gatavas lietošanai. Tāpēc es domāju, ka jums ir pilnīga taisnība, sakot „atgriezieties pie tā 2009. gada beigās un redziet to, kur mēs atrodamies. Kā *Stevenson* kungs samērā pareizi teica, izmantosim to kā brīvprātīgu sistēmu, kad dalībvalstis ir gatavas, kad notiek liela aitu pārvadāšana un kad mums ir sistēma, kura darbojas. Lūdzu, neieviesiet to pārāk ātri, pirms mēs esam gatavi.

James Nicholson (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Mēs atkal esam šeit, lai debatētu par aitu identifikāciju. Viss, ko es varu pateikt, ka ir ļoti žēl, ka Komisija sākumā ilgu laiku atpakaļ neklausījās mūsu teiktajā, kad mēs izskatījām to, ko viņi toreiz ierosināja, un sniedzām ieteikumus viņiem. Es *Miguelés Ramos* kundzei teiktu: jā, mēs pašā sākumā teicām šīs runas, kad bija diskusija par aitu identifikāciju. Bet diemžēl tajā, ko mēs teicām, neklausījās, pat kad mēs teicām, ka tas būs nereāli.

Tātad mēs jūs brīdinājam, un jūs neklausījāties. Realitāte ir, ka aitkopji nekad nevarētu atļauties elektroniskās identifikācijas izmaksas, jo viņi tagad par saviem jēriem saņem mazāk nekā pirms 20 gadiem. Jūs man miniet jebkuru citu nozares uzņēmējdarbības daļu, kura ir aicinājusi radīt milzīgus izdevumus un saņemt mazāk nekā pirms 20 gadiem par to, ko viņi ražo. Es zinu, ka tā patiešām ir, pēc personīgās pieredzes.

Pašreizējā sistēma, kura mums ir, ir pietiekama. Tāpēc atliksim šo jautājumu malā izskatīšanai nākotnē. Es varu pieņemt atgriešanos pie tā un izskatīšanu 2009. gada beigās. Varbūt šajā laika posmā elektroniskās identifikācijas tehnoloģija, kura šobrīd ir pārāk dārga, kā daudzas citas tehnoloģiju jomas, varētu kļūt pieejamāka, apvienojot zemākas izmaksas un lielākus ieņēmumus aitkopjiem. Tad mēs atkārtoti varētu izskatīt visu šo jautājumu.

Lielais izaicinājums attiecībā uz aitu audzēšanu ir panākt ienesīgumu, un, kad tas notiks, mēs ar pārliecību varam virzīties uz priekšu. Man ir jāsaka, ka tas izraisīja lielu interesi, ka es dzirdēju *Miguelés Ramos* kundzes un *Stevenson* kunga viedokļu apmaiņu par aitām, jo viņiem parasti ir viedokļu apmaiņa par zivīm, kas ir pilnīgi citāda! Tā, iespējams, ir pat ķildīgāka nekā par aitām šovakar.

Bet aitkopjiem, kuri saņem tik nelielu atalgojumu par smagu darbu, kā to aprakstīja *Parish* kungs, to padara par ļoti grūtu darbu. Kalnu virsotnēs ir tūkstošiem aitū visu vasaru. Jūs pamēģiniet un noķeriet tās, jūs pamēģiniet un piestipriniet krotāliju tām, jūs pamēģiniet un sekojiet tām. Man komisāram ir jāsaka: es tikai vēlos, lai jūs būtu aizsūtījuši dažus no jūsu ierēdņiem, kuri sagatavoja dažus no šiem plāniem, uz šīm teritorijām un redzētu to, kas ir jāpārcieš aitkopjiem, redzētu, ar ko viņiem ir jāsakaras. Tad jūs varētu saprast to, kā mēs jūtamies un kāpēc mēs paužam šos viedokļus.

Jā, darīsim to pēc izvēles. Darīsim to, kad būs gatavi. Virzīsimies uz priekšu atbilstošā tempā un īstenosim to tādā ātrumā, kādu mēs varam atļauties.

Markos Kyprianou, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Es runāšu ļoti īsi, tā kā ir vēls. Es vēlētos atgādināt godājamajiem deputātiem, ka tas, ko mēs šodien apspriežam, ir šīs sistēmas ieviešanas datums. Tika pareizi pieņemts lēmums ieviest šo sistēmu, bet datums netika noteikts, vai, drīzāk, tika noteikts datums, par kuru tika nolemts, ka mums pēc tam tas ir jāgroza vai jāapstiprina.

Dati no daudzām dalībvalstīm parādīja divas lietas. Vispirms to, ka ieviešana ir iespējama gan tehniski, gan ekonomiski, kā ir minēts ziņojumā, un arī to, ka ir nepieciešams vairāk laika, lai dalībvalstis ieviestu šo sistēmu, kas nozīmē to, ka ir nepieciešams reālāks datums.

Taisnība ir, ka Komisija ierosināja šā datuma noteikšanu vēlākā posmā. Es varu apliecināt jums, ka nebija nekāda nodoma apiet Parlamentu, un tieši tas iemesls, kāpēc mēs izvēlējamies šādi rīkoties – noturēt šīs debātes un nevis iekļaut pantu attiecīgajā regulā, kas būtu ļāvis mums pieņemt lēmumu tikai ar Padomi.

No Komisijas puses nekad nav bijis nodoma neiekļaut vai neiesaistīt Parlamentu šajos lēmumos. Datuma noteikšana tika uzskatīta par tehnisku jautājumu. Tā kā princips jau bija pieņemts, mēs domājām, ka šis tehniskais jautājums varētu tikt pieņemts ar komitoloģijas procedūru un, atkārtojot to, ko es teicu iepriekš, mums nav nekādu problēmu pieņemt grozījumu, ar kuru nosaka konkrētu datumu, par ko es uzskatu, ka ar to dalībvalstīm atvēl pietiekami daudz laika – divus gadus –, lai sagatavotos.

Tomēr mēs negribīgi piekristu brīvprātīgām sistēmām, tā kā regula attiecas uz izsekojamību, un izsekojamībai ir jābūt efektīvai un vienādi piemērotai dalībvalstīs. Tas arī īpaši atspoguļo dzīvnieku veselības stāvokli Eiropas Savienībā. Var skatīties uz sistēmas tiešajām izmaksām, kādas tās ir, bet, ja jūs ņemat vērā ilgtermiņa ieguvumus no ietaupījuma, ko radījusi zaudējumu un dzīvnieku slimību gadījumu samazināšanas, mēs uzskatām, ka tas galu galā būs ieguvums no ekonomiskā viedokļa.

Tomēr mēs esam gatavi pieņemt Parlamenta grozījumu, par kuru mēs uzskatām, ka nākamnedēļ to arī pieņems Padome.

Priekšsēdētājs. – *Graefe zu Baringdorf* ir iespēja uzstāties par darba kārtības punktu.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, referents. – (DE) Atļaujiet man uzdot komisāram vēl vienu jautājumu. Komisār *Kyprianou*, es iesniedzu grozījumu, ar ko paredz noteiktus izņēmumus, kurus nav paredzēts īstenot pēc izvēles, un tiešām arī sākotnējais tiesību akts atļauj veikt izmaiņas, atjaunināšanu, ja to veic saskaņā ar 9. panta 4. punktu. Atsevišķos gadījumos – un tie nedrīkst ietvert brīvprātīgās vienošanās, kas visu uzdevumu padarītu par bezjēdzīgu – būtu iespējams kaut kādā mērā apsvērt tos veidus, kādos praksē varētu tikt risinātas tās bažas, kuras šeit pauduši mani kolēģi deputāti. Tas ir domāts vienīgi kā ieteikums un jautājums, kuru jūs varētu gribēt apdomāt.

Priekšsēdētājs. – Tas nebija darba kārtībā, bet vai komisārs vēlētos atbildēt uz šo jautājumu?

Markos Kyprianou, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Kā es minēju, mums ir problemātiski pieņemt grozījumus, kuri ietekmēs regulas galvenos principus un aspektus.

Mēs to atkārtoti izskatīsim, bet tomēr tas rada bažas.

Priekšsēdētājs. – Debātes ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2007. gada 13. decembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Mairead McGuinness (PPE-DE), rakstiski. – Es neuzskatu, ka ir sniegta pietiekama informācija par aitu un kazu elektroniskās identifikācijas (EID) efektivitāti un produktivitāti. Turklāt es uzskatu, ka ekonomiskais novērtējums, īpaši ietekmes uz ražotājiem izmaksu un ieguvumu analīze, ir nepieciešama pirms datuma noteikšanas EID ieviešanai.

Es neuzskatu, ka ir kāds pamatojums šīs sistēmas ieviešanas datuma noteikšanai, kamēr nav novērtēta EID ietekme, jo īpaši attiecībā uz izsekojamību un slimību kontroli.

Īrijā aitkopības nozare sagrūst, daudzajiem lopkopjiem darbojoties šajā nozarē, un tāpēc šādu pasākumu un izmaksu noteikšana šajā nozarē šobrīd nav vēlama.

Ja pastāv leģitīms pamatojums EID ieviešanai šajā nozarē, ganāmpulku īpašnieki būtu atsaucīgi un paši brīvprātīgi sāktu šo ieviešanu. Ja un kad šī EID sistēma tiks ieviesta, tam ir jānotiek brīvprātīgi, nevis piespiedu kārtā.

Turklāt, ja EID ir jāievieš, tā jāpiemēro tikai tiem dzīvniekiem, kuri dzimuši pēc konkrētā datuma, un to nedrīkst piemērot esošajiem ganāmpulkiem.

22. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

23. Sēdes slēgšana

(Sēde tika slēgta plkst. 23.25.)